¶Dñicis diebus ad matut. quãdo
nocturnus ſeruat̃ ab octaua Ephĩe
vſqꝫ ad .lxx. Et ab octa. penth. vſqꝫ
ad aduentũ dñi. Inuitat̃. Adore-
mus dominũ. Qui fecit nos. ps̃.
Venite. vts̃. Finito p̃s. Venite cuꝫ
Gloria. et Inuit̃. dicunt̃ dñicis die
bus quãdo noct̃. ſeruat̃. p̃s. ſequẽtes
Et dicunt̃ ſemꝑ ĩ primo noct̃. q̃ttuor
et q̃ttuor p̃s. ſub vno Gloria. Sed ĩ
ſcd̃o et tertio noct̃. dicitur ad quelibꝫ
p̃s. Gloria. ¶Pſalmus .j.

BEatus vir
q̇ nõ abijt
in conſilio im-
pioꝝ. et in via
pctõꝝ non ſte-
tit: et in cathe-
dra peſtilentie non ſedit. Sed in
in lege domini voluntas eius: et
in lege eiꝰ meditabitur die ac no-
cte. Et erit tanq̃ꝫ lignum qḋ plã-
tatũ eſt ſecus decurſus aquaruꝫ:
qḋ fructũ ſuũ dabit in tp̃e ſuo Et
foliũ eius non defluet: ⁊ oĩa que-
cunqꝫ faciet proſperabunt̃. Non
ſic impij non ſic: ſed tanq̃ꝫ puluis
quẽ proijcit ventus a facie terre.
Ideo non reſurgũt impij in iudi-
cio: neqꝫ pctõres in conſilio iuſto-
rũ. Qm̃ nouit dñs viam iuſtoꝝ:
et iter impioꝝ peribit. ¶Ps̃. ij.

QUare fremuerũt gentes: ⁊
populi meditati ſunt ina-
nia. Aſtiterũt reges terre. ⁊ prin
cipes ꝯuenerũt in vnum: aduer
ſus dñm ⁊ aduerſus xp̃m eiꝰ. Di
rũpamus vincula eoꝝ: ⁊ proijcia
mus a nobis iugũ ipſoꝝ. Qui ha
bitat in celis irridebit eos: ⁊ dñs
ſubſannabit eos. Tũc loquetur
ad eos in ira ſua: ⁊ in furore ſuo
ꝯturbabit eos. Ego aũt cõſtitutꝰ
ſum rex ab eo ſuꝑ ſyõ montẽ ſan-
ctũ eiꝰ: predicãs preceptum eius.
Dñs dixit ad me filius meus es
tu: ego hodie genui te. Poſtula
a me ⁊ dabo tibi gẽtes hereditatẽ
tuã: ⁊ poſſeſſionẽ tuaꝫ terminos
terre. Reges eos in v̇ga ferrea:
⁊ tanq̃ꝫ vas figuli cõfringes eos.
Et nunc reges intelligite: erudi
mini qui iudicatis terrã. Serui-
te dño in timore: ⁊ exultate ei cuꝫ
tremore. Apprehẽdite diſciplinã
neqñ iraſcatur dñs: ⁊ pereatis de
via iuſta. Cum exarſerit in breui
ira eiꝰ: beati oẽs qui ꝯfidũt in eo.

DOmine quid mul ¶Ps̃. iij
tiplicati ſunt qui tribulant
me: multi inſurgunt aduerſum
me. Multi dicunt aĩe mee: nõ eſt
ſalus ipſi in deo eiꝰ. Tu aũt dñe
ſuſceptor meus es: glĩa mea ⁊ ex
altans caput meũ. Uoce mea ad
dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de
mõte ſancto ſuo. Ego dormiui et
ſoporatus ſuꝫ ⁊ exurrexi: qꝛ dñs
ſuſcepit me. Non timebo milia
ꝑpli circũdantis me: exurge domi
ne ſaluũ me fac deus meus. Qm̃
tu ꝑcuſſiſti om̃s aduerſantes mi-
hi ſine cauſa: dẽtes peccatoꝝ con
triuiſti. Dñi eſt ſalus: ⁊ ſuper po
pulũ tuũ bñdictio tua. ¶Ps̃. vj.

DOmine ne in furore tuo ar-
guas me neqꝫ in ira tua cor
ripias me. Miſerere mei dñe qm̃
infirmꝰ ſum ſana me dñe: qm̃ cõ
turbata ſunt oĩa oſſa mea. Et
anima mea turbata ẽ valde: ſed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tu dñe vſqꝫquo. Conuertere dñe
⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac
ꝓpter miſcðiam tuā. Qm̄ non eſt
in morte qui memor ſit tui: in in/
ferno aūt quis ꝯfitebiť tibi. La/
boraui in gemitu meo lauabo ꝑ
ſinglas noctes lectū meū: lachri/
mis meis ſtratū meum rigabo.
Turbat⁹ eſt a furore oculus me/
us: inueteraui inter omēs inimi
cos meos. Diſcedite a me omēs
q̇ opamini iniquitatē: qm̄ exau/
diuit dñs vocē fletus mei. Exau
diuit dñs dep̄cationē meam: dñs
orationē meam ſuſcepit. Erube/
ſcant ⁊ ꝯturbent vehemēter oēs
inimici mei: ꝯuertantur ⁊ erube
ſcant valde velociter. Glia patri
¶ In aduētu et poſt epi. vſqꝫ ad. lxx
et in dñica paſſionis non dr̄ hic aliq̄
añ. ſꝫ immediate poſt Gloria dicū/
tur pſ̄. ſeq̄ntes. In lxx. vo vſqꝫ ad
paſſionē do. dr̄ hic īmediate p⁹ Glia
ſeq̄ns An̄. Beati q̇ in lege tua iu/
giter meditātur dñe. beati q̇ in te
ꝯfidētes tibi ſeruiunt in timore d̄
monte ſancto tuo nos clemēs ex
audi. ne nos arguas ī die furoris
tui. Deinde pſ̄ ſeq̄ntes. ¶ Pſal. vij.
Domine de⁹ meus in te ſpe/
raui: ſaluū me fac ex omni
bus perſequentibus me ⁊ libera
me. Neqn̄ rapiat vt leo aīā me
am: dū nō eſt q̇ redimat neqꝫ qui
ſaluū faciat. Dñe de⁹ meus ſi fe/
ci iſtud: ſi eſt iniq̄tas in manibus
meis. Si reddidi retribuētibus
mihi mala: decidā merito ab ini/
micis meis inanis. Perſequať
inimicus aīā meā et cōprehēdat
⁊ ꝯculcet in terra vitā meā: ⁊ glo
riā meā in puluerē deducat. Ex/
urge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in
finibus inimicoꝝ meoꝝ. Et exur
ge dñe de⁹ meus in p̄cepto qð mā
daſti: ⁊ ſynagoga ꝓploꝝ circunda
bit te. Et ꝓpter hāc in altū regre/
dere: dñs iudicat ꝓplos. Iudica
me dñe ſ̄m iuſticiā meā: ⁊ ſ̄m in/
nocentiā meā ſup me. Conſume
tur neq̇cia pctōꝝ ⁊ diriges iuſtū:
ſcrutans corda ⁊ renes de⁹. Iuſtū
adiutoriū meū a dño: qui ſaluos
facit rectos corde. Deus iudex iu
ſtus fortis ⁊ patiēs: nunq̇d iraſce
tur ꝑ ſingulos dies. Niſi cōuerſi
fueritis gladiū ſuū vibrauit: ar/
cum ſuū tetendit ⁊ parauit illū.
Et in eo parauit vaſa mortis: ſa
gittas ſuas ardentib⁹ effecit. Ec
ce parturit iniuſticiā ⁊ ꝯcepit do
lorē: ⁊ peperit iniquitatē. Lacū
aperuit ⁊ effodit eū: ⁊ incidit in fo
ueā quā fecit. Cōuertetur dolor
eius in caput ei⁹: ⁊ in verticē ipſi
us iniquitas eius deſcendet. Cō/
fitebor dño ſ̄m iuſticiā ei⁹: et pſal
lā nomi dñi altiſſimi. ¶ Pſal. viij
Domine dñs noſter: q̄ꝫ admi
rabile eſt nomē tuū in vni/
uerſa terra. Quoniā eleuata eſt
magnificētia tua: ſup celos. Ex
ore infantium et lactentium per/
feciſti laudē propter inimicos tu/
os: vt deſtruas inimicum ⁊ vlto/
rem. Quoniam videbo celos tu/
os opera digitorum tuoꝝ: lunā
⁊ ſtellas que tu fundaſti. Quid ē
homo q̄ memor es eius: aut fili⁹
hominis quoniam viſitas eum.
Minuiſti eū paulominus ab an
gelis glia ⁊ honore coronaſti eū:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ conſtituiſti eum ſuper opa ma/
nuum tuarum. Omnia ſubieci/
ſti ſub pedibus eius oues et bo/
ues vniuerſas: inſuper et pecora
cāpi. Volucres celi et piſces ma/
ris: qui pambulant ſemitas ma
ris. Domine dominus noſter: q̃
admirabile eſt nomen tuū in vni
uerſa terra. ¶Pſalmus .ix.

Confitebor tibi domie in to/
to corde meo: narrabo oīa
mirabilia tua. Letabor et exul/
tabo in te: pſallā nomini tuo al/
tiſſime. In ↄuertendo inimicum
meū retrorſum: infirmabuntur
et peribunt a facie tua. Quoniā
feciſti iudiciū meū et cauſam me/
am: ſediſti ſup thronū qui iudicas
iuſticiā. Increpaſti gentes et pe/
rijt impius nomē eoꝝ deleſti ine/
ternū: et in ſeculū ſeculi. Inimi/
ci defecerūt framee in finem: ⁊ ci/
uitates eorū deſtruxiſti. Perijt
memoria eoꝝ cum ſonitu: et dn̄s
in eternum permanet. Parauit
in iuditio thronū ſuum. et ipe iu/
dicabit orbē terre in equitate: iu
dicabit populos in iuſticia. Et fa
ctus eſt dominꝰ refugiū pauperi:
adiutor in oportunitatibus in tri
bulatione. Et ſperēt in te qui no/
uerunt nomē tuū: quoniā nō de/
reliquiſti querētes te dn̄e. Pſal/
lite domino qui habitat in ſyon:
annūciate inter gentes ſtudia eiꝰ
Quoniā requirens ſanguinē eo
rum recordatus eſt: nō eſt oblitꝰ
clamorē pauperū. Miſerere mei
domine: vide humilitatē meam
de inimicꝭ meis. Qui exaltas me
de portis mortis: vt annunciem
omnes laudationes tuas in por/
tis filie ſyon. Exultabo in ſaluta
ri tuo: infixe ſunt gentes in inte/
ritu quē fecerunt. In laqueo iſto
quem abſconderunt: comprehē/
ſus eſt pes eorum. Cognoſcetur
dominus iudicia faciēs in operi/
bus manuum ſuarum: compre
henſus eſt peccator. Conuertan/
tur peccatores in infernū: omēs
gentes que obliuiſcuntur deum.
Quoniam non in finem obliuio
erit pauperis: patientia paupe/
rum nō peribit in finē. Exurge
domine nō confortetur homo: iu/
dicētur gentes in conſpectu tuo.
Conſtitue domine legiſlatorem
ſuper eos: vt ſciant gentes quo/
niam homines ſunt. Vt quid do
mine receſſiſti longe: deſpicis in
oportunitatibus in tribulatione
Dum ſuperbit impius incendi/
tur pauper: comprehendūtur in
conſilijs quibus cogitant. Quo/
niam laudatur peccator in deſide
rijs anime ſue: et iniquus bene/
dicitur. Exacerbauit dn̄m pecca
tor: ſcd̄m multitudinē ire ſue nō
queret. Non eſt deus in conſpe/
ctu eius: inquinate ſunt vie illiꝰ
in omī tempore. Auferuntur iu/
dicia tua a facie eius: oīm inimi/
corum ſuorū dominabitur. Di/
xit enim in corde ſuo: non moue/
bor a generatione in generatio/
nē ſine malo. Cuius maledictio
ne os plenum eſt et amaritudine
⁊ dolo: ſub lingua eius labor ⁊ do
lor. Sedet in inſidijs cum diuiti/
bus in occultis: vt interficiat in/
nocentem. Oculi eius in paupe/

rem reſpiciunt: inſidiatur in ab/
ſcondito quaſi leo in ſpelūca ſua.
Inſidiatur vt rapiat pauperez:
rapere pauperem dum attrahit
eum. In laqueo ſuo humiliabit
eum: inclinabit ſe et cadet. cū do/
minatus fuerit pauperum. Di/
xit enim in corde ſuo oblitꝰ eſt de/
us: auertit faciem ſuam ne vide/
at in finem. Exurge domine deꝰ
exaltetur manus tua: ne obliui/
ſcaris pauperuꝫ. Propter quid
irritauit impius deum: dixit em̄
in corde ſuo non requiret. Vides
quoniā tu laborem et dolorem cō
ſideras: vt tradas eos in manus
tuas. Tibi derelictus ē pauper:
orphano tu eris adiutor. Conte/
re brachiū peccatoris et maligni:
queretur peccatum illius ⁊ nō in
uenietur. Dominus regnabit in
eternū et in ſeculum ſeculi: peri/
bitis gentes de terra illius. Deſi
derium pauperum exaudiuit do
minus: preparationeꝫ cordis eo/
rum audiuit auris tua. Iudica/
re pupillo et humili: vt non appo
nat vltra magnificare ſe hō ſup
terram. ¶Ps̄. x.

IN domino confido quomō di
citis anime mee: trāſmigra
in montem ſicut paſſer. Quoniā
ecce peccatores intenderūt arcū.
parauerūt ſagittas ſuas in pha/
retra: vt ſagittent in obſcuro re/
ctos corde. Quoniam que perfe/
ciſti deſtruxerunt: iuſtus autem
quid fecit. Dominꝰ in tēplo ſan/
cto ſuo: dominus in celo ſedes eiꝰ
Oculi eius in pauperem reſpici/
unt: palpebre eius interrogāt fili
os hominuꝫ. Dominus interro/
gat iuſtum et impium: qui auteꝫ
diligit iniquitatem odit animam
ſuaꝫ. Pluit ſuper peccatores la/
queos: ignis ſulpur et ſpiritus ꝓ
cellarū pars calicis eorum. Quo
niam iuſtus dominus ⁊ iuſticias
dilexit: equitateꝫ vidit vultus eiꝰ.
Gloria patri. ¶Nota in aduentu
et poſt epiph. et poſt octa. penth. et ī
paſſione dn̄i non dr̄ hic poſt Gloria
aliqua an̄. ſꝫ ps̄. ſequentes. In. lxx.
vo vſqꝫ ad paſcha dicit̄ hic ſequens
An̄. Qui ſaluos facis rectos cor/
de cuius nomen admirabile. de
porta mortis nos erue quia confi
dimus in te domie. Deinde ps̄. ſe
quentes. ¶Pſal. xj.

SAluum me fac domine quo/
niam defecit ſanctus: quoni
am diminute ſunt veritates a fi/
lijs hominum. Vana locuti ſunt
vnuſquiſqꝫ ad proximum ſuum:
labia doloſa in corde et corde locu
ti ſunt. Diſperdat dominus vni
uerſa labia doloſa: linguam ma/
gniloquam. Qui dixerūt linguā
noſtram magnificabimus labia
noſtra a nobis ſunt: quis noſter
dominus eſt. Propter miſeriaꝫ
inopum et gemitum pauperuꝫ:
nūc exurgam dicit dominꝰ. Po/
nam in ſalutari: fiducialiter agā
in eo. Eloquia domini eloqͣ ca/
ſta: argentum igne examinatuꝫ
probatum terre. purgatuꝫ ſeptu
plum. Tu domine ſeruabis nos
et cuſtodies nos: a generatione
hac ineternum. In circuitu im/
pij ambulant: ſcd̄m altitudinem
tuam multiplicaſti filios hoīm.

Uſqꝫquo domine ¶ Pſ. xij.
Uſqꝫ obliuiſceris me in finem: vſ
qꝫquo auertis faciem tuam a me
Quãdiu ponã conſilia in anima
mea: dolorem in corde meo ꝑ di/
em. Uſqꝫquo exaltabitur inimi/
cus meꝰ ſuper me: reſpice ⁊ exau
di me domĩe deus meus. Illumi/
na oculos meos ne vnqꝫ obdormi
am ĩ morte: nequãdo dicat inimi/
cus meus preualui aduerſus eũ.
Qui tribulãt me exultabũt ſi mo
tus fuero: ego autẽ in miſericor/
dia tua ſpaui. Exultabit cor me/
um in ſalutari tuo. cantabo dño
qui bona tribuit mihi: ⁊ pſallam
nomini domi altiſſimi ¶ Pſ xiij.
Dixit inſipiens in corde ſuo:
non eſt deus. Corrupti ſũt
et abominabiles facti ſunt. in ſtu
dijs ſuis: non eſt qui faciat bonũ
nõ eſt vſqꝫ ad vnũ. Dominus de
celo proſpexit ſuper filios homi/
nũ: vt videat ſi eſt intelligẽs aut
requirẽs deum. Omnes declina
uerunt ſimul inutiles facti ſunt:
nõ eſt qui faciat bonum: nõ eſt vſ
qꝫ ad vnum. Sepulchrum patẽs
eſt guttur eorum: linguis ſuis do
loſe agebant. venenum aſpidum
ſub labijs eorũ. Quorum os ma
ledictione et amaritudine plenũ
eſt: veloces pedes eorũ ad effun/
dendum ſanguinem. Contritio
et infelicitas in vijs eorum. et vi
am pacis nõ cognouerunt: nõ eſt
timor dei ante oclos eorum. Nõ/
ne ſcient omẽs qui operantur ini
quitatem: qui deuorant plebem
meam ſicut eſcam panis. Deum
nõ inuocauerunt: illic trepidaue
runt timore: vbi non erat timor.
Quoniã dominus in generatio
ne iuſta eſt: conſilium inopis con
fudiſtis: quoniam dominus ſpes
eius eſt. Quis dabit ex ſyon ſalu/
tare iſrael: cum auerterit domi/
nus captiuitatẽ plebis ſue: exul/
tabit iacob ⁊ letabitur iſrael.
Domine quis ¶ Pſ. xiiij.
Domine quis habitabit in tabnaclo tuo:
aut quis requieſcet in monte ſan
cto tuo. Qui ingreditur ſine ma/
cula: et operatur iuſticiam. Qui
loquitur veritatem in corde ſuo:
qui nõ egit dolum in lingua ſua.
Nec fecit proximo ſuo malum: ⁊
obprobrium nõ accepit aduerſus
proximos ſuos. Ad nihilũ dedu
ctus eſt in ꝯſpectu eius malignꝰ:
timentes autem dominum glori
ficat. Qui iurat proximo ſuo ⁊ nõ
decepit qui pecuniam ſuã non de
dit ad vſuram: et munera ſuper
innocentes nõ accepit. Qui facit
hec: nõ commouebitur ineternũ.
Gloria patri: In aduen. dñi di/
citur hic hec Añ. Hora eſt iam nos
de ſumno ſurgere: et aperti ſint
ocli noſtri ſurgere ad chriſtũ quia
lux vera eſt fulgens in celo. Dein
de vſ. Egredietur virga de radice
yeſſe. Et flos de radice eius aſcen
det. Poſt epiph. vſqꝫ ad. lxx. et pꝰ
octa. penthe. vſqꝫ ad aduentũ domi
ni dicitur hic hec Añ. Seruite do/
mino in timore: ⁊ exultate ei cum
tremore. Deinde vſ. Memor fui
nocte nominis tui domine. Et cu
ſtodiui legem tuam. In. lxx. vſ
qꝫ ad paſſionem dñi dicitur hic hec
Añ. In eternũ tu nos ſerua oclos

noſtros illumina. viā pacis agno
ſcere. teqꝫ pauendum inuocare. q̄
glorificas omnes te domine timē
tes. ℣. Memor fui nocte no. vrſ̄.
Sed in .lxx. dicitur hic ℣. Scuto cir
cūdabit te veritas eius. Nō time
bis a timore nocturno. ¶ Dn̄ica
paſſio. et palma. dicūtur hic alie an̄e
et ℣. vt ibidē notatur. Deinde dictis
an̄. et ℣. dicitur Pater noſter. De
inde. Et ne nos. cum benedictioni/
bus et lectionibus et ℟. vt breuia/
rius in locis ſuis docet.

In ſc̄do noct. domi nicis diebus.

Conſerua me ¶ Pſ̄. xv.
domine quoniā ſperaui i
te: dixi domino deus meꝰ
es tu. quoniam bonorū meoꝝ
non eges. Sanctis qui in terra
ſunt eius: mirificauit omnes vo
lūtates meas in eis. Multiplica/
te ſunt infirmitates eorū: poſtea
accelerauerunt. Non congrega
bo cōuenticula eorum de ſangui/
nibus: nec memor ero noīm eoꝝ
per labia mea. Dominus pars
hereditatis mee. ⁊ calicis mei: tu
es qui reſtitues hereditatē meaꝫ
mihi. Funes ceciderunt mihi in
preclaris: etenim hereditas mea
preclara eſt mihi. Benedicam do
minū qui tribuit mihi intellectū:
inſuper ⁊ vſqꝫ ad noctem increpu
erunt me renes mei. Prouide/
bam dominū in ↄſpectu meo ſem
per: quoniam a dextris eſt mihi.
ne commouear. Propter hoc le/
tatum eſt cor meum. et exultauit
lingua mea: inſuper et caro mea
requieſcet in ſpe. Quoniam non
derelinques animam meaꝫ in in/
ferno: nec dabis ſanctum tuū vi/
dere corruptionem. Notas mihi
feciſti vias vite adimplebis me le
ticia cum vultu tuo: delectatiōes
in dextera tua vſqꝫ in finem. Glo
ria patri. ¶ In aduent. et paſſio.
do. non dicitur hic nec in ſequēti pſ̄.
poſt Gloria. an̄. ſed poſt terciū pſ̄.
Poſt epiph. vſqꝫ ad .lxx. et poſt oct.
penth. vſqꝫ ad aduē. dicitur hic An̄.
Benedicam dominū qui tribuit
mihi intellectum. ¶ In .lxx. vſqꝫ
ad dominicam paſſionis dicitur hic
hec An̄. Tribue nobis domine in
tellectum tibi benedicere vt mere
amur adimpleri leticia vultꝰ tui.
Deinde pſ̄ ſequētes ¶ Pſ̄. xvi.
Exaudi domine iuſticiam me
am: intende deprecationem
meam. Auribus percipe oratio/
nem meam: non in labiis doloſis
De vultu tuo iudicium meum ꝓ
deat: oculi tui videant equitateꝫ.
Probaſti cor meū et viſitaſti no/
cte. igne me examinaſti: ⁊ non eſt
inuenta in me iniquitas Ut non
loquatur os meum opera homi/
nū: propter verba labiorum tuo/
rum ego cuſtodiui vias duras.
Perfice greſſus meos in ſemitꝭ
tuis: vt non moueantur veſtigia
mea. Ego clamaui quoniam ex/
audiſti me. deus inclina aureꝫ tu/
am mihi: et exaudi verba mea.
Mirifica miſericordias tuas: qui
ſaluos facis ſperantes in te. A re
ſiſtētibus dextere tue cuſtodi me:
vt pupillam oculi. Sub vmbra
alarum tuarum protege me: a fa

cie impiorum qui me afflixerunt. Inimici mei animam meam circūdederunt adipem ſuum concluſerunt: os eorum locutum eſt ſuperbiam. Proijcientes me nunc circūdederūt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terraʒ. Suſceperūt me ſicut leo paratus ad p̄dam: ⁊ ſicut catulus leonis hatans in abditis. Exurge domine preueni eum ⁊ ſupplanta eum eripe animam meam: ab impio fra meam tuam ab inimicis manus tue. Domīe a paucis de terra diuide eos in vita eorum: ⁊ de abſcō ditis tuis adimpletus eſt venter eorum. Saturati ſunt filijs: ⁊ dimiſerunt reliquias ſuas: paruulꝭ ſuis. Ego autem in iuſticia apparebo conſpectui tuo: ſaciabor cuʒ apparuerit gloria tua. Gl̄ia pa.

¶ Poſt epiph. vſqꝫ ad .lxx. et pꝰ oct. penth. vſqꝫ ad aduentū domini dicitur hic Añ. Inclina domīe aureʒ tuam mihi et exaudi verba mea.

¶ In .lxx. vſqꝫ ad dominicaʒ paſſionis dicitur hic Añ. Inclina aurem tuam domīe ⁊ exaudi nos qui ſaluos facis ſperantes in te. Deinde p̄s ſequentes. ¶ Ps̄. xvij.

Diligam te domīe fortitudo mea: dominus firmamentum meum ⁊ refugium meum: ⁊ liberator meus. Deus meus adiutor meus: et ſperabo in eum. Protector meus ⁊ cornu ſalutis mee: et ſuſceptor meus Laudās inuocabo dominū: et ab inimicis meis ſaluus ero. Circūdederunt me dolores mortis: et torrētes iniquitatis conturbauerūt me. Dolores inferni circumdederūt me: preoccupauerunt me laquei mortis. In tribulatione mea inuocaui dominum: ⁊ ad deum meū clamaui. Et exaudiuit ḋ templo ſancto ſuo vocem meā: ⁊ clamor meꝰ in conſpectu eius introiuit in aures eius. Commota eſt ⁊ contremuit terra: fundamenta montium conturbata ſunt et commota ſunt. quoniā iratus eſt eis. Aſcēdit fumus in ira eius: ⁊ ignis a facie eius exarſit: carbones ſucceſi ſunt ab eo. Inclinauit celos et deſcēdit: ⁊ caligo ſub pedibus eiꝰ. Et aſcendit ſuꝑ cherubin ⁊ volauit: volauit ſuꝑ pennas ventorū. Et poſuit tenebras latibulum ſuum. in circuitu eius tabernaculū eius: tenebroſa aqua in nubibus aeris. Prefulgore in conſpectu eius nubes tranſierunt: grando et carbones ignis. Et intonuit ḋ celo dominus: et altiſſimus dedit vocem ſuam: grando ⁊ carbones ignis. Et miſit ſagittas ſuas et diſſipauit eos: fulgura multiplicauit et cōturbauit eos. Et apparuerūt fontes aquarum: ⁊ reuelata ſunt fundamēta orbis terrarum. Ab increpatione tua domine: ab inſpiratione ſpiritꝰ ire tue Miſit de ſummo et accepit me: et aſſumpſit me de aquis multis. Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis ⁊ ab his qui oderunt me: quoniam confortati ſunt ſuꝑ me. Preuenerunt me in die afflictionis mee: et factus eſt dominus ꝓ

tectoꝛ meus. Et eduxit me in lati
tudinem: ſaluum me fecit quoni
am voluit me. Et retribuet mihi
dominus ſcdm̄ iuſticiam meam:
et ſcdm̄ puritatem manuum me
aru; retribuet mihi. Quia cuſto/
diui vias domini: nec impie geſſi
a deo meo. Quoniā omnia iudi/
cia eius in conſpectu meo: et iuſti
cias eius non repuli a me. Et ero
immaculatus cum eo: ⁊ obſerua
bo me ab iniquitate mea. Et re/
tribuet mihi dominus ſcdm̄ iuſti
ciam meam: ⁊ ſcdm̄ puritatē ma
nuum mearū ⁊ in conſpectu ocu
loꝛum eius. Cum ſancto ſanctus
eris: ⁊ cum viro innocente inno/
cens eris. Et cum electo electus
eris: et cum peruerſo ꝑuerteris.
Quoniam tu populum humile;
ſaluum facies: ⁊ oculos ſuperbo
rum humiliabis. Quoniā tu illu
minans lucernam meam domie
deus meus illumīa tenebꝛas me
as. Quoniam in te eripiar a tem
ptatione: et in deo meo tranſgre
diar murum. Deus meꝰ impol/
luta via eiꝰ: eloquia domini igne
examinata. pꝛotectoꝛ eſt omniu;
ſperātium in ſe. Quoniam quis
deus pꝛeter dominū: aut quis de
us pꝛeter deum noſtrum. Deus
qui pꝛecinxit me virtute: ⁊ poſuit
immaculatam viam mea;. Qui
perfecit pedes meos tanq̄; ceruo/
rum: et ſuper excelſa ſtatuēs me.
Qui docet manus meas ad pꝛeli
um: et poſuiſti vt arcum ereum
bꝛachia mea. Et dediſti mihi pro
tectionem ſalutis tue: et dextera
tua ſuſcepit me Et diſciplina tua
coꝛrexit me in finem: et diſcipli/
na tua ip̄a me docebit. Dilataſti
greſſus meos ſubtus me: ⁊ non
ſunt īfirmata veſtigia mea Per
ſequar inimicos meos et compꝛe
hendam illos: et non conuertar
donec deficiant. Confringam il/
los nec poterunt ſtare: cadēt ſub-
tus pedes meos. Et p̄cinxiſti me
virtute ad bellum: ⁊ ſupplantaſti
inſurgētes in me ſubtus me. Et
inimicos meos dediſti mihi doꝛ/
ſum: et odientes me diſperdidiſti
Clamauerunt nec erat q̇ ſaluos
faceret ad dominum: nec exaudi/
uit eos. Et comminuā eos vt pul
uerem ante faciem venti: vt lutū
platearum delebo eos. Eripies
me de contradictionibus populi:
conſtitues me in caput gentium.
Populus quem nō cognoui ſer
uiuit mihi: in auditu auris obedi
uit mihi. Filij alieni mētiti ſunt
mihi: filij alieni inueterati ſunt.
⁊ claudicauerunt a ſemitis ſuis.
Viuit dominus ⁊ benedictus de
us meus: ⁊ exaltetur deus ſalut;
mee. Deus qui das vindictas mi
hi ⁊ ſubdis populos ſub me: libe
ratoꝛ meus de inimicis meis ira/
cūdis. Et ab inſurgentibus ī me
exaltabis me: a viro iniquo eripi
es me Propterea confiteboꝛ tibi
in nationibus domine: ⁊ nomini
tuo pſalmū dicam. Magnificans
ſalutes regis eius. ⁊ faciens miſe
ricoꝛdiam chriſto ſuo dauid: ⁊ ſe/
mini eius vſq; ī ſeculum. Gloꝛia.
¶ In aduent. domini dicitur hic hec

Añ. Nox preceſſit dies autem ap
propinquabit. abijciamus ergo ope
ra tenebrarū ⁊ induamur arma
lucis. ſic vt in die honeſte ambule
mus. Deinde vſ. Egredietur do/
minus de loco ſancto ſuo. Veniet
vt ſaluum faciat populum ſuum
¶ Poſt epi. domini vſq₃ ad lxx. et pᵒ
octa penth. vſq₃ ad aduent. domini
dicitur hic hec Añ. Dominꝰ firma
mentum meū ⁊ refugium meū.
Deinde vſ Media nocte ſurgebā
Ad confitendum nomini tuo dñe
¶ In ſeptuageſima vſq₃ ad domini
cam paſſionis dicit̃ hic hec Añ. Vir
tus noſtra domine deus vera lux
eterna ſalus eſto refugium nobiſ
in die noſtre afflictionis. Deinde
vſ. Media nocte ſurgebam. vtſ.
Sed ī quadrageſima dicitur hic v.
Cadent a latere tuo mille Et decē
milia a dextris tuis. ¶ In paſſio/
ne domini dicetur h añe et v. vt ibid.
habetur. Deinde dicetur Pater no
ſter. Et ne nos. cum benedictionibꝫ
et lectionibus et R. vt in breuiario.
¶ Nota ſemꝑ ī. iij. noct. poſt Pater
noſter. Et ne nos. dicatur v. qui in
primo noct. dictus eſt Poſt quem di
citur. Jube domine ⁊c. Sic ſeruabi/
tur ꝑ totum annum etiam quando
de ſanctis ſeruatur.

In tertio noct. domi/ nicis diebus.

Celi enar/ ¶ Ps. xviij.
rant gloriam dei: et ope/
ra manuum eius annun
ciat firmamentū. Dies diei eru/
ctat verbum: et nox nocti indicat
ſcientiam. Non ſunt loquele ne
q₃ ſermones: quorum non audiā
tur voces eorum. In omnem ter
ram exiuit ſonus eorum: et in fi/
nes orbis terre verba eorum. In
ſole poſuit tabernaculum ſuum:
et ipſe tanq̃ ſponſus procedēs de
thalamo ſuo Exultauit vt gigas
ad currendam viam a ſomno ce/
lo egreſſio eius. Et occurſus eiuſ
vſq₃ ad ſummum eius: nec eſt qui
ſe abſcōdat a calore eius. Lex do
mini immaculata conuertēs ani
mas: teſtimonium domini fidele
ſapientiam preſtans paruulis.
Iuſticie domini recte letificanteſ
corda: preceptum domini lucidū
illuminans oculos Timor domi
ni ſanctus permanens in ſeculū
ſeculi: iudicia domini vera iuſtifi
cata in ſemetipſa. Deſiderabilia
ſuper aurum ⁊ lapidē precioſum
multum: et dulciora ſuper mel ⁊
fauum. Etenim ſeruus tuus cu/
ſtodit ea: in cuſtodiendis illis re/
tributio multa. Delicta quis in/
telligit ab occultis meis munda
me: et ab alienis parce ſeruo tuo
Si mei nō fuerint dominati tūc
immaculatus ero: ⁊ emundabor
a delicto maximo. Et erunt vt cō
placeant eloquia oris mei: et me
ditatio cordis mei in cōſpectu tuo
ſemper. Domine adiutor meus:
et redemptor meꝰ. Gloria patri.
⁊ filio ⁊ ſpiritui ſācto. Sicut erat
in principio ⁊ nūc ⁊ ſp ⁊ in ſcl'a ⁊c.
¶ In aduētu domini et paſſione do
mini non dicitur hic nec in ſeq̄nti ps
poſt Gloria patri. añ. ſed poſt terci

um pſ. ¶Poſt epi. vſqꝫ ad .lxx. et pꝰ
octa. penth. vſqꝫ ad aduentū domi-
ni dicitur hic hec An̄. Non ſunt lo/
quele neqꝫ ſermones quorum nō
audiantur voces eorum. In .lxx.
vſqꝫ ad dominicam paſſionis dicit̄
hic An̄. Legis tue domine teſti/
monio nos conuerte vt tuis illu/
minati preceptis a noſtris mūde
mur occultis ⁊ ab alienis.

Exaudiat te domi ¶Pſ̄. xix.
nus in die tribulationis: ꝓ/
tegat te nomen dei iacob. Mittat
tibi auxilium de ſancto: ⁊ de ſyon
tueatur te. Memor ſit om̄is ſacri/
ficij tui: ⁊ holocauſtū tuū pingue
fiat Tribuat tibi ſcd̄m cor tuum:
⁊ omne conſilium tuū cōfirmet.
Letabimur in ſalutari tuo: ⁊ in
noie dei noſtri magnificabimur.
Impleat dominus omnes peti/
tiones tuas: nunc cognoui quo/
niam ſaluū fecit dominus chriſtū
ſuum. Exaudiet illū de celo ſan/
cto ſuo: in potentatibus ſalus de
xtere eius. Hi in curribus ⁊ hi in
equis: nos autem in nomine dei
noſtri inuocabimus. Ipſi obliga
ti ſunt ⁊ ceciderunt: nos autē ſur
reximus ⁊ erecti ſumus. Domie
ſaluū fac regem: et exaudi nos in
die qua inuocauerimus te. Glo/
ria patri ⁊c. ¶Poſt epiph. vſqꝫ ad
lxx. et poſt octa. penth. vſqꝫ ad aduē
tū domini dicitur hic An̄. Exaudi/
at te dominus in die tribulatiōis
¶In .lxx. vſqꝫ ad dominicaꝫ paſſio
nis. An̄. Exaudi nos in die in qua
inuocauerimus nomē tuū domi
ne. ¶Pſ̄. xx.

Domine in virtute tua leta/
bitur rex: et ſuper ſalutare
tuum exultabit vehemēter. De/
ſiderium cordis eius tribuiſti ei:
et voluntate labiorum eius non
fraudaſti eum. Quoniam preue
niſti eum in benedictionibus dul
cedinis: poſuiſti in capite eius co/
ronam de lapide precioſo. Vitaꝫ
petijt a te ⁊ tribuiſti ei. longitudi
nem dierum in ſeculuꝫ: et in ſecu
lum ſeculi. Magna eſt gloria eius
in ſalutari tuo: gloriaꝫ ⁊ magnū
decorem impones ſuper eū Quo
niam dabis eum in benedictionē
in ſeculum ſeculi: letificabis eum
in gaudio cū vultu tuo. Quoniā
rex ſperat in domino: ⁊ in miſeri/
cordia altiſſimi nō cōmouebitur.
Inueniatur manus tua omnibꝰ
inimicis tuis: dextera tua inueni
at omnes qui te oderūt. Pones
eos vt clibanum ignis in tempo/
re vultus tui: dominus ī ira ſua
conturbabit eos. ⁊ deuorabit eos
ignis. Fructum eorum de terra
perdes: et ſemē eorum a filijs ho/
minum. Quoniaꝫ declinauerūt
in te mala: cogitauerunt conſilia
que non potuerūt ſtabilire Quo
niam pones eos dorſum: in reliq̄
is tuis preparabis vultum eorū.
Exaltare domine in virtute tua:
cantabimus ⁊ pſallemꝰ virtutes
tuas. Glia. ¶In aduē. dn̄i d̄r hic
An̄. Sciētes q̄r hora eſt iā nos de
ſomno ſurgere nūc eīn ꝓpior ē no
ſtra ſalus q̄ꝫ cū credidimus nox ꝓ/
ceſſit dies aūt appropinquabit.
Deinde vſ. Ex ſyon ſpecies deco/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ris eius. Deus noſter manifeſte
veniet. ¶ Poſt epiph. vſqꝫ ad. lxx.
et poſt octa. penth. vſqꝫ ad aduentũ
domini dicitur hic hec Añ. Domine
in virtute tua letabitur rex. Dein
de. vſ. Exaltare domine in virtu-
te tua. Cantabimus ⁊ pſallemus
virtutes tuas. ¶ In. lxx. vſqꝫ ad
paſſionẽ domini dicitur hic hec Añ.
Preueni nos domine celeſti be/
nedictione vt in tua virtute letan
tes ⁊ in tua pietate ſperantes me
reamur conſequi promiſſum bea
te immortalitatis premium. De/
inde vſ. Exaltare. vtſ. Sed in. xl.
dicitur hic vſ. Clamauit ad me et
ego exaudiam eum. Cum ipſo ſuꝫ
in tribulatione eripiã eum et glo
rificabo eum. ¶ Item in dominica
paſſionis domini dicitur hic añ. et v
vt ibidẽ. Deinde Pater noſter. Et
ne nos. cum benedictiõibus et ome
lia et R. vt in breuiario in loco ſuo
notatur. Finito nono R. canitur.
Te deum. vt infra per totum annũ
dominicis diebus. et i feſtis. ix. lect.
Et ſimiliter in feſtis officiatis poſt
tercium R. et dominicis et in feſtis
omeliarũ et officiatis infra paſcha
et penth. et quãdo d patronis ſerua
tur. et infra oct. ſolennes. Exceptis
aduent. domini et. lxx. vſqꝫ paſche
tunc idem canticum non dicitur ni/
ſi in feſtis duplicibus et ſemiduplici
bus. ¶ Canticum beatorum Am/
broſij et Auguſtini.

TE deum laudamus: te do
minum confitemur. Te
eternum patrem: omnis
terra veneratur. Tibi omẽs an/
geli: tibi celi et vniuerſe poteſta/
tes. Tibi cherubin ⁊ ſeraphin: in
ceſſabili voce proclamant. San/
ctus. Sanctus. Sanctus domi
nus deus ſabaoth Pleni ſunt ce
li ⁊ terra: maieſtatis glorie tue.
Te glorioſus: apoſtolorum cho/
rus. Te prophetarum: laudabi/
lis numerus. Te martyrum cã/
didatus: laudat exercitus. Te p
orbem terrarum: ſancta confite/
tur eccleſia. Patrẽ: in menſe ma
ieſtatis. Venerandũ tuũ verũ:
⁊ vnicũ filiũ. Sanctũ quoqꝫ: pa
raclitũ ſpiritũ. Tu rex glorie xpe.
Tu patris: ſempiternus es filiꝰ.
Tu ad liberandum ſuſcepturus
hominem: nõ horruiſti virginis
vterũ. Tu deuicto mortis aculeo:
aperuiſti credentibus regna celo
rum. Tu ad dexteram dei ſedes:
in gloria patris. Iudex crederis:
eſſe venturus. Te ergo queſumꝰ
tuis famulis ſubueni: quos pre/
cioſo ſanguie redemiſti. Eterna
fac cum ſanctis tuis: gloria mũe/
rari. Saluũ fac populum tuum
domine: ⁊ benedic hereditati tue
Et rege eos et extolle illos: vſqꝫ i
eternum. Per ſingulos dies: be
nedicimus te. Et laudamus no/
men tuum in ſeculum: ⁊ in ſecu/
lum ſeculi. Dignare domine die
iſto: ſine peccato nos cuſtodire.
Miſerere noſtri domine: miſere-
re noſtri. Fiat miſericordia tua
domie ſuper nos: quemadmodũ
ſperauimus in te. In te domine
ſperaui: non cõfundar in eternũ.
Sine Amen. Deinde ante laudes

Lv. Exaltare dñe in vtute tua. Cã
tabim⁹ ⁊ pſallem⁹ virtutes tuas.
Iſte predictus vꝭ. dicit̃ dñicis die/
bus qñ noct. ſeruat̃ ad octa. epiph.
vſq3 ad. xl. et ab octa. penth. vſq3 ad
aduentu3 dñi. Sed in aduentu et
xl. dicitur hic ante laud. alius v. p/
ut ibid in loco ſuo notat̃. Ps̃. vero
ſequentes cum añ. dicuntur ab octa.
epiphe. vſq3 ad. lxx. et ab octa. pen/
theco. vſq3 ad aduentũ dñi. In aduẽ
tu vero dñi et infra. xl. dicuntur hic
ad laud. alie añe ꝛc. vt ibid dicetur.
Sequitur dicto vꝭ. añ laud. s. De
us in adiutoriũ. Dñe ad adiuuã.
Gloria. Alleluia. vel Laus tibi do
mine. vrs̃. ſm tẽpus. Deinde ps̃. ſe
ſeq̃ntes cũ ſuis añ. ¶ Pſal. xcij.

Ad laudes.

Dominus regnauit deco/
rem indut⁹ eſt: indutus ẽ
dñs fortitudinẽ et precin/
xit ſe. Etenim firmauit orbe3 ter/
re: qui non cõmouebitur. Para
ta ſedes tua ex tũc: a ſeculo tu es.
Eleuauerũt flumina dñe: eleua
uerũt flumina vocẽ ſua3. Eleua/
uerũt flumina fluctus ſuos: a vo
cibus aquarũ multarũ. Mirabi/
les elatiões maris: mirabilis in
altis dñs. Teſtimonia tua credi/
bilia facta ſunt nimis: domũ tua3
decet ſanctitudo dñe in longitudi
ne dierũ. Gloria. Sequẽtes añ. ſi/
gnate poſt ps̃. dicuntur ad laud. ab
octa. epiph. vſq3 ad. lxx. et ab octa.
penth. vſq3 ad aduẽ. dñi qñ noct. ſer/
uat̃ dñicis diebus. Añ. Indutus ẽ
dominus fortitudinẽ et precinxit
ſe virtute alla all. all. ¶ Ps̃. xcix.

Iubilate deo omĩs terra: ſer/
uite domĩo in leticia. Introi
te in conſpectu eius: in exultatõe.
Scitote quoniã dominus ipe eſt
deus: ipſe fecit nos ⁊ non ipſi nos
Populus ei⁹ ⁊ oues paſcue ei⁹:
introite portas eius in cõfeſſione
atria eius in hymnis cõfitemini
illi. Laudate nomẽ eius quoniã
ſuauis eſt dominus: ineternũ mi
ſericordia ei⁹: ⁊ vſq3 in generatio
ne ⁊ generationem veritas eius.
Gloria patri. Añ. Gloria ⁊ ho
nor et benedictio ſedenti ſup thro
num viuenti in ſecula ſeculorum
Deus deus me⁹: ¶ Ps̃. lxij.
ad te de luce vigilo. Sitiuit
in te anima mea: q3 multipliciter
tibi caro mea. In terra deſerta in
uia ⁊ in aquoſa: ſic in ſancto appa
rui tibi vt viderem virtutem tuã
⁊ gloriam tuã. Quoniam melior
eſt miſericordia tua ſuper vitas:
labia mea laudabunt te. Sic be/
nedicam te in vita mea: et in noĩe
tuo leuabo manus meas. Sicut
adipe ⁊ pinguedĩe repleatur ani
ma mea: ⁊ labijs exultatiõis lau/
dabit os meu3. Si memor fui tui
ſuper ſtratum meum in matuti/
nis meditabor i te: quia fuiſti ad/
iutor meus. Et in velamento ala
rum tuaru3 exultabo adheſit ani
ma mea poſt te: me ſuſcepit dexte
ra tua. Ipſi vero inuanum que/
ſierunt animã mea3 introibũt in
inferiora terre: tradentur in ma/
nus gladij partes vulpium erũt.
Rex vero letabitur in deo lauda/
buntur omnes qui iurant in eo:
quia obſtructum eſt os loquenti/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

um iniqua. Sequens ps̄. dicit̄ ſem
per cum predicto ſub vno Gloria.
Deus miſerea ¶Ps̄. lxvj.
tur noſtri et benedicat nob
illuminet vultū ſuū ſuper nos: ⁊
miſereatur noſtri. Ut cognoſca/
mus in terra viam tuam: in om
nibus gentibus ſalutare tuum.
Confiteantur tibi populi deꝰ: cō
fiteātur tibi populi oīes. Letē/
tur ⁊ exultēt gentes quoniā iudi/
cas populos in equitate: ⁊ gētes
in terra dirigis. Confiteantur ti
bi populi deus confiteantur tibi
populi oēs: terra dedit fructuꝫ
ſuū. Benedicat nos deꝰ deus no/
ſter bn̄dicat nos deus: et metuāt
eum oēs fines terre. Gloria p.
Añ. Deus miſereatur noſtri et
benedicat nobis illuminet vultū
ſuum ſup nos ⁊ miſereatur nr̄i.
¶Canticū triū puerorū. Danie. iij.
Benedicite oīa opa dn̄i do/
mino: laudate ⁊ ſuper exal/
tate eū in ſecula. Bn̄dicite angeli
dn̄i domino: bn̄dicite celi domino
Bn̄dicite aque oēs que ſup ce/
los ſunt dn̄o: bn̄di. oēs virtutes
dn̄i dn̄o. Bn̄dicite ſol ⁊ luna dn̄o:
bn̄di. ſtelle celi domino. Bn̄dicite
oīs ymber ⁊ ros dn̄o: bn̄di. oīs
ſpūs dei domino. Bn̄dicite ignis
et eſtus dn̄o: bn̄di. frigus ⁊ eſtas
domio. Bn̄dicite rores ⁊ pruina
domio: bn̄di. gelu ⁊ frigus domi/
no. Bn̄dicite glacies ⁊ niues dn̄o
bn̄di. noctes ⁊ dies dn̄o. Bn̄dicite
lux et tenebre dn̄o: bn̄di. fulgura
et nubes domio. Bn̄dicat terra
dn̄o: laudet ⁊ ſuperaltet euꝫ in ſe/
cula. Bn̄dicite mōtes ⁊ colles do
mino: bn̄di. vniuerſa germinan/
tia in terra dn̄o. Benedicite fon/
tes domino: bened. maria et flu/
mina domio. Bn̄dicite cete ⁊ om
nia que mouentur in aquis dn̄o:
bened. oēs volucres celi domio
Benedicite oēs beſtie ⁊ pecora
domino: bened. filij hominū dn̄o.
Benedicat iſrael domio: laudet
et ſuperaltet eum in ſecula. Bn̄/
dicite ſacerdotes dn̄i domino: bn̄/
di. ſerui dn̄i domio. Bn̄dicite ſpi/
ritus et anime iuſtoꝝ dn̄o: bene.
ſancti et humiles corde dn̄o. Bn̄/
dicite anania azaria miſael dn̄o:
laudate et ſuperaltate eum in ſe/
cula. Benedicamus patrem et fi
lium cuꝫ ſancto ſpiritu: laudemꝰ
et ſuper exaltemus eum in ſecula
Bn̄dictus es domie in firmamē
to celi: et laudabilis et glorioſus
et ſuperaltatus in ſecl'a. ſine Glo
ria. Deinde Añ. Benedictio ⁊ cla
ritas ⁊ ſapiētia et gratiarū actio
honor virtus ⁊ fortitudo deo nr̄o
in ſecl'a ſeculoꝝ amē. ¶Ps̄. cxlviij
Laudate dn̄m de celis: lauda
te eum in excelſis. Lauda/
te eum oēs angeli eius: lauda/
te eum omnes virtutes eiꝰ. Lau
date eum ſol et luna: laudate euꝫ
omnes ſtelle et lumen. Laudate
eum celi celorum et aque omnes
que ſuper celos ſunt: laudent no/
men domini. Quia ipſe dixit ⁊ fa
cta ſunt: ipſe mandauit et creata
ſunt. Statuit ea in ſeculum et in
ſeculū ſeculi: preceptum poſuit ⁊
non preteribit. Laudate domi/
nū de terra: dracones et oēs ab
yſſi. Ignis grando nix glacies

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſpiritus procellaꝝ: que faciũt ver
bum ei⁹. Montes et oĩes colles:
lingua fructifera et omnes cedri.
Beſtie et vniuerſa pecora: ſerpẽ
tes ⁊ volucres pennate. Reges
terre ⁊ oẽs pp̃li principes ⁊ oẽs iu/
dices t̃re. Iuuenes ⁊ virgines ſe/
nes cũ iunioribus laudẽt nomen
dñi: q꞉ exaltatũ eſt nomẽ ei⁹ ſoli⁹.
Confeſſio ei⁹ ſup̲ celum ⁊ terraꝫ:
et exaltauit cornu pp̃li ſui. Hym/
nus omnib⁹ ſanctis ei⁹: filijs iſrl̃
pp̃lo appropinquãti ſibi. Cantate
dño canticũ nouũ: laus eius in ec
cleſia ſanctoꝝ. Letetur iſrl̃ in eo
qui fecit eũ: ⁊ filie ſyon exultent i
rege ſuo Laudẽt nomen eius in
choro: i tympano ⁊ pſalterio pſal
lant ei. Quia beneplacitũ eſt do/
mino in populo ſuo: et exaltauit
manſuetos in ſalutem. Exulta/
bunt ſancti in gloria: letabuntur
in cubilibus ſuis. Exultationes
dei in gutture eoꝝ: ⁊ gladij anci/
pites in manibus eoꝝ. Ad faciẽ/
dam vindictã in nationib⁹: incre
pationes in populis. Ad alligan
dos reges eoꝝ in cõpedibus: ⁊ no
biles eoꝝ in manicis ferreis. Ut
faciant in eis iudicium ꝯſcriptũ:
gloria hec eſt oĩbus ſanctis eius.
Laudate dominũ in ſanctis ei⁹:
laudate eũ in firmamẽto virtut̃
eius. Laudate eũ i
ei⁹: laudate euꝫ ſm̃
magnitudinis ei⁹. L
in ſono tube: laudat
rio ⁊ cithara. Lau
pano ⁊ choro: lauda
dis ⁊ organo. Laud
balis bene ſonãtibu

in cimbalis iubilationis: oĩs ſpi/
ritus laudet dñm Gloria. An.
Sanct⁹ ſanctus ſanct⁹ dominus
deus om̃ipotens qui erat ⁊ qui ẽ
⁊ qui venturus eſt. Cap̃m dñicale
ſcd̃m tp̃s. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ eſt
nobis. A generatione ⁊ ꝓgenie.
In aduẽtu d꞉ hic ali⁹ vſ. ¶ Canticũ
Benedi/ Zacharie. Luc. j. c.

Benedictus dominus de⁹ iſrl̃: q̇a
viſitauit ⁊ fecit redempti/
onẽ plebis ſue. Et erexit cornu ſa
lutis nobis: in domo dauid pue/
ri ſui. Sicut locutus ẽ per os ſan
ctoꝝ: qui a ſeculo ſunt ꝓphetaruꝫ
eius. Salutẽ ex inimicis noſtr̃:
⁊ de manu oĩm qui oderunt nos.
Ad faciendã miſericordiã cũ pa/
tribus noſtris: et memorari teſta
menti ſui ſancti. Iuſiurandũ qđ
iurauit ad abraam patrẽ noſtrũ:
daturuꝫ ſe nobis. Ut ſine timore
de manu inimicoꝝ noſtrorũ libe/
rati: ſeruiamus illi. In ſanctita/
te et iuſticia coram ip̃o: omnibus
diebus noſtris. Et tu puer ꝓphe/
ta altiſſimi vocaberis: p̃ibis eñi
ante faciẽ domini parare vias ei⁹
Ad dandaꝫ ſcientiã ſalutis plebi
ei⁹: in remiſſionẽ peccatoꝝ eoꝝ.
Per viſcera miſc̃die dei noſtri: i
quibus viſitauit nos oriẽs exalto
Illuminare hijs qui in tenebris
⁊ in vmbra mort̃ ſedẽt: ad dirigẽ/
s pedes noſtros in viam pac̃.
ria. Deinde añ. ſuper bened.
Require. ſm̃ dñicã i locis ſuis
ſuffra. ſm̃ tẽpus. ⁊c̃. Ad pri/
as horas vt infra p⁹ lau
ti notatur.

Feria.ij.ad matut.

¶ Itē feria.ij.et ceteris ferijs p ad/
uentū qn̄ noct.cū precibus ſeruatur
Inuitat·Regē venturū ⁊c̄. vt ibi
dē·cū p̄s et an̄. vt ſequitur. Sed ab
octa.epipha.vſq̧ ad cenā dn̄i.et ab
octa.pēthe.vſq̧ ad aduentū dn̄i d͛
ſcdis ferijs Inuita. Venite.Exul
temus domino. Deinde legēs non
inchoa... ſic eundem p̄s. Venite a
principio ſ3 dcō Inuita.imediate p
ſeq̄tur ip̄m p̄s· in hac clauſula Iu/
bilemus deo ſa.nr̄o p̄oc.⁊c̄. Deīde
Inuita. Venite.Exulte.vrs̄. Deī/
de v̇. Qm̄ de⁹ magn⁹. vrs̄.et ſic cō-
ſeq̄nter vſq̧ ad finē p̄s̄. repetēdo ſp
Inuit̄.et repeti.vt moris eſt. Nota
q̄ ferialib⁹ diebus qn̄ noct.ſeruat̄ p
totū annū ſp dicunt̄ duo et duo p̄s̄.
ſub vno Gloria.tā hic q̧ in ſeq̄nti/
bus ferijs.et deinde an̄. In laud.ve
ro d͛: quilibȝ p̄s̄.ſub vno Glīa. Se
quitur finito p̄s. Venite. et Inuit̄.
dicitur. ¶ Pſalmus.xxvj.

Dominus illu/
minatio mea : et ſalus
mea quē timebo. Do
minus protector vite mee : a quo
trepidabo. Dum appropiāt ſup
me nocētes: vt edent carnes me/
as. Qui tribulāt me inimici mei
ipſi infirmati ſunt et ceciderunt.
Si cōſiſtant aduerſuȝ me caſtra:
nō timebit cor meuȝ. Si exurgat
aduerſuȝ me preliū : ī hoc ego ſpe
rabo. Unā petij a dn̄o hanc req̄/
ram vt inhabiteȝ in domo domi/
ni : oībus diebus vite mee. Ut vi
deam voluntateȝ dn̄i : et viſitem
templū eius. Qm̄ abſcondit me ī
tabernaculo ſuo in die maloꝝ : p
texit me in abſcōdito tabernaculi
ſui. In petra exaltauit me: ⁊ nūc
exaltauit caput meū ſuper inimi
cos meos. Circuiui ⁊ imolaui in
tabnaculo ei⁹ hoſtiā vociferatio-
nis: cantabo ⁊ pſalmū dicā domi
no Exaudi dn̄e vocē meā qua cla
maui ad te: miſerere mei ⁊ exau/
di me. Tibi dixit cor meū exquiſi/
uit te facies mea: faciē tuā domi-
ne requirā. Ne auertas faciē tu
am a me : ne declines in ira a ſer/
uo tuo. Adiutor me⁹ es tu ne de/
relinquas me: neq̧ deſpicias me
de⁹ ſalutaris me⁹. Qm̄ pater me
us ⁊ mat̄ mea dereliquerūt me:
domin⁹ autē aſſumpſit me. Le/
gē pone mihi dn̄e in via tua : ⁊ di
rige me in ſemita recta ꝓpter ini/
micos meos Ne tradideris me ī
aīas tribulantiū me. qm̄ inſurre
xerūt in me teſtes iniqui : ⁊ men/
tita eſt iniquitas ſibi Credo vide
re bona dn̄i in terra viuētiū. Ex/
pecta dn̄m viriliter age: ⁊ cōforte
tur cor tuū ⁊ ſuſtine dominū.

Ad te dn̄e clama ¶ P̄s̄.xxvij.
bo d̄s me⁹ ne ſileas a me ne
qn̄ taceas a me : ⁊ aſſiīabor deſcē
dentib⁹ in lacū. Exaudi dn̄e vocē
dep̄cationis mee dū oro ad te : dū
extollo man⁹ meas ad tēpluȝ ſan
ctū tuū. Ne ſil̄ tradas me cū pec
catoribus: ⁊ cum opantib⁹ iniqui
tatē ne pdas me. Qui loquūtur
pacē cū ꝓximo ſuo : mala autē in
cordib⁹ eoꝝ. Da illis ſ̄m opa eoꝝ:
et ſcd̄m nequiciā adinuentionuȝ
ipſorū. Scd̄m opa manuū eoruȝ
tribue illis; redde retributionem

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eoꝝ ipſis. Quoniā non intellexe/
rūt opa dn̄i. ⁊ in opa manuū eiuſ
deſtrues illos: ⁊ nō edificab eos.
Bn̄dictus dn̄s: qm̄ exaudiuit vo
cē deprecationis mee. Dn̄s adiu
toꝛ meus et protectoꝛ me⁹: ⁊ in ip
ſo ſperauit coꝛ meū ⁊ adiut⁹ ſum.
Et refloruit caro mea: ⁊ ex volū
tate mea ꝯfitebor ei. Domin⁹ foꝛ
titudo plebis ſue: ⁊ protectoꝛ ſal/
uationū xp̄i ſui eſt. Saluū fac po
pulum tuū dn̄e ⁊ benedic heredi/
tati tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos
vſq; in eternū. Gl'a. An̄. Dn̄s de
fenſor vite mee. ¶Ps̄. xxviij.
Afferte dn̄o filij dei: afferte
dn̄o filios arietum. Afferte
dn̄o gl'iam ⁊ honorē: afferte dn̄o
gl'iam nomi ei⁹ adorate dn̄m in a
trio ſcō eius. Vox dn̄i ſup aquaſ
de⁹ maieſtatis intonuit: dn̄s ſup
aquas multas. Vox dn̄i in virtu
te: vox dn̄i in magnificētia. Vox
dn̄i ꝯfringentis cedros: ⁊ cōfrin/
get dn̄s cedros libani. Et commi
nuet eos tanq̄ vitulū libani: ⁊ di
lectus queadmodū filius vnicor/
niū. Vox dn̄i intercidentis flam
mā ignis: vox dn̄i cōcutientis de
ſertū ⁊ cōmouebit dn̄s deſertum
cades. Vox dn̄i prepātis ceruos:
⁊ reuelabit condēſa: ⁊ in templo
ei⁹ omēs dicent gl'iam. Dn̄s dilu
uiū inhabitare facit: ⁊ ſedebit do-
minus rex ineternū. Dominus
virtutem populo ſuo dabit: dn̄s
benedicet pp̄lo ſuo in pace.
Exaltabo te dn̄e ¶Ps̄. xxix.
qm̄ ſuſcepiſti me: nec dele/
ctaſti inimicos meos ſuper me.
Dn̄e de⁹ meus clamaui ad te: et
ſanaſti me Dn̄e eduxiſti ab infer
no aiam meā: ſaluaſti me a deſcē
dentib⁹ in lacū. Pſallite domio
ſancti eius: ⁊ ꝯfitemini memoꝛie
ſanctitatis ei⁹. Qm̄ ira ī indigna
tione eius: ⁊ vita in volūtate ei⁹.
Ad veſperū demoꝛabit̄ fletus: ⁊
ad matutinū leticia. Ego autem
dixi in abundātia mea: non mo/
uebor ineternū. Dn̄e in volūta-
te tua: preſtitiſti decori meo virtu
tem. Auertiſti faciē tuā a me: et
factus ſum ꝯturbatus. Ad te do
mine clamabo: ⁊ ad deū meū de/
precabor. Que vtilitas ī ſanguie
meo: dū deſcēdo in coꝛruptionē.
Nūquid ꝯfitebitur tibi puluis:
aut annunciabit veritatē tuam.
Audiuit dn̄s ⁊ miſertus eſt mei:
dn̄s factus eſt adiutoꝛ me⁹. Con/
uertiſti planctū meū in gaudiū
mihi: concidiſti ſaccū meū ⁊ circū
dediſti me leticia. Vt cantet tibi
gl'ia mea ⁊ non cōpungar: domi
ne de⁹ meus ineternū ꝯfitebor ti/
bi. Gl'a. An̄. Adorate dn̄m ī au-
la ſancta eius. ¶Pſal. xxx.
In te dn̄e ſperaui nō ꝯfundar
ineternū: in iuſticia tua libe
ra me. Inclina ad me aurem tu/
am: accelera vt eruas me. Eſto
mihi in deum ꝓtectorem: ⁊ in do
mū refugij vt ſaluū me facias.
Qm̄ foꝛtitudo mea et refugium
meū es tu: ⁊ ꝓpter nomen tuū de/
duces me ⁊ enutries me. Educes
me de laqueo hoc quē abſconderūt
mihi: qm̄ tu es ꝓtectoꝛ meus. In
manus tuas cōmendo ſpm̄ meū:
redemiſti me dn̄e deus veritatis.
Odiſti obſeruantes vanitates:

ſupuacue. Ego aũt in dño ſpera/
ui: exultabo ⁊ letabor i miſericor/
dia tua. Qm̃ reſpexiſti hũilitatē
meã: ſaluaſti de neceſſitatibꝰ ani/
mã meã. Nec ꝯcluſiſti me in ma
nibus inimici: ſtatuiſti i loco ſpa/
cioſo pedes meos. Miſerere mei
dñe qm̃ tribulor: ꝯturbatus eſt in
ira oculus meꝰ aĩa mea ⁊ venter
meus. Qm̃ defecit in dolore vita
mea: ⁊ anni mei in gemitibꝰ. In
firmata eſt in paupertate virtus
mea: ⁊ oſſa mea ꝯturbata ſunt.
Sup oẽs inimicos meos factus
ſum opprobriũ vicinis meis val/
de: ⁊ timor notis meis. Qui vide
bant me foras fugerũt a me: obli
uioni datus ſum tanq̃ mortuus
a corde. Factꝰ ſum tanq̃ vas per
ditũ: qm̃ audiui vituperationem
multoꝝ cõmorantiũ in circuitu.
In eo dum conuenirẽt ſimul ad/
uerſum me: accipe aĩam meam
ꝯſiliati ſunt. Ego autem in te ſpe
raui dñe dixi deus meꝰ es tu: i ma
nibꝰ tuis ſortes mee. Eripe me d̃
manibus inimicoꝝ meoꝝ: ⁊ a pſe
quẽtibꝰ me. Illuſtra faciẽ tuã ſu/
per ſeruũ tuũ: ſaluũ me fac in mi
ſericordia tua. dñe nõ ꝯfundar q̊/
niã inuocaui te. Erubeſcãt impij
⁊ deducãtur in infernũ: muta fi/
ant labia doloſa. Que loquuntur
aduerſus iuſtũ iniquitatẽ: in ſu/
pbia ⁊ in abuſione. Quã magna
multitudo dulcedĩs tue dñe: quã
abſcondiſti timẽtibꝰ te. Perfeci/
ſti eis qui ſperãt in te: in ꝯſpectu
filioꝝ hoĩm. Abſcondes eos i ab/
ſcondito faciei tue: a cõturbatiõe
hoĩm. Proteges eos in tabnacu
lo tuo: a ꝯtradictione linguarũ.
Benedictus dñs qm̃ mirificauit
miſcdĩa͂ ſuã mihi: in ciuitate mu
nita. Ego aũt dixi in exceſſu men
tis mee: ꝓiectus ſum a facie ocl'o
rũ tuoꝝ. Ideo exaudiſti vocẽ oro/
nis mee: dũ clamarẽ ad te. Dili/
gite dñm oẽs ſancti eiꝰ: qm̃ verita
tẽ requiret dñs ⁊ retribuet abun
danter faciẽtibꝰ ſupbiam. Virili
ter agite ⁊ ꝯfortetur cor vr̃m: oẽs
qui ſperatis in dño. ¶Ps. xxxj.

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniq̃
tates: ⁊ quoꝝ tecta ſunt pec
cata. Beatꝰ vir cui non iputauit
dñs pctm̃: nec eſt in ſpũ eiꝰ dolus.
Quoniã tacui inueterauerũt oſ
ſa mea: dũ clamarẽ tota die. Qm̃
die ac nocte grauata ẽ ſup me ma
nus tua: cõuerſus ſum in erũna
mea dũ cõfigitur ſpina. Delictũ
meũ cognitũ tibi feci: ⁊ iniuſticiã
meã non abſcondi. Dixi ꝯfitebor
aduerſuz me iniuſticiã meã dño:
⁊ tu remiſiſti impietatem peccati
mei. Pro hac orabit ad te oĩs ſan
ctus: in tpe oportuno. Verumta
mẽ in diluuio aquaꝝ multaꝝ: ad
eũ non approximabũt. Tu es re/
fugiũ meũ a tribulatione que cir
cundedit me: exultatio mea erue
me a circũdantibꝰ me. Intellectũ
tibi dabo ⁊ inſtruã te in via hac q̃
gradieris: firmabo ſup te oculos
meos. Nolite fieri ſicut equus ⁊
mulus q̃bus nõ eſt intellectꝰ. In
chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ con/
ſtringe: q̃ non approximant ad te.
Multa flagella peccatoris: ſpe/
rãtez aũt in dño miſcdia circũda/
bit. Letamini in dño ⁊ exultate

iuſti: ⁊ gloriamini oēs recti corde
Gloria. Añ. In tua iuſticia libe
ra me domine. ¶Ps. xxxij.
Exultate iuſti in dño: rectos
decet collaudatio. Confite/
mini dño in cithara: in pſalterio
decē cordarū pſallite illi Cantate
ei canticū nouuz: bñ pſallite ei in
vociferatiōe. Quia rectū eſt ver/
bū dñi: ⁊ oīa opa eiꝰ in fide. Dili/
git miſcdiaz ⁊ iudiciū: miſcdia do
mini plena eſt terra. Verbo dñi
celi firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eiꝰ
oīs virtꝰ eoꝝ. Congregās ſicut
in vtrem aquas maris: ponens
in theſauris abyſſos. Timeat do
minū oīs terra: ab eo aūt cōmo/
ueantur oēs inhabitātes orbem.
Qm̄ ipſe dixit ⁊ facta ſūt: ipſe mā
dauit ⁊ creata ſunt. Dñs diſſipat
ꝯſilia gentiū. reprobat autē cogi/
tationes ꝑplōꝝ: ⁊ reprobat ꝯſilia
principū. Conſilium autē dñi in
eternū manet: cogitationes cor/
dis eiꝰ in generatiōe ⁊ generatio/
nē. Beata gens cuius eſt dñs de/
us eius: populus quē elegit in he
reditatē ſibi. De celo reſpexit do/
minꝰ: vidit oēs filios hoīm. De
ꝑparato habitaculo ſuo: reſpexit
ſup oēs q̄ habitāt terrā. Qui fin/
xit ſingillatim corda eoꝝ: q̄ intelli
git oīa opa eoꝝ. Non ſaluat rex
ꝑ multā virtutē: ⁊ gigas non ſal/
uabitur in multitudine virtutis
ſue. Fallax equus ad ſalutez: in
abundātia aūt virtutis ſue non
ſaluabitur. Ecce oculi dñi ſuper
metuētes eū: ⁊ in eis qui ſperāt
ſup miſcdia eiꝰ Ut eruat a morte
aīas eoꝝ: ⁊ alat eos i fame. Ani/
ma noſtra ſuſtinet dñm: qm̄ adiu
tor ⁊ ꝓtector noſter eſt. Quia i eo
letabitur cor noſtrū: ⁊ in noīe ſan
cto eius ſperauimꝰ. Fiat miſcdia
tua dñe ſup nos: quēadmodum
ſperauimus in te. ¶Ps. xxxiij
Benedicā dñm in omni tpe:
ſemp laus eius in ore meo.
In dño laudabitur aīa mea: au/
diāt manſueti ⁊ letētur. Magni/
ficate dñm mecū: ⁊ exaltemꝰ no/
mē eiꝰ in idipſum. Exquiſiui do/
minū ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oībus
tribulationibꝰ meis eripuit me.
Accedite ad eū ⁊ illuminamini:
⁊ facies veſtre non ꝯfundentur.
Iſte paup clamauit ⁊ dñs exau/
diuit eū: ⁊ ex omnibꝰ tribulatiōi/
bus eiꝰ ſaluauit eū Immittet an
gelus dñi in circuitu timentiū eū
⁊ eripiet eos. Guſtate ⁊ videte q̄
niā ſuauis eſt dñs: beatꝰ vir qui
ſperat in eo. Timete dñm oēs
ſancti eiꝰ: qm̄ nō eſt inopia timen
tibus eū. Diuites eguerūt ⁊ eſu/
rierunt: inquirētes autē dñm nō
minuentur oīni bono. Venite fi/
lij audite me: timorez dñi docebo
vos. Quis eſt hō qui vult vitam:
diligit dies videre bonos. Prohi
be linguā tuā a malo: ⁊ labia tua
ne loquātur dolū. Diuerte a ma
lo ⁊ fac bonū: inquire pacē ⁊ per/
ſequere eā. Oculi dñi ſup iuſtos:
⁊ aures eiꝰ in pces eoꝝ. Vultꝰ au
tē dñi ſup facietes mala: vt pdat
de terra memoriā eoꝝ. Clama/
uerūt iuſti ⁊ dominus exaudiuit
eos: ⁊ ex omnibus tribulatōnibꝰ
eorum liberauit eos. Iuxta ē do/
minus his qui tribulato ſunt cor:

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

de: ꝛ humiles ſpū ſaluabit. Mul-
te tribulationes iuſtoꝝ: et de hijs
oībus liberabit eos dominꝰ. Cu/
ſtodit dn̄s oīa oſſa eoꝝ: vnū ex his
nō ꝯteretur. Mors peccatoꝝ peſ/
ſima: ꝛ qui oderūt iuſtū delinq̄nt
Redimet dn̄s aīas ſeruoꝝ ſuo
rū: ꝛ non delinquent oēs qui ſpe
rāt in eo. Glia. Añ. Rectos decet
collaudatio. ¶ Ps. xxxiiij.
IUdica dn̄e nocētes me: expu
gna impugnātes me Apꝑ/
hende arma et ſcutū: et exurge in
adiutoriū mihi. Effunde frameā
ꝛ ꝯclude aduerſus eos q̄ pſequū/
tur me: dic aīe mee ſalus tua ego
ſum. Confundant ꝛ reuereātur
querētes aīam meā. Auertātur
retrorſum ꝛ ꝯfundant: cogitātes
mihi mala. Fiant tanq̄ puluis
ante faciem vēti: et angelus dn̄i
coartans eos. Fiat via eoꝝ tene/
bre ꝛ lubricū: et angelus dn̄i pſe/
quēs eos. Qm̄ gratis abſconde/
rūt mihi interitū laquei ſui: ſup/
uacue exprobauerūt aīam meã.
Veniat illi laqueꝰ quē ignorat ꝛ
captio quā abſcondit apprehēdat
eū: et in laqueū cadat i ipſo. Ani/
ma aūt mea exultabit i dn̄o: ꝛ de/
lectabitur in ſalutari ſuo. Om̄ia
oſſa mea dicēt: dn̄e quis ſilis tibi.
Eripiēs inopē de manu fortioꝝ
eiꝰ: egenū et pauperē a diripien/
tibus eū. Surgētes teſtes iniq̄:
que ignorabā interrogabant me
Retribuebāt mihi mala pro bo/
nis: ſterilitatē aīe mee. Ego aūt
cū mihi moleſti eſſent: induebar
cilicio Humiliabā in ieiunio ani
mā meā: ꝛ oratio mea i ſinu meo
cōuertetur. Quaſi ꝓximū quaſi
fratrē noſtrū ſic cōplacebā: quaſi
lugēs ꝛ cōtriſtatꝰ ſic humiliabar.
Et aduerſum me letati ſunt ꝛ cō/
uenerūt: cōgregata ſunt ſup me
flagella ꝛ ignoraui. Diſſipati ſūt
nec cōpuncti tēptauerūt me ſub/
ſannauerūt me ſubſannatione:
frenduerunt ſup me dentibꝰ ſuis
Dn̄e qn̄ reſpicies reſtitue aīam
meā a malignitate eoꝝ: a leonibꝰ
vnicā meā. Confitebor tibi i eccle
ſia magna: i ꝑplo graui laudabo
te. Non ſupgaudeant mihi q̄ ad
uerſant̄ mihi inique: q̄ oderunt
me gratis ꝛ annuūt oculis. Qm̄
mihi quidē pacifice loquebātur:
ꝛ in iracūdia terre loquētes doloſ
cogitabāt. Et dilatauerūt ſuper
me os ſuū dixerūt: euge euge vi/
derūt oculi noſtri. Vidiſti dn̄e ne
ſileas: dn̄e ne diſcedas a me. Ex/
urge ꝛ intende iuditio meo: deus
meꝰ ꝛ dn̄s meꝰ in cauſam meam.
Iudica me ſcd̄m iuſticiā tuā: dn̄e
ds̄ meꝰ: ꝛ nō ſupgaudeant mihi.
Nec dicant i cordibꝰ ſuis euge eu
ge aīe nr̄e: nec dicāt deuorabimꝰ
eū. Erubeſcant ꝛ reuereant̄ ſil̄: q̄
gratulant̄ malis meis. Induan/
tur ꝯfuſione ꝛ reuerētia: q̄ mali-
gna loquūtur ſup me. Exultent
ꝛ letent̄ q̄ volūt iuſticiā meā: ꝛ di/
cāt ſemp magnificet̄ dn̄s q̄ voluit
pacē ſerui eiꝰ. Et lingua mea me
ditabit̄ iuſticiā tuā: tota die lau/
dem tuam. ¶ Ps. xxxv.
DIxit iniuſtus vt delinquat i
ſemetipo: non eſt timor dei
ante ocl̄os eiꝰ. Qm̄ doloſe egit in
ꝯſpectu eiꝰ: vt inueniatur iniqui/

tas eius ad odiū. Verba oris eiꝰ
iniq̄tas et dolus: noluit intellige
re vt bene ageret. Iniquitatē me
ditatꝰ eſt in cubili ſuo: aſtitit om̄i
vie nō bone maliciā aūt nō odiuit
Dn̄e i celo miſcđia tua: ⁊ veritas
tua vſqꝫ ad nubes. Iuſticia tua ſi
cut montes dei: iudicia tua ſicut
abyſſus multa. Hoīes ⁊ iumēta
ſaluabis dn̄e: queādmodū multi
plicaſti miſcđiam tuaꝫ deꝰ. Filij
aūt hoīm: in tegmine alaꝝ tuarū
ſperabūt. Inebriabunt̄ ab vber/
tate domꝰ tue: ⁊ torrēte volupta/
tis tue potabis eos. Qm̄ apud te
eſt fons vite: ⁊ in lumīe tuo vide/
bimus lumē Pretēde miſcđiam
tuā ſcientibꝰ te: ⁊ iuſticiā tuā hÿs
qui recto ſunt corde Non veniat
mihi pes ſupbie: et manus pctō/
ris non moueat me. Ibi ceciderūt
qui opātur iniq̄tatē: expulſi ſunt
nec potuerūt ſtare. Gl̄a pa. Añ.
Expugna impugnantes me.

Noli emulari ¶ Ps̄. xxxvj.
in malignantibus: neqꝫ ze/
lauerís faciētes iniquitatē. Qm̄
tanq̄ fenuꝫ velociter areſcent: et
queādmodum olera herbaꝝ cito
decident. Spera in dn̄o ⁊ fac bo/
nitatē: ⁊ inhabita terrā ⁊ paſceriſ
in diuitÿs eiꝰ. Delectare in dn̄o:
⁊ dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela dn̄o viā tuā: et ſpera in
eo ⁊ ip̄e faciet. Et educet quaſi lu
mē iuſticiā tuam et iudiciū tuum
tanq̄ meridiē: ſubditꝰ eſto dn̄o et
ora eū. Noli emulari in eo q̄ pro/
ſperatur in via ſua: in hoīe faciē/
te iniuſticias. Deſine ab ira ⁊ de/
relinque furorē: noli emulari vt
maligneris. Qm̄ qui malignan/
tur exterminabunt̄: ſuſtinentes
aūt dn̄m ipi hereditabūt terram
Et adhuc puſillum ⁊ nō erit pec/
cator: et queres locū eiꝰ ⁊ non in/
uenies. Manſueti autē heredita
būt terrā: et delectabunt̄ in mul/
titudine pacis. Obſeruabit pec/
cator iuſtum: et ſtridebit ſup euꝫ
dentibus ſuis. Dn̄s aūt irridebit
euꝫ: qm̄ ꝓſpicit qđ veniet dies eiꝰ.
Gladiū euaginauerūt pctōres:
intenderunt arcū ſuū. Vt decipi
ant pauperē et inopē: vt trucidēt
rectos corde. Gladius eoꝝ intret
in corda ipſoꝝ: ⁊ arcus eoꝝ ꝯfrin/
gatur. Melius ē modicū iuſto: ſu
per diuitias pctōꝝ multas. Qm̄
brachia pctōꝝ cōterent̄: cōfirmat
aūt iuſtos dn̄s. Nouit dn̄s dies
īmaculatoꝝ: ⁊ hereditas eoꝝ ine/
ternū erit. Non ꝯfundent̄ in tpe
malo. et in diebꝰ famis ſaturabū
tur: q2 pctōres peribūt. Inimici
vero dn̄i mox vt honorificati fue/
rint et exaltati: deficientes quem
admodū fumꝰ deficiēt. Mutuabi
tur peccator et nō ſoluet: iuſtꝰ au
tē miſeret̄ et retribuet. Quia be/
nedicētes ei hereditabūt terram:
maledicentes aūt ei diſperibunt.
Apud dn̄m greſſus hoīs dirige/
tur: ⁊ viā eius volet. Cum cecide
rit nō collidet̄: q2 dn̄s ſupponit ma
nū ſuā. Iunior fui etem̄ ſenui: et
nō vidi iuſtū derelictū nec ſemen
eiꝰ querēs panē. Toto die miſe/
retur ⁊ cōmodat: ⁊ ſemē eiꝰ in bn̄/
dictiōe erit. Declina a malo ⁊ fac
bonū: ⁊ inhabita in ſeclm̄ ſeculi.
Quia dn̄s amat iudiciū et nō de/

relinquet ſanctos ſuos: in eternū
ꝯſeruabūtur Iniuſti punientur
et ſemē impioꝝ peribit. Iuſti au/
tē hereditabunt terrā: ⁊ inhabi/
tabūt in ſc̄l'm ſeculi ſuper eaꝫ. Os
iuſti meditabit̄ ſapiam: ⁊ lingua
ei⁹ loquetur iudiciū. Lex dei ei⁹
in corde ipſi⁹: ⁊ nō ſupplantabunt̄
greſſus ei⁹. Conſiderat peccatoꝛ
iuſtum: ⁊ querit moꝛtificare euꝫ.
Dn̄s autē non derelinquet eū in
manib⁹ eius: nec dānabit eum cū
iudicabitur illi. Expecta dn̄m et
cuſtodi viā ei⁹ ⁊ exaltabit te. vt he
reditate capias terrā: cū perierit
pctōres videbis. Vidi impiū ſuꝑ
exaltatū: ⁊ eleuatū ſicut cedros li
bani. Et tranſiui ⁊ ecce non erat:
queſiui eū ⁊ non eſt inuent⁹ locus
ei⁹. Cuſtodiui innocentiā et vide
equitatē: quoniā ſūt reliquie ho/
mini pacifico. Iniuſti aūt diſperi
būt: ſimul reliquie impioꝝ interi
bunt. Salus aūt iuſtoꝝ a dn̄o: et
ꝓtectoꝛ eoꝝ in tp̄e tribulationis.
Et adiuuabit eos dn̄s ⁊ liberabit
eos et eruet eos a pctōꝛibus ⁊ ſal/
uabit eos: q꞉ ſperauerūt in eo.

Domine ne in ¶ Ps̄. xxxvij.
furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ
in ira tua coꝛripias me. Quoniā
ſagitte tue infixe ſunt mihi: ⁊ ꝯfir
maſti ſuꝑ me manū tuam. Non
eſt ſanitas in carne mea: a facie
ire tue nō eſt pax oſſib⁹ meis a fa/
cie pctōꝝ meoꝛū. Quoniā iniqui/
tates mee ſupergreſſe ſunt caput
meū: et ſicut onus graue graua/
te ſunt ſuper me. Putruerunt ⁊
coꝛrupte ſunt cicatrices mee: a fa
cie inſipientie mee. Miſer factus
ſum ⁊ curuatus ſum vſqꝫ in finē:
tota die cōtriſtatus ingrediebar.
Quoniā lumbi mei impleti ſunt
illuſionib⁹: ⁊ non eſt ſanitas ī car
ne mea. Afflictus ſum ⁊ humili/
atus ſum nimis: rugiebam a ge/
mitu coꝛdis mei. Dn̄e ante te om
ne deſideriū meū: ⁊ gemit⁹ meus
a te nō eſt abſcondit⁹. Coꝛ meū cō
turbatū eſt. dereliquit me virtus
mea: ⁊ lumē ouloꝝ meoꝝ. ⁊ ipm
non eſt mecū Amici mei ⁊ ꝓximi
mei: aduerſum me appꝛopinqua
uerūt et ſteterūt. Et qui iuxta me
erāt de longe ſteterūt: ⁊ vim facie
bāt qui q̄rebant aīam meā. Et q̇
inq̇rebant mala mihi locuti ſunt
vanitates: ⁊ dolos tota die medi/
tabantur. Ego aūt tanq̄ꝫ ſurdus
non audiebaꝫ: ⁊ ſicut mutus non
aperiēs os ſuum. Et fact⁹ ſum ſi
cut hō non audiēs: ⁊ nō habēs in
oꝛe ſuo redargutiones. Qm̄ in te
dn̄e ſperaui: tu exaudies me dn̄e
de⁹ meus. Quia dixi neqn̄ ſuper/
gaudeāt mihi inimici mei: ⁊ dum
cōmouent̄ pedes mei. ſuꝑ me ma
gna locuti ſunt. Qm̄ ego ī flagel/
la patus ſum: ⁊ doloꝛ me⁹ in con/
ſpectu meo ſemꝑ. Qm̄ iniq̇tateꝫ
meā annunciabo: ⁊ cogitabo pꝛo
pctō meo. Inimici aūt mei viuūt
⁊ cōfirmati ſunt ſuꝑ me: ⁊ multi/
plicati ſunt q̇ oderūt me inique.
Qui retribuūt mala ꝓ bonis de/
trahebāt mihi: qm̄ ſequebar bo/
nitatem. Ne derelinquas me do
mie de⁹ meus: ne diſceſſeris a me
Intēde in adiutoꝛiū meū dn̄e: de
us ſalutis mee. Gl'ia. Añ. Reue
la dn̄o viam tuā. ¶ Sequit̄ ꝑ totuꝫ

annū qñ noct. cū ꝑcibus ſeruat᷑. pre-
ter in aduē. et. xl. ꝟ. Dñe in celo mi/
ſericordia tua. Et veritas tua vſ/
qꝫ ad nubes. ¶ In aduē. et. xl. d᷑ h
et ſiliter in ſubſeqntib⁹ ferijs ali⁹. ꝟ.
vt in loco ſuo. Finito ꝟ. d᷑ Pat nr̄.
flexis genib⁹. Deinde ſurgēdo legū
tur bñdictiões et lectiões. ⁊c. vt bre/
uiari⁹ docet in locis ſuis. Siˡr mō fi
at etiā in ſeqntib⁹ ferijs. Te deum.
nunqꝫ ꝑ annū d᷑ feriat᷑ dieb⁹ qñ no/
ctur. ſeruat᷑. ¶ Ante laud. ꝟ. Fiat mi
ſericordia tua dñe ſup nos. Que/
admodū ſperauim⁹ in te. ¶ Iſte ꝑ
dictus ꝟ. d᷑ añ laud. ſinglis diebus
feriat᷑ qñ noct ſeruat᷑ cū ꝑcibus ꝑ an
nū ꝑter in aduen. et. xl.

Ad laud. feria ſcda

¶ Ite ad laud. ſcdis ferijs ꝑ aduent᷑
qñ noct. ſeruat᷑ vſqꝫ ad q̄rtaꝫ dñicaꝫ
aduen. et ab octa. epi. vſqꝫ ad dñicaꝫ
palmarū. et ab octa. penth. vſqꝫ ad
aduē. dicunt᷑ pſ. et añ. vt ſequit᷑. Si/
militer dōm de ſubſeqntib⁹ ferijs qꝫ
tum ad ad añ. et pſ. earū. ¶ Pſ. l.

MIſerere mei deus: ſcḋm ma
gnā miſcdiaꝫ tuā. Et ſcḋm
mltitudinē miſerationuꝫ
tuarū: dele iniquitatē meā. Am
plius laua me ab iniqtate mea: ⁊
a pctō meo mūda me. Qm̄ iniqui
tatē meā ego cognoſco: ⁊ peccatū
meū cōtra me eſt ſemp. Tibi ſoli
peccaui: et malū corā te feci. vt iu/
ſtificeris in ſermonib⁹ tuis: ⁊ vin
cas cū iudicaris. Ecce eni iniqui/
tatibus cceptus ſum: et in pecca/
tis ccepit me mat᷑ mea. Ecce enī
veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occul/
ta ſapiētie tue manifeſtaſti mihi.
Aſpges me dñe yſopo ⁊ munda/
bor: lauabis me et ſup niuē deal/
babor. Auditui meo dabis gau/
diū et leticiā: ⁊ exultabūt oſſa hu/
miliata. Auerte faciē tuā a pctis
meis: et oēs iniquitates meas de
le. Cor mundū crea in me deus:
⁊ ſpm̄ rectū innoua in viſceribus
meis. Ne ꝓiicias me a facie tua:
et ſpiritū ſanctū tuū ne auferas a
me. Redde mihi leticiā ſalutaris
tui: et ſpū principali ↄfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: ⁊ im
pij ad te ↄuertent᷑. Libera me de
ſanguinib⁹ deus de⁹ ſalutis mee:
⁊ exultabit lingua mea iuſticiam
tuam. Dñe labia mea aperies: ⁊
os meū annūciabit laudeꝫ tuam.
Quoniā ſi voluiſſes ſacrificiū de
diſſem vtiqꝫ: holocauſtis nō dele/
ctaberis. Sacrificiū deo ſpūs cō/
tribulat⁹: cor ↄtritū et humiliatū
de⁹ nō deſpicies. Benigne fac do
mine in bona volūtate tua ſyon:
vt edificent᷑ muri hierlm. Tūc ac
ceptab ſacrificiū iuſticie oblatões
⁊ holocauſta: tūc iponēt ſup alta
re tuū vitulos Gl̄a. Añ. Miſere
(re mei dṡ.

VErba ¶ Pſ. v.
mea aurib⁹ ꝑcipe dñe: intel
lige clamorē meum. Intēde voci
orois mee: rex me⁹ ⁊ dṡ me⁹ Qm̄
ad te orabo dñe: mãe exaudies vo
cē meā. Mane aſtabo tibi ⁊ vide/
bo: qm̄ nō dṡ volēs iniqtatē tu es
Neqꝫ hitabit iuxta te malignuſ:
neqꝫ ꝑmanebūt iniuſti añ oculos
tuos. Odiſti oēs q̄ opant᷑ iniqta/
tē: ꝑdes oēs q̄ loquunt᷑ mendaciū
Virū ſanguinū ⁊ doloſuꝫ abomi
nabitur dominus: ego autem in
multitudine miſericordie tue In

troibo in domū tuaꝫ: adorabo ad
templū ſanctū tuū in timore tuo.
Dñe deduc me in iuſticia tua ꝑ/
pter inimicos meos: dirige in cō/
ſpectu tuo viā meaꝫ. Qm̄ non eſt
in ore eoꝝ veritas: cor eoꝝ vanuꝫ
eſt. Sepulchꝛ pateſ ē guttur eo
rū: linguis ſuis doloſe agebāt iu
dica illos deꝰ. Decidāt a cogitati/
onibꝰ ſuis ſcḋm multitudinē impie
tatū eoꝝ expelle eos: qm̄ irritaue
rūt te dñe. Et letētur oēs qui ſpe/
rāt in te: in eternū exultabūt ⁊ ha
bitabis in eis. Et gl'iabūtur in te
oēs qui diligūt nomē tuū: q̄niam
tu bñdices iuſto. Dñe vt ſcuto bo
ne volūtatis tue: coronaſti nos.
Gl'ia. Añ. Intellige clamorem
meū dñe. Deinde. ps̄. Deus deus
meꝰ ad te. vt s̄. fo. vj. Añ. Deꝰ de/
us meꝰ ad te de luce vigilo.

¶ Sequitur canticum Eſaie. xij.

Confitebor tibi dñe quoniaꝫ
iratus es mihi: ꝯuerſus eſt
furor tuꝰ ⁊ ꝯſolatꝰ es me. Ecce de
us ſaluator meꝰ: fiducialiter agā
⁊ nō timebo Quia fortitudo mea
⁊ laus mea dñs: ⁊ factꝰ eſt mihi i
ſalutē. Haurietis aq̄s in gaudio
de fontibꝰ ſaluatoris: ⁊ dicetis i il
la die ꝯfitemi dño et inuocate no/
mē eiꝰ. Notas facite i ꝑplis adin/
uentiōes eiꝰ: memētote quoniaꝫ
excelſum eſt nomen eiꝰ. Cantate
dño q̄niam magnifice fecit: annū
ciate hoc in vniuerſa terra. Exul
ta ⁊ lauda habitatio ſyon: qꝛ ma/
gnus in medio tui ſanctꝰ iſrael.
Gl'ia. Añ. Ecce deꝰ ſaluator me
us. Deinde. ps̄. Laudate dñm ḋ ce.
Re. fo. vij. Añ. Laudate dñm ḋ

celis. ¶ Sequit̄ hymnꝰ vt infra pre
ter i aduē. et. xl. ¶ Nota ſequēs hym
nus et alij hȳni i ſeq̄ntibꝰ ferijs poſi
ti dicunt̄ ꝑter i aduē. et. xl. ad laud. i
ſuis ferijs q̄n nocṫ. cū ꝑcibꝰ ſeruatur
ab octa. epiph. vſqꝫ ad dn̄icaꝫ primā
in. xl. et ab ocṫ. penth. vſqꝫ ad aduē.

Splendor dn̄i. ¶ Hymnꝰ.
Splendor paterne gl'ie de luce lucē ꝓ/
ferēs lux lucis ⁊ fons luminis di/
es diē illuminās. Veruſqꝫ ſol illa
bere micans nitore ꝑpeti iubarqꝫ
ſcti ſpūs infunde nr̄is ſenſibꝰ. Vo
tis vocemꝰ ⁊ prēm patrē ꝑhēnis
gl'ie prēm potētis gr̄e culpā rele/
get lubricā. Informet actꝰ ſtren/
nuos dentē retūdat inuidi caſus ſe
cūdet aſperos donet gerēdi gr̄aꝫ.
Deo pr̄i ſit gl'ia eiuſqꝫ ſoli filio cū
ſpū paclito ⁊ nūc et imꝑpetuum.
Amē. ¶ Capm. j. Corinth. vj. ca.

Empti enim eſtis p̄cio ma
gno: glorificate ⁊ portate
deum i corde ⁊ corpore ve/
ſtro. Deo gratias. V. Repleti ſu/
mus mane miſcdia tua dñe. Exul
tauimꝰ ⁊ delectati ſumꝰ in oībus
diebꝰ nr̄is. ¶ Hoc cap. et v. dr ꝑ to
tū annū ad maṫ. ferialibꝰ diebꝰ q̄n
ſeruat̄ nocṫ. cū ꝑcibꝰ excepto i aduē.
et. xl. ¶ Sup benedꝰ. Añ. Bn̄dictuſ
ds̄ iſrl'. Deinde Kyriel. ⁊c. vt infra
¶ Nota q̄n nocṫ. cū ꝑcibꝰ ſuat̄ a lxx
vſqꝫ ad paſcha et ꝑ aduē. dn̄i. tūc dr
tā in hac feria qꝫ i ſubſeq̄ntibꝰ ferijs
añ. ſup bn̄d. ex euāgel'. vt breuiariꝰ
in locis ſuis docet. Alias dicunt̄ añ.
ſup bn̄. h in pſalterio i ſingul' ferijs
ſignate ab ocṫ. epi. vſqꝫ ad lxx. et ab
ocṫ. penth. vſqꝫ ad aduē. dn̄i. ¶ Fini
ta vo añ ſup bn̄d. imediate dr flexis

genib⁹ qñ nocč. cuz pcibus ſeruatur
Kyriel. ter. Xpeel. c. Kyriel. c.
Pr nr. Et ne. Deinde preces ſequē-
(tes.
Ego dixi dñe miſere
re mei. Sana aiam meā
q̄ꝛ peccaui tibi. Oremus
p oi gdu eccliē. Sacerdotes tui
induant̄ iuſticia: Et ſci tui exultēt
Pro paſtore nr̄o. Beat⁹ q̄ intelli
git ſup egenū ⁊ pauperem: in die
mala liberabit eū dñs. Pro rege
nr̄o. Dñe ſaluū fac regē: ⁊ exaudi
nos in die qua inuocauerim⁹ te.
Pro antiſtite nr̄o. Dñs ꝯſeruet
eū ⁊ viuificet eū: ⁊ btm̄ faciat euz
in terra: ⁊ nō tradat eū in aiaz ini
micoꝝ ei⁹. Pro cūcto pplo catholi
co. Saluū fac pplm tuū dñe: ⁊ bn̄/
dic hereditati tue ⁊ rege eos ⁊ ex/
tolle illos vſqꝫ in eternū. Pro pa
ce ⁊ vnitate eccliē. Fiat pax in vtu
te tua: ⁊ abūdantia in turrib⁹ tu-
is. Pro uobiſmetipſis. Fiat mīa
tua dñe ſup nos: quēadmodū ſpe
rauim⁹ in te. Pro iter agētibus
O dñe ſaluos eos fac o dñe bn̄ ꝓ/
ſperare: bn̄dict⁹ q̄ venit i noīe dn̄i
Pro nauigātib⁹. Exaudi nos ds
ſalutaris nr̄: ſpes oim finiū terre
⁊ i mari lōge. Pro diſcordātibus
Et pax dei q̄ exupat oēz ſenſuz cu/
ſtodiat corda ⁊ corpa nr̄a in pace.
Pro aduerſantib⁹ ⁊ calūnianti/
bus nos. Dñe ieſu xp̄e ne ſtatuas
illis h̄ pctm̄. Pro penitētib⁹. Con
uertē dñe vſqꝫ q̄: ⁊ depcabil' eſto ſu
per ſuos tuos. Pro oibus nobiſ
bona faciētib⁹. Retribuere digñre
oib⁹ nob bona facientib⁹ ꝓpter no
mē ſctm̄ tuū vitā eternā. Pro in
firmis ⁊ captiuis. Libera eos de⁹
iſrl' ex oibus tribulatōnibus ſuis
Pro fidelib⁹ defunct⁹. Reqēz eter
nā dona eis dñe ⁊ lux ppetua luce
at eis. Reqeſcāt i pace Amē. Pro
pctis ⁊ negligentijs nr̄is. Dñe ne
meminer⁹ iniqtatū nr̄aꝝ antiqꝝ
cito anticipēt nos mīe tue: q̄ꝛ pau
peres facti ſum⁹ nimis. Adiuua
nos ds ſalutaris nr̄. Et ꝓpter glīaz
nois tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpicius
eſto pctis nr̄is ꝓpē nom̄ tuū. Pro
frib⁹ ⁊ ſororib⁹ noſtr⁹. Saluos fac
ſuos tuos ⁊ ancillas tuas ds me
us ſperātes in te. Mitte eis auxili
um de ſctō. Et de ſyon tuere eos.
Eſto nob dñe tris fortitudis. A fa
cie inimici. Dñe exaudi orōez meā
Et clāoꝛ me⁹ ad te veiat. Deinde
legit̄ ps. Miſerere mei. cū Glīa Si
cut erat ꝛc̄. Deinde Alla vel laus
tibi. ſm tp̄s. Deinde Exurge dñe
adiuua nos. Et liba nos ꝓpter no
mē ſctm̄ tuū. Dñe ds vtutū ꝯuer
te nos. Et oñde faciē tuam ⁊ ſalui
erimus. Dñe exaudi. Et clamoꝛ.
Dñs vobiſcū. Et cū. Orem⁹. Col
lecta ſp de dñica ꝓ ꝓximiori pterita cū
cōcluſione. Si tn̄ in aduē. dñi añ. ſu
p bn̄d. fuerit de dñā tūc coll'. erit etiā
de dñā et nō de dñica. Deinde p⁹ cō/
cluſionē coll'. dr Dñs vobiſcū. Bn̄/
dicam⁹ dño. Deo grās. ¶ Poſt hec
dicūtur imediate pces p viuis et de/
functis tm̄ ad matut. ſcꝫ ps. Dñe ex
audi orōnez meā ⁊ clamoꝛ me⁹ ad
te veniat. Re. fo. cū Glīa pri.
Kyriel. ſemel. Xpel. ſel. Kyriel. ſel.
Pater nr̄. Et ne. Deinde Preces.
Domine non ſm pctā nr̄a faci
as nob. Neqꝫ ſm iniqtates
nr̄as retribuas nobiſ. Dñe ne ſit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tradas nos cū pctōrib⁹. Et cū ope
rātibus iniqtatem ne pdas nos.
Saluos fac ſuos tuos ⁊ ancillas
tuas. De⁹ meus ſperantes in te.
Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito po
puli tui. Viſita nos i ſalutari tuo.
Memor eſto congregatiōis tue.
Quā poſſidiſti ab initio. Ne in/
tres in iudiciū cū ſeruis tuis ⁊ an
cillis tuis dn̄e. Quia nō iuſtifica/
bitur in ɔſpectu tuo oīs viuens.
Non nob dn̄e nō nob Sed nomi
tuo da gloriā. Dn̄e exaudi oratio
nē meā. Et clamor. Dn̄s vobiſcū
Et cū ſpū tuo. Oremus. Collecta.

Deus cui ꝓpriū eſt miſereri ſp
⁊ parcē: maieſtatē tuā ſup/
pliciter depcamur: vt nobis indi
gnis famulis tuis: pcib⁹ dei geni
tricis marie veniā nr̄oꝝ largiri
digneris pctōꝝ: ⁊ famulis ac fa/
mulab⁹ tuis viuis ac defunctis: q̊
rū noīa ſcripta in libro vite tenen
tur: ⁊ ꝓ quib⁹ tuā exorare decreui
mus miſcōiā; interuētu oīm ſup
noꝝ ciuiū: cūctaꝝ ꝓpicius indulgē
tiā culpaꝝ: ⁊ plenitudinē eterno/
rū largiaris gaudioꝝ. Per eund̄
xp̄um dn̄m nr̄m Amen. ¶ Deinde
ſurgēdo dicunt̄ ſuffra. cōſueta vide/
licet ꝓ aduen. de dn̄a. Spūſſanct⁹.
cū ſuo v̄. et coll'. et de oībus ſctis vti
loco ſuo. niſi ordinari⁹ de aduē. alit̄
docuerit et nō plus. Ab octa. epi. vſ/
qꝫ ad feſtū purificatiōis ſequit̄ poſt
coll'. p̄dictā. De⁹ cui. Suffra. de do-
mia ſcꝫ Germiauit. cū ſuo v̄. et coll'
vt infra in ſuffra. conſuetis. Dein/
de d̄ ſctō Petro Solue iubēte. cū ce/
teris ſuffra. ſ. d̄ regibus. Pro pace et
de ſctis etiā vt infra in ſuffra. cōſue.

et nō plus. Sꝫ a feſto purificatiōis
vſqꝫ ad diē cinerum d̄r de dn̄a ſuffra.
Alma v̄go. cū ceteris ſuff. iā. ſ. nota
tis et nō pl⁹. In. xl. d̄r p⁹ p̄dictā col
lectā. De⁹ cui. tm̄ ſuff. de feria et non
pl⁹ ¶ Ab oct. penth. vſqꝫ ad aduen.
dn̄i imediate p⁹ cōcluſionē p̄dicte col
lecte ſcꝫ De⁹ cui ꝓpri. d̄r ſuff. d̄ ſancta
cruce ſcꝫ. Per ſignū crucis de ini/
mic⁹ nr̄is liba nos d̄s nr̄. ℣. Oīs
terra adoret te ⁊ pſallat tibi. Pſal
mū dicat noī tuo dn̄e. Deinde Ky
riel. ſcl'. Xpel. ſcl'. Kyriel. ſcl'. Pater
nr̄. Et ne. Deinde. v̄. Crucē tuā
adoram⁹ dn̄e. Et ſctā reſurrectio
nē tuā laudam⁹ ꝑ quā redēpti ſu
m⁹. ℣. Salua nos xp̄e ſaluator
ꝑ virtutē crucis. Qui ſaluaſti pe/
trū in mari miſerē nobis. Deinde
Orem⁹. ſine Dn̄s vobiſcū. Coll'a.
De⁹ qui crucē ſanctā aſcendiſti ſi
ne cōclnſione. Deinde de dn̄a ſuffr.
Alma v̄go. cū ceteris ſuff. cōſuet⁹ vt
infra p⁹ cōmune ſctōꝝ habentur.
¶ Ita ſuant̄ ſinglis diebus feriat⁹
p̄ces p̄dicte qn̄ noct. cū precib⁹ ſeruat̄
ad matut. in maiori eccl'ia Colon̄. ab
aduētu dn̄i vſqꝫ ad natiuitatē dn̄i
et ab oct. epi. vſqꝫ ad cenā dn̄i. et ab
octa. penth. vſqꝫ ad aduentū dn̄i.
¶ Itē ad pri. et ad ceteras horas Re
quire infra p⁹ laud. diei ſabbati ⁊c.

Feria.iij. ad matuti.

¶ Itē feria tercia ad mat. ab oct. epi
ph. qn̄ noct. ſeruat̄ vſqꝫ ad cenā dn̄i.
et ab oct. pēth. vſqꝫ ad aduē. dn̄i d̄r
i hac feria Inuit. Iubilemus deo
Salutari nr̄o. Deīde pſ. Venite.
Deinde dicto Inuit. dicuntur. pſ.
añ. et v̄ſ. vt infra.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶Ps. xxxviij.
DIxi cuſtodiã
vias meas: vt nõ de/
linquã i lingua mea.
Poſui ori meo cuſto
diam: cum ↄſiſteret peccatoꝛ ad/
uerſum me. Obmutui ⁊ humili/
atus ſum et ſilui a bonis: et doloꝛ
meus renouatus eſt. Concaluit
coꝛ meũ intra me: ⁊ in meditatiõe
mea exardeſcet ignis. Locutus
ſum in lingua mea: notũ fac mi/
hi dñe finem meũ. Et numerꝫ die
rũ meoꝝ quis eſt: vt ſciã quid de-
ſit mihi. Ecce mẽſurabiles poſui
ſti dies meos: ⁊ ſubſtãtia mea tã/
ꝗ̃ nihilum ante te. Verũtamen
vniuerſa vanitas: ois hõ viuens
Verũtamẽ in imagine ptranſit
homo: ſed ⁊ fruſtra conturbatur.
Thezauriſat: ⁊ ignoꝛat cui ↄgre
gabit ea. Et nunc que eſt expecta
tio mea. nõne dominꝰ: ⁊ ſubſtãtia
mea apð te eſt. Ab oibus iniqui/
tatibꝰ meis erue me: obpꝛobriũ
inſipienti dediſti me Obmutui ⁊
nõ aperui os meum qm̃ tu feciſti:
ãmoue a me plagas tuas. A foꝛ
titudine manꝰ tue ego defeci i in/
crepatõnibꝰ: ꝓpter iniquitatẽ coꝛ
ripuiſti hoiem. Et tabeſcere feci/
ſti ſicut araneã aiam eiꝰ: verũta/
mẽ vane ↄturbatur omis hõ. Ex
audi oꝛationẽ meã dñe ⁊ depꝛeca/
tionẽ meã: auribus ꝑcipe lachꝛy
mas meas. Ne ſileas quoniam
aduena ego ſum apud te: ⁊ pere/
grinꝰ ſicut oẽs pr̃es mei. Remit
te mihi vt refrigerer: ꝑuſꝗ̃ abeã
et amplius nõ ero. ¶Ps. xxxix.

EXpectans expectaui dñm: et
intendit mihi. Et exaudiuit
ꝑces meas: ⁊ eduxit me ð lacu mi
ſerie ⁊ de luto fecis. Et ſtatuit ſu/
pꝛa petra; pedes meos: ⁊ direxit
greſſus meos. Et immiſit in os me
um canticũ nouũ: carmẽ deo no/
ſtro. Videbũt multi ⁊ timebunt:
et ſperabũt in dño. Beatꝰ vir cu/
ius eſt nomẽ dñi ſpes eius: et nõ
reſpexit in vanitates et inſanias
falſas. Multa feciſti tu dñe deus
meꝰ mirabilia tua: ⁊ cogitationi
bus tuis nõ eſt qui ſimilis ſit tibi.
Annũciaui ⁊ locutꝰ ſum: multi/
plicati ſunt ſup numerũ. Sacri/
ficiũ et oblationẽ noluiſti: aures
autẽ ꝑfeciſti mihi. Holocauſtũ ⁊
ꝓ peccato nõ poſtulaſti: tunc dixi
ecce venio. In capite libri ſcriptũ
eſt de me vt facerẽ volũtatẽ tuã:
deus meꝰ volui ⁊ legẽ tuã in me/
dio coꝛdis mei. Annũciaui iuſtici
am tuã in eccl'ia magna: ecce la/
bia mea nõ ꝓhibebo dñe tu ſciſti.
Iuſticiã tuam nõ abſcondi in coꝛ
de meo: veritatem tuã ⁊ ſalutare
tuũ dixi. Non abſcondi miſcðiã
tuã ⁊ veritatẽ tuam: a ↄſilio mul
to. Tu aũt dñe ne lõge facias mi
ſeratiões tuas a me: miſcðia tua
⁊ veritas tua ſp ſuſceperunt me.
Qm̃ circũdederũt me mala quo/
rũ nõ eſt nũerus: cõpꝛehenderũt
me iniqtates mee ⁊ nõ potui vt vi
derẽ. Multiplicati ſunt ſup capil/
los capitis mei: ⁊ coꝛ meũ dereli
qt me. Cõplaceat tibi dñe vt eru/
as me: dñe ad adiuuandũ me re/
ſpice. Cõfundant ⁊ reuereantur
ſil' qui querũt aiam meã: vt auſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rant eã. Conuertãtur retroꝛſum
et reuereant̄: qui volũt mihi ma
la. Ferãt ꝯfeſtim ꝯfuſionē ſuaꝫ:
qui dicunt mihi euge euge. Exul
tent ⁊ letentur ſup̲ te oēs q̄rentes
te: ⁊ dicãt ſemꝑ magnificet̄ dñs q̄
diligũt ſalutare tuũ Ego aũt mē
dicus ſum ⁊ pauꝑ: dñs ſolicitus ē
mei. Adiutoꝛ meꝰ ⁊ ꝓtectoꝛ meꝰ
tu es: ds̄ meꝰ ne tardaueris. Glo
ria. Añ. Ut nõ derelinquã in lin
gua mea.

B Eatus ¶ Pſ. xl.
q̄ intelligit ſup̲ egenũ ⁊ pau
perē: in die mala liberabit eũ do/
minus. Dñs ꝯſeruet eũ ⁊ viuifi/
cet eũ. ⁊ beatũ faciat eũ in terra: ⁊
nõ tradat eũ in aĩaꝫ inimicoꝝ eiꝰ.
Dñs opē ferat illi ſup̲ lectũ dolo/
ris eiꝰ: vniuerſum ſtratũ eiꝰ ver/
ſaſti in infirmitate eius. Ego dixi
dñe miſerere mei: ſana aĩam me/
am q̄ꝛ peccaui tibi. Inimici mei
dixerũt mala mihi: qñ morietur
⁊ peribit nomē eiꝰ. Et ſi ingredie
batur vt videret: vana loquebat̄
coꝛ eiꝰ. ꝯgregauit iniquitatē ſibi.
Egrediebat̄ foꝛas: ⁊ loq̄bat̄ in id
ipm. Aduerſum me ſuſurrabãt
oēs inimici mei: aduerſum me co
gitabãt mala mihi. Uerbum ini
quũ ꝯſtituerũt aduerſum me: nũ
quid qui doꝛmit nõ adiĳciet vt re/
ſurgat. Etenī hõ pacis mee ī quo
ſperaui: qui edebat panes meos
magn̄ificauit ſup̲ me ſupplãtatiõeꝫ.
Tu aũt dñe miſerere mei ⁊ reſu/
ſcita me: ⁊ retribuã eis In hoc co
gnoui q̄m voluiſti me: quoniã nõ
gaudebit inimicꝰ meus ſup̲ me.
Me aũt ꝓpter innocentiã ſuſcepi/
ſti: ⁊ ꝯfirmaſti me in ꝯſpectu tuo
in eternũ Bñdictus dñs deꝰ iſrł a
ſc̄lo ⁊ vſq̄ in ſc̄lm: fiat fiat.

Q Uemadmodũ ¶ Pſ. xlj.
deſiderat ceruus ad fontes aqua
rũ: ita deſiderat aĩa mea ad te ds̄
Sitiuit aĩa mea ad deũ fontē vi/
uũ: qñ veniã et apparebo ante fa
ciem dei. Fuerũt mihi lachꝛyme
mee: panes die ac nocte: dũ dicit̄
mihi q̄tidie vbi eſt deꝰ tuus. Hec
recoꝛdatꝰ ſum et effudi in me ani/
mã meã: quoniã tranſibo in locũ
tabnaculi admirabilis vſq̄ ad do
mũ dei. In voce exultatiõis et cõ/
feſſionis: ſonus epulantis. Qua
re triſtis es aĩa mea: et quare con
turbas me. Spera in deo quoni
am adhuc cõfitebor illi: ſalutare
vultus mei et deus meꝰ. Ad me
ipm aĩa mea ꝯturbata ē: ꝓpterea
memoꝛ ero tui de terra ioꝛdanis
et hermonĳ a mõte modico. Ab/
yſſus abyſſuꝫ inuocat: in voce ca/
tharactarũ tuarum. Omnia ex/
celſa tua et fluctus tui: ſuper me
tranſierũt. In die mandauit do/
minus miſc̄diam ſuã: ⁊ nocte cã/
ticum eius. Apud me oꝛatio deo
vite mee: dicam deo ſuſceptoꝛ me
us es. Quare oblitus es mei. ⁊ q̄/
re contriſtatus incedo: dum affli
git me inimicus. Dum confrin/
guntur oſſa mea exꝓbꝛauerũt
mihi: q̄ tribulant me inimici mei
Dum dicunt mihi per ſingulos
dies. vbi eſt deus tuus: quare tri/
ſtis es anima mea et quare con/
turbas me. Spera in deo quoni
am adhuc confitebor illi: ſaluta/
re vultꝰ mei ⁊ deus meus. Glo/
ria. pa. Añ. Sana domine ani/

mam meam quia peccaui tibi.
D Eus auribus ¶ Ps. xliij.
nr̄is audiuimꝰ: patres no/
ſtri annūciauerūt nobis. Opus
qđ opatus es in diebꝰ eoꝝ: ⁊ ī die/
bus antiquis. Manus tua gētes
diſperdidit ⁊ plantaſti eos: afflixi
ſti pplos ⁊ expuliſti eos. Nec em̄
in gladio ſuo poſſederūt terrā: et
brachiū eorum non ſaluauit eos.
Sed dextera tua ⁊ brachiū tuū ⁊
illūīnatio vultꝰ tui: qm̄ ꝯplacui/
ſti in eis. Tu es ipſe rex meꝰ ⁊ dˢ
meꝰ: q̇ mādas ſalutes iacob In te
inimicos nr̄os ventilabimꝰ cornu
⁊ ī noīe tuo ſpernemꝰ inſurgētes
in nobꝭ. Non em̄ in arcu meo ſpe
rabo: ⁊ gladius meꝰ nō ſaluabit
me. Saluaſti em̄ nos de affligen
tibus nos: ⁊ odiētes nos ꝯfudiſti.
In deo laudabimur tota die: ⁊ in
noīe tuo ꝯfitebimur ī ſclm̄. Nūc
aūt repuliſti ⁊ ꝯfudiſti nos: et nō
egredieris deꝰ in virtutibꝰ nr̄is.
Auertiſti nos retrorſum poſt in/
imicos nr̄os: ⁊ qui oderūt nos di/
ripiebant ſibi. Dediſti nos tanq̄
oues eſcarū: et in gentibꝰ diſper/
ſiſti nos. Vendidiſti pplm̄ tuū ſi
ne p̄cio: ⁊ nō fuit multitudo in cō
mutationibꝰ eoꝝ. Poſuiſti nos
obprobriū vicinis noſtris: ſubſan
nationē ⁊ deriſum his q̇ in circui
tu nr̄o ſunt. Poſuiſti nos in ſili/
tudinē gentibꝰ: cōmotionē capitꝭ
in pplis. Tota die verecūdia mea
ꝯtra me eſt: ⁊ ꝯfuſio faciei mee co
operuit me. A voce exprobrātis
⁊ obloquētis: a facie inimici ⁊ pſe
quētis. Hec oīa venerunt ſuper
nos: nec obliti ſumꝰ te ⁊ inique nō
egimꝰ in teſtamēto tuo. Et nō re
ceſſit retro cor nr̄oꝝ: ⁊ declinaſti ſe
mitas nr̄as a via tua. Qm̄ humi
liaſti nos in loco afflictionis: ⁊ co
operuit nos vmbra mortꝭ. Si ob
liti ſumꝰ nomē dei nr̄i: ⁊ ſi expan/
dimus manus nr̄as ad deuꝫ alie/
nū. Nōne deꝰ req̇ret iſta: ipe em̄
nouit abſcondita cordis. Qm̄ ꝓ/
pter te mortificamur tota die: eſti
mati ſumꝰ ſicut oues occiſionis.
Exurge quare obdormis dn̄e: ex
urge ⁊ ne repellas in finē. Qua/
re faciē tuā auertis: obliuiſceris
inopie nr̄e ⁊ tribulatōis nr̄e Qm̄
humiliata eſt in puluere aīa nr̄a:
ꝯglutinatus ē in terra venterꝰ no
ſter. Exurge dn̄e adiuua nos: et
redime nos ꝓpter nomē tuum.
E Ructauit cor ¶ Ps. xliiij.
meum verbum bonuꝫ: dico
ego opa mea regi. Lingua mea
calamus ſcribe: velociter ſcriben
tis. Specioſus forma p̄ filijs ho/
minuꝫ diffuſa eſt gratia in labijs
tuis: propterea benedixit te deus
in eternuꝫ. Accingere gladio tuo
ſuper femur tuū: potentiſſime.
Specie tua ⁊ pulchritudine tua:
intēde proſpere procede ⁊ regna.
Propt̄ veritatē ⁊ māſuetudinē
⁊ iuſticiā: ⁊ deducet te mirabiliter
dextā tua Sagitte tue acute: pplī
ſb te cadent ī corda inimicoꝝ regꝭ.
Sedes tua deus in ſeculum ſecu
li: virga directionis virga regni
tui. Dilexiſti iuſticiam ⁊ odiſti ini
quitatem: propterea vnxit te de/
us deus tuus oleo leticie p̄re con/
ſortibus tuis. Mirrha et gutta et
caſia a veſtimentis tuis a domi/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bus eburneis: ex quibus delecta
uerunt te filie regum in honoꝛe
tuo. Aſtitit regina a dextris tuis
i veſtitu deaurato: circūdata va/
rietate. Audi filia ⁊ vide et incli/
na aurē tuā: et obliuiſcere ppłm
tuū ⁊ domū patris tui. Et ꝯcupi/
ſcet rex decoꝛē tuū: qm̄ ipſe eſt dn̄s
deꝰ tuus ⁊ adoꝛabunt eū. Et filie
tyri in muneribꝰ: vultū tuū dep̄
cabūtur oēs diuites plebis. Oīs
gloꝛia eiꝰ filie regis ab intꝰ in fim
brijs aureis: circūamicta varieta
tibus. Adducētur regi virgines
poſt eā: ꝓxime eiꝰ offerentur tibi.
Offerētur in leticia ⁊ exultatiōe:
adducētur in templū regis. Pro
patribꝰ tuis nati ſunt tibi filij: cō/
ſtitues eos principes ſup oēm ter
rā. Memoꝛ ero nomīs tui dn̄e: in
oīm generatiōe ⁊ generationem.
Propterea ppłi ꝯfitebunt᷑ tibi in
eternū: et in ſecłm ſeculi. Gloꝛia.
Añ. Eructauit coꝛ meū verbum
bonum. ¶ Ps. xlv.
DEus noſter refugiū ⁊ virtꝰ:
adiutoꝛ in tribulationibus
que inuenerūt nos nimis. Pro/
pterea nō timebimꝰ dū turbabit᷑
terra: et transferent᷑ mōtes in coꝛ
maris. Sonuerūt ⁊ turbate ſūt
aque eoꝝ: ꝯturbati ſunt montes
in foꝛtitudīe eiꝰ. Fluminis impe
tus letificat ciuitatē dei: ſanctifi/
cauit tabnaculū ſuū altiſſimus.
Deus in medio eiꝰ nō commoue
bitur: adiuuabit eā deꝰ mane di/
luculo. Conturbate ſunt gentes
⁊ inclinate ſunt regna: dedit vocē
ſuā mota eſt terra. Dn̄s virtutū
nobiſcū: ſuſceptoꝛ noſter ds̄ iacob

Venite ⁊ videte opa dn̄i que po/
ſuit ꝓdigia ſup terrā: auferēs bel
la vſqꝫ ad finē terre. Arcū ꝯteret
⁊ cōfringet arma: ⁊ ſcuta ꝯburet
igni. Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſū
deꝰ: exaltaboꝛ in gētibus. ⁊ exalta
boꝛ in terra. Dn̄s virtutū nobiſ/
cū: ſuſceptoꝛ noſter deꝰ iacob.
OMnes gētes ¶ Ps. xlvi.
plaudite manibꝰ: iubilate
deo in voce exultatiōis. Qm̄ dn̄s
excelſus terribilis: rex magnꝰ ſu/
per oēm terram. Subiecit ppłos
nob: ⁊ gētes ſub pedibꝰ nr̄is. Ele
git nobis hereditatē ſuā: ſpeciem
iacob quā dilexit. Aſcēdit deꝰ i iu/
bilo: et dn̄s in voce tube. Pſalli/
te dō nr̄o pſallite: pſallite regi no
ſtro pſallite. Qm̄ rex oīs terre de/
us: ſallite ſapiēter. Regnabit de
us ſup gētes: deꝰ ſedet ſup ſedem
ſctām ſuā. Principes ppłoꝝ ꝯgre
gati ſunt cū deo abꝛaā: qm̄ dij foꝛ/
tes terre vehemēter eleuati ſunt.
Gła. Añ. Adiutoꝛ i tribulatōibꝰ.
MAgnꝰ dn̄s ⁊ lau ¶ Ps. xlvij.
dabilis nimis: in ciuitate dei
nr̄i in monte ſctō eiꝰ. Fundat᷑ ex/
ultatione vniuerſe terre: mōs ſy
on latera aquilonis ciuitas regiſ
magni. Deꝰ in domibꝰ eius cog/
ſcetur: cū ſuſcipiet eā. Qm̄ ecce re
ges ꝯgregati ſunt: ꝯuenerunt in
vnū. Ipſi videntes ſic ammirati
ſunt cōturbati ſunt cōmoti ſunt:
tremoꝛ apprehendit eos. Ibi dolo
res vt parturientis: in ſpū vehe/
menti ꝯteres naues tharſis. Si/
cut audiuimꝰ ſic vidimꝰ i ciuitate
dn̄i virtutū: in ciuitate dei nr̄i deꝰ
fundauit eam in eternū. Suſce/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

p̄imus deus miſcdiaꝫ tuã : in me/
dio templi tui. Scd̃m nomē tuũ
deꝰ ſic ⁊ laus tua in fines terre: iu
ſticia plena eſt dextera tua. Lete
tur mons ſyon ⁊ exultent filie iu/
de: ꝓpter iudicia tua dñe. Circun
date ſyon ⁊ complectimini eã: nar
rate in turribꝰ eius. Ponite cor/
da veſtra ī virtute eiꝰ: ⁊ diſtribui/
te domos eiꝰ vt enarretis in ꝓge/
nie altera. Quoniã hic eſt deꝰ d̄s
noſter ineternũ ⁊ in ſc̄lm ſecl̄i: ip̄e
reget nos in ſecula. ¶ Ps. xlviij.

Audite hec oēs gentes: auri/
bus ꝑcipite oēs qui habita/
tis orbem. Quiq; terrigine ⁊ filij
hoim: ſimul in vnũ diues ⁊ pauꝑ
Os meũ loquetur ſapiam: ⁊ me/
ditatio cordis mei prudentiã. In/
clinabo in parabolã aurē meaꝫ:
aperiã in pſalterio ꝓpoſitionē me
am. Cur timebo in die mala: ini/
q̄tas calcanei mei circũdabit me.
Qui ꝯfidunt in virtute ſua: ⁊ in
multitudine diuitiarũ ſuarũ glo
riantur. Frater nõ redimit redi
met hõ: ⁊ nõ dabit deo placatiõeꝫ
ſuã. Et preciũ redēptiõis aïe ſue:
⁊ laborabit ineternũ. ⁊ viuet ad/
huc in finē. Nõ videbit interitũ:
cũ viderit ſapiētes moriētes. Si
mul inſipiens ⁊ ſtultꝰ peribũt: et
relinquent alienis diuitias ſuas.
Et ſepulchra eoꝝ domꝰ illoꝝ ine/
ternũ: tabnacula eoꝝ in ꝓgenie
⁊ ꝓgenie vocauerunt noīa ſua in
terris ſuis. Et hõ cũ in honore eſ/
ſet nõ intellexit cõparatus eſt iumē/
tis inſipiētibus: ⁊ ſilis factꝰ eſt il/
lis. Hec via illoꝝ ſcãdalum ip̄is:
⁊ poſtea in ore ſuo ꝯplacebũt. Si
cut oues ī inferno poſiti ſũt: mors
depaſcet eos. Et dñabuntur eo/
rũ iuſti in matutino: et auxilium
eoꝝ veteraſcet in inferno a gloria
eoꝝ. Verũtamē deꝰ redimet ani/
mã meã de manu inferi: cũ acce/
perit me. Ne timueris cũ diues
factꝰ fuerit hõ: ⁊ cũ multiplicata
fuerit gloria domꝰ eiꝰ. Qm̄ cũ in/
terierit non ſumēt oïa: neq; deſcē
det cũ eo gloria eiꝰ. Quia aïa eiuſ
in vita ipſiꝰ bñdicetur: ꝯfitebitur
tibi cũ bñfeceris ei. Introibit vſ/
q; in ꝓgenies patrũ ſuoꝝ: ⁊ vſq; ī
eternũ non videbit lumē. Hõ cũ
in honore eſſet. nõ intellexit. cõpa
tus ē iumētis inſipiētibus: ⁊ ſilis
factꝰ eſt illis. Gł'a. Añ. Auribus
ꝑcipite q̄ habitatꝭ orbē. ¶ Ps. xlix.

Deus deorũ dñs locutus eſt:
⁊ vocauit terraꝫ. A ſolis or/
tu vſq; ad occaſuꝫ: ex ſyon ſpecies
decoris eiꝰ. Deus manifeſte veni
et: dñs noſter ⁊ nõ ſilebit. Ignis
in ꝯſpectu eiꝰ exardeſcet: ⁊ in cir/
cuitu eiꝰ tēpeſtas valida. Aduo/
cauit celũ deſurſuꝫ: et terrã diſcer
nere ꝑplm ſuum. Congregate illi
ſctõs eiꝰ: q̄ ordināt teſtamentũ eiꝰ
ſuꝑ ſacrificia. Et annũciabũt celi
iuſticiã eiꝰ: qm̄ deꝰ iudex ē. Audi
ꝑplꝰ meꝰ ⁊ loquar. iſrł ⁊ teſtifica
bor tibi: deꝰ d̄s tuus ego ſuꝫ. Nõ
in ſacrificijs tuis arguã te: holo/
cauſta aũt tua ī ꝯſpectu meo ſunt
ſemꝑ. Nõ accipiã d̄ domo tua vi
tulos: neq; de gregibꝰ tuis hircos
Qm̄ mee ſunt oēs fere ſiluaꝝ: iu
menta in mõtibus et boues. Co/
gnoui omnia volatilia celi: ⁊ pul
chritudo agri mecum eſt. Si eſu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

riero non dicā tibi: me⁹ eſt em̄ or/
bis terre ⁊ plenitudo ei⁹ Nunq̄d
manducabo carnes tauroꝝ: aut
ſanguinē hircoꝝ potabo. Immo
la deo ſacrificiū laudis: ⁊ redde al
tiſſimo vota tua. Et inuoca me ī
die tribulationis eruā te: ⁊ hono
rificabis me. Peccatori aūt dixit
de⁹. q̄re tu enarras iuſticias me/
as: ⁊ aſſumis teſtamen tū meū p
os tuū Tu vero odiſti diſciplinā:
⁊ pieciſti ſermones meos retror/
ſum. Si videbas furē currebas
cū eo: ⁊ cū adulteris portionē tuā
ponebas. Os tuū abūdauit ma/
licia: ⁊ lingua tua cōcinnabat do/
los. Sedens aduerſus fratrē tu/
um loquebaris. ⁊ aduerſus filiuꝫ
matris tue ponebas ſcandalum:
hec feciſti ⁊ tacui. Exiſtimaſti ini/
que ꝙ ero tui ſimilis: arguam te
⁊ ſtatuā ꝯtra faciē tuā. Intelligi/
te hec qui obliuiſcimini deum: ne
quādo rapiat et non ſit qui eripi/
at. Sacrificium laudis honorifi/
cabit me: et illic iter quo oſtendaꝫ
illi ſalutare dei. ¶ Ps̄. lj.

Quid gloriaris in malicia: q̄
potēs es in iniq̄tate. Tota
die iniuſticiā cogitauit ligua tua:
ſicut nouacula acuta feciſti doluꝫ
Dilexiſti maliciā ſup benignita/
tē: iniq̄tatē magis loq̄ q̄ȝ equitatē
Dilexiſti oīa verba p̄cipitatiōis:
lingua doloſa. Propterea de⁹ de
ſtruet te ī finē euellet te ⁊ emigra/
bit te de tabnaculo tuo: ⁊ radiceꝫ
tuā de terra viuentiū. Videbunt
iuſti ⁊ timebūt: ⁊ ſup eū ridebūt ⁊
dicēt ecce hō qui nō poſuit deū ad/
iutorē ſuū. Sed ſperauit in mul/
titudīe diuitiarū ſuaꝝ: ⁊ p̄ualuit
in vanitate ſua. Ego aūt ſicut oli
ua fructifera in domo dei: ſpera/
ui in miſcōia dei ineternū ⁊ in ſe/
culū ſcl'i. Cōfitebor tibi in ſcl'm q̄
feciſti: ⁊ expectabo nomē tuū q̄m̄
bonū eſt in ꝯſpectu ſctōꝝ tuorum
Gloria. Añ. Deus deoꝝ dn̄s lo/
cutus eſt. ℣. Immola deo ſacrifi/
ciū laudis. Et redde altiſſimo vo/
ta tua. Pater noſter ⁊c̄. Ad laud.
℣. Fiat miſcōia. vts̄.

Ad laud. tercijs ferijs

Sup. ps. Miſerere mei Añ. Scōm
magnā miſcōiam tuaꝫ miſerere
mei deus. Deinde. ¶ Ps̄. xlij.

Iudica me deus et diſcerne
cauſam meā de gente non
ſancta: ab homīe iniquo ⁊
doloſo erue me. Quia tu es deus
fortitudo mea: q̄re me repuliſti ⁊
q̄re triſtis incedo dum affligit me
inimicus. Emitte lucē tuā ⁊ ve/
ritatē tuā: ipa me deduxerūt ⁊ ad
duxerūt in montē ſanctū tuū ⁊ in
tabnacula tua. Et introibo ad al
tare dei: ad deū qui letificat iuuē/
tutē meā. Cōfitebor tibi in citha/
ra de⁹ deus me⁹: q̄re triſtis es aīa
mea ⁊ quare ꝯturbas me. Spe/
ra in deo q̄m̄ adhuc cōfitebor illi:
ſalutare vult⁹ mei ⁊ deus meus.
Gloria. Añ. Salutare vult⁹ mei
ds̄ me⁹. Deinde ps. De⁹ deus me⁹
vts̄ fo. vj. Añ. Sitiuit ī te anima
mea de⁹ meus. ¶ Canticū Eſaie. c.
xxxviij.

Ego dixi in dimi-
dio dieꝝ meoꝝ: vadā ad por
tas inferi. Queſiui reſiduū anno
rū meoꝝ: dixi nō videbo dn̄m deū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in terra viuentiũ. Non aſpiciã
hoiem vltra: ⁊ habitatorẽ quietꝭ.
Generatio mea ablata eſt ⁊ ꝯuo
luta ẽ a me: q̃ſi tabnacula paſtoꝝ
Preciſa eſt velut a texente vita
mea dũ adhuc ordirer ſuccidit me:
d̃ mane vſqꝫ ad veſperã finies me
Sperabã vſqꝫ ad mane: q̃ſi leo
ſic ꝯtriuit oĩa oſſa mea De mane
vſqꝫ ad veſperam finies me: ſicut
pullus hirũdinis ſic clamabo me
ditabor vt colũba. Attenuati ſũt
oculi mei: ſuſpicientes in excelſo.
Domine vim patior reſpõde pro
me q̃d dicã aut q̃d rñdebit mihi:
cũ ipſe fecerim. Recogitabo oẽs
annos meos: in amaritudine aĩe
mee. Dñe ſi ſic viuitur ⁊ in talibꝰ
vita ſpũs mei corripies me ⁊ viui
ficabis me: ecce in pace amaritu
do mea amariſſima. Tu autem
eruiſti aĩaꝫ meã vt nõ periret: ꝓie
ciſti poſt tergũ tuũ omia peccata
mea. Quia nõ infernus ꝯfitebit
tibi neqꝫ mors laudabit te: non ex
ſpectabũt q̇ deſcendunt in lacũ ve
ritatẽ tuã. Uiuẽs viuens ipſe cõ
fitebitur tibi ſicut ⁊ ego hodie: pr̃
filijs notã faciet veritatem tuam
Dñe ſaluũ me fac: ⁊ pſalmos no
ſtros cantabimꝰ cũctis diebꝰ vite
nr̃e in domo dñi. Gl̃a. Añ. Cun
ctis diebꝰ vite nr̃e ſaluos fac nos
dñe. Deinde ps. laudate dñm de
cel. vtš. fo. vij. Añ. In excelſ lau
date deũ. ¶ Sequitur Hymnus.

Ales diei nunciꝰ lucẽ ꝓpinquã
precinit nos excitator menti
um iã xp̃us ad vitã vocat. Aufer
te clamat lectulos egro ſopore de
ſides caſteqꝫ recte et ſobrie vigila
te iã ſum ꝓximꝰ. Ieſum ciamus
vocibus flẽtes ꝓcantes ſobrie in
tẽta ſupplicatio dormire cor mun
dũ vetat. Tu xp̃e ſomnũ diſſice
tu rumpe noctis vincula tu ſolue
pctm̃ vetus nouũqꝫ lumẽ ingere.
Deo pr̃i. Capm. Empti em̃ eſtis
cum v. vtš. feria. ij. ¶ Sup bened
Añ. Erexit dñs nob cornu ſalutis
in domo dauid pueri ſui. Kyriel.
cũ precibꝰ ⁊c. ꝑ oĩa vtš. feria ſcd̃a.

Feria.iiij. ad matuti.

q̃n noct. ſeruat̃ ab oct. epiph. vſqꝫ ad
cenã dñi et pꝰ oct. penth. vſqꝫ ad ad
uentũ dñi Inuitat. In manu tua
dñe. Om̃es fines terre. ps. Veni
te exultemꝰ ⁊c. ¶ Ps. lij.

Dixit inſipiens
in corde ſuo: nõ eſt d̃s
Corrupti ſunt ⁊ abo
minabiles facti ſunt
in iniquitatibꝰ: nõ eſt q̇ faciat bo
nũ. Deus de celo ꝓſpexit ſup fili
os hoim: vt videat ſi ẽ intelligẽs
aut requirens deũ. Om̃es decli
nauerũt ſimĩ inutiles facti ſunt:
nõ eſt q̇ faciat bonũ: nõ eſt vſqꝫ ad
vnũ. Nõne ſcient oẽs qui opant̃
iniquitatẽ: qui deuorãt plebẽ me
am vt cibũ panis. Deũ non inuo
cauerũt illic trepidauert̃ timore:
vbi nõ erat timor Qm̃ deꝰ diſſipa
uit oſſa eoꝝ qui hoibus placẽt: cõ
fuſi ſũt qm̃ deꝰ ſpreuit eos. Quis
dabit ex ſyõ ſalutare iſrl̃. cũ auer
terit deꝰ captiuitatẽ plebis ſue: ex
ultabit iacob ⁊ letabitur iſrl̃.

Exaudi deꝰ oratio ¶ Ps. liiij.
nẽ meã ⁊ ne deſpexeris dep
catiõnẽ meã: intẽde mihi ⁊ exau

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

di me. Contriſtatus ſum in exer/
citatione mea: ⁊ ꝯturbatꝰ ſum a
voce inimici ⁊ a tribulatione pec/
catoris. Quoniā declinauerūt in
me iniq̄tates: ⁊ i ira moleſti erāt
mihi Cor meū ꝯturbatū ē in me:
et formido mortis cecidit ſup me.
Timor ⁊ tremor venerīt ſup me:
⁊ ꝯtexerūt me tenebre. Et dixi q̄s
dabit mihi pēnas ſicut colūbe: et
volabo ⁊ requieſcā. Ecce elonga/
ui fugiēs: ⁊ māſi in ſolitudie. Ex
pectabā eū q̄ ſaluū me fec: a puſil
lanimitate ſpūs ⁊ tēpeſtate Pre
cipita dn̄e diuide linguas eorum:
qm̄ vidi iniquitatē ⁊ ꝯtradictiōez
in ciuitate. Die ac nocte circūda/
bit eū ſup muros eiꝰ iniquitas: et
labor in medio eius ⁊ iniuſticia.
Et non defecit de plateis eiꝰ vſu/
ra ⁊ dolus. Qm̄ ſi inimicus meꝰ
male dixiſſet mihi: ſuſtinuiſſez vti
q̧. Et ſi is qui oderat me ſup me
magna locutus fuiſſet: abſcondiſ/
ſem me forſitan ab eo. Tu vо hō
vnanimis: dux meꝰ ⁊ notus meꝰ
Qui ſimꝯ mecū dulces capiebas
cibos: in domo dei ambulauimꝰ
cū ꝯſenſu. Ueniat mors ſuper il/
los: ⁊ deſcendāt in infernū viuen
tes. Qm̄ nequitie in habitaculis
eoꝝ: in medio eoꝝ. Ego aūt ad de
um clamaui: et dn̄s ſaluabit me.
Veſpe ⁊ mane et meridie narra/
bo et annūciabo: ⁊ exaudiet vocē
meā. Redimet in pace aīam me
am ab his qui appropinquāt mi/
hi: qm̄ inter multos erat mecum.
Exaudiet deꝰ ⁊ humiliabit illos:
qui eſt ante ſcl'a. Non em̄ eſt illis
cōmutatio ⁊ nō timuerūt deū: ex/
tendit manū ſuam in retribuēdo
Cōtaminauerūt teſtamētuz eiꝰ:
diuiſi ſunt ab ira vultꝰ eius: ⁊ ap
propinquauit cor illiꝰ. Molliti ſūt
ſermones eiꝰ ſup oleū: ⁊ ipſi ſunt
iacula. Iacta ſup dn̄m curā tuā.
⁊ ipſe te enutriet: ⁊ nō dabit inet/
nū fluctuatiōez iuſto. Tu vо deꝰ
deduces eos: in puteū interitus.
Uiri ſanguinū ⁊ doloſi nō dimi/
diabūt dies ſuos: ego autez ſpera
bo in te dn̄e. Glīa. Añ. Auertat
dn̄s captiuitatē plebis ſue.

Miſerere mei deꝰ: ¶ Ps̄. lv.
qm̄ ꝯculcauit me hō: tota die
impugnās tribulauit me. Cōcul
cauerūt me inimici mei tota die:
qm̄ multi bellantes aduerſuz me
Ab altitudie diei timebo: ego ve
ro in te ſperabo. In deo laudabo
ſermones meos in deo ſperabo:
nō timebo quid faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabanť
aduerſuz me: oēs cogitatiōes eoꝝ
in malū. Inhabitabūt ⁊ abſcon/
dēt: ipi calcaneū meū obſuabūt.
Sicut ſuſtinuerunt aīaz meā ꝓ
nihilo ſaluos facies illos: i ira po
pulos ꝯfringes. Deꝰ vitā meam
annunciaui tibi: poſuiſti lachry/
mas meas in ꝯſpectu tuo. Sicut
⁊ in ꝓmiſſione tua: tūc ꝯuertenť
inimici mei retrorſuz. In quacū/
q̧ die inuocauero te: ecce cogno/
ui qm̄ deꝰ meus es. In deo lauda
bo verbū in dn̄o laudabo ſermo/
nē: in deo ſperaui non timebo q̄d
faciat mihi hō. In me ſunt deꝰ vo
ta tua: que reddā laudatiōes tibi
Qm̄ eripuiſti aīam meā de mor/
te ⁊ pedes meos a lapſu: vt place

am coꝛam deo in lumīe viuentiū.
Miſerere mei deus ¶pſ.lvj
miſerere mei:qm̄ in te ꝯfidit
aīa mea.Et in vmbꝛa alarū tua/
rū ſperabo:donec trāſeat iniqui/
tas.Clamabo ad deū altiſſimū:
deū qui bn̄fecit mihi.Miſit de ce/
lo ⁊ liberauit me:dedit in obpro/
bꝛium ꝯculcātes me.Miſit deus
miſcđiaꝫ ſuā ⁊ veritatē ſuā:⁊ eri/
puit aīam meā de medio catuloꝝ
leonū.doꝛmiui ꝯturbatus.Filij
hoim dētes eoꝝ:arma ⁊ ſagitte ⁊
lingua eoꝝ gladiꝰ acutus.Exal/
tare ſup celos deꝰ:⁊ ſup oēm ter/
rā gloꝛia tua.Laqueū paraue/
runt pedibꝰ meis:et incuruaue/
rūt aīam meā.Foderūt ante fa/
ciē meā foueā:⁊ inciderūt in eam
Paratū coꝛ meū deꝰ paratū coꝛ
meū:cantabo ⁊ pſalmū dicā.Ex
urge gloꝛia mea exurge pſalteri/
um et cithara:exurgaꝫ diluculo.
Cōfitebor tibi in ꝓplis dn̄e:⁊ pſal
mū dicā tibi in gentibꝰ.Qm̄ ma/
gnificata ē vſqꝫ ad celos miſcđia
tua:⁊ vſqꝫ ad nubes veritas tua.
Exaltare ſup celos deꝰ:⁊ ſup om
nē terrā glā tua.Glīa.Añ.Quo
niā in te confidit anima mea.
Si vere vtiqꝫ iuſti ¶pſ.lvij.
ciā loquimini:recte iudica/
te filij hoim.Etem̄ in coꝛde iniq̄/
tates opamī in terra:iniuſticias
manus veſtre ꝯcinnāt.Alienati
ſunt pctōres a vulua:errauerūt
ab vtero locuti ſunt falſa.Furoꝛ
illis ſm̄ multitudinē ſerpentis:ſi
cut aſpidis ſurde:⁊ obturātis au
res ſuas.Que nō exaudiet voceꝫ
incantantiū:⁊ venefici incantan
tis ſapienter.Deus ꝯteret dētes
eoꝝ in oꝛe ipſoꝝ:moles leonū con
fringet dn̄s.Ad nihilū deuenīēt
tanqꝫ aqua decurrens:intēdit ar
cū ſuū donec infirmentur.Sicut
cera que fluit auferent̄:ſuperce/
cidit ignis ⁊ nō viderūt ſolē.Pri
uſqꝫ intelligerēt ſpine veſtre rhā/
num:ſicut viuentes ſic in ira ab/
ſoꝛbet eos.Letabitur iuſtus cuꝫ
viderit vindictā:manus ſuas la
uabit in ſanguine peccatoꝛis.Et
dicet hō ſi vtiqꝫ eſt fructꝰ iuſto:vti
qꝫ eſt deus iudicans eos in terra.
Eripe me de ini/ ¶pſ.lviij.
micis meis deus meꝰ:et ab
inſurgētibꝰ in me libera me.Eri
pe me de operantibꝰ iniquitateꝫ:
et de viris ſanguinum ſalua me.
Quia ecce ceperunt aīam meaꝫ:
irruerūt in me foꝛtes.Neqꝫ iniq̄
tas mea neqꝫ peccatuꝫ meū dn̄e:
ſine iniquitate cucurri et direxi.
Exurge i occurſum meū ⁊ vide:
tu dn̄e deus virtutum deꝰ iſrael.
Intende ad viſitandas omēs gē
tes:nō miserearis omnibus qui
operantur iniquitateꝫ.Conuer/
tentur ad veſperam et famē pati
ent̄ vt canes:⁊ circuibūt ciuitatē
Ecce loquētur in oꝛe ſuo:⁊ gladi
us in labijs eoꝝ:qm̄ q̇s audiuit.
Et tu dn̄e deridebis eos:ad nihi/
lum deduces oēs gētes.Foꝛtitu
dinē meā ad te cuſtodiā:qꝛ deꝰ ſu/
ſceptoꝛ meꝰ es.deus meꝰ miſcđia
eius preueniet me.Deus oñdit
mihi ſup inimicos meos:ne occi/
das eoſ.neqn̄ obliuiſcant̄ ꝓpli mei
Diſperge illos in virtute tua:et
depone eos ꝓtectoꝛ meus domie.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Delictum oris eoꝝ ſermonē labi
oꝛum ipſoꝛuꝫ: ⁊ cōphendant̄ in
ſupbia ſua Et de execratiōe ⁊ mē
dacio annūciabūtur in cōſumma
tione: in ira ꝯſummatiōis ⁊ non
erūt. Et ſciēt ꝙ deus dn̄abitur ia
cob: ⁊ finiuꝫ terre. Conuertētur
ad veſperā et famē patiētur vt ca
nes: ⁊ circuibūt ciuitatē. Ipſi diſ/
pergētur ad manducandū: ſi ve/
ro nō fuerint ſaturati ⁊ murmu/
rabūt. Ego aūt cantabo fortitu/
dinē tuā: et exaltabo mane miſe/
ricoꝛdiā tuā. Quia fact⁹ es ſuſce/
ptoꝛ meus ⁊ refugiū meū: in die
tribulationis mee. Adiutoꝛ me⁹
tibi pſallam: ꝙ de⁹ ſuſceptoꝛ me⁹
es. deus me⁹ miſcdia mea. Glia.
Añ. Iuſte iudicate filij hominū.

Deus repuliſti ¶ Ps. lix.
nos ⁊ deſtruxiſti nos: iratus
es ⁊ miſertus es nobis. Commo
uiſti terrā ⁊ ꝯturbaſti eā: ſana cō
tritiones ei⁹. ꝙ cōmota eſt. Oſtē/
diſti pplo tuo dura: potaſti nos vi
no cōpunctionis. Dediſti metuē
tibus te ſignificationē: vt fugiāt
a facie arcus. Ut liberentur dele
cti tui: ſaluū fac dextera tua ⁊ ex/
audi me. Deus locut⁹ eſt i ſancto
ſuo: letaboꝛ ⁊ ptiboꝛ ſichimā ⁊ cō/
uallem tabnaculoꝝ metiboꝛ. Me
us eſt galaad ⁊ me⁹ eſt manaſſes:
et effraym fortitudo capitis mei.
Iuda rex meus: moab olla ſpei
mee In ydumeam extendam cal
ciamentū meū: mihi alienigene
ſubditi ſunt. Quis deducet me in
ciuitatē munitaꝫ: ꝗs deducet me
vſq; in ydumeā. Nōne tu de⁹ qui
repuliſti nos: ⁊ nō egredieris ds
in virtutibus noſtris. Da nobis
auxilium de tribulatiōe: ꝙ vana
ſalus homis. In deo faciem⁹ vir
tutē: ⁊ ipſe ad nihilū deducet tri/
bulantes nos. ¶ Ps. lx.

Exaudi deus dꝓcationeꝫ me
am: intēde oꝛationi mee. A
finib⁹ terre ad te clamaui: dū an/
xiaretur coꝛ meū in petra exalta/
ſti me. Deduxiſti me ꝙ factus es
ſpes mea: turris foꝛtitudinis a fa
cie inimici. Inhabitabo in tabna
culo tuo in ſecula: ꝓtegar in vela
mento alarū tuarū. Qm̄ tu deus
me⁹ exaudiſti oꝛationē meā: dedi
ſti hereditatē timentib⁹ nomē tu/
um. Dies ſup dies regis adijcies
annos eius vſq; in diē generatio/
nis ⁊ generatiōis. Permanet in
eternū in ꝯſpectu dei: miſcdiaꝫ et
veritatē ei⁹ ꝗs requiret. Sic pſal
mū dicā noi tuo in ſclm ſcli: vt red
dā vota mea de die in diē. Gloria
Añ. Da nobis dn̄e auxiliū de tri
bulatione. ¶ Ps. lxj.

Nonne deo ſubiecta erit ani/
ma mea: ab ipſo em̄ ſaluta/
re meū. Nā ⁊ ipſe de⁹ meus ⁊ ſa/
lutaris me⁹: ſuſceptoꝛ me⁹ nō mo
ueboꝛ ampli⁹. Quouſq; irruitis
in hoieꝫ interficitis vniuerſi vos:
tanq̄ parieti inclinato ⁊ macerie
depulſe. Uerūtamē preciū meuꝫ
cogitauerūt repellere cucurri in
ſiti: oꝛe ſuo bn̄dicebāt et coꝛde ſuo
maledicebāt. Uerūtamē deo ſub
iecta eſto aīa mea: qm̄ ab ipo pati
entia mea Quia ipe de⁹ me⁹ ⁊ ſal
uatoꝛ me⁹: adiutoꝛ meus nō emi/
grabo. In dō ſalutare meū ⁊ glo
ria mea: deus auxilij mei et ſpes

mea in deo eſt. Sperate in eo oīs
ꝯgregatio pp̄li effundite corā; illo
corda vr̄a: de⁹ adiutor noſter ine
ternū Verūtamē vani filij hoim
mēdaces filij hoim in ſtateris: vt
decipiāt ipi de vanitate in idipm̄.
Nolite ſperare ī iniquitate ⁊ ra/
pinas nolite ꝯcupiſcere: diuitie ſi
affluāt nolite cor apponere. Se/
mel locut⁹ eſt deus duo hec audi/
ui: qꝛ poteſtas dei eſt ⁊ tibi dn̄e mi
ſericordia: q̇a tu reddis vnicuiqꝫ
iuxta opera ſua. ¶ Pſ. lxviij.
Exaudi de⁹ orationē meā cuꝫ
dep̄cor: a timore inimici eri
pe aīam meā. Proteriſti me a cō
uētu malignantiū: a multitudi/
ne opantiū iniquitatē. Quia exa
cuerūt vt gladiū linguas ſuas in
tenderūt arcū rem amarā: vt ſa/
gittēt in occultis immaculatum.
Subito ſagittabūt eū ⁊ nō time/
būt: firmauerūt ſibi ſermonē ne/
quā. Narrauerūt vt abſconderēt
laqueos: dixerūt q̇s videbit eos.
Scrutati ſunt iniq̄tates: defece/
rūt ſcrutātes ſcrutinio. Accedat
hō ad cor altū: ⁊ exaltabit᷑ de⁹ Sa
gitte puulorꝝ facte ſunt plage eo/
rū: ⁊ infirmate ſunt ꝯtra eos lin/
gue eorꝝ. Coturbati ſunt oēs q̇ vi
debāt eos: ⁊ timuit oīs hō. Et an
nūciauerūt opa dei: ⁊ facta ei⁹ in
tellexerūt Letabit᷑ iuſtus in dn̄o
⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabunt᷑ oēs
recti corde. Glīa. An. A timore
inimici eripe dn̄e aīam meam.
Iubilate deo oīs ¶ Pſ. lxv.
terra: pſalmū dicite nomini
ei⁹ date gloriā laudi ei⁹. Dicite do
q̄ terribilia ſunt opa tua dn̄e: in
multitudine virtutis tue mentiē
tur tibi inimici tui. Omnis terra
adoret te ⁊ pſallat tibi: pſalmū di
cat noī tuo. Venite ⁊ videte opa
dei: terribilis in ꝯſilijs ſup filios
hoim. Quia ꝯuertit mare in ari/
dā: in flumine ptranſibunt pede
ibi letabimur in ipo Qui dn̄atur
in virtute ſua ineternū ocl̄i ei⁹ ſu
per gētes reſpiciūt: q̇ exaſperant
nō exaltent᷑ in ſemetipis. Bn̄dici
te gētes deū noſtruꝫ: ⁊ auditā fa/
cite vocē laudis eius. Qui poſuit
aīaꝫ meā ad vitā: ⁊ nō dedit in cō/
motionē pedes meos. Qm̄ pba/
ſti nos de⁹ igne nos examinaſti: ſi
cut examinat᷑ argentū. Induxiſti
nos in laqueū poſuiſti tribulatio
nes ī dorſo nr̄o: impoſuiſti hoīes
ſup capita nr̄a. Trāſiuimus per
ignē ⁊ aquā: et eduxiſti nos in re/
frigeriū. Introibo in domū tuāꝫ
ī holocauſt᷑ reddā tibi vota mea:
q̄ diſtinxerūt labia mea. Et locu/
tū eſt os meū: in tribulatiōe mea
Holocauſta medullata offerā ti
bi cū incenſo arietum: offeram ti
bi boues cū hircis Venite audite
⁊ narrabo oēs q̇ timetis deū: quā
ta fecit aīe mee. Ad ipm ori meo
clamaui: ⁊ exultaui ſb̄ ligua mea
Iniq̄tatē ſi aſpexi ī corde meo: nō
exaudiet dn̄s Propterea exaudi
uit ds̄: ⁊ attēdit voci dep̄cationis
mee. Bn̄dict⁹ ds̄ q̇ nō amouit ora
tionē meā: ⁊ miſcd̄iaꝫ ſuā a me.
Exurgat ds̄ ⁊ diſ ¶ Pſ. lxvij
ſipent᷑ inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̇
oderunt eū a facie ei⁹. Sicut defi
cit fum⁹ deficiāt: ſicut fluit cera a
facie ignis ſic pereāt pctōres a fa/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cie dei. Et iuſti epulent̃ ⁊ exultẽt in ↄſpectu dei: ⁊ delectent̃ in leticia. Cātate deo pſalmū dicite nomini ei⁹. iter facite ei q̄ aſcendit ſuper occaſum: dn̄s nomẽ illi. Exultate i ↄſpectu ei⁹: turbabunt̃ a facie ei⁹ patris orphanoꝝ et iudicis viduarū. De⁹ in loco ſcõ ſuo: de⁹ q̄ inhabitare facit vni⁹ moris i domo Qui educit vinctos in fortitudine: ſilr̃ eos q̄ exaſperāt q̄ habitāt in ſepulchris. De⁹ cū egredieris in ↄſpectu pp̄li tui: cū ptrāſieris in deſerto. Terra mota ẽ etẽm celi diſtillauerūt a facie dei ſynai: a facie dei iſrl̄. Pluuiā volūtariā ſegregabis de⁹ hereditati tue ⁊ infirmata eſt: tu vero pfeciſti eam. Animalia tua habitabūt in ea: paſti i dulcedine tua pauperi d̄s. Dn̄s dabit verbū euāgelizātib⁹: ṽtute mlt̄a. Rex virtutū dilecti: dilecti ⁊ ſpeciei dom⁹ diuidere ſpolia. Si dormiatis int̃ medios cleros pẽne colūbe deargẽtate: ⁊ poſteriora dorſi eius in pallore auri. Cū diſcernit celeſtis reges ſuper eaꝫ niue dealbabūtur in ſelmon: mõs dei mons pinguis. Mõs coagulat⁹ mõs pinguis: vt q̄d ſuſpicamini mõtes coagulatos. Mõs in q̄ beneplacitū eſt deo hītare in eo: etẽm dn̄s hītabit in finẽ. Currus dei decẽ milib⁹ multiplex milia letantiū: dn̄s i eis in ſynai ſcõ. Aſcẽdiſti in altū: cepiſti captiuitatẽ accepiſti dona i hoib⁹. Etẽm nõ credẽtes: inhītare dn̄m deum. Bn̄dicē⁹ dn̄s die q̄tidie pſperum iter faciet nob: d̄s ſalutariū nr̄oꝝ Deus nr̄ de⁹ ſaluos faciẽdi: ⁊ dn̄i exitus mortis. Verūtñ d̄s cõfriget capita inimicoꝝ ſuoꝝ: verticẽ capilli pambulātiū in delictiſ ſuis. Dixit dn̄s ex baſan ↄuertaꝫ: ↄuertā in pfundū maris. Ut intinguat̃ pes tuus in ſanguiẽ: lingua canū tuoꝝ ex inimicis ab ipo Viderūt ingreſſus tuos deus ingreſſus dei mei regis mei: q̄ eſt in ſcõ. Preuenerūt pn̄cipes ↄiūcti pſallātib⁹: in medio iuuẽtularuꝫ tympaniſtriaꝝ. In eccleſijs bn̄dicite deo: dn̄o de fontibus iſrl̄. Ibi beniamin adoleſcẽtulus: in mentis exceſſu. Pn̄cipes iuda duces eoꝝ: pn̄cipes ꝫabulon ⁊ principes neptalim. Māda d̄s ṽtuti tue: cõfirma h̄ d̄s q̄d opat⁹ es in nob. A tẽplo tuo in hierl̄m: tibi offerẽt reges mūera. Increpa feras arūdinis ↄgregatio thauroꝝ in vaccis pploꝝ: vt excludāt eos q̄ pbati ſūt argẽto. Diſſipa gẽtes q̄ bella volūt: veniẽt legati ex egypto: ethyopia pueniet man⁹ eius do. Regna terre cātate deo: pſallite dn̄o. Pſallite deo q̄ aſcẽdit ſup celū celi: ad orientẽ. Ecce dabit voci ſue vocẽ virtutis: date gl̄iam deo ſup iſrl̄: magnificẽtia ei⁹ ⁊ ṽtus eius i nubib⁹. Mirabilis d̄s in ſctis ſuis: d̄s iſrl̄ ipe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinẽ plebi ſue bn̄dict⁹ d̄s. Glia

An̄. In eccleſijs benedicite dn̄o.

¶ Sequit̃ p totū annū q̄n noct̃. cuꝫ pſalb⁹ ſeruatur p̄ter in aduẽ. et. xl. V. De⁹ vitā meā annūciaui tibi. Poſuiſti lachrymas meas i cõſpectu tuo. Pat̃ nr̄. ⁊c̃. Ante laud̃. V. Fiat mīa. vr̄s. p̄ter in aduen. et. lx.

Ad laud. quartis feri/
is Sup p̄s. Miſerere. Añ. Tibi
ſoli peccaui dñe miſerere mei. Scin
Te decet hẏ/ (de Ps. lxiiij.
mnus ds in ſyon: ⁊ tibi red
detur votũ in hierłm. Ex
audi orationẽ meã: ad te oĩs caro
veniet. Verba iniquoꝝ ꝑualue/
rũt ſup nos: ⁊ impietatibꝰ noſtris
tu ꝓpiciaberis. Beatꝰ quẽ elegiſti
et aſſumpſiſti: inhitabit in atrijs
tuis. Replebimur ĩ bonis domꝰ
tue: ſctm̃ eſt templũ tuũ mirabile
in eq̃tate. Exaudi nos ds ſaluta/
ris noſter: ſpes oĩm finiũ terre et
in mari longe. Preparãs mõtes
in v̄tute tua: accinctꝰ potẽtia q̇ cõ
turbas ꝓfundũ maris ſonũ flu/
ctuũ eiꝰ. Turbabũtur gentes et
timebũt q̇ h̄itant t̃minos a ſignis
tuis: exitus matutini ⁊ veſpe de/
lectabis. Viſitaſti terrã ⁊ inebria
ſti eã: mł̄tiplicaſti locupletare eã.
Flumẽ dei repletũ eſt aq̇s: para
ſti cibũ illoꝝ q̃m ita ẽ p̄paratio eiꝰ.
Riuos eiꝰ inebriãs mł̄tiplica ge
nimina eiꝰ: in ſtillicidijs eiꝰ letabi
tur germinans. Benedices corone
anni benignitatis tue: ⁊ cãpi tui
replebunt vbtate. Pingueſcent
ſpecioſa deſ'ti: ⁊ exultatiõe colles
accingẽtur. Induti ſunt arietes
ouiũ ⁊ valles abũdabũt frumen/
to: clamabũt etem̃ hymnũ dicẽt.
Gl̃ia. Añ. Te decet hymnꝰ ds ĩ
ſyon. Scinde ps. Deꝰ ds meꝰ. fol.
vj. Añ. Labia mea laudabũt te
in vita mea ds meꝰ. ¶ Sequit̃ can
ticũ Anne. Regũ. j. Cap. ij.
Exultauit cor meũ in dño ⁊ ex
altatũ eſt cornu meũ: in deo meo.
Dilatatũ ẽ os meũ ſup inimicos
meos: q2 letata ſũ in ſalutari tuo
Nõ eſt ſanctꝰ vt ẽ dñs: neq3 enĩ ẽ
aliꝰ extra te. ⁊ nõ eſt fortis ſicut de
us noſter. Nolite mł̄tiplicare lo/
qui ſublimia: gl̃iantes. Recedãt
vetera de ore vr̃o: q2 ds ſciaꝝ dñs
eſt: ⁊ ipſi p̄parant cogitatiões. Ar
cus fortiũ ſupatus ẽ: ⁊ infirmi ac
cincti ſunt robore. Repleti prius
ꝓ panibꝰ ſe locauerũt: ⁊ famelici
ſaturati ſunt. Donec ſterilis pe/
perit plurimos: ⁊ q̄ multos habe
bat filios infirmata ẽ. Dñs mor/
tificat ⁊ viuificat: deducit ad infe/
ros ⁊ reducit. Dñs pauperẽ facit
⁊ ditat: hũiliat et ſublimat. Su/
ſcitat de puluere egenũ: ⁊ de ſter/
core eleuat pauperẽ. Vt ſedeat cũ
p̄ncipibꝰ: ⁊ ſoliũ gl̃ie teneat. Dñi
enĩ ſũt cardines terre: ⁊ poſuit ſu
per eos orbẽ. Pedes ſctõꝝ ſuoꝝ
ſeruabit: ⁊ impij in tenebris cõti/
ceſcẽt: q2 nõ in fortitudĩe ſua robo
rabit̃ vir. Dñm formidabunt ad
uerſarij eiꝰ: ⁊ ſup ipſos in celis to
nabit. Dñs iudicabit fines terre
⁊ dabit imperiũ regi ſuo: ⁊ ſubli/
mabit cornu xp̄i ſui. Gloria. Añ.
Exultauit cor meũ ĩ dño. Scinde
ps. Laudate dñm d̃ ce. fo. vij. Añ.
Celi celoꝝ laudate deũ. ¶ Sequit̃
Nox ⁊ tenebre ⁊ (Hymnus.
nubila ꝯfuſa mundi ⁊ turbi
da lux intrat albeſcit polus xp̄us
venit diſcedite. Caligo terre ſcin/
ditur ꝑcuſſo ſolis ſpiculo rebuſq3
iã color redit vultu nitentis ſyde/
ris. Te xp̄e ſolũ nouimꝰ te mente
pura ⁊ ſimplici flendo ⁊ canendo

queſumus intēde noſtris ſenſibꝰ.
Sunt multa fucis illita que luce
purgentur tua tu lux eoꝝ ſpderis
vultu ſereno illumina. Deo prī.
¶Sequit̃ Capm. Empti em̄ eſtis.
cū v. ⁊c. vſ̄. feria. ij. Super bened.
Añ. Salutē ex inimicis nr̄is ⁊ de
manu oīm qui oderūt nos: libe/
ra nos dn̄e. Kyrieł. cū precibus ⁊c.
vt ſupra feria ſecunda.

Feria quinta ad ma/

tuti. qñ noct. ſeruat̃ Inuitat̃. Ado/
remꝰ dn̄m. Qm̄ ipſe fecit nos. pſ̄.
Venite exultemus. ¶Pſ̄. lxviij.

Saluuz me fac
deus: qm̄ intrauerūt
aque vſqꝫ ad aīaꝫ me
am. Infixus ſum i li/
mo ꝓfundi: ⁊ non eſt ſubſtantia.
Veni in altitudinē maris: ⁊ tem
peſtas dimerſit me. Laboraui
clamans rauce facte ſunt fauces
mee: defecerūt oculi mei dū ſpero
in deū meū. Multiplicati ſunt ſu
per capillos capitis mei: q̇ oderūt
me gratis. Confortati ſunt q̇ pſe
cuti ſunt me inimici mei iniuſte:
que nō rapui tūc exoluebaꝫ. Deꝰ
tu ſcis inſipientiā meaꝫ: ⁊ delicta
mea a te nō ſunt abſcōdita. Non
erubeſcāt in me q̇ expectant te do
mine: dn̄e virtutū. Nō ꝯfundā/
tur ſup me: qui querūt te deꝰ iſrł.
Qm̄ ꝓpter te ſuſtinui obprobriuꝫ:
opuit ꝯfuſio faciē meā. Extraneꝰ
factꝰ ſuꝫ fratribꝰ meis: ⁊ peregri/
nus filijs matris mee. Quoniaꝫ
zelus domꝰ tue comedit me: ⁊ ob/
probria exprobrantiū tibi ceciderūt
ſup me. Et operui i ieiunio aīaꝫ
meā: ⁊ factū eſt in obprobriū mi/
hi. Et poſui veſtimentū meū cili/
ciū: ⁊ factus ſum illis in pabolaꝫ.
Aduerſum me loquebātur q̇ ſe/
debāt in porta: ⁊ in me pſallebāt
qui bibebant vinū. Ego vero ora
tionē meā ad te dn̄e: tempus bn̄/
placiti deꝰ. In multitudine miſe/
ricordie tue exaudi me: in verita/
te ſalutis tue. Eripe me ď luto vt
non infigar: libera me ab his qui
oderūt me. ⁊ de ꝓfundis aquarū.
Non me demergat tēpeſtas aq̄:
neqꝫ abſorbeat me ꝓfunduꝫ neqꝫ
vrgeat ſup me puteꝰ os ſuū. Ex/
audi me dn̄e qm̄ benigna eſt miſe
ricordia tua: ſcd̄m mſ̄ricidinē mi/
ſerationū tuaꝝ reſpice in me. Et
ne auertas faciē tuā a puero tuo:
qm̄ tribulor velociter exaudi me.
Intende aīe mee ⁊ libera eā: pro
pter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiū meū ⁊ cōfu/
ſionē meā: ⁊ reuerentiā meā. In
ꝯſpectu tuo ſunt oēs qui tribulāt
me: improperium expectauit cor
meū ⁊ miſeriā. Et ſuſtinui qui ſiṁ
ꝯtriſtaretur ⁊ nō fuit: ⁊ qui ꝯſola
retur ⁊ non inueni. Et dederunt
in eſcam meā fel: ⁊ in ſiti mea po/
tauerūt me aceto. Fiat mēſa eo/
rū corā ipſis in laqueū: ⁊ in retri/
butiones ⁊ in ſcandalum. Obſcu
rentur oculi eoꝝ ne videāt: ⁊ dor/
ſum eoꝝ ſemp incurua. Effunde
ſup eos irā tuā: ⁊ furor ire tue cō/
prehēdat eos. Fiat habitatio eo/
rū deſerta: ⁊ in tabnaculis eoruꝫ
non ſit qui inhabitet. Quoniam
queꝫ tu percuſſiſti perſecuti ſunt:
⁊ ſuper dolorem vulnerum meo/

rum addiderūt Appone iniquita
tē ſup iniquitatē eoꝝ: ⁊ nō intrēt
in iuſticiā tuaꝫ. Deleant̄ de libro
viuentiū: ⁊ cū iuſtis nō ſcribant̄.
Ego ſuꝫ pauꝑ ⁊ dolēs: ſalus tua
ds̄ ſuſcepit me. Laudabo nomē
dei cū cantico: ⁊ magnificabo euꝫ
in laude. Et placebit dō ſup vitu
lum nouellū: cornua ꝓducentē ⁊
vngulas. Videāt paupes ⁊ letē/
tur: querite deū et viuet aīa vr̄a.
Qm̄ exaudiuit pauperes dn̄s: et
vinctos ſuos non deſpexit. Lau/
dēt illū celi ⁊ terra: mare ⁊ oīa re/
ptilia ī eis. Qm̄ ds̄ ſaluā faciet ſy
on: et edificabunt̄ ciuitates iude.
Et inhabitabūt ibi: ⁊ hereditate
acq̄rent eā. Et ſemē ſeruoꝝ eius
poſſidebit eā: ⁊ qui diligūt nomē
eiꝰ habitabūt in ea. ¶Ps̄. lxix.

DEus in adiutoriū meū intē/
de: dn̄e ad adiuuandū me fe
ſtina. Confundant̄ ⁊ reuereant̄:
q̇ querūt aīam meā. Auertātur
retrorſum ⁊ erubeſcāt: q̇ volunt
mihi mala. Auertant̄ ſtatim eru
beſcētes: q̇ dicūt mihi euge euge.
Exultent ⁊ letent̄ in te oēs q̇ que/
rūt te. ⁊ dicāt ſemꝑ magnificetur
dn̄s: qui diligunt ſalutare tuum.
Ego vero egenꝰ ⁊ pauꝑ ſum: deꝰ
adiuua me Adiutor meꝰ ⁊ libera
tor meus es tu: dn̄e ne moreris.
Gloria. An̄. Dn̄e deꝰ in adiuto/
riū meū intende. ¶Ps̄. lxx.

IN te dn̄e ſꝑaui nō ↄfundar ī
eternū: in iuſticia tua libera
me ⁊ eripe me. Inclina ad me au
rē tuā: ⁊ ſalua me. Eſto mihi ī de
um ꝓtectorē ⁊ in locū munitū: vt
ſaluū me facias. Qm̄ firmamen
tū meū: ⁊ refugiū meū es tu. De
us meꝰ eripe me d̄ manu pctōis:
⁊ de mãu ↄtra legē agētis ⁊ iniq̄.
Qm̄ tu es patiētia mea dn̄e: dn̄e
ſpes mea a iuuentute mea. In te
ↄfirmatꝰ ſum ex vtero: de ventre
mr̄is mee tu es ꝓtector meꝰ In te
cantatio mea ſꝑ: tanq̄ꝫ ꝓdigiū fa
ctus ſum multis ⁊ tu adiutor for/
tis. Repleat̄ os meū laude vt cā
tē glaꝫ tuā: tota die magnitudinē
tuā. Ne ꝓiicias me ī tꝑe ſenectu
tis: cū defecerit v̇tus mea ne dere
linq̄s me. Quia dixerunt inimici
mei mihi: ⁊ q̇ cuſtodiebāt aīaꝫ me
am ↄſiliū fecerūt in vnū. Dicen/
tes ds̄ dereliq̄t euꝫ ꝑſeq̄mini ⁊ cō/
ꝓhendite eum: qꝛ nō eſt q̇ eripiat.
Deꝰ ne elongeris a me: ds̄ meuſ
ī auxiliū meū reſpice. Confundā
tur ⁊ deficiāt detrahētes aīe mee:
opiant̄ cōfuſione ⁊ pudore q̇ que/
rūt mala mihi. Ego aūt ſꝑ ſpera
bo: ⁊ adiiciā ſup oēm laudē tuaꝫ.
Os meū annūciabit iuſticiā tuā:
tota die ſalutare tuū. Qm̄ nō cog
ui lrāturaꝫ introibo in potentias
dn̄i: dn̄e mēorabor iuſticie tue ſo/
lius. Deꝰ docuiſti me ex iuuentu
te mea: ⁊ vſq; nūc ꝓnunciabo mi
rabilia tua Et vſq; in ſenectā ⁊ ſe
niū: ds̄ ne derelinquas me. Do/
nec annunciē brachiū tuū: gene/
rationi om̄i que vētura eſt. Po/
tentiā tuā ⁊ iuſticiā tuā ds̄ vſq; in
altiſſima que feciſti magnalia: de
us q̇s ſilis tibi. Quantas oſ̄diſti
mihi tribulatōes mltas ⁊ malaſ:
⁊ ↄuerſus viuificaſti me ⁊ d̄ abyſ/
ſis terre iterū reduxiſti me. Mul/
tiplicaſti magnificentiā tuā: ⁊ cō/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

uerſus ꝯſolatꝰ es me. Nã ⁊ ego
ꝯfitebor tibi in vaſis pſalmi veri/
tatẽ tuã ds: pſallã tibi in cythara
ſanctꝰ iſrl'. Exultabũt labia mea
cũ cantauero tibi: ⁊ aĩa mea quã
redemiſti. Sed ⁊ lingua mea to/
ta die meditabit' iuſticiã tuã: cum
ꝯfuſi ⁊ reueriti fuerint q̃ querũt
mala mihi. ¶Ps. lxxi.
Deus iudiciũ tuũ regi da: et
iuſticiã tuã filio regis. Iudicare
pplm tuũ in iuſticia: ⁊ paupes tu/
os in iudicio. Suſcipiãt montes
pacẽ pplo: ⁊ colles iuſticiã. Iudi/
cabit paupes ppli et ſaluos faciet
filios pauperꝝ: ⁊ hũiliabit calũni/
atorẽ. Et pmanebit cũ ſole ⁊ ante
lunã: in generatione ⁊ generatio
nẽ. Deſcẽdet ſicut pluuia in vel/
lus: ⁊ ſicut ſtillicidia ſtillantia ſu/
per terraꝫ. Orietur in diebꝰ eius
iuſticia ⁊ abũdantia pacis: donec
auferat' luna. Et dñabit' a mari
vſqꝫ ad mare: ⁊ a flumine vſqꝫ ad
terminos orbis terrarꝝ. Corã illo
pcidẽt ethyopes: ⁊ inimici eiꝰ ter
rã lingẽt. Reges tharſis ⁊ inſu/
le mũera offerẽt: reges arabũ et
ſaba dona adducẽt. Et adorabũt
eũ oẽs reges: oẽs gẽtes ſeruient
ei. Quia liberabit pauperẽ a po-
tẽte: ⁊ pauperẽ cui non erat adiu
tor. Parcet paupi ⁊ inopi: ⁊ ani/
mas pauperꝝ ſaluas fecit Ex vſu
ris ⁊ iniq̃tate redimet aĩas eorꝝ: ⁊
honorabile nom̃ eorꝝ corã illo. Et
viuet ⁊ dabit' ei de auro arabie: ⁊
adorabũt d' ipo ſp tota die bñdicẽt
ei. Erit firmamentũ in t̃ra i ſum
mis montiũ ſupextollet' ſup liba/
nũ fructꝰ eiꝰ: ⁊ florebũt d' ciuitate
ſicut fenũ t̃re. Sit nomẽ eiꝰ bñdi
ctũ in ſc'la: ante ſolẽ pmanet nom̃
eiꝰ. Et bñdicent' in ipſo oẽs tribꝰ
t̃re: oẽs gẽtes magnificabũt euꝫ.
Bñdictꝰ dñs ds iſrl': q̃ facit mira-
bilia ſolus. Et bñdictũ nomẽ ma
ieſtatis eiꝰ ineternũ: ⁊ replebit' ma
ieſtate eiꝰ oĩs t̃ra fiat fiat. Gloria
Añ. Eſto mihi dñe in deũ ptecto
Quã bonꝰ ¶Ps. lxxii. (rẽ.
iſrl ds: his q̃ recto ſũt corde.
Mei aũt pene moti ſũt pedes: pe
ne effuſi ſũt greſſus mei. Quia ze
laui ſup iniq̃s: pacẽ pctõꝝ videns.
Quia nõ eſt reſpectꝰ morti eorꝝ: ⁊
firmamentũ in plaga eorꝝ. In la
bore hoim nõ ſũt: ⁊ cũ hoibus nõ
flagellabunt'. Ido tenuit eos ſup
bia: opti ſũt iniquitate ⁊ ipietate
ſua. Prodijt q̃ſi ex adipe iniq̃tas
eorꝝ: trãſierũt i affectũ cordis. Co
gitauerũt ⁊ locuti ſũt nequiciã: ini
quitatẽ in excelſo locuti ſũt. Po/
ſuerũt in celũ os ſuũ: ⁊ lingua eo
rũ trãſiuit in t̃ra. Ido ꝯuertet' po
pulus meꝰ hic: ⁊ dies pleni inueni
entur in eis Et dixerũt quõ ſcit ds:
⁊ ſi eſt ſcia in excelſo. Ecce ipſi pctõ
res: ⁊ abũdantes in ſc'lo obtinue/
rũt diuitias. Et dixi ḡ ſine cauſa
iuſtificaui cor meũ: ⁊ laui int' ino/
cẽtes manꝰ meas. Et fui flagella
tꝰ tota die: ⁊ caſtigatio mea in ma
tutinis. Si dicebã narrabo ſic: ec
ce natiõeꝫ filiorꝝ tuorꝝ reprobaui.
Exiſtiabaꝫ vt cogſcerẽ: hic labor eſt
añ me. Donec intrẽ i ſanctuariũ
dei: ⁊ intelligã in nouiſſimis eorꝝ.
Verũtñ pp' dolos poſuiſti eis: deie
ciſti eos dũ alleuarẽt'. Quõ facti
ſũt in deſolatiõeꝫ: ſubito defecerũt
perierũt pter iniquitatem ſuam
Velut ſomniũ ſurgentiũ domie

in ciuitate tua: imaginē ipſorum
ad nihilū rediges. Quia inflam/
matū eſt cor meū et renes mei cō/
mutati ſunt: ⁊ ego ad nihilū reda
ctus ſum et neſciui. Ut iumentū
factus ſum apd̄ te: ⁊ ego ſemꝑ te/
cū. Tenuiſti manū dexterā meā:
⁊ in voluntate tua deduxiſti me:
⁊ cum gloria ſuſcepiſti me. Quid
eñ mihi eſt in celo: ⁊ a te quid vol
ui ſuꝑ terrā. Defecit caro mea et
cor meū deꝰ cordis mei: ⁊ ps mea
deꝰ ī eternū. Quia ecce q̇ elongāt
ſe a te peribūt: perdidiſti oēs q̇ for
nicantur abs te. Mihi aūt adhe/
rere deo bonū eſt: ponere in dn̄o
deo ſpem meam. Ut annūciē om
nes predicatōnes tuas: in portis
filie ſyon. ¶ Ps. lxxiij.
Ut quid deꝰ repuliſti in finē:
iratus eſt furor tuꝰ ſuꝑ oues pa/
ſcue tue. Memor eſto ꝯgregatio/
nis tue: quam poſſediſti ab initio
Redemiſti virgā virtutis tue:
mons ſyon in quo habitaſti in eo
Leua manꝰ tuas in ſuꝑbias eo/
rū in finē: quāta malignatꝰ eſt in
imicus in ſctō. Et gloriati ſunt q̇
oderunt te: in medio ſolennitatis
tue. Poſuerūt ſigna ſua ſigna:
⁊ nō cognouerūt ſicut in exitu ſu/
per ſummū Quaſi in ſilua ligno
rū ſecurribꝰ exciderūt ianuas eiꝰ
in idipm: in ſecuri ⁊ aſcia deiece/
rūt eā. Incenderūt igni ſanctua/
riū tuū in terra: polluerūt tabna
culū nomis tui. Dixerūt in corde
ſuo cognatio eoꝝ ſil': quieſcere fa/
ciamꝰ oēs dies feſtos dei a terra.
Signa nr̄a nō vidimꝰ iam nō eſt
ꝓpha: ⁊ nos non cognoſcet ampli
us. Uſqꝫquo d̄s improperabit in
imicus: irritat aduerſarius nom̄
tuū in finē. Ut quid auertis ma/
nū tuā ⁊ dexterā tuā: de medio ſi/
nu tuo in finē. Deꝰ aūt rex nr̄ an
te ſcl'a: operatus ē ſalutē in medio
terre. Tu ꝯfirmaſti ī virtute tua
mare: ꝯtribulaſti capita draconū
in aquis. Tu ꝯfregiſti capita dra
conis: dediſti eū eſcam ꝓplis ethy/
opum. Tu dirupiſti fontes ⁊ tor/
rentes: tu ſiccaſti fluuios ethan.
Tua eſt dies ⁊ tua ē nox: tu fabri/
catus es aurorā ⁊ ſolem. Tu feci
ſti oēs termios terre: eſtatē ⁊ ver
tu plaſmaſti ea. Memor eſto huiꝰ
inimicus improꝑauit dn̄o: ⁊ po/
pulus inſipiēs incitauit nomē tu
um. Ne tradas beſtijs aīas con/
fitentiū tibi: ⁊ aīas pauperū tuo
rū ne obliuiſcaris in finē. Reſpi
ce in teſtamentū tuum: q: repleti
ſunt q̇ obſcurati ſunt terre domi/
bus iniquitatū. Ne auertat hu/
milis factꝰ ꝯfuſus pauꝑ ⁊ inops:
laudabūt nomē tuū. Exurge deꝰ
iudica cauſā tuā: mēor eſto ipro/
pioꝝ tuoꝝ q̄ ab inſipiēte ſunt tota
die. Ne obliuiſcaris voces inimi
coꝝ tuoꝝ: ſuꝑbia eoꝝ q̇ te oderūt
aſcendit ſemꝑ. Glia. Añ. Libe
raſti virgā hereditatis tue.
Confitebimur ¶ Ps. lxxiiij.
tibi d̄s ꝯfitebimur: ⁊ inuoca
bimꝰ nomē tuū. Narrabimꝰ mi
rabilia tua: cū accepꝑo tp̄s ego iu/
ſticias iudicabo. Liquefacta eſt
terra et omnes qui habitāt in ea:
ego confirmaui columnas eius.
Dixi iniq̄s nolite inique agere: ⁊
delinq̄ntibꝰ nolite exaltare cornu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Nolite extollere in altū cornu ve
strū: nolite loqui aduersus deum
iniquitatē. Quia neq; ab oriente
neq; ab occidēte. neq; a desertis mō
tib⁹: qm̄ d̄s iudex est Hūc hūiliat
⁊ hūc exaltat: q: calix in manu do/
mini vini meri plen⁹ mixto. Et i/
clinauit ex h̄ in hoc verūtñ fex ei⁹
nō est exinanita: bibēt oēs pecca/
tores terre. Ego aūt annūciabo
in sclm: cātabo deo iacob. Et oīa
cornua pctōꝝ ↄfringā: ⁊ exaltabū
tur cornua iusti. ¶Ps. lxxv.
Notus in iudea de⁹: in israel
magnū nomē ei⁹ Et factus
est i pace locus ei⁹: ⁊ habitatio ei⁹
in syon. Ibi ↄfregit potētias: ar/
cum scutū gladiū ⁊ bellū. Illumi
nās tu mirabiliter a mōtib⁹ eter/
nis: turbati sunt omēs insipiētes
corde. Dormierūt somnū suū: ⁊
nihil inuenerūt oēs viri diuitiaꝝ
in manib⁹ suis. Ab increpatiōe
tua d̄s iacob: dormitauerūt q̄ ascē
derunt equos. Tu terribilis es ⁊
q̄s resistet tibi: ex tūc ira tua. De
celo auditū fecisti iudicium: terra
tremuit ⁊ quieuit. Cū exurgeret
i iudicio de⁹: vt saluos faceret oēs
māsuetos t're. Qm̄ cogitatio ho/
minis cōfitebitur tibi: ⁊ reliq̄e co
gitatiōis diē festū agent tibi. Uo
uete et reddite dn̄o deo vr̄o: oēs q̄
in circuitu eius affertis munera.
Terribili et ei q̄ aufert sp̄m prin/
cipū: terribili apud reges terre.
Glia. Añ. Et inuocabim⁹ nom
Uoce ¶Ps. lxxvi (tuū dn̄e.
mea ad dn̄m clamaui: voce
mea ad deū ⁊ intēdit mihi. In die
tribulatiōis mee deū exq̄siui ma/
nib⁹ meis: nocte ↄtra eū ⁊ nō sum
decept⁹. Renuit cōsolari anima
mea memor fui dei et delectatus
sum: et exercitatus sum et defecit
sp̄us me⁹. Anticipauerūt vigili/
as oculi mei: turbat⁹ sum ⁊ non
suz locut⁹. Cogitaui dies antiq̄s:
et annos eternos in mēte habui.
Et meditat⁹ sum nocte cuz corde
meo: et exercitabar ⁊ scopebā spi
ritū meū. Nūquid ineternū ꝓij/
ciet d̄s: aut nō apponet vt cōplaci/
tior sit adhuc. Aut i finē misc̄diā
suā abscidet: a generatione in ge
neratiōez. Aut obliuiscet̄ misere/
ri d̄s: aut ↄtinebit in ira sua mise/
ricordias suas. Et dixi nūc cepi: h̄
mutatio dextere excelsi. Memor
fui operꝝ dn̄i: q: memor ero ab ini
tio mirabiliū tuoꝝ Et meditabor
in oībus opib⁹ tuis: ⁊ in adinuen
tionib⁹ tuis exercebor De⁹ in san
cto via tua q̄s de⁹ magn⁹ sicut d̄s
noster: tu es d̄s q̄ facis mirabilia
Notā fecisti in ꝓplis virtutē tuā:
redemisti in brachio tuo ꝓplm tu/
um filios iacob ⁊ ioseph. Uiderūt
te aque d̄s viderūt te aque ⁊ timue
rūt: et turbati sunt abyssi. Multi/
tudo sonit⁹ aq̄ꝝ: vocē dederūt nu
bes. Etem̄ sagitte tue trāseunt:
vox tonitrui tui in rota. Illuxerūt
choruscatiōes tue orbi t're: cōmo
ta ē ⁊ ↄtremuit t'ra. In mari via
tua ⁊ semite tue i aq̄s multis: ⁊ ve/
stigia tua nō coḡscent̄. Deduxisti
sicut oues ꝓplm tuū: i manu moy
si et aaron. ¶Ps. lxxvij.
Attendite popule meus legē
meam: inclinate aurem vestram
in v̄ba oris mei. Aperiā in pabo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

liſ os meũ: loquar ꝓpoſitiões ab/
initio. Quãta audiuimꝰ ⁊ cogno
uimꝰ ea: ⁊ patres nr̃i narrauer̃t
nob̃. Nõ ſunt occ̃ltata a filijs eo/
rũ: in generatiõe altera. Narrã
tes laudes dñi ⁊ virtutes eiꝰ: ⁊ mi
rabilia eiꝰ que fecit. Et ſuſcitauit
teſtimoniũ in iacob: et legẽ poſu/
it in iſrl̃. Quãta mãdauit p̃ribus
nr̃is nota facere ea filijs ſuis: vt
cognoſcat generatio altera Filij
q̃ naſcent̃ ⁊ exurgẽt: ⁊ narrabunt
filijs ſuis. Ut ponãt in deo ſpem
ſuã: ⁊ nõ obliuiſcant̃ operũ dei: ⁊
mãdata eiꝰ exquirãt. Ne fiant ſi/
cut p̃res eoꝝ: generatio praua et
exaſperãs. Generatio q̃ nõ dire/
rit coꝛ ſuũ: ⁊ nõ eſt creditꝰ cũ deo ſpi
ritus eiꝰ. Filij effrem intenden/
tes ⁊ mittẽtes arcũ: ↄuerſi ſunt i
die belli. Nõ cuſtodierũt teſtamẽ
tũ dei: ⁊ in lege eiꝰ noluer̃t ambu
lare. Et obliti ſunt bñfactoꝝ eiꝰ:
⁊ mirabiliũ q̃ oñdit eis. Corã pa/
tribꝰ eoꝝ fecit mirabilia in terra
egypti: in cãpo thaneos. Interru/
pit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ ſtatuit
aq̃s quaſi in vtre. Et deduxit eos
in nube diei: ⁊ tota nocte in illũia
tione ignis. Interrupit petrã in
heremo: ⁊ adaq̃uit eos velut i ab
yſſo multa. Et eduxit aquã de pe
tra: ⁊ deduxit tanq̃ꝫ flumina aq̃s
Et appoſuerũt adhuc peccare ei:
in irã excitauerũt excelſuꝫ in inaq̃
ſo. Et tẽptauerũt deũ in coꝛdibꝰ
ſuis: vt peterẽt eſcas aĩabus ſuis
Et male locuti ſunt de deo: dixer̃t
nunq̃d poterit d̃s parare mẽſam
in deſerto Qm̃ pcuſſit petrã ⁊ flu
xerũt aque: ⁊ toꝛrẽtes inundaue
rũt Nunq̃d ⁊ panẽ poterit dare:
aut parare mẽſaꝫ ꝓplo ſuo. Ideo au/
diuit dñs ⁊ diſtulit. ⁊ ignis accen/
ſus ẽ in iacob: et ira aſcẽdit in iſrl̃.
Quia nõ crediderũt i deo: nec ſpe
rauerũt in ſalutari eiꝰ. Et mãda
uit nubibꝰ deſuꝑ: ⁊ ianuas celi a/
peruit. Et pluit ill̃ mãna ad mã/
ducãdũ: ⁊ panẽ celi dedit eis Pa
nẽ angeloꝝ mãducauit hõ: ciba/
ria miſit eis in abundantia. Trã
ſtulit auſtrũ d̃ celo: ⁊ induxit in v̓/
tute ſua affricũ. Et pluit ſuꝑ eos
ſicut puluerẽ carnes: ⁊ ſicut are/
nã maris volatilia pẽnata Et ce
ciderũt in medio caſtroꝝ eoꝝ: cir/
ca tabnacula eoꝝ. Et mãducaue
rũt ⁊ ſaturati ſunt nimis ⁊ deſide
riũ eoꝝ attulit eis: nõ ſũt frauda/
ti a deſiderio ſuo. Adhuc eſce eoꝝ
erãt in oꝛe ipoꝝ: ⁊ ira dei aſcendit
ſuꝑ eos. Et occidit pingues eoꝝ:
⁊ electos iſrl̃ impediuit. In oĩbuſ
his peccauerũt adhuc: ⁊ nõ credi
derũt in mirabilibꝰ eiꝰ. Et defece
runt in vanitate dies eoꝝ: ⁊ anni
eoꝝ cũ feſtinatione. Cũ occideret
eos q̃rebãt eũ: ⁊ reuertebant̃ ⁊ di
luculo veniebãt ad eũ. Et remẽo
rati ſunt qꝛ d̃s adiutoꝛ ẽ eoꝝ: ⁊ deꝰ
excelſus redẽptoꝛ eoꝝ ẽ. Et dilexe
rũt eũ in oꝛe ſuo: ⁊ lingua ſua mẽ
titi ſunt ei Coꝛ aũt eoꝝ nõ erat re
ctũ cũ eo: nec fideles hiti ſunt in te
ſtamẽto eiꝰ. Ipe aũt ẽ miſericoꝛs
⁊ ꝓpiciꝰ fiet pctĩs eoꝝ: ⁊ nõ diſpdet
eos Et abũdauit vt auerteret irã
ſuã: ⁊ nõ accẽdit oẽm irã ſuaꝫ. Et
recoꝛdatus eſt qꝛ caro ſunt: ſpiritꝰ
vadens ⁊ non rediens. Quoties
exacerbauerunt eũ in deſerto: in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iram ꝯcitauerūt eū in inaquoſo.
Et ꝯuerſi ſunt ⁊ tēptauerūt deū:
et ſc̄m̄ iſrl̄ exacerbauerūt. Non
ſunt recordati manus eiꝰ die q̄ re/
demit eos: de manu tribulantis.
Sicut poſuit in egypto ſig̃ ſua: ⁊
ꝓdigia ſua in cāpo thaneos. Et
ꝯuertit in ſanguinē flumīa eoꝝ:
⁊ imbres eoꝝ ne biberēt. Miſit in
eos cynomiā ⁊ comedit eos: ⁊ ra/
nā ⁊ diſpdidit eos. Et dedit erugi
ni fructꝰ eoꝝ: ⁊ labores eoꝝ locu/
ſte. Et occidit in grādine vineas
eoꝝ: ⁊ moros eoꝝ in pruina. Et
tradidit grādini iumenta eoꝝ: et
poſſeſſionē eoꝝ igni. Miſit in eos
irā indignatiōis ſue: indignatio/
nē ⁊ irā ⁊ tribulatiōeȝ: immiſſioneȝ
ꝑ angelos malos. Viā fecit ſemi
te ire ſue ⁊ nō pepcit a morte aīa/
bus eoꝝ: ⁊ iumēta eoꝝ i morte cō/
cluſit. Et ꝑcuſſit om̄e primogeni
tū in terra egypti: ꝓmitias oīs la
boris eoꝝ in tabnacl̄is cham. Et
abſtulit ſicut oues ꝑplm ſuū: ⁊ ꝑ/
duxit eos tanq̄ȝ gregē in deſerto.
Et eduxit eos i ſpe ⁊ nō timuerūt:
⁊ inimicos eoꝝ opuit mare Et in
duxit eos in montem ſctificatiōis
ſue: monteȝ quē acq̇ſiuit dextera
eius. Et eiecit a facie eoꝝ gētes ⁊
ſorte diuiſit eis terram: in funicu
lo diſtributiōis. Et hitare fecit in
tabnaculis eoꝝ: tribꝰ iſrl̄. Et tēp/
tauerūt ⁊ exacerbauerunt deū ex
celſum: ⁊ teſtimonia eiꝰ nō cuſto/
dierūt Et auerterūt ſe ⁊ nō ſerua
uerūt pactū: quēadmodū patres
eoꝝ ꝯuerſi ſunt i arcū prauuȝ. In
irā ꝯcitauerūt euȝ in collibꝰ ſuis:
⁊ in ſculptilibꝰ ſuis ad emulatio/
nē eum ꝓuocauerūt. Audiuit de
us ⁊ ſpreuit: ⁊ ad nihiluȝ redegit
valde iſrl̄. Et repulit tabnaculuȝ
ſylo: tabnaculum ſuū vbi hitauit
in hoībus. Et tradidit in captiui
tatē v̄tutē eoꝝ: ⁊ pulchritudineȝ
eoꝝ in manꝰ inimici. Et ꝯcluſit ī
gladio ꝑplm ſuū: ⁊ hereditatē ſuā
ſpreuit Iuuenes eoꝝ comedit ig/
nis: ⁊ v̄gines eoꝝ nō ſunt lamēta
te. Sacerdotes eoꝝ in gladio ceci
derūt: ⁊ vidue eoꝝ nō plorabant.
Et excitatꝰ eſt tanq̄ȝ dormiēs do/
minꝰ: tanq̄ȝ potēs crapulatꝰ a vi/
no. Et ꝑcuſſit inimicos ſuos ī po
ſteriora: obprobriū ſempiternuȝ
dedit illis. Et repulit tabnaculuȝ
ioſeph: ⁊ tribū effraym nō elegit.
Sed elegit tribū iuda: montē ſy
on quē dilexit. Et edificauit ſicut
vnicorniū ſanctificiū ſuū: in terra
quā fundauit in ſcl'a. Et elegit da
uid ſeruū ſuū ⁊ ſuſtulit eū de gre/
gibus ouiū: de poſt fetātes acce/
pit eū. Paſcere iacob ſeruū ſuū:
⁊ iſrl̄ hereditateȝ ſuam. Et pauit
eos in innocētia cordis ſui: ⁊ in in
tellectibꝰ manuū ſuaruȝ deduxit
eos. Glia. Añ. Inclinate aureȝ
vr̄aȝ ī v̄ba oris mei. ¶ Ps. lxxviij.
DEus venerūt gētes in here/
ditatē tuā: polluerūt tēpluȝ
ſc̄m̄ tuū poſuerūt hierl̄m ī pomo/
rū cuſtodiā. Poſuerunt morticī/
nia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibus
celi: carnes ſc̄toꝝ tuoꝝ beſtijs ter/
re Effuderūt ſanguinē ipoꝝ tan
q̄ȝ aquā in circuitu hierl̄m: ⁊ non
erat q̇ ſepeliret. Facti ſumus ob
probrium vicinis noſtris: ſubſan
natio et deriſio hijs qui in circui/

tu noſtro ſunt. Uſqꝫquo dñe ira/
ſceris in finē: accēdet velut ignis
zelus tuus. Effunde irā tuā in gē
tes que te nō nouerūt: ⁊ in regna
que nomē tuū non inuocauerūt.
Quia comederūt iacob: ⁊ locum
eiꝰ deſolauerūt. Ne memineris
iniquitatū noſtrarū antiquaruꝫ.
cito anticipēt nos miſcōie tue: ꝙa
pauperes facti ſumꝰ nimis. Ad/
iuua nos deus ſalutaris noſter: ⁊
ꝓpter gloriā nomis tui dñe libera
nos: ⁊ ꝓpicius eſto peccatis noſtrꝭ
ꝓpter nomē tuū. Ne forte dicant
in gentibꝰ vbi eſt deꝰ eoꝝ: ⁊ inno/
teſcant in nationibꝰ corā oclis no
ſtris. Ultio ſanguinis ſeruoꝝ tu/
orum qui effuſus eſt: introeat in
ꝯſpectu tuo gemitꝰ compeditoꝝ.
Scd̄m magnitudinē brachij tui:
poſſide filios mortificatorum. Et
redde vicinis noſtris ſeptuplū in
ſinu eoꝝ: improperiū ipoꝝ qd̄ ex
ꝓbrauerūt tibi dñe. Nos aūt po
pulus tuus ⁊ oues paſcue tue: cō
fitebimur tibi in ſclm̄ In genera
tione ⁊ generationē: annunciabi
mus laudē tuam. ¶ Ps̄. lxxix.

QVi regis iſrael intende: qui
deducis velut ouem ioſeph.
Qui ſedes ſup cherubin: manife
ſtare corā effraim beniamin ⁊ ma/
naſſe. Excita potentiā tuam ⁊ ve
ni: vt ſaluos facias nos. Deꝰ cō
uerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſal/
ui erimus. Dñe deus virtutū q̄/
uſqꝫ iraſceris: ſup orationeꝫ ſerui
tui. Cibabis nos pane lachryma
rū: ⁊ potū dabis nobis in lachry/
mis in menſura. Poſuiſti nos ī
ꝯtradictionē vicinis noſtris: ⁊ in
imici noſtri ſubſannauerūt nos.
Deus virtutū ꝯuerte nos: ⁊ oſtē
de faciē tuam ⁊ ſalui erimus Ui
niam de egypto tranſtuliſti eieci/
ſti gentes ⁊ plātaſti eā Dux itine
ris fuiſti ī ꝯſpectu eiꝰ ⁊ plātaſti ra
dices eiꝰ: ⁊ ipleuit terrā. Opuit
mōtes vmbra eiꝰ: ⁊ arbuſta eiꝰ ce
dros dei. Extendit palmites ſuos
vſqꝫ ad mare: ⁊ vſqꝫ ad flumen ꝓ
pagines eiꝰ. Ut quid deſtruxiſti
maceriā eius: ⁊ vindemiant eam
oēs qui pretergrediunt viā. Ex/
terminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſin
gularis ferus depaſtꝰ eſt eā. Deꝰ
virtutū ꝯuertere: reſpice de celo
⁊ vide ⁊ viſita vineā iſtam. Et ꝑ/
fice eā quā plātauit dextera tua:
⁊ ſuper filiuꝫ hoīs quē confirma/
ſti tibi Incenſa igni ⁊ ſuffoſſa: ab
increpatione vultus tui peribūt
Fiat manus tua ſup virū dexte/
re tue: et ſup filiū hominis quem
ꝯfirmaſti tibi. Et non diſcedimꝰ
a te viuificabis nos: ⁊ nomē tuū
inuocabimꝰ. Dñe deꝰ virtutum
ꝯuerte nos: ⁊ oſtende faciē tuam
⁊ ſalui erimꝰ. Gloria. Añ. Pro
picius eſto peccatꝭ noſtris dñe V̄.
Gaudebūt labia mea cum canta
uero tibi. Et aīa mea quā redemi
ſti. Pater noſter ⁊c̄. Ante laud. vſ.
Fiat mīa tua. vrs̄. pter ī aduē. ct. lx.

Ad laud. quintis feri

is Sup ps. Miſere me. Añ. Auer
te faciem tuā a peccatis meis dñe
DOmine re ¶ Ps̄. lxxxix.
fugium factus es nobis:
a generatione in genera
tionem. Priuſqꝫ montes fierent

aut formaretur terra ⁊ orbis: a ſe
culo ⁊ vſqꝫ in ſecłm tu es deꝰ. Ne
auertas hoīem in humilitatē: et
dixiſti conuertimini filij hominū.
Quoniā mille anni ante oculos
tuos: tanqꝫ dies heſterna que pre
terijt. Et cuſtodia in nocte que ꝑ
nihilo habentur: eoꝝ anni erunt.
Mane ſicut herba trāſeat mane
floreat ⁊ trāſeat: veſpere decidat
induret ⁊ areſcat Quia defecimꝰ
in ira tua: et in furore tuo turba/
ti ſumꝰ. Poſuiſti iniquitates no
ſtras in ↄſpectu tuo: ſeculū noſtꝝ
in illuminatiōe vultus tui. Quo
niā oīes dies noſtri defecerūt: et
in ira tua defecimꝰ. Anni noſtri
ſicut aranea meditabuntur: dies
annoꝝ noſtroꝝ in ipis ſeptuagin
ta anni. Si aūt in potentatibus
octoginta anni: ⁊ ampliꝰ eoꝝ la/
bor ⁊ dolor. Qm̄ ſupuenit māſue
tudo: ⁊ corripiemur. Quis nouit
poteſtatē ire tue: ⁊ pre timore tuo
iram tuā dinumerare. Dexterā
tuā ſic notā fac: et eruditos corde
in ſapiētia. Conuerte dn̄e vſqꝫ q̄:
⁊ depcabilis eſto ſup ſeruos tuos
Repleti ſumꝰ māe miſcdia tua:
et exultauimus ⁊ delectati ſumꝰ i
omnibꝰ diebus noſtrꝭ. Letati ſu
mus ꝑ diebus quibꝰ nos humili
aſti: annis quibꝰ vidimus mala.
Reſpice in ſeruos tuos ⁊ in opa
tua: ⁊ dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplē
dor dn̄i dei noſtri ſup nos. ⁊ opera
manuū noſtrarū dirige ſup nos:
et opus manuū noſtrarū dirige.
Gloria. Añ. Domine refugiuꝫ
factus es nobis Scinde ps. Deus
deus meus. fo. vj. Añ. In matu/
tinis domine meditabor in te.
¶ Sequitur canticū Moyſi et filio
rum iſrael. Exod. xv.
Cantemus dn̄o glīoſe enī magnifi
catus eſt: equū et aſcenſorē ꝓiecit
in mare. Fortitudo mea et laus
mea dn̄s: ⁊ factus eſt mihi in ſalu
tē. Iſte dn̄s meuſ ⁊ glorificabo eū:
deus patris mei ⁊ exaltabo eum.
Dn̄s quaſi vir pugnator omni/
potēs nomē eiꝰ: currus pharao/
nis et exercituꝫ eiꝰ proiecit in ma/
re Electi pn̄cipes eius ſubmerſi
ſunt i mari rubro: abyſſi operue/
rūt eos. deſcenderūt in profundū
quaſi lapis Dextera tua dn̄e ma
gnificata eſt in fortitudine. dexte-
ra tua dn̄e ꝑcuſſit inimicum: ⁊ in
multitudine glorie tue depoſuiſti
aduerſarios meos. Miſiſti iram
tuam que deuorauit eos ſicut ſti/
pulam: et in ſpiritu furoris tui cō
gregate ſunt aque. Stetit vnda
fluens: congregati ſunt abyſſi in
medio mari. Dixit inimicus per
ſequar et comprehendā diuidam
ſpolia: implebitur anima mea.
Euaginabo gladiū meū: interfi/
ciet eos manus mea. Flauit ſpi
ritus tuus. et operuit eos mare:
ſubmerſi ſunt quaſi plumbuꝫ in
aquis vehemētibus. Quis ſimi/
lis tui in fortibus domine quis ſi-
milis tui: magnificus in ſancti/
tate terribilis atqꝫ laudabilis ⁊ fa
ciens mirabilia. Extendiſti ma/
num tuaꝫ et deuorauit eos terra:
dux fuiſti in miſericordia tua po/
pulo tuo quem redemiſti. Et por
taſti eum i fortitudine tua: ad ha/
bitaculum ſanctum tuum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Aſcenderūt populi et irati ſunt: dolores obtinuerūt habitatores philiſthim. Tūc ↄturbati ſunt prīcipes edom: robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerūt oēs habitatores chanaan Irruat ſuper eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui Fiāt immobiles q̄ſi lapis donec ptrāſeat ꝑplus tuus dn̄e: donec ptranſeat ꝑplus tuus iſte quē poſſediſti Introduceſ et plantabis in mōte hereditatis tue: firmiſſimo habitacl'o tuo qđ opatus es dn̄e. Sanctuariū tuū dn̄e qđ firmauerūt manꝰ tue: dominꝰ regnabit ineternu; ⁊ vltra. Ingreſſus ē eīm pharao cū curribus ⁊ equitibꝰ eius in mare: ⁊ reduxit ſup eos dn̄s aquas maris. Filij aūt iſrl' ambulauerūt: p ſiccum i medio eiꝰ. Gloria. Añ. In eternū dn̄s regnabit ⁊ vltra. Sed de pš. Laudate dn̄m de cel'. fo. vij. Añ. Cantate dn̄o canticū nouū.

Lux ecce ¶Sequit̄ hymnꝰ.
surgit aurea pallēs fatiſcat cecitas q̄ noſmet in p̄ceps diu errore traxit deuio. Hec lux ſerenū ↄferat puroſq; nos preſtet ſibi nihil loquamur ſubdolu; voluamꝰ obſcurū nihil. Sic tota decurrat dies ne lingua mēdax ne manus oculi ve peccēt lubrici ne noxa corpus inquinet. Speculator aſtat deſup qui nos diebꝰ oībus actuſq; noſtros ꝓſpicit a luce prima in veſperū. Deo prī. Capm. Empti eīm eſtis. cum v. vrš. feria. ij. fo. vij. Sup bened. Añ. Ad dandā ſciam plebi tue dn̄e in remiſſionē peccatorꝝ eorꝝ. Kyriel. ⁊c. vrš feria ſcđa.

Feria ſexta ad matu.

Inuit. Dn̄m q̄ fecit nos. Venite adoremꝰ pš. Venite. ¶Pš. lxxx.

Exultate deo adiutori noſtro: iubilate deo iacob Sumite pſalmum ⁊ date tympanū: pſalteriū iocundū cū cithara. Buccinate i neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtre. Quia p̄ceptū in iſrl' eſt: ⁊ iudiciu; deo iacob. Teſtimoniū in ioſeph poſuit illud: cū exiret de terra egypti linguā quā nō nouerat audiuit. Diuertit ab oneribꝰ dorſum eiꝰ: manꝰ eius in cophino ſeruierūt. In tribulatiōe inuocaſti me ⁊ liberaui te. et exaudiui te in abſcondito tēpeſtatis: ꝓbaui te apđ aquā ↄtradictionis. Audi ꝑplus meꝰ ⁊ teſtabor te iſrl'. ſi audier; me nō erit in te deꝰ recēs: neq; adorabis deū alienū. Ego eīm ſum dn̄s deus tuus q̄ eduxi te de terra egypti: dilata os tuū: ⁊ implebo illđ. Et nō audiuit ꝑplus meꝰ vocē meam: ⁊ iſrael nō intendit mihi. Et dimiſi eos ſc̄m deſideria cordis eorū: ibunt in adinuentionibꝰ ſuis Si ꝑplus meꝰ audiſſet me: iſrael ſi in vijs meis ambulaſſet. Pro nihilo forſitan inimicos eorꝝ humiliaſſem: ⁊ ſup tribulātes eos miſiſſem manū meam. Inimici dn̄i mētiti ſunt ei: et erit tēpus eorꝝ in ſcl'a. Et cibauit illos ex adipe frumenti: ⁊ de petra melle ſaturauit eos.

Deus ſtetit ¶Pš. lxxxj. in ſynagoga deorꝝ: in medio aūt deos dijudicat. Uſq; quo

iudicatis iniquitatē: ⁊ facies pec/
catoꝝ ſumitis. Iudicate egeno et
pupillo: humilē ⁊ pauperē iuſtifi
cate. Eripite pauperē ⁊ egenū: d
manu pctõꝛis liberate. Neſcierūt
neqꝫ intellexerūt in tenebris am/
bulant: mouebūtur oīa fūdamē/
ta t̄re. Ego dixi dij eſtis: ⁊ filij ex/
celſi oēs. Uos aūt ſicut hoīes mo
riemini: ⁊ ſicut un⁹ de principib⁹
cadetis. Surge de⁹ iudica terrā:
qm̄ tu hereditabis in oībus genti
bus. Gloria. Añ. Exultate deo
adiutori nr̄o. ¶Ps̄. lxxxij.

DEus quis ſilis erit tibi: ne ta
ceas neqꝫ compeſcaris de⁹.
Qm̄ ecce inimici tui ſonuerūt: ⁊
q̄ oderūt te extulerūt caput. Su/
per ꝑlm tuū malignauerūt ꝯſili
um: ⁊ cogitauerūt aduerſus ſan/
ctos tuos. Dixerūt venite ⁊ diſꝑ/
damus eos de gente: ⁊ nō memo
retur nomē iſrl' vltra Qm̄ cogita
uerūt ſimul vnanimiter: aduer/
ſus te teſtamentū diſpoſuerūt ta
bernacula idumeoꝝ ⁊ hiſmaheli/
te. Moab ⁊ agareni gebal ⁊ amō
⁊ amalech: alienigene cū habitā/
tibus tyrū. Etenī aſſur venit cuȝ
illis: facti ſunt in adiutoriuȝ filijs
loth. Fac illis ſicut madian ⁊ ſy/
ſare: ſicut iabyn in torrēte cyſon.
Diſperierūt in endoꝛ: facti ſunt vt
ſtercus t̄re. Pone ꝑncipes eoꝛuȝ
ſicut oreb ⁊ zeb: ⁊ zebee ⁊ ſalmana
Om̄es ꝑncipes eoꝝ: qui dixerūt
hereditate poſſideam⁹ ſanctuari
um dei. Deus me⁹ pone illos vt
rotā: ⁊ ſicut ſtipulā ante faciē vē/
ti. Sicut ignis qui cōburit ſiluā:
et ſicut flāma cōburens montes.
Ita ꝑſequeris illos in tēpeſtate
tua: ⁊ i ira tua turbabis eos. Im
ple facies eoꝝ ignominia: ⁊ que/
rēt nomē tuū dn̄e. Erubeſcant ⁊
ꝯturbētur in ſcl'm ſeculi: ⁊ ꝯfun/
dant' ⁊ pereāt. Et cognoſcant q̄a
nomē tibi dn̄s: tu ſolus altiſſim⁹
in om̄i terra. ¶Ps̄. lxxxiij.

QUam dilecta tabnacula tua
dn̄e virtutū: ꝯcupiſcit ⁊ de/
fecit aīa mea in atria dn̄i Coꝛ me
um ⁊ caro mea: exultauerūt i de/
um viuū. Etenī paſſer inuenit ſi
bi domū: ⁊ turtur nidum ſibi vbi
ponat pullos ſuos. Altaria tua
dn̄e virtutū: rex me⁹ ⁊ d̄s meus.
Beati qui habitāt in domo tua:
in ſecula ſcloꝝ laudabūt te. Bea/
tus vir cui⁹ eſt auxiliū abs te: aſcē
ſiones in corde ſuo diſpoſuit i val/
le lachꝛymarū in loco quē poſuit.
Etenī benedictionē dabit legiſla
toꝛ ibunt de virtute in virtutē: vi
debitur d̄s deoꝝ in ſyon. Dn̄e de/
us virtutū exaudi oꝛationē meā:
aurib⁹ ꝑcipe d̄s iacob Protectoꝛ
noſter aſpice de⁹: ⁊ reſpice in faci/
em xp̄i tui. Quia melioꝛ eſt dies
vna: in atrijs tuis ſuꝑ milia. Ele
gi abiectus eſſe in domo dei mei:
magis q̄ꝫ habitare in tabnaculis
pctōꝝ. Quia miſc'diam ⁊ verita/
tē diligit de⁹: grām ⁊ gl'iam dabit
dn̄s. Nō priuabit bonis eos qui
ambulāt in innocētia: dn̄e virtu
tū beat⁹ hō qui ſperat in te Gl'ia.
Añ. Tu ſolus altiſſim⁹ ſuꝑ oēm
terram. ¶Ps̄. lxxxiiij.

BEnedixiſti dn̄e terraȝ tuam:
auertiſti captiuitatē iacob. Re/
miſiſti iniquitatē plebis tue: ope/

ruiſti om̄ia peccata eoꝝ. Mitiga/
ſti oēm iram tuā: auertiſti ab ira
indignatiōis tue. Conuerte nos
deꝰ ſalutaris noſter: ⁊ auerte irā
tuā a nobis. Nunq̄d ineternum
iraſceris nobis: aut extēdes iram
tuā a generatiōe in generatione;
Deꝰ tu cōuerſus viuificab nos:
⁊ plebs tua letabit in te. Oſtende
nobis dñe miſcḋiaꝫ tuā: ⁊ ſaluta/
re tuū da nob. Audiā quid loqua
tur in me dñs deꝰ: qm̄ loquet pa/
cē in plebē ſuā. Et ſup ſanctos ſu
os: ⁊ in eos qui ꝯuertunt ad coꝛ.
Verūtamē ꝓpe timentes eū ſalu
tare ipſius: vt inhabitet gloꝛia in
t̄ra noſtra. Miſcḋia ⁊ veritas ob/
uiauerūt ſibi: iuſticia ⁊ pax oſcu/
late ſunt. Veritas ḋ terra oꝛta ē:
et iuſticia ḋ celo ꝓſpexit. Etem̄ do
minꝰ dabit benignitatē: ⁊ t̄ra no/
ſtra dabit fructū ſuū. Iuſticia an
te eum ambulabit: ⁊ ponet in via
greſſus ſuos. ¶Ps. lxxxv.

Inclina dñe aurē tuā ⁊ exau
di me: qm̄ inops ⁊ paup ſum ego
Cuſtodi aiaꝫ meā qm̄ ſanctꝰ ſuꝫ:
ſaluū fac ſeruū tuū deꝰ meꝰ ſperā
tē in te. Miſerere mei dñe qm̄ ad
te clamaui tota die letifica aīam
ſerui tui: qm̄ ad te dñe aīam meā
leuaui. Qm̄ tu dñe ſuauis et mi/
tis: ⁊ mlt̄e miſcḋie oībus inuocā/
tibus te. Auribꝰ percipe dñe oꝛa
tionē meā: ⁊ intēde voci dep̄catio
nis mee. In die tribulatōis mee:
clamaui ad te: q2 exaudiſti me.
Non eſt ſilis tui in diis dñe: ⁊ nō
eſt ſcḋm opa tua. Oēs gentes q̄ſ
cūq3 feciſti venient ⁊ adoꝛabūt co/
rā te dñe: ⁊ gloꝛificabūt nomē tu/
um. Qm̄ magnus es tu ⁊ faciēs
mirabilia: tu es deꝰ ſolus. Deduc
me dñe in via tua. et ingrediar in
veritate tua: letet coꝛ meum vt ti/
meat nomē tuū. Confitebor tibi
dñe deꝰ meus in toto coꝛde meo: ⁊
gloꝛificabo nomē tuū ineternum
Quia miſcḋia tua magna eſt ſu/
per me: et eruiſti aīam meā ex in
ferno inferioꝛi. Deus iniqui ſur/
rexerūt ſup me. ⁊ ſynagoga potē
tium queſierūt aīam meā: ⁊ non
ꝓpoſuerūt te i ꝯſpectu ſuo. Et tu
dñe deꝰ miſ̄atoꝛ ⁊ miſericoꝛs: pa/
tiēs ⁊ mlt̄e miſcḋie et verax. Re/
ſpice in me et miſerere mei da im
periū tuum puero tuo: et ſaluū
fac filium ancille tue. Fac mecuꝫ
ſignū in bono vt videāt q̄ me ode/
rūt ⁊ ꝯfundant: qm̄ tu dñe adiu/
uiſti me. ⁊ ꝯſolatus es me. Glia.
Añ. Benedixiſti dñe terrā tuaꝫ.

Fundamēta ¶Ps. lxxxvj
eiꝰ in montibus ſanctis: dili
git dñs poꝛtas ſyon ſup oīa taber
nacl̄a iacob. Gloꝛioſa dicta ſunt
de te: ciuitas dei. Memoꝛ ero ra/
ab et babilonis: ſcientibꝰ me. Ec
ce alienigene ⁊ tyrus ⁊ ꝓplꝰ ethi
opum: hi fuerūt illic. Nūquid ſy
on dicet hō et hō natus eſt in ea: ⁊
ipſe fundauit eā altiſſimus. Dñs
narrabit i ſcripturis ꝓploꝝ: et p̄n
cipū hoꝝ qui fuerint in ea. Sicut
letantiū oīm: habitatio eſt in te.

Domine deꝰ ¶Ps. lxxxvij
ſalutis mee: in die clamaui
et nocte coꝛā te. Intret in ꝯſpectu
tuo oꝛatio mea: inclina aurē tuaꝫ
ad p̄ceꝫ meā. Quia repleta ē ma/
lis aīa mea: et vita mea inferno

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

appropinquauit Eſtimatus ſum
cū deſcendentib⁹ in lacū: fact⁹ ſuz
ſicut hō ſine adiutorio inter mor/
tuos liber. Sicut vulnerati dor/
mientes ī ſepulchris quoꝝ nō es
memor amplius: ⁊ ipſi de manu
tua repulſi ſunt. Poſuerūt me ī
lacu inferiori: ī tenebroſis ⁊ ī vm/
bra mortis. Sup me ꝯfirmatus
eſt furor tuus: ⁊ oēs fluct⁹ tuos in
duxiſti ſup me. Longe feciſti no/
tos meos a me: poſuerūt me abo
minationē ſibi. Traditus ſum ⁊
nō egrediebar: oculi mei langue/
runt p̄ inopia. Clamaui ad te do
mine tota die: expandi ad te ma/
nus meas. Nunqd mortuis faci
es mirabilia: aut medici ſuſcita/
būt ⁊ cōfitebūtur tibi. Nunquid
narrabit aliquis in ſepulchro mi
ſericordiā tuā: ⁊ veritatē tuā in p
ditione. Nūquid cognoſcentur
ni tenebris mirabilia tua: ⁊ iuſti/
cia tua in terra obliuionis. Ecce
ego ad te dñe clamaui: ⁊ māe ora/
tio mea p̄ueniet te. Ut qd dñe re/
pellis orationē meā: auertis faci
em tuā a me. Paup ſum ego ⁊ i
laborib⁹ a iuuētute mea: exaltat⁹
aūt humiliat⁹ ſum et ꝯturbatus.
In me trāſierūt ire tue: ⁊ terro/
res tui ꝯturbauerūt me. Et circū
dederunt me ſicut aqua tota die:
circūdederūt me ſimul. Elonga/
ſti a me amicū ⁊ primū: ⁊ notos
meos a miſeria. Glia. Añ. Fū/
damēta ei⁹ in montibus ſanctis.

Mīſericordias ¶ Pſ. lxxxviij.
dñi: ineternū cātabo. In ge
neratione ⁊ generationē: annun
ciabo veritatē tuā ī ori meo. Qm̄
dixiſti ineternū miſcdia edificabi/
tur in celis: p̄parabit veritas tua
in eis. Diſpoſui teſtamentū electis meis. iuraui dauid ſuo meo:
vſq; ineternū p̄parabo ſemē tuū.
Et edificabo in generatione ⁊ ge
nerationē: ſedē tuā. Confitebun
tur celi mirabilia tua dñe: etenī
veritatē tuā in eccleſia ſanctorū.
Qm̄ quis ī nubib⁹ equabitur do/
mino: ſilis erit deo ī filijs dei. De
us qui glorificatur in ꝯſilio ſctoꝝ:
magnus ⁊ terribilis ſup oēs q̄ in
circuitu ei⁹ ſunt. Dñe de⁹ virtu/
tū quis ſilis tibi: potens es dñe ⁊
veritas tua ī circuitu tuo. Tu do
minaris poteſtati maris: motū
aūt fluctuū eius tu mitigas. Tu
humiliaſti ſicut vulneratū ſuper
bum: in brachio virtutis tue diſp
ſiſti inimicos tuos. Tui ſunt celi
⁊ tua eſt terra orbem terre ⁊ pleni
tudinē ei⁹ tu fundaſti: aquilonē ⁊
mare tu creaſti Thabor ⁊ hermō
in noīe tuo exultabūt: tuū brachi
um cū potentia. Firmetur ma/
nus tua ⁊ exaltetur dextera tua:
iuſticia ⁊ iudiciū preparatio ſedis
tue. Miſcdia ⁊ veritas precedent
faciē tuā: beat⁹ pplus qui ſcit iubi
lationē. Dñe in lumine vult⁹ tui
ambulabūt. et in nomīe tuo exul/
tabūt tota die: ⁊ in iuſticia tua ex/
ultabunt. Quoniā gloria virtut⁹
eoꝝ tu es: ⁊ in bñplacito tuo exal/
tabitur cornu noſtrū. Quia dñi ē
aſſumptio nr̄a: ⁊ ſancti iſrl̄ regis
noſtri. Tunc locut⁹ es in viſione
ſanctis tuis. ⁊ dixiſti poſui adiuto
rium in potēte: ⁊ exaltaui electū
d̄ plebe mea Inueni dauid ſeruū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

meum: oleo ſancto meo vnxi eū.
Manus enī mea auxiliabitur ei:
⁊ brachiū meū confirmabit eum.
Nihil ꝓficiet inimicus in eo: ⁊ fi
lius iniquitatis nō apponet noce/
re ei. Et ꝯcidā a facie ipſius inimi
cos eiꝰ: ⁊ odiētes eū in fugā cōuer
tā. Et veritas mea ⁊ miſcðia mea
cū ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur
cornu eiꝰ. Et ponā in mari manꝰ
eius: ⁊ in fluminibꝰ dexterā eius.
Ipſe inuocabit me pater meꝰ es
tu: deus meus ⁊ ſuſceptor ſalutis
mee. Et ego primogenitū ponā
illum: excelſum ꝑ regibꝰ terre. In
eternū ſeruabo illi miſcðiam me/
am: ⁊ teſtamentū meū fidele ipſi.
Et ponā in ſclm ſeculi ſemē eius:
⁊ thronū eiꝰ ſicut dies celi. Si au
tē dereliquerint filij eiꝰ legē meā:
⁊ in iudicijs meis nō ambulaue/
rint. Si iuſticias meas ꝓphana/
uerint: ⁊ mandata mea nō cuſto/
dierint. Viſitabo in virga iniqui
tates eorꝝ: ⁊ in verberibꝰ peccata
eorꝝ. Miſcðiam aūt meā non diſp
gam ab eo: neqꝫ nocebo in verita
te mea. Neqꝫ ꝓphanabo teſtamē
tum meū: et que ꝓcedūt de labijs
meis nō faciā irrita. Semel iura
ui in ſctō meo ſi dauid mētiar: ſe/
mē eius in eternum manebit. Et
thronus eius ſicut ſol in cōſpectu
meo. ⁊ ſicut luna ꝑfecta in eternū:
⁊ teſtis in celo fidelis. Tu vero re
puliſti et deſpexiſti: diſtuliſti xp̄m
tuū. Auertiſti teſtamentū ſerui
tui: ꝓphanaſti in terra ſanctuariū
eius. Deſtruxiſti omēs ſepes eiꝰ:
poſuiſti firmamentū eiꝰ formidi/
nē. Diripuerunt eū oēs tranſe/
untes viā: factus eſt obꝓbrium
vicinis ſuis. Exaltaſti dexterā de
primentiū eū: letificaſti oēs inimi
cos eiꝰ. Auertiſti adiutoriū gladij
eiꝰ: ⁊ nō es auxiliatꝰ ei ī bello. De
ſtruxiſti eū ab emūdatione: ⁊ ſedē
eiꝰ in terra colliſiſti. Minoraſti di
es tp̄is eius: ꝑfudiſti eū ꝯfuſione.
Uſqꝫquo dn̄e auertis in finē: ex/
ardeſcit ſicut ignis ira tua. Me/
morare que mea ſubſtantia: nun
quid enī vane ꝯſtituiſti oēs filios
hoīm. Quis eſt hō qui viuet ⁊ nō
videbit mortē: eruet aīam ſuam
de manu inferi. Ubi ſunt miſcðie
tue antique dn̄e: ſicut iuraſti da/
uid ī veritate tua. Memor eſto do
mine obꝓbrij ſeruorꝝ tuorꝝ: qđ cō/
tinui in ſinu meo multarꝝ gentiū.
Qđ exꝓbrauerūt inimici tui do
mine: qđ exꝓbrauerūt cōmuta/
tionē xp̄i tui. Benedictꝰ dn̄s in et
num: fiat fiat. ¶ Ps. xciij.

DEus vltionū dn̄s: deꝰ vltio/
nū libere egit. Exaltare qui
iudicas terrā: redde retributionē
ſupbis. Uſqꝫquo peccatores dn̄e:
uſqꝫquo peccōres gl'abuntur. Effa
būtur ⁊ loquent iniquitatē: loqn
tur oēs qui operantur iniuſticiam.
Populū tuū dn̄e hūiliauerunt:
⁊ hereditatē tuā vexauerūt. Ui/
duā ⁊ aduenā interfecerūt: ⁊ pu/
pillos occiderūt. Et dixerūt nō vi
debit dn̄s: nec intelliget dˢ iacob.
Intelligite inſipientes in ꝑplo: ⁊
ſtulti aliqn̄ ſapite. Qui plantauit
aurē nō audiet: aut qui finxit ocu
lum nō ꝯſideret. Qui corripit gē/
tes non arguet: qui docet hoīem
ſciam. Dn̄s ſcit cogitatōes homi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

num: quoniā vane ſunt. Beatus
hō quē tu erudieris dn̄e: ⁊ de lege
tua docueris eū. Ut mitiges ei a
diebꝰ malis: donec fodiatᷣ peccato
ri fouea. Quia nō repellet domi/
nus plebē ſuā: ⁊ hereditatē ſuam
nō derelinquet. Quoadusqꝫ iuſti
cia ꝯuertatᷣ i iudiciū: ⁊ q̇ iuxta illā
oēs qui recto ſunt corde. Quis cō
ſurget mihi aduerſus malignan
tes: aut q̇s ſtabit mecū aduerſus
operātes iniquitatē. Niſi q2 dn̄s
adiuuit me: paulominꝰ habitaſ/
ſet in inferno aīa mea. Si dicebā
motꝰ eſt pes meꝰ: miſcdia tua do/
mine adiuuabat me. Scdm̄ mul
titudinē doloꝝ meoꝝ i corde meo:
ꝯſolationes tue letificauerūt ani
mā meam. Nūquid adheret tibi
ſedes iniquitatis: qui fingis labo
rem i precepto. Captabūt in ani/
mā iuſti: ⁊ ſanguinē innocentem
condēnabunt. Et factus eſt mihi
dn̄s in refugiū: ⁊ deꝰ meus in ad/
iutoriuz ſpei mee. Et reddet illis
iniquitatē ipſoꝝ: ⁊ in malicia eoꝝ
diſperdet eos. diſꝑdet illos dn̄s de
us noſter. Glia. Añ. Bn̄dictus
dn̄s ineternum. ¶ Ps. xcv.

Cantate dn̄o cāticuz nouū: cā
tate dn̄o oīs terra. Cantate
dn̄o ⁊ bn̄dicite nomini eiꝰ: annun
ciate de die in diē ſalutare eiꝰ. An
nūciate inter gentes gloriā eiꝰ: in
oībus ꝑlis mirabilia eiꝰ. Quoni
am magnus dn̄s ⁊ laudabilis ni/
mis: terribilis ē ſuꝑ omēs deos.
Qm̄ oēs dij gentiū demonia: do/
minꝰ aūt celos fecit. Confeſſio et
pulchritudo in ꝯſpectu eiꝰ: ſancti
monia ⁊ magnificētia in ſanctifi/
catione eiꝰ. Afferte dn̄o patrie gē
tium. afferte dn̄o gloriam ⁊ hono
rez: afferte domio gliam nomi eiꝰ.
Tollite hoſtias ⁊ introite i atria
eiꝰ: adorate dn̄m in atrio ſctō eiꝰ.
Cōmoueatᷣ a facie eius vniuerſa
terra: dicite in gentibꝰ q2 dn̄s reḡ
uit. Etem̄ correxit orbē terre q̇ nō
cōmouebitᷣ: iudicabit ꝑplos in eq̄/
tate. Letentᷣ celi ⁊ exultet terra.
cōmoueatᷣ mare ⁊ plenitudo eiꝰ:
gaudebūt cāpi ⁊ oīa q̄ in eis ſunt.
Tūc exultabūt om̄ia ligna ſilua
ruz a facie dn̄i q2 venit: qm̄ venit
iudicare terrā. Iudicabit orbem
t̉re in equitate: ⁊ ꝑplos in verita/
(te ſua.

Dominꝰ ¶ Ps. xcvj.
regnauit exultet t̉ra: letentᷣ
inſule multe. Nubes ⁊ caligo in
circuitu eiꝰ: iuſticia ⁊ iudiciū cor/
rectio ſedis eiꝰ. Ignis ante ipſuz
ꝑcedet: ⁊ inflāmabit in circuitu i/
imicos eiꝰ. Illuxerūt fulgura eiꝰ
orbi t̉re: vidit ⁊ cōmota ē t̉ra. Mō
tes ſicut cera fluxerūt a facie dn̄i:
a facie dn̄i om̄is t̉ra. Annūciaue
runt celi iuſticiā eiꝰ: ⁊ viderūt om
nes ꝑpli gloriā eiꝰ. Confundātur
oēs qui adorant ſculptilia: ⁊ q̇ glo
riantᷣ in ſimulacris ſuis. Adora/
te eū oēs angeli eiꝰ: audiuit ⁊ leta
ta eſt ſyō. Et exultauerūt filie iu/
de: ꝓpter iudicia tua dn̄e. Qm̄ tu
dn̄s altiſſimus ſuꝑ oēm t̉ram: ni
mis exaltatꝰ es ſuper om̄es deos.
Qui diligitis dn̄m odite malum:
cuſtodit dn̄s aīas ſctōꝝ ſuoꝝ d̄ ma
nu pctōris liberabit eos. Lux or/
ta ē iuſto: ⁊ rectꝭ corde leticia. Le
tamini iuſti in domio: ⁊ cōfitemi/
ni memorie ſanctificationis eius.

Gloria. Añ. Cantate dño ⁊ be/
nedicite nomini eiꝰ. ¶Sequit̃ p̄ce
ter in aduen. ⁊. xl. qñ noct̃. ſeruat̃ v.
Intret oratio mea in ꝯſpectu tuo
dñe. Inclina aurẽ tuaȝ ad precem
meã. Pat̃ noſter ⁊c̃. Ante laud. v.
Fiat miſcðia tua. vt̃s. feria ſcða.

Ad laud. ſextis ferijs

Super ps̃. Miſerẽ mei Añ. Sa/
crificium deo ſpiritꝰ contribulatꝰ
D Omine exau ¶Ps̃. cxlij
di orationẽ meã auribus
ꝑcipe obſecrationẽ meaȝ:
in veritate tua exaudi me i tua iu
ſticia. Et nõ intres in iudiciũ cuȝ
ſeruo tuo: q̃a nõ iuſtificabitur in
ꝯſpectu tuo omĩs viuẽs. Quia ꝑ
ſecutꝰ eſt inimicus aiam meã: hu
miliauit in t̃ra vitaȝ meã. Collo/
cauit me in obſcuris ſicut mortu/
os ſeculi: ⁊ anxiatꝰ eſt ſuꝑ me ſpi/
ritus meus. in me turbatũ eſt cor
meũ. Memor fui dierũ antiquoꝝ
meditatus ſum in omnibus ope/
ribus tuis: in factis manuũ tua/
rũ meditabar. Expandi manus
meas ad te: aĩa mea ſicut t̃ra ſine
aqua tibi. Velocit̃ exaudi me do/
mĩe: defecit ſpũs meꝰ. Non auer
tas faciẽ tuã a me: ⁊ ſiĩs ero deſcẽ
dentibꝰ in lacũ. Auditã fac mihi
mane miſcðiam tuã: q̃a in te dñe
ſperaui. Notã fac mihi viam in
qua ambulẽ: q̃r ad te leuaui ani/
mã meaȝ. Eripe me de inimicis
meis dñe ad te cõfugi doce me fa/
cere voluntatẽ tuaȝ: q̃r deꝰ meus
es tu. Spiritus tuus bonus de/
ducet me in terrã rectaȝ: ꝓpter no/
men tuum dñe viuificabis me in
equitate tua. Educes de tribula
tione aiam meam: ⁊ in miſericor/
dia tua diſperdes inimicos meos
Et perdes oẽs qui tribulant ani
mã meaȝ: qm̃ ego ſeruus tuꝰ ſum
Gloria. Añ. In veritate tua ex/
audi me dñe. Deinde ps̃ Deus deꝰ
meꝰ. vt̃s. fo. vj. Añ. Illumĩa dñe
vultum tuũ ſuꝑ nos. ¶Sequitur
canticum Abacuc. iij.
D Omine audiui: auditõeȝ tu
am ⁊ timui. Dñe opus tuũ: i me
dio annoꝝ viuifica illud. In me/
dio annoꝝ notũ facies: cũ iratus
fueris miſcðie recordaberis. De/
us ab auſtro veniet: ⁊ ſanctus de
mõte pharã. Operuit celos glo/
ria eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena eſt terra
Splendor eiꝰ vt lux erit: cornua
in manibꝰ eius. Ibi abſcondita ẽ
fortitudo eiꝰ: ante facieȝ eius ibit
mors. Egredie t̃ diabolus añ pe/
des eius: ſtetit ⁊ menſus eſt t̃raȝ.
Aſperit ⁊ diſſoluit gentes: ⁊ con/
triti ſunt mõtes ſeculi. Incurua/
ti ſunt colles mundi: ab itineribꝰ
eternitatis eiꝰ. Pro iniq̃tate vi/
dit tentoria ethiopie: turbabunt̃
pelles terre madian. Nunq̃d in
flumibus iratus es dñe: aut i flu
mĩbus furor tuus. vel in mari in
dignatio tua. Qui aſcendis ſuꝑ
equos tuos: ⁊ quadrige tue ſalua
tio. Suſcitans ſuſcitabis arcum
tuum: iuramenta tribubus que
locutus es. Fluuios ſcindẽs ter/
re viderunt te ⁊ doluerunt mon/
tes: gurges aquarũ tranſijt. De
dit abyſſus vocẽ ſuã: altitudo ma
nus ſuas leuauit. Sol ⁊ luna ſte
terũt in habitaculo ſuo: in luce ſa

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gittarum tuaꝝ ibunt in ſplendo/
re fulgurantis haſte tue. In fre/
mitu ꝯculcabis terram: in furore
obſtupefacies gentes. Egreſſus
es in ſalutem populi tui: in ſalu/
tem cum xp̄o tuo. Percuſſiſti ca/
put ꝺ̄ domo impii: denudaſti fun/
damentum eius uſq; ad collum
Maledixiſti ſceptris ei⁹ capiti bel
latorum eius: veniētibus vt tur/
bo ad diſpergendum me. Exulta
tio eoꝝ ſicut ei⁹ qui deuorat pau/
perem in abſcondito. Viam feci/
ſti in mari equis tuis: in luto aq̄/
rum multarū. Audiui et contur
batus eſt venter meus: a voce cō
tremuerūt labia mea. Ingredia
tur putredo ī oſſibus meis: ⁊ ſub
ter me ſcateat. Vt requieſcam in
die tribulationis: ⁊ aſcendam ad
populum accinctū noſtꝝ. Ficus
eñ non florebit: et nō erit germē
in vineis Mentietur opus oliue:
et arua non afferent cibum. Ab/
ſcidetur de ouili pecus: ⁊ non erit
armentum in preſepib⁹. Ego au
tem in dño gaudebo: et exultabo
in deo ieſu meo. Deus dñs forti/
tudo mea: ⁊ ponet pedes meos q̄/
ſi ceruorū. Et ſuper excelſa mea
deducet me victor: in pſalmis ca/
nentem. Gloria. Añ. Auditum
tuum dñe audiui ⁊ timui. Deinde
p̄s. Laudate dñm de ce. vt̄s. fo. vij.
Añ. In ſanct̄ eius laudate deū.

Eterna celi gloria ¶ Hymnus
beata ſpes mortaliū celſi to
nantis vnice caſteq; proles virgi/
nis. Da dexteram ſurgentib⁹ ex/
urgat ⁊ mens ſobria flagranſq; ī
laudem dei grates repēdat debi/
tas. Ortus refulget lucifer ſpar/
ſamq; lucem nunciat cadit caligo
noctiū lux ſancta nos illuminet.
Manēſq; noſtris ſenſibus noctē
repellat ſecli omniq; fine fidei pur/
gata fuet pectora. Queſita iā pri
mum fides radicet altis ſenſibus
ſcda ſpes congaudeat qua maior
extat charitas. Deo patri. Capm
Empti eñ eſtis. cū ꝯ. vt̄s. feria. ij.
Sup bened. Añ. Per viſcera mi/
ſericordie dei noſtri viſitauit nos
oriens ex alto. Kyriel. cum precib⁹
⁊c̄. vt̄s. feria ſecunda.

Sabbato ad matuti.

quādo noct̄. ſeruatur Inuit. Do/
minū deū noſtrū. Venite adore/
mus. p̄s. Venite exul. ¶ Ps. xcvij.

Cantate domi/
no canticū nouū: q̄a
mirabilia fecit. Sal
uauit ſibi dextera ei⁹:
⁊ brachiū ſanctū ei⁹. Notū fecit
dñs ſalutare ſuū: in ꝯſpectu gen/
tium reuelauit iuſticiā ſuā. Re/
cordat⁹ eſt miſcdie ſue: ⁊ veritatis
ſue domui iſrael Viderūt oēs ter
mini terre: ſalutare dei nr̄i. Iubi
late deo oīs terra: cantate ⁊ exul/
tate ⁊ pſallite. Pſallite dño in cy
thara in cythara ⁊ voce pſalmi: ī
tubis ductilib⁹ ⁊ voce tube cornee
Iubilate ī ꝯſpectu regis dñi: mo
ueatur mare ⁊ plenitudo eius: or
bis terrarum et qui habitant ī eo
Flumina plaudēt manu ſimul
montes exultabunt a cōſpectu do
mini: quoniā venit iudicare ter/
ram. Iudicabit orbem terrarū
in iuſticia: et ꝑplos in equitate.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dominus re/ ¶ Pſ. xcviij.
gnauit iraſcãtur ꝑplĩ: qui ſe/
des ſup cherubin moueatur ter/
ra. Dñs in ſyon magnus: ⁊ excel
ſus ſup oẽs ꝑplos. Confiteant̃ no
mini tuo magno: qm̃ terribile et
ſctm̃ eſt ⁊ honor regis iudiciũ dili/
git. Tu paraſti directiões: iudici
um ⁊ iuſticiã i iacob tu feciſti. Ex
altate dñm deum nr̃m: ⁊ adorate
ſcabellum pedum eiꝰ qm̃ ſctm̃ eſt.
Moyſes ⁊ aaron in ſacerdotibus
eiꝰ: ⁊ ſamuel inter eos q̇ inuocãt
nomẽ eiꝰ. Inuocabant dñm ⁊ ip/
ſe exaudiebat eos: ⁊ in colũna nu
bis loquebatur ad eos. Cuſtodie
bãt teſtimonia eiꝰ: ⁊ preceptuz q̊d
dedit illis. Dñe deus noſter tu ex
audiebas eos d̃s tu ꝓpiciꝰ fuiſti eiſ:
⁊ vlciſcẽs in oẽs adinuentiões eo
rũ. Exaltate dñm deum noſtrũ ⁊
adorate in mõte ſancto eiꝰ: quoni
am ſctũs dñs deꝰ noſter. Gloria.
Añ. Quia mirabilia fecit dñs.

Iubilate deo ¶ Pſ. xciv
ois terra: ſeruite dño in leti
cia. Introite in ꝯſpectu eiꝰ: in ex/
ultatione. Scitote qm̃ dñs ipſe ẽ
deus: ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos.
Populus eiꝰ ⁊ oues paſcue eiuſ
introite portas eius in ꝯfeſſione:
atria eiꝰ in hymnis ꝯfitemini illi
Laudate nomẽ eiꝰ qm̃ ſuauis ẽ
dñs ineternũ miſcdia eiꝰ: ⁊ vſq̃ i
generationẽ ⁊ generationẽ veri/
(tas eiꝰ.

Miſericor ¶ Pſ. c.
diã ⁊ iudiciuz: cãtabo tibi do
mine. Pſallã ⁊ intelligaz in via
immaculata: qñ venies ad me.
Perambulabã in innocẽtia cor/
dis mei: in medio domꝰ mee. Nõ
ꝓponebã ante oculos meos rẽ in/
iuſtã: facientes ꝑuaricatiões odi/
ui. Non adheſit mihi cor prauũ:
declinantẽ a me malignũ non co/
gnoſcebã. Detrahentẽ ſecreto ꝓ
ximo ſuo: hunc ꝑſequebar. Sup
bo oclo ⁊ inſaciabili corde: cũ hoc
non edebaz. Oculi mei ad fideles
terre vt ſedeãt mecũ: ambulans
in via imaculata hic mihi miſtra
bat. Non habitabit in medio do/
mus mee qui facit ſupbiã: qui lo/
quit̃ iniqua nõ direxit in cõſpectu
oculoꝝ meoꝝ. In matutino inter
ficiebã om̃es pctõres terre: vt diſ/
perderẽ de ciuitate dñi oẽs opan/
tes iniquitatẽ. Glia. Añ. Iubi/
late deo ois terra. ¶ Pſ. cj.

Domine exaudi orationẽ me
am: ⁊ clamor meꝰ ad te veni
at. Non auertas faciẽ tuã a me i
quacunq̃ die tribulor: inclina ad
me aurẽ tuã. In quacunq̃ die in
uocauero te: velociter exaudi me
Quia defecerunt ſicut fumus di
es mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremium
aruerũt. Percuſſus ſuz vt fenũ
⁊ aruit cor meũ: q2 oblitꝰ ſum co/
medere panẽ meũ. A voce gemi
tus mei: adheſit os meum carni
mee. Silis factus ſum pellicano
ſolitudinis: factus ſuz ſicut nocti/
corax in domicilio. Uigilaui ⁊ fa/
ctus ſum ſicut paſſer: ſolitariꝰ in
tecto. Tota die exprobrabãt mihi
inimici mei: ⁊ q̇ laudabãt me ad/
uerſuz me iurabãt. Quia cinerez
tanq̃ panẽ mãducabã: ⁊ poculuz
meũ cũ fletu miſcebã. A facie ire
indignatiõis tue: q2 eleuãs alliſi/
ſti me. Dies mei ſicut vmbra de/

clinauerũt: ⁊ ego ſicut fenũ arui.
Tu aũt dñe ineternũ ꝑmanes: et
mẽoriale tuũ i generatiõe ⁊ gene
ratiõez. Tu exurgẽs miſereberiſ
ſyon: q: tẽpus miſerẽdi eiꝰ q: venit
tẽpus. Qm̃ placuerũt ſuis tuis la
pides eiꝰ: ⁊ terre eius miſerebunt.
Et timebũt gẽtes nomẽ tuũ do/
mine: ⁊ oẽs reges terre gl'iam tuam
Quia edificauit dñs ſyõ: ⁊ videbi
tur in gl'ia ſua. Reſpexit in orati
onẽ hũiliũ: ⁊ nõ ſpreuit ꝓcez eoꝝ.
Scribant hec in generatiõe alte
ra: ⁊ ppl's q̇ creabit laudabit do/
minũ. Quia proſpexit de excelſo
ſctõ ſuo: dñs de celo in terraz aſpexit
Ut audiret gemitꝰ cõpeditoꝝ: ut
ſolueret filios interemptoꝝ. Ut
annũciẽt in ſyõ nomen dñi: ⁊ lau
dẽ eiꝰ in hierl'm. In conueniẽdo po
pulos in vnũ: ⁊ reges vt ſeruiant
dño. Rñdit ei in via vtutis ſue:
paucitatẽ dieꝝ meoꝝ nuncia mi
hi. Ne reuoces me in dimidio die
rũ meoꝝ: in generatiõe ⁊ genera
tionẽ anni tui. Initio tu dñe ter/
rã fundaſti: ⁊ opa manuũ tuaruz
ſunt celi. Ipſi ꝑibunt tu aũt ꝑma
nes: ⁊ oẽs ſicut veſtimẽtuz vetera
ſcent. Et ſicut opertoriũ mutabis
eos ⁊ mutabunt: tu autẽ idẽ ipſe
es. ⁊ anni tui nõ deficiẽt. Filij ſer
uorũ tuoꝝ habitabũt: ⁊ ſemẽ eoꝝ
in ſcl'm dirigetur. ¶ Ps. cij.
B Enedic aĩa mea dño: ⁊ oĩa q̄
intra me ſunt noĩ ſctõ eiꝰ. Bñdic
aĩa mea dño: ⁊ noli obliuiſci oĩs
retributiões eiꝰ. Qui ꝓpiciat oĩ
bus iniquitatibꝰ tuis: q̄ ſanat oẽs
infirmitates tuas. Qui redemit
de interitu vitã tuã: q̄ coronat te i
miſcdia ⁊ miſerationibꝰ. Qui re/
plet in bonis deſideriũ tuũ: reno
uabit vt aq̇le iuuẽtus tua. Faci/
ens miſcdias dñs: ⁊ iudiciũ oĩbus
iniuriã patiẽtibꝰ. Notas fecit vi
as ſuas moyſi: filijs iſrl' volunta/
tes ſuas. Miſerator ⁊ miſericors do/
minꝰ: lõganimis ⁊ multũ miſeri
cors. Nõ imꝑpetuũ iraſcet: neqꝫ
ineternũ cõminabit. Nõ ſm pctã
nr̃a fecit nob: neqꝫ ſm iniq̇tates
nr̃as retribuit nob. Qm̃ ſm alti/
tudinẽ celi a terra: corroborauit mi/
ſericordiã ſuã ſuꝑ timẽtes ſe. Quã
tũ diſtat ortꝰ ab occidẽte: longe fe
cit a nob iniq̇tates nr̃as. Quõ mi
ſeret pr̃ filioꝝ miſertus ẽ dñs timẽ
tibus ſe: qm̃ ipſe cognouit figmentũ
nr̃m. Recordatꝰ eſt qm̃ puluis
ſumꝰ: hõ ſicut fenũ. dies eiꝰ tanq̄
flos agri ſic efflorebit. Qm̃ ſpũs
ꝑtranſibit in illo ⁊ nõ ſubſiſtet: et
nõ cognoſcet ampliꝰ locũ ſuũ. Miſe/
ricordia aũt dñi ab eterno ⁊ vſqꝫ ine
ternũ: ſuꝑ timẽtes eũ. Et iuſticia
illiꝰ in filios filioꝝ: his qui ſeruant
teſtamentũ eiꝰ. Et memores ſũt
mandatoruz ipſius: ad faciendũ
ea. Dominus in celo parauit ſe/
dem ſuam: et regnum ipſius om
nibus dominabitur. Benedicite
domino omnes angeli eius. potẽ
tes virtute facientes verbum illi
us: ad audiendũ vocem ſermonũ
eius. Benedicite dño omnes vir
tutes eius: miniſtri eius qui faci/
tis voluntatem eius. Benedicite
domino omnia opera eius in om
ni loco dominationis eius: bene/
dic anima mea domino. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſctõ. Añ. Cla/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

moꝛ meus ad te veniat deus.
B Enedic aīa mea ¶Pſ̄.ciij.
dn̄o : dn̄e d̄s meꝰ magnifica
tus es vehemēter. Confeſſionē ⁊
decoꝛē induiſti : amictꝰ lumine ſi/
cut veſtimēto. Extendēs celum ſi
cut pellē: qui tegis aquis ſupioꝛa
eiꝰ. Qui ponis nubē aſcēſum tu/
um: qui ambulas ſup pēnas ven
toꝝ. Qui facis angelos tuos ſpi/
ritus : ⁊ miſtros tuos ignē vren/
tē. Qui fundaſti t̄ram ſup ſtabili
tatē ſuā: non inclinabit̄ in ſcl̄m ſe
culi. Abyſſus ſicut veſtimentum
amictꝰ eius: ſup montes ſtabunt
aque. Ab increpatōe tua fugiēt:
a voce tonitrui tui foꝛmidabunt.
Aſcendūt mōtes ⁊ deſcendunt cā
pi: in locū quē fundaſti eis. Ter/
minū poſuiſti quē nō trāſgrediē/
tur: neq̄ cōuertent̄ opire terram.
Qui emittis fontes in ꝯuallibꝰ:
inter mediū montiū ptrāſibūt aq̄
Potabūt oēs beſtie agri : expe/
ctabūt onagri in ſiti ſua. Sup ea
volucres celi habitabūt: d̄ medio
petraꝝ dabūt voces. Rigās mō/
tes d̄ ſupioꝛibꝰ ſuis: de fructu ope
rū tuoꝝ ſaciabitur terra. Pꝛodu
cēs fenū iumētis: ⁊ herbā ſuituti
hoīm. Ut educas panē de terra :
⁊ vinū letificet coꝛ hoīs. Ut exhi/
laret faciē in oleo: ⁊ panis coꝛ ho/
mis ꝯfirmet. Saturabuntur li/
gna cāpi ⁊ cedri libani q̄s planta
uit: illic paſſeres nidificabūt. He
rodij domꝰ dux eſt eoꝝ: montes ex
celſi ceruis petra refugiū herina
ciis. Fecit lunā in tpe : ſol cognouit
occaſum ſuū. Poſuiſti tenebꝛas
⁊ facta ē nox: in ipa ptrāſibūt oēs
beſtie ſilue. Catuli leonū rugien
tes vt rapiāt: ⁊ querāt a deo eſcā
ſibi. Oꝛtus ē ſol ⁊ ꝯgregati ſunt :
⁊ i cubilibꝰ ſuis collocabūt̄. Exi/
bit hō ad opus ſuū: ⁊ ad opationē
ſuā vſq̄ ad veſpam. Quā magni
ficata ſunt opa tua dn̄e oīa in ſa/
piētia feciſti : impleta ē terra poſ/
ſeſſione tua. Hoc mare magnū
⁊ ſpacioſum manibꝰ: illic reptilia
quoꝝ nō eſt nūerꝰ. Animalia pu
ſilla cum magnis: illic naues per
tranſibūt. Dꝛaco iſte quē foꝛma/
ſti ad illudendum ei : oīa a te expe
ctant vt des illis eſcā in tpe. Dan
te te illis colligēt : aperiēte te ma/
nū tuā oīa implebunt̄ bonita/
te. Auertēte autē te faciē turba/
būtur auferes ſpm̄ eoꝝ ⁊ deficiēt:
⁊ i puluerē ſuū reuertent̄. Emit/
te ſpm̄ tuū ⁊ creabūtur: ⁊ renoua
bis faciē terre. Sit glīa dn̄i in ſe/
culū: letabitur dn̄s in opibꝰ ſuis
Qui reſpicit terrā ⁊ facit eam tre
mere: qui tāgit mōtes ⁊ fumigāt
Cantabo dn̄o in vita mea: pſallā
deo meo q̄diu ſum. Iocundū ſit
ei eloquiū meū : ego vero delecta
boꝛ in dn̄o. Deficiāt pctōꝛes a ter
ra ⁊ iniqui ita vt nō ſint: benedic
aīa mea dn̄o. ¶Pſ̄.ciiij.
C Onfitemini dn̄o ⁊ inuocate
nomē eiꝰ: annūciate inter gentes
opa eiꝰ. Cātate ei ⁊ pſallite ei nar
rate oīa mirabilia eiꝰ: laudamini
in noīe ſctō eiꝰ. Letet̄ coꝛ queren
tium dn̄m querite dn̄m ⁊ ꝯfirma
mini : querite faciem eiꝰ ſemper.
Mementote mirabiliū eius que
fecit: pꝛodigia eius et iudicia oꝛis
eius. Semē abꝛaam ſerui eius :

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

filij iacob electi eius. Ipse dñs de
us noster: in vniuersa terra iudi/
cia ei⁹. Memor fuit in sc̄lm testam̄
ti sui: verbi qd̄ mādauit in mille
generatōnes. Qd̄ disposuit ad a/
braam: ⁊ iuramenti sui ad ysaac.
Et statuit illud iacob ī preceptū:
⁊ isrl' in testamentū eternum. Di
cēs tibi dabo t̄ram chanaan: fu/
niculuꝫ hereditatis vr̄e. Cum es/
sent numero breui: paucissimi et
incole ei⁹. Et ꝑtransierūt de gen/
te in gentē: ⁊ de regno ad ꝑplm al/
terū. Non reliquit hominē noce
re eis: et corripuit pro eis reges.
Nolite tangere xp̄os meos: ⁊ in
ꝓphetis meis nolite malignari.
Et vocauit famē sup̄ t̄ram: ⁊ om
ne firmamētū panis ꝯtriuit. Mi
sit ante eos virū: in seruū venun/
datus est ioseph. Humiliauerūt
in cōpedib⁹ pedes ei⁹: ferrū ꝑtrā/
sijt aīam ei⁹: donec veniret verbū
eius. Eloquiū dn̄i inflāmauit eū
misit rex ⁊ soluit eū: p̄nceps popu
loꝝ ⁊ dimisit eū. Constituit eū do
minū dom⁹ sue: ⁊ principeꝫ oīs
possessionis sue. Ut erudiret p̄n/
cipes ei⁹ sicut semetip̄m: ⁊ senes
eius prudentiā doceret. Et intra
uit isrl' in egyptuꝫ: ⁊ iacob accola
fuit in t̄ra cham. Et auxit ꝑplm su
um vehement̄: ⁊ firmauit eū su/
per inimicos ei⁹. Conuertit cor eo
rūt odirent ꝑplm ei⁹: ⁊ doluꝫ face
rēt in s̄uos ei⁹. Misit moysen ser/
uum suū: aaron quē elegit ipsuꝫ.
Posuit in eis v̄ba signoꝝ suoꝝ:
⁊ ꝓdigioꝝ in t̄ra chā. Misit tene/
bras ⁊ obscurauit: ⁊ nō exacerba/
uit sermones suos. Conuertit a/
quas eoꝝ ī sanguinē: ⁊ occidit pi/
sces eoꝝ. Edidit t̄ra eoꝝ ranas: ī
penetrabilib⁹ regū ipsoꝝ. Dixit
⁊ venit cynomia ⁊ cynifes: in om
nib⁹ finibus eoꝝ. Posuit pluui/
as eoꝝ. grādinē: ignē ꝯburentē ī
t̄ra ipsoꝝ. Et ꝑcussit vineas eoꝝ
et ficulneas eoꝝ: ⁊ ꝯtriuit lignuꝫ
finiū eoꝝ. Dixit ⁊ venit locusta: ⁊
brucus cui⁹ non erat numer⁹. Et
comedit omne fenuꝫ in t̄ra eoꝝ: ⁊
comedit oēm fructum t̄re eorum.
Et ꝑcussit omne primogenitū in
t̄ra eoꝝ: primitias oīs laboris eo/
rū. Et eduxit eos cū argēto ⁊ au/
ro: ⁊ nō erat in tribub⁹ eoꝝ infir/
mus. Letata ē egypt⁹ in ꝓfectio
ne eoꝝ: q: incubuit timor eoꝝ sup̄
eos. Expādit nubē in ꝓtectioneꝫ
eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis ꝑ noctē.
Petierūt et venit coturnix: ⁊ pa
ne celi saturauit eos. Dirupit pe
trā ⁊ fluxerūt aque: abierūt in sic
co flumina. Qm̄ memor fuit ver
bi scī suī: qd̄ habuit ad abraā pue
rū suū. Et eduxit ꝑplm suū ī exul/
tatiōe: ⁊ electos suos ī leticia. Et
dedit illis regiōes gentiū: ⁊ labo/
res ꝑploꝝ possederūt. Ut custodi/
ant iustificatiōes ei⁹: ⁊ legē ei⁹ re/
q̄rant. Glia. Añ. Bn̄dic anima
mea dn̄m. ¶ Ps. cv.

Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: q̄
niā in sc̄lm misc̄dia ei⁹. Quis loq̄/
tur potentias dn̄i: auditas faciet
oēs laudes ei⁹. Btī q̄ custodiūt iu
diciū ⁊ faciūt iusticiā: in oīm tēpe
Memēto nr̄i dn̄e in bn̄placito po
puli tui: visita nos ī salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electo
rum tuorum: ad letanduꝫ ī leticia

gentis tue: vt lauderis cum here
ditate tua. Peccauim⁹ cum pa/
tribus noſtris: iniuſte egim⁹ ini/
quitatē fecimus. Patres noſtri
in egypto nō intellexerunt mira/
bilia tua: non fuerunt memores
multitudinis miſcďie tue. Et irri
tauerūt aſcendētes in mare: ma/
re rubꝝ. Et ſaluauit eos ꝓpter no
mē ſuū: vt notā faceret potentiaꝫ
ſuaꝫ. Et increpuit mare rubrū et
exiccatū eſt: ⁊ deduxit eos in abyſ/
ſis ſicut in deſ̄to. Et ſaluauit eos
de manu odientiū: ⁊ redemit eos
de manu inimici. Et opuit aq̄ tri/
bulantes eos: vnus ex eis non re
manſit. Et crediderūt verbis ei⁹:
⁊ laudauerūt laudem ei⁹. Cito fe
cerūt obliti ſunt operū ei⁹: nō ſu/
ſtinuerūt ꝯſilium ei⁹. Et cōcupie
runt ꝯcupiſcentiā in deſ̄to: ⁊ tem
ptauerūt deū ī aquoſo. Et dedit
eis petitionē ipſoꝝ: ⁊ miſit ſaturi
tatē in aīas ipſoꝝ Et irritauerūt
moyſen in caſtris: aaron ſanctuꝫ
dn̄i. Aperta eſt terra ⁊ deglutiuit
dathan: ⁊ operuit ſup congrega/
tionē abyron. Et exarſit ignis in
ſynagoga eoꝝ: flāma ꝯbuſſit pec
catores. Et fecerūt vitulū i oreb:
⁊ adorauerūt ſculptile. Et muta/
uerūt gloriā ſuā in ſiītudinem vi
tuli: comedētis fenū. Obliti ſunt
deū q̄ ſaluauit eos q̄ fecit magna
lia ī egypto mirabilia in t̄ra chā:
terribilia in mari rubro. Et dixit
vt diſperderet eos: ſi non moyſes
electus eius ſtetiſſet in ꝯfractōne
in ꝯſpectu eius. Ut auerteret irā
eius ne deſperderet eos: ⁊ pro ni/
hilo habuerunt terrā deſiderabi/
lem. Non crediderunt verbo ei⁹
⁊ murmurauerūt in tabernacīis
ſuis: non exaudierūt vocem dn̄i.
Et eleuauit manū ſuā ſup eos: vt
ꝓſterneret eos in deſerto. Et vt
deijceret ſemē eoꝝ in natōnibus:
⁊ diſpergeret eos in regionibus.
Et initiati ſunt beelphegor: ⁊ co/
mederūt ſacrificia mortuorū. Et
irritauerūt eum in adinuentioni
bus ſuis: ⁊ mſtiplicata ē in eis ru
ina. Et ſtetit finees et placauit:
⁊ ceſſauit quaſſatio. Et reputatū
eſt ei in iuſticiam: in generatiōe ⁊
generationeꝫ vſq̧ in ſempiternū
Et irritauerūt eum ad aquā con
tradictionis: ⁊ vexatus eſt moy/
ſes ꝓpter eos. quia exacerbauerūt
ſpiritū eius. Et diſtinxit in labijs
ſuis: non diſperdiderūt gētes q̄s
dixit dn̄s illis. Et cōmixti ſunt in/
ter gentes. ⁊ didicerūt opa eoꝝ et
ſeruierūt ſculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ factuꝫ
eſt illis in ſcādalum. Et immola/
uerūt filios ſuos ⁊ filias ſuas: de
monijs. Et effuderūt ſanguineꝫ
innocentē ſanguinē filioꝝ ſuoꝝ ⁊
filiarū ſuarum: quas ſacrificaue
runt ſculptilibus canaan. Et inē
fecta eſt terra in ſanguinib⁹ ⁊ cō/
taminata eſt in operibus eorum:
⁊ fornicati ſunt in adinuentioni/
bus ſuis. Et iratus eſt furore do/
minus in populo ſuo: ⁊ abomīa/
tus eſt hereditatem ſuam. Et tra
didit eos in manus gentiū: ⁊ dn̄a
ti ſunt eorum qui oderūt eos. Et
tribulauerunt eos inimici eoruꝫ:
⁊ humiliati ſunt ſub manibus eo
rum ſepe liberauit eos. Ipſi au/
tem exacerbauerūt eū in conſilio

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſuo: et humiliati ſunt in iniqui/
tatibus ſuis. Et vidit cū tribula/
rētur: ⁊ audiuit orationē eoꝝ. Et
memor fuit teſtamenti ſui: ⁊ peni
tuit euꝫ ſm̄ multitudineꝫ miſcdie
ſue. Et dedit eos ī miſericordias:
in ꝯſpectu oīm qui ceperant eos.
Saluos fac nos dn̄e deꝰ noſter: ⁊
ꝯgrega nos de nationibꝰ. Ut con
fiteamur nomini ſctō tuo: ⁊ glori
emur in laude tua. Bn̄dictꝰ dn̄s
deꝰ iſrl̄ a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculū: et
dicet oīs ꝓplus fiat fiat. ¶ Ps. cvj.

Confitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: q̄
niā in ſclm̄ miſericordia eiꝰ.
Dicāt nunc qui redēpti ſunt a do
mino quos redemit de manu ini/
mici: de regionibꝰ ꝯgregauit eos
A ſolis ortu ⁊ occaſu: ab aquilo/
ne ⁊ mari. Errauerūt in ſolitudi
ne ī inaquoſo: viā ciuitatis habi/
taculi non inuenerūt. Eſuriētes
⁊ ſitiētes: aīa eoꝝ in ipſis defecit.
Et clamauerūt ad dn̄m cū tribu/
larentur: ⁊ de neceſſitatibꝰ eorū
eripuit eos. Et deduxit eos in vi/
am rectā: vt irent in ciuitatē habi
tationis. Confiteant dn̄o miſeri
cordie eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs ho
minū. Quia ſatiauit aīaꝫ inanē:
⁊ aīam eſurientē ſatiauit bonis.
Sedētes in tenebris ⁊ in vmbra
mortis: vinctos in mendicitate ⁊
ferro. Quia exacerbauerunt elo
quia dei: ⁊ ꝯſilium altiſſimi irrita
uerūt. Et huiliatū eſt in laboribꝰ
cor eoꝝ: infirmati ſunt nec fuit q̄
adiuuaret. Et clamauerūt ad do
minū cuꝫ tribularent: ⁊ de neceſ/
ſitatibꝰ eoꝝ libauit eos. Et dedu/
xit eos de tenebris ⁊ vmbra mor/
tis: ⁊ vincula eoꝝ dirupit. Confi
teantur dn̄o miſcdie eius: ⁊ mira
bilia eiꝰ filijs hoīm. Quia ꝯtriuit
portas ereas: ⁊ vectes ferreos cō
fregit. Suſcepit eos de via iniq̄/
tatis eoꝝ: ꝓpter iniuſticias eīm ſu/
as humiliati ſunt. Oēm eſcā ab/
ominata eſt aīa eoꝝ: ⁊ appropinq̄
uerūt vſqꝫ ad portas mortis. Et
clamauerūt ad dominū cum tri/
bularent: ⁊ de neceſſitatibꝰ eorū
liberauit eos. Miſit verbū ſuum
⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de in/
teritōibꝰ eoꝝ. Confiteant dn̄o mi
ſericordie eiꝰ: ⁊ mirabilia eiꝰ filijs
hoīm. Et ſacrificent ſacrificium
laudis: ⁊ annūcient opa eiꝰ in ex/
ultatione. Qui deſcēdunt mare ī
nauibus: facientes opationeꝫ in
aquis multis. Ipi viderūt opera
dn̄i: ⁊ mirabilia eius in ꝓfundo.
Dixit ⁊ ſtetit ſpūs ꝓcelle: ⁊ exal/
tati ſunt fluctꝰ eius. Aſcendūt vſ
qꝫ ad celos ⁊ deſcendūt vſqꝫ ad ab/
yſſos: aīa eoꝝ ī malis tabeſcebat.
Turbati ſūt ⁊ moti ſūt ſicut ebri/
us: ⁊ omnis ſapientia eorum de/
uorata eſt. Et clamauerūt ad do/
minum cum tribularentur: ⁊ de
neceſſitatibus eorum eduxit eos.
Et ſtatuit procellam eius in au/
ram: ⁊ ſiluerunt fluctus eius. Et
letati ſunt quia ſiluerūt: ⁊ eduxit
eos in portū voluntatis eorum.
Confiteantur dn̄o miſcdie eius:
⁊ mirabilia eius filijs hominum
Et exaltent eū in eccleſia plebis:
et in cathedra ſenioꝝ laudēt eum.
Poſuit flumina in deſertū: ⁊ exi
tus aq̄ꝝ ī ſitim. Terrā fructiferā
in ſalſuginē: a malicia inhabitan

tium in ea. Poſuit deſertũ in ſta
gna aquarũ : ⁊ terrã ſine aqua in
exitus aquarũ. Et collocauit illic
eſurientes : ⁊ ꝯſtituerũt ciuitatē
habitationis. Et ſeminauerunt
agros ⁊ plãtauerũt vineas : ⁊ fe/
cerũt fructũ natiuitatis. Et bene
dixit eis. ⁊ mltiplicati ſunt nimis :
⁊ iumẽta eoꝝ non minorauit. Et
pauci facti ſũt : ⁊ vexati ſunt a tri/
bulatiõe maloꝝ ⁊ dolore. Effuſa
eſt cõtentio ſup ꝑncipes : ⁊ errare
fecit eos in inuio ⁊ non in via. Et
adiuuit pauperẽ de inopia : ⁊ po/
ſuit ſicut oues familiaſ. Videbũt
recti ⁊ letabunt : et oĩs iniquitas
opilabit os ſuũ Quis ſapiẽs ⁊ cu
ſtodiet hec : et intelliget miſcdias
dñi. Gloria. Añ. Viſita nos do/
mine in ſalutari tuo. ¶ Ps. cvij.

Paratũ cor meũ deꝰ paratum
cor meũ : cantabo ⁊ pſallam
in gloria mea. Exurge pſalteriũ
⁊ cythara : exurgã diluculo. Con
fitebor tibi in ꝑplis dñe : ⁊ pſallam
tibi in nationibꝰ. Quia magna ẽ
ſuper celos miſcdia tua : ⁊ vſq; ad
nubes veritas tua. Exaltare ſup
celos deꝰ : ⁊ ſup oẽm terrã gloria
tua vt liberent dilecti tui. Saluũ
fac dextera tua ⁊ exaudi me : deus
locutꝰ eſt in ſctõ ſuo. Exultabo et
diuidã ſychimã : ⁊ ꝯuallem taber
naculoꝝ dimetiar. Meus ẽ gala/
ad ⁊ meꝰ eſt manaſſes : ⁊ effraym
ſuſceptio capitꝭ mei Iuda rex me
us : moab lebes ſpei mee In ydu
meã extendã calciamentũ meũ :
mihi alienigene amici facti ſunt.
Quis deducet me in ciuitatẽ mu
nitã : quis deducet me vſq; in ydu
meã. Nonne tu deꝰ qui repuliſti
nos : ⁊ nõ exibis deꝰ in virtutibus
nrĩs. Da nobis auxiliũ de tribu/
latiõe : q2 vana ſalus hoĩs. In deo
faciemꝰ virtutẽ : ⁊ ipſe ad nihilũ
deducet inimicos nroſ. ¶ Ps. cviij

Deus laudẽ meam ne tacue/
ris : q2 os pctõris ⁊ os doloſi
ſup me apertũ eſt. Locuti ſũt ad
uerſũ me lingua doloſa ⁊ ſermo
nibus odij circũdederũt me : ⁊ ex/
pugnauerũt me gratis. Pro eo
vt me diligerẽt detrahebãt mihi :
ego aũt orabã. Et poſuerũt aduer
ſum me mala ꝓ bonis : ⁊ odiũ ꝓ
dilectione mea. Conſtitue ſuper
eũ peccatorẽ : et diabolus ſtet a de
xtris eius. Cum iudicatur exeat
ꝯdẽpnatꝰ : ⁊ oratio eiꝰ fiat in pec
catũ. Fiãt dies eius pauci : ⁊ epi/
ſcopatũ eius accipiat alter. Fiãt
filij eiꝰ orphani : et vxor eiꝰ vidua.
Nutãtes trãſferantur filij eiꝰ et
mendicẽt : eijciãtur de habitatio
nibus ſuis Scrutetur fenerator
oẽm ſubſtantiã eiꝰ : ⁊ diripiãt alie
ni labores eiꝰ. Nõ ſit illi adiutor :
nec ſit q̇ miſereatur pupillis eius
Fiãt nati eiꝰ in interitũ : in gene
ratione vna deleatur nomen eiꝰ.
In memoriam redeat iniquitas
patrum eius in conſpectu domi/
ni : ⁊ peccatũ matris eius non de/
leatur. Fiãt contra dñm ſemꝑ. ⁊
diſpeat de terra memoria eoꝝ : ꝓ
eo ꝙ nõ eſt recordatus facere mi/
ſericordiã. Et ꝑſecutꝰ eſt hoĩeꝫ in/
opem et mendicum : et compun/
ctum corde mortificare. Et dile/
xit maledictionem et veniet ei : et
noluit benedictionem et elonga/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bitur ab eo. Et induit maledictio
nem ſicut veſtimentum: ⁊ intra/
uit ſicut aqua interiora eius: ⁊ ſi/
cut oleuꝫ in oſſibus eius. Fiat ei
ſicut veſtimētum quo operitur:
⁊ ſicut zona qua ſemꝑ ṗcingitur.
Hoc opus eoꝝ qui detrahūt mi/
hi apud dominū: ⁊ qui loquūtur
mala aduerſus animā meaꝫ. Et
tu dñe domine fac mecū ꝓpter no/
mē tuum: qꝛ ſuauis eſt miſericor
dia tua. Libera me quia egenuſ
⁊ pauper ego ſum: et cor meū con
turbatuꝫ eſt intra me. Sicut vm
bra cum declinat ablatus ſum: et
excuſſus ſuꝫ ſicut locuſte. Genua
mea infirmata ſunt a ieiunio: et
caro mea immutata eſt ꝓpter ole/
um. Et ego factus ſuꝫ obprobriū
illis: viderūt me ⁊ mouerūt capi/
ta ſua. Adiuua me dñe deus me/
us: ſaluū me fac ſꝫm miſcdiaꝫ tuā
Et ſciant qꝛ manus tua hec: ⁊ tu
dñe feciſti eam. Maledicēt illi ⁊ tu
benedices. qui inſurgūt in me cō/
fundanť: ſeruus aūt tuꝰ letabiť.
Induātur qui detrahūt mihi pu
dore: ⁊ operianť ſicut dyploide cō
fuſiōe ſua. Cōfitebor dño nimis ī
ore meo: ⁊ in medio mltoꝝ lauda/
bo eum. Qui aſtitit a dextris pau
peris: vt ſaluā faceret a pſequen/
tibꝰ aiam meā. Gloria. Añ. Cō/
fitebor tibi dñe in ore meo. Sequi
tur. ℣. Dñe exaudi oratiōnē meaꝫ
Et clamor meꝰ ad te veniat. Pať
noſter ⁊c. Ante laud. ℣. Fiat miſeri
cordia tua. vtš.

Ad laud. ſabba. diebꝰ

Sup ps. Miſerere mei. Añ. Be/
nigne fac in bona voluntate tua
dñe. Deinde ¶ Ps. xcj.
Bonū eſt ꝯfiteri domio: et
pſallere nomi tuo altiſſi/
me. Ad annūciandū mane miſe/
ricordiā tuam: ⁊ veritatē tuā per
noctē. In decacordo pſalterio: cuꝫ
cantico in cythara. Quia delecta
ſti me dñe in factura tua: ⁊ in opi
bus manuum tuarum exultabo
Quā magnificata ſunt opa tua
dñe: nimis ꝓfunde facte ſunt co/
gitatiōes tue. Vir inſipiens non
cognoſcet: et ſtultꝰ non intelliget
hec. Cum exorti fuerint peccato/
res ſicut fenū: ⁊ apparuerint oms
qui operantur iniquitateꝫ. Et in
tereant in ſclm ſeculi: tu aūt altiſ
ſimus in eternū dñe. Qm ecce ini
mici tui domine. qm ecce inimici
tui peribūt: ⁊ diſꝑgenť oēs q̄ ope
rantur iniquitatē. Et exaltabiť ſi
cut vnicornis cornu meuꝫ: et ſene
ctus mea in miſcdia vberi. Et de
ſpexit oclus meꝰ inimicos meos:
⁊ inſurgentibꝰ in me malignanti
bus audiet auris mea. Iuſtus vt
palma florebit: ſicut cedrus liba/
ni multiplicabitur. Plantati in
domo domini: in atrijs domꝰ dei
noſtri florebūt. Adhuc multipli/
cabūtur in ſenecta vberi: et bene
patientes erunt vt annuncient.
Quoniam rectus dominus deuſ
noſter: et non eſt iniquitas in eo.
Gloria. Añ. Bonum eſt confite
ri domino. Deinde ps. Deus deꝰ
meus. vtš. fol. vj. Añ. Metuant
dominum omnes fines terre.
¶ Sequitur cāticum Moyſi. Deu
terono. xxxij.

Audite celi que loquar: audi/
at t̄ra verba oris mei. Con/
creſcat ī pluuiā doctrina mea: flu
at vt ros eloquiū meū. Quaſi im
ber ſup herbā ⁊ q̄ſi ſtille ſup gra/
mina: quia nomē dn̄i inuocabo.
Date magnificentiā deo nr̄o dei
pfecta ſunt opa: ⁊ oēs vie eiꝰ iudi
cia. Deꝰ fidelis ⁊ abſqꝫ vlla iniq/
tate iuſtus ⁊ rectꝰ: peccauerūt ei
⁊ non filij eiꝰ in ſordibꝰ. Genera/
tio p̄ua atqꝫ pūerſa: heccine red/
dis dn̄o pp̄le ſtulte ⁊ inſipiēs. Nū
q̇d nō ip̄e eſt pr̄ tuus q̇ poſſedit te:
⁊ fecit ⁊ creauit te. Memēto dierū
antiquoꝝ: cogita generatiōes ſin
gulas. Interroga pr̄ez tuū ⁊ annū
ciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent
tibi. Qn̄ diuidebat altiſſimꝰ gen/
tes: qn̄ ſepabat filios adā. Conſti
tuit terminos pp̄loꝝ: iuxta nume/
rū filioꝝ iſrl̄. Pars aūt dn̄i pp̄lus
eiꝰ: iacob funiculꝰ hereditatis eiꝰ
Inuenit eū in terra deſerta: in loco
horroris ⁊ vaſte ſolitudinis. Cir/
cūduxit eū ⁊ docuit: ⁊ cuſtodiuit q̄
ſi pupillā oculi ſui. Sicut aquila
puocās ad volandū pullos ſuos:
⁊ ſup eos volitās. Expandit alas
ſuas ⁊ aſſumpſit eum: atqꝫ porta
uit in hūeris ſuis. Dn̄s ſolus dux
eiꝰ fuit: ⁊ non erat cū eo ds̄ alienꝰ.
Conſtituit eū ſup excelſaꝫ terrā:
vt comēderet fructus agroꝝ. Ut
ſugeret mel de petra: oleūqꝫ de ſa
xo duriſſimo. Butirū de armēto
⁊ lac de ouibꝰ: cū adipe agnorū et
arietū filioꝝ baſan. Et hircos cuꝫ
medulla tritici: et ſanguineꝫ vue
biberēt meraciſſimū. Incraſſatꝰ
eſt dilectꝰ ⁊ recalcitrauit: incraſſa
tus impinguatus dilatatus. De
reliquit deū factorē ſuū: ⁊ receſſit
a deo ſalutari ſuo. Prouocaue/
rūt eū in dijs alienis: ⁊ in abomi
nationibꝰ ad iracundiā cōcitaue/
runt. Immolauerūt demonijs ⁊
nō deo: dijs quos ignorabāt. No
ui recētesqꝫ venerūt: q̄s nō colue/
runt patres eoꝝ. Deū q̇ te genuit
dereliquiſti: ⁊ oblitꝰ es dn̄i creato
ris tui. Uidit dn̄s ⁊ ad iracundiā
ꝯcitatus eſt: qꝛ puocauerūt eum
filij ſui et filie. Et ait abſcondā fa
ciē meā ab eis: ⁊ ꝯſiderabo nouiſ
ſima eoꝝ. Generatio eīm pūerſa
eſt: ⁊ infideles filij. Ipſi me puo/
cauerūt in eo qui non erat deꝰ: et
irritauerūt in vanitatibus ſuis.
Et ego puocabo eos in eo qui nō
eſt pp̄lus: et in gente ſtulta irrita/
bo illos. Ignis ſuccēſus eſt in fu/
rore meo: et ardebit vſqꝫ ad infer/
ni nouiſſima. Deuorabitqꝫ terrā
cū germine ſuo: ⁊ montiū funda/
mēta ꝯburet. Congregabo ſup
eos mala: ⁊ ſagittas meas cōple/
bo in eis. Conſumentꝰ fame: ⁊ de
uorabūt eos aues morſu amariſ/
mo. Dētes beſtiarū immittā in
eos: cū furore trahentiū ſup ter/
rā atqꝫ ſerpentiū. Foris vaſtabit
eos gladius ⁊ intus pauor: iuue
nē ſimul ac virginē lactentē cum
hoīe ſene. Et dixi vbi nā ſunt: ceſ/
ſare faciā ex hoībus memoriā eo/
rū. Sed pp̄ter irā inimicoꝝ diſtu/
li: ne forte ſupbirent hoſtes eoꝝ
Et dicerent manꝰ noſtra excelſa:
⁊ nō dn̄s fecit hec oīa. Gēs abſqꝫ
ꝯſilio eſt et ſine prudētia: vtinam
ſaperēt et intelligerēt ac nouiſſi/

ma ꝓuiderent. Quomõ ꝑſeque/
batur vnꝰ mille: ⁊ duo fugarunt
decē milia. Nõne ideo q: ds ſuus
vēdidit eos: ⁊ dñs concluſit illos.
Nõ eñ eſt ds noſter vt dij eoꝝ: et
inimici nr̄i ſūt iudices. De vinea
ſodomoꝝ vinea eoꝝ: ⁊ de ſubur
banis gomorre Uua eoꝝ vua fel
lis: ⁊ botrꝰ amariſſimꝰ. Fel dra/
conū vinū eoꝝ: ⁊ venenū aſpiduꝫ
inſanabile. Nõne hec ꝯdita ſunt
apud me: et ſignata in theſauris
meis. Mea eſt vltio ⁊ ego retribu
am eis in t̄pe: vt labať pes eorum
Iuxta eſt dies ꝑditionis: ⁊ adeſſe
feſtinant t̄pa. Iudicabit dñs po/
pulum ſuū: ⁊ in ſeruis ſuis miſe/
rebitur. Uidebit ꝙ infirmata ſit
manꝰ ⁊ clauſi quoqꝫ defecerūt: re
ſiduiqꝫ cõſumpti ſunt. Et dicent
vbi ſunt dij eoꝝ: in quibꝰ habebāt
fiduciā. De quoꝝ victimis come/
dabant adipes: ⁊ bibebāt vinum
libaminū. Surgāt ⁊ opitulēť
vobis: ⁊ in neceſſitate vos prote/
gāt. Uidete ꝙ ego ſim ſolus: ⁊ nõ
ſit aliꝰ ds preter me. Ego occidā ⁊
ego viuere faciā ꝑcutiā: ⁊ ego ſa/
nabo: ⁊ non eſt qui de manu mea
poſſit eruere. Leuabo ad celum
manū meā: ⁊ dicā viuo ego ineť/
nū. Si acuero vt fulgur gladiuꝫ
meū: ⁊ arripuerit iudiciū manuſ
mea. Reddā vltionē hoſtibꝰ me/
is: ⁊ his qui oderūt me retribuā.
Inebriabo ſagittas meas ſāgui/
ne: ⁊ gladius meꝰ deuorabit car/
nes. De cruore occiſoꝝ ⁊ de capti
uitate nudati inimicoꝝ capitis.
Laudate gētes ꝓplm eiꝰ: q: ſan/
guinē ſuoꝝ ſuoꝝ vlciſceť. Et vin/
dictā retribuet in hoſtes eoꝝ: ⁊ ꝓ/
picius erit t̄re ꝓpli ſui. Glia. Añ.
Dñs ſolus deducebat eos. Sein/
de p̄s. Laudate dñm de cel. vrs̄. fo.
vij. Añ. In cymbalis bñ ſonan/
tibus laudate dñm. ¶ Hymnus.
Aurora iam ſpargit polū ter
ris dies illabiť lucis reſultat
ſpiculū diſcedat oē lubricū. Fā
taſma noctis decidat mentis rea/
tus ſubruat quicq̄d tenebris hor/
ridū nox attulit culpe cadat. Ut
mane illud vltimū qd̄ p̄ſtolamur
cernui in lucē nob̄ effluat dū vox
canora ꝯcrepat. Deo pr̄i. Capm̄.
Empti eñ eſtis. cū v. vrs̄. feria. ij.
Sup bn̄d Añ. Illumiare dñe his
q̄ in tenebris ſedēt ⁊ dirige pedes
nr̄os ī viam pacis ds iſrl. Kyriel.
cū p̄cibꝰ ⁊c. vrs̄. feria. ij. Seq̄ns p̄s
nūq̄ꝫ legiť niſi in die epi. ¶ Ps̄. xciiij.
Venite exultemus dño: iubi/
lemꝰ deo ſalutari nr̄o. Pre
occupemꝰ faciē eius in ꝯfeſſione:
⁊ in pſalmis iubilemꝰ ei. Qm̄ deꝰ
magnus dñs: ⁊ rex magnꝰ ſuper
oēs deos. Quia in manu eiꝰ ſunt
oēs fines t̄re: ⁊ altitudines mon/
tium ipſius ſunt. Qm̄ ipſiꝰ eſt ma
re ⁊ ipſe fecit illud: ⁊ ſiccā manus
eiꝰ formauerūt. Uenite adoremꝰ
et ꝓcidamꝰ ⁊ ploremꝰ ante dñm q̄
fecit nos: q: ipē ē dñs deus noſter
Et nos ꝓplus paſcue eius ⁊ oues
manus eiꝰ: hodie ſi vocē eiꝰ audi/
eritis nolite obdurare corda vr̄a.
Sicut in irritatiõe: ſc̄m diē tēpta
tionis in deſerto. Ubi tēptauerū
me p̄res veſtri: probauerunt ⁊ vi
derūt opa mea. Quadragita an/
nis offenſus fui generationi illi:

⁊ dixi ſemꝑ hi errant corde. Et iſti
nõ cognouerũt vias meas vt iu/
raui in ira mea: ſi introibũt in re
quiẽ meã. Gloria.

Ad primam que inci/

pitur ſic ꝑ totũ annũ dicto Pat̃ nr̃.
Aue maria. dicetur. Xp̃e audi. vrs̃.
Deinde. Sit nomẽ dñi bñdictum.
Ex hoc nũc ⁊ vſqȝ in ſclm. Deinde.
Deꝰ in adiutoriũ ⁊c̃. vrs̃. Deinde
Hymnus vt infra. ¶ Notandũ ꝙ ſe/
quẽs hymnus d̃r ꝑ totũ annũ ad pri/
mã etiã in aduen. ⁊ lxx. ⁊ xl. tã dñi/
cis diebꝰ q̃ȝ ferialibꝰ diebus ſiue fue
rit noct̃. ſiue de ſctis cantandũ. exce/
ptis feſtis duplicibꝰ ⁊ ſemidu. ⁊ qñ d̃
patronis ſeruat̃. ⁊ infra octa. ſolẽnes
⁊ infra paſce ⁊ penth. tũc d̃r aliꝰ hym
nus. Siliter d̃r d̃m de hym. ceterarũ
horarũ vt ĩfra. ¶ Sequit̃ ad primã
Iam lucis orto (Hymnus.
ſydere deũ precemur ſup
plices vt ĩ diurnis actibꝰ
nos ſeruet a nocentibꝰ. Linguã
refrenãs tẽperet ne litis horror ĩ/
ſonet viſuȝ fouendo ꝯtegat ne va/
nitates hauriat. Sint pura cor/
dis intima abſiſtat ⁊ vecordia car
nis terat ſupbiã potꝰ cibiqȝ perci/
tas Ut cũ dies abſceſſerit nocteq̃ȝ
ſors reduxerit mũdi ꝑ abſtinẽtiã
ipſi canamus gloriã. Deo prĩ ſit
gloria eiuſqȝ ſoli filio cũ ſpũ para/
clito ⁊ nũc ⁊ ĩppetuũ. Amẽ. ¶ Se/
quit̃ tm̃ dñicis diebꝰ ꝑ annũ qñ noct̃
ſeruat̃ ps. Deus d̃s meꝰ reſpice. cũ
ceteris vt infra. vſqȝ ad ps̃. Quicũ/
qȝ. incluſiue. ¶ Notandũ ꝙ dñicꝭ die
bus qñ noct̃. ſeruat̃ dicunt̃ ſꝑ ad pri/
mã duo ⁊ duo ps̃. ſub vna Gloria.

¶ Sequitur ps̃. xxj.

Deus d̃s meus
reſpice in me quare
me dereliquiſti: lon
ge a ſalute mea ver
ba delictoꝝ meoꝝ. Deus meꝰ cla/
mabo ꝑ diẽ ⁊ nõ exaudies: ⁊ nocte
⁊ nõ ad inſipientiã mihi. Tu aũt
in ſctõ habitas: laus iſrl̃ In te ſpe
rauerũt prẽs nr̃i: ſperauerunt ⁊
liberaſti eos. Ad te clamauerũt
⁊ ſalui facti ſunt: in te ſperauerũt
et nõ ſunt ꝯfuſi Ego aũt ſum ver
mis ⁊ non hõ: obprobriũ hoĩm et
abiectio plebis. Oẽs videntes me
deriſerũt me: locuti ſunt labiis et
mouerũt caput. Sperauit in do
mino ⁊ eripiat eũ: ſaluũ faciat eũ
qm̃ vult eũ. Qm̃ tu es qui extraxi
ſti me de vẽtre. ſpes mea ab vberi
bus mr̃is mee: in te ꝓiectꝰ ſum ex
vtero. De vẽtre mr̃is mee d̃s me
us es tu: ne diſceſſeris a me. Qm̃
tribulatio ꝓxima eſt: ⁊ nõ eſt q̃ ad
iuuet. Circumdederũt me vituli
multi: thauri pingues obſederũt
me. Aperuerũt ſup me os ſuũ: ſi
cut leo rapiẽs ⁊ rugiẽs. Sicut a/
qua effuſus ſuȝ: ⁊ diſpſa ſunt om/
nia oſſa mea. Factũ eſt cor meuȝ
tanq̃ȝ cera liqueſcẽs: in medio vẽ/
tris mei. Aruit tanq̃ȝ teſta virtus
mea ⁊ lingua mea adheſit fauci/
bus meis: ⁊ in puluerẽ mortis de
duxiſti me. Qm̃ circũdederũt me
canes multi: ꝯſilium malignan/
tiũ obſedit me. Foderũt manus
meas ⁊ pedes meos: dinumera/
uerũt oĩa oſſa mea. Ipſi vero cõ/
ſiderauerũt ⁊ inſpexerũt me diui

ſerunt ſibi veſtimēta mea: et ſuꝑ
veſtē meā miſerūt ſortē. Tu aūt
dn̄e ne elongaueris auxiliū tuū a
me: ad defenſioneꝫ meā conſpice.
Erue a framea d̄s aīam meaꝫ: et
de manu canis vnicā meā. Sal/
ua me ex ore leonis: ⁊ a cornibus
vnicorniū humilitatē meā. Nar
rabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in
medio eccl'ie laudabo te. Qui ti/
metis dn̄m laudate eum: vniuer
ſum ſemen iacob glorificate eum.
Timeat eū om̄e ſemē iſrl': qm̄ nō
ſpreuit neqꝫ deſpexit deprecatiōeꝫ
paupis. Nec auertit faciē ſuaꝫ a
me: ⁊ cū clamarē ad eū exaudiuit
me. Apud te laus mea in eccleſia
magna: vota mea reddā in con/
ſpectu timentiū eum. Edēt pau/
peres ⁊ ſaturabunt̄ ⁊ laudabunt
dn̄m q̇ requirūt eū: viuent corda
eoꝝ in ſcl'm ſeculi. Reminiſcent̄
⁊ ꝯuertētur ad dn̄m: vniuerſi fi/
nes terre Et adorabūt in ꝯſpectu
ei⁹: vniuerſe familie gentiū. Qm̄
dn̄i eſt regnū: ⁊ ipſe dn̄abit̄ genti/
um. Mādūcauerūt et adorauert̄
oēs pingues t̄re: ⁊ in cōſpectu ei⁹
cadēt oēs qui deſcendūt in terraꝫ.
Et aīa mea illi viuet: ⁊ ſemē me/
um ſeruiet ipſi. Annunciabitur
dn̄o generatio vētura: ⁊ annūcia
būt celi iuſticiā ei⁹ ꝓplo qui naſcet̄
quē fecit dn̄s. ¶ Pſ. xxij.

DOmin⁹ regit me ⁊ nihil mi/
hi deerit i loco paſcue ibi me
collocauit. Suꝑ aquā refectiōis
educauit me: aīam meā ꝯuertit.
Deduxit me ſuꝑ ſemitas iuſticie:
ꝓpter nomē ſuū. Nā ⁊ ſi ambula
uero in medio vmbre mortis: nō
timebo mala qm̄ tu mecū es. Vir
ga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa me con
ſolata ſunt. Paraſti in cōſpectu
meo menſam: aduerſus eos q̇ tri
bulant me. Impinguaſti in oleo
caput meū: ⁊ calix me⁹ inebrians
q̄ꝫ preclar⁹ eſt. Et miſcd'ia tua ſub
ſeqtur me: oībus dieb⁹ vite mee.
Et vt inhabitē in domo dn̄i: in lō
gitudine dierū. Gl'ia. ¶ Pſ. xxiij.

DOmini eſt terra ⁊ plenitudo
ei⁹: orbis terraꝝ et vniuerſi
q̇ habitāt in eo. Quia ip̄e ſuꝑ ma
ria fundauit eū: ⁊ ſuꝑ flumīa pre
pauit eū. Quis aſcēdet in montē
dn̄i: aut q̇s ſtabit in loco ſctō eius.
Innocēs manib⁹ ⁊ mūdo corde: q̇
nō accepit in vano aīam ſuaꝫ. nec
iurauit i dolo ꝓximo ſuo. Hic ac/
cipiet bn̄dictiōeꝫ a dn̄o: ⁊ miſcd'iaꝫ
a d̄o ſalutari ſuo. Hec eſt genera
tio querentiū eū: querentiū faciē
dei iacob. Attollite portas princi
pes vr̄as ⁊ eleuamini porte eter/
nales: ⁊ introibit rex gl'ie. Quis ē
iſte rex gl'ie: dn̄s fortis ⁊ potēs. do
min⁹ potēs in p̄lio. Attollite por/
tas ṗncipes vr̄as. ⁊ eleuami por/
te eternales: ⁊ introibit rex glorie
Quis ē iſte rex gl'ie: dn̄s virtutuꝫ
ipſe eſt rex glorie. ¶ Pſ. xxiiij.

AD te dn̄e leuaui aīam meaꝫ:
d̄s me⁹ in te ꝯfido nō erube/
ſcā. Neqꝫ irrideāt me inimici mei:
etenī vniuerſi q̇ ſuſtinēt te nō con
fundētur. Confundant̄ oēs iniq̄
agētes: ſuꝑuacue. Vias tuas do
mīe demōſtra mihi et ſemitas tu/
as edoce me. Dirige me in verita
te tua ⁊ doce me: q: tu es d̄s ſalua
tor me⁹ ⁊ te ſuſtinui tota die. Re

miniſcere miſerationū tuarū do/
mīe: ⁊ miſericordiaꝝ tuaꝝ q̄ a ſclo
ſunt. Delicta iuuētutis mee: ⁊ ig̃
rantias meas ne memineris.
Scd̄m miſcd̄iaꝫ tuā memēto mei
tu: ꝓpter bonitatē tuā dn̄e. Dul/
cis ⁊ rectus dn̄s: ꝓpter hoc legē da
bit delinquentib⁹ in via. Diriget
māſuetos in iudicio: docebit mi/
tes vias ſuas. Uniuerſe vie dn̄i
miſcd̄ia ⁊ veritas: requirētib⁹ te/
ſtamentū ei⁹ ⁊ teſtionia ei⁹. Pro
pter nomē tuū dn̄e ꝓpiciaberiſ pec
cato meo: multū eſt em̄. Quis eſt
hō qui timet dn̄m: legē ſtatuit ei i
via quā elegit. Anima ei⁹ in bo/
nis demorabit: ⁊ ſemē eius here/
ditabit terrā. Firmamentuꝫ eſt
dn̄s timentibus eū: ⁊ teſtamentū
ipſius vt manifeſtetur illis. Ocu/
li mei ſemꝑ ad dn̄m: qm̄ ipſe euel/
let d̄ laqueo pedes meos. Reſpi/
ce i me ⁊ miſerere mei: q: vnicus
⁊ pauꝑ ſum ego. Tribulationes
cordis mei mlt̄iplicate ſunt: d̄ ne/
ceſſitatibus meis erue me. Uidi
hūilitatē meā ⁊ laborē meū: ⁊ di/
mitte vniuerſa delicta mea. Re/
ſpice inimicos meos qm̄ mlt̄ipli/
cati ſūt: ⁊ odio iniquo oderūt me.
Cuſtodi aīam meā ⁊ erue me: nō
erubeſcā qm̄ ſperaui in te. Inno/
cētes ⁊ recti adheſerūt mihi: q: ſu
ſtinui te. Libera d̄s iſrl̄ ex omni/
bus tribulationib⁹ ſuis. Gloria.
Iudica me dn̄e ¶ ps̄. xxv.
i qm̄ ego in innocentia mea i
greſſus ſum: ⁊ in dn̄o ſperās non
infirmabor. Proba me dn̄e ⁊ tē/
pta me: vre renes meos ⁊ cor meū
Qm̄ miſcd̄ia tua ante oclos meoſ
eſt: ⁊ cōplacui i veritate tua. Nō
ſedi cū ꝯſilio vanitatis: ⁊ cuꝫ iniq̃
gerētib⁹ nō introibo. Odiui eccle
ſiā malignantiū: ⁊ cū impijs non
ſedebo. Lauabo inter innocētes
manus meas: ⁊ circūdabo altare
tuū dn̄e. Ut audiā vocem laudis
tue: ⁊ enarrē vniuerſa mirabilia
tua. Dn̄e dilexi decorē dom⁹ tue:
⁊ locū habitatiōis glorie tue. Ne
ꝑdas cū impijs d̄s aīaꝫ meā: ⁊ cū
viris ſanguinū vitā meā. In q̃ꝝ
manib⁹ iniq̃tates ſūt: dextera eo/
rū repleta eſt mūeribus. Ego au
tē in innocētia mea igreſſus ſuꝫ:
redime me: ⁊ miſerere mei. Pes
me⁹ ſtetit in directo: in eccleſijs be
nedicā te dn̄e. ¶ Sequit̄ ps̄. liij.
Deus in noīe tuo ſaluū me
d fac: ⁊ in virtute tua iudi/
ca me. De⁹ exaudi oratio
nē meaꝫ: auribus ꝑcipe v̄ba oris
mei. Qm̄ alieni inſurrexerūt ad/
uerſuꝫ me. ⁊ fortes queſierūt ani/
mā meā: ⁊ nō ꝓpoſuerūt deū ante
ꝯſpectū ſuū. Ecce em̄ d̄s adiuuat
me: ⁊ dn̄s ſuſceptor ē anime mee.
Auerte mala inimicis meis: i ve
ritate tua diſꝑde illos. Uolūtarie
ſacrificabo tibi: ⁊ ꝯfitebor noī tuo
dn̄e: qm̄ bonū eſt. Qm̄ ex oīn̄i tri/
bulatōe eripuiſti me: ⁊ ſuꝑ inimi
cos meos deſpexit oculus meus.
Glia. ¶ Sequit̄ imediate ps. Con
fitemī. vt infra qui d̄r tm̄ dn̄icis die
bus qn̄ noct̄. ſeruat̄ ab oct̄. ſacramti
vſq̄ ad. lxx. Sed a. lxx. vſq̄ ad pa/
ſca dn̄icis dieb⁹ qn̄ noct̄. ſeruat̄ d̄r lo
co Confitemi. ps̄. Dn̄s reg̃. decorē.
vts̄. fo. vj. Sequit̄ ps̄. cxvij.
c Onfitemī dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in ſcłm miſcdia eius. Dicat nunc
iſrł qm̄ bon⁹: qm̄ in ſcłm miſerico:
dia ei⁹. Dicat nunc dom⁹ aaron:
qm̄ in ſcłm miſicordia ei⁹. Dicāt
nunc qui timent dn̄m: qm̄ in ſcłm
miſcdia eius. De tribulatione in
uocaui dn̄m: ⁊ exaudiuit me in la
titudine domin⁹. Dn̄s mihi adiu
toꝛ: non timebo quid faciat mihi
homo. Dn̄s mihi adiutoꝛ: ⁊ ego
deſpiciā inimicos meos. Bonuꝫ
eſt confidere in dn̄o q̄ꝫ ꝯfidere i ho
mie. Bonū eſt ſperare in dn̄o: q̄ꝫ
ſperare in pn̄cipib⁹. Oēs gentes
circuierūt me: ⁊ in noie dn̄i quia
vltus ſum in eos. Circūdantes
circūdederūt me: et in noie dn̄i qꝛ
vltus ſum in eos. Circūdederūt
me ſicut apes ⁊ exarſerūt ſicut ig/
nis in ſpinis: ⁊ in noie dn̄i q̇a vlt⁹
ſum i eos. Impulſus euerſus ſuꝫ
vt caderē: ⁊ dn̄s ſuſcepit me. Foꝛ
titudo mea ⁊ laus mea dn̄s: ⁊ fa/
ctus eſt mihi in ſalutē. Vox exul/
tationis ⁊ ſalutis: in tabnaculis
iuſtoꝝ. Dextera dn̄i fecit virtuteꝫ
dextera dn̄i exaltauit me: dextera
dn̄i fecit virtutē Non moꝛiar ſed
viuā: ⁊ narrabo opa domini. Ca
ſtigās caſtigauit me dn̄s: ⁊ moꝛti
non tradidit me. Apite mihi poꝛ
tas iuſticie: ingreſſus in eas ꝯfite
boꝛ domino: hec poꝛta domini. iu
ſti intrabūt in eam. Cōfiteboꝛ ti/
bi qm̄ exaudiſti me: et fact⁹ es mi/
hi in ſalutē Lapidē quē repꝛoba
uerūt edificātes: hic fact⁹ eſt in ca
put anguli. A domio factū ē iſtō:
⁊ eſt mirabile in oculis nr̄is. Hec
eſt dies quā fecit dominus: exulte
mus ⁊ letemur i ea. O dn̄e ſaluū
me fac. o domie bn̄ pſperare: be/
nedictus q̇ venit in noie domini.
Benedixim⁹ vobis de domo do/
mini: deus domin⁹ ⁊ illuxit nobis
Conſtituite diē ſolennē in ꝯden/
ſis: vſqꝫ ad coꝛnu altaris. De⁹ me
us es tu ⁊ ꝯfiteboꝛ tibi: d̄s me⁹ es
tu ⁊ exaltabo te. Cōfiteboꝛ tibi q̇/
niā exaudiſti me: et fact⁹ es mihi
in ſalutē. Confitemi domino qm̄
bon⁹: qm̄ in ſcłm miſcdia eius.

B Eati imma/ ¶ Pſ. cxviij.
culati in via: qui ambulant
in lege domini. Beati q̇ ſcrutant̄
teſtimonia ei⁹: in toto coꝛde exqui
rūt eū. Nō em̄ q̇ opant̄ iniquita/
tē: in viis ei⁹ ambulauerunt Tu
mādaſti: mādata tua cuſtodiri ni
mis. Vtinā dirigant̄ vie mee: ad
cuſtodiēdas iuſtificationes tuas.
Tūc non ꝯfundar: cū pſpexero i
oibus mādatis tuis. Confiteboꝛ
tibi in directione coꝛdis: in eo qꝛ
didici iudicia iuſticie tue. Iuſtifi/
catiōes tuas cuſtodiā: nō me dere
linq̄s vſqꝫquaqꝫ. ¶ In quo coꝛri/
git adoleſcentioꝛ viā ſuā: in cuſto/
diēdo ſmones tuos. In toto coꝛ/
de meo exq̇ſiui te: ne repellas me
a mādatis tuis. In coꝛde meo ab
ſcōdi eloquia tua: vt non peccē ti/
bi. Benedict⁹ es domie: doce me
iuſtificatiōes tuas. In labiis me
is: pnūciaui oia iudicia oris tui.
In via teſtimonioꝝ tuoꝝ delecta
tus ſum: ſicut in oibus diuitiis.
In mādatis tuis exarceboꝛ: et cō
ſiderabo vias tuas. In iuſtifica/
tionib⁹ tuis meditaboꝛ: non obli/
uiſcar ſmōes tuos. Gla pſ̄

R Etribue ſeruo tuo viuifica

me: ⁊ cuſtodiam ſermones tuos. Reuela oculos meos: ⁊ cõſiderabo mirabilia de lege tua. Incola ego ſum in terra: nõ abſcondas a me mandata tua. Concupiuit anima mea deſiderare iuſtificationes tuas: in omni tpe. Increpaſti ſupbos: maledicti q̃ declinãt a mãdatis tuis. Aufer a me obprobrium ⁊ ↄtẽptum: q꞉ teſtimonia tua exquiſiui. Etem̃ ſederunt principes ⁊ aduerſum me loquebãtur: ſeruus aũt tuus exercebaẜ in iuſtificationib⁊ tuis. Nã ⁊ teſtimonia tua meditatio mea eſt: ⁊ ↄſilium meũ iuſtificatiões tue. ¶ Adheſit pauimento aĩa mea: viuifica me ſcdm verbũ tuũ. Vias meas enunciaui et exaudiſti me: doce me iuſtificatões tuas. Viam iuſtificationũ tuaꝝ inſtrue me: ⁊ exercebor in mirabilib⁊ tuis. Dormitauit aĩa mea p̄ tedio: ↄfirma me in verbis tuis. Viã iniquitatis amoue a me: ⁊ de lege tua miſerere mei. Viaꝝ veritatis elegi: iudicia tua nõ ſum oblit⁊. Adheſi teſtimonijs tuis dñe: noli me cõfundere. Viam mandatoꝝ tuoꝝ cucurri: cũ dilataſti cor meum.

¶ Sequit̃ ſymboluꝫ bti Athanaſij epi.

Quicunqꝫ vult ſaluus eſſe: ante oĩa opus ẽ vt teneat catholicã fidẽ. Quã niſi q̃ſqꝫ integraꝫ inuiolatãqꝫ ſeruauerit: abſqꝫ dubio in eternum peribit. Fides auteꝫ catholica hec eſt: vt vnũ deum in trinitate ⁊ trinitatẽ in vnitate veneremur. Neqꝫ cõfundentes pſonas: neqꝫ ſubſtãtiã ſeparantes. Alia eſt em̃ perſona pris alia filij: alia ſpũſcti. Sed patris ⁊ filij ⁊ ſpũſancti vna ẽ diuinitas: equalis gloria coeterna maieſtas. Qualis pr̃ talis filius: talis ſpirituſanct⁊. Increat⁊ paẜ increatus fili⁊: increat⁊ ſpũſanctus. Immenſus pater immenſus fili⁊: immenſus ſpũſanctus. Eternus pr̃ eternus filius: eternus ſpũſanct⁊. Et tamẽ nõ tres eterni: ſed vnus eternus. Sicut non tres increati nec tres immẽſi: ſed vnus increatus ⁊ vnus immenſus. Siliter oĩpotens pr̃ oĩpotẽs filius: oĩpotens ſpũſanct⁊. Et tamẽ non tres oĩpotẽtes: ſed vnus oĩpotens. Ita deus paẜ deus filius: ds ſpũſanct⁊. Et tamẽ non tres dij: ſed vnus eſt ds. Ita dñs paẜ dñs filius: dñs ſpũſanctus. Et tamẽ nõ tres dñi: ſꝫ vn⁊ ẽ dñs Quia ſicut ſingillatim vnãquãqꝫ pſonã deũ aut dñm confiteri xp̃iana veritate ↄpellimur: ita tres deos aut dños dicere catholica religione ꝓhibemur. Paẜ a nullo eſt fact⁊: nec creat⁊ nec genitus. Filius a pr̃e ſolo eſt: non factus nec creatus ſed genit⁊. Spirituſanct⁊ a patre ⁊ filio non factus nec creatus nec genit⁊ ſed ꝓcedens. Vnus ḡ pater nõ tres patres vnus filius nõ tres filij: vn⁊ ſpũſanct⁊ nõ tres ſpũſancti. Et in hac trinitate nihil pri⁊ aut poſterius nihil maius aut min⁊: ſed tote tres pſone coeterne ſibi ſũt ⁊ coequales. Ita vt ꝑ oĩa ſicut iã ſupradictum eſt: ⁊ vnitas in trinitate ⁊ trinitas in vnitate veneranda ſit. Qui vult ergo ſaluus

eſſe: ita de trinitate ſentiat. Sed neceſſariū eſt ad eternā ſalutē: vt incarnationē quoq; dñi nr̄i ieſu xp̄i fideliter credat. Eſt ḡ fides recta vt credam⁹ ⁊ ꝯfiteamur: qꝛ dominus noſter ieſus xp̄us dei fili⁹ deus ⁊ homo ē. Deus ē ex ſubſtātia patris ante ſecula genit⁹: ⁊ homo eſt ex ſubſtātia matris in ſeculo natus. Perfect⁹ deus perfect⁹ hō: ex aīa ratōnali ⁊ humana carne ſubſiſtens. Equalis patri ſm̄ diuinitatē: minoꝛ patre ſm̄ hūanitatem. Qui licet d̄s ſit ⁊ hō: nō duo tamē ſed vnus eſt xp̄us. Vn⁹ autē non ꝯuerſione diuinitatis i carne: ſed aſſumptōe hūanitatis in deo. Vnus oīno non ꝯfuſione ſuſtantie: ſed vnitate ꝑſone. Nā ſicut aīa rationalis ⁊ caro vnus ē hō: ita d̄s ⁊ hō vnus eſt xp̄s. Qui paſſus eſt ꝓ ſalute nr̄a: deſcendit ad inferos tertia die reſurrexit a moꝛtuis. Aſcendit ad celos ſedet ad dexterā dei patris oīpotentis: inde venturus ē iudicare viuos et moꝛtuos. Ad cui⁹ aduentū oēs hoīes reſurgere habēt cū coꝛpib⁹ ſuis: ⁊ reddituri ſunt d̄ factis proprijs rationē. Et qui bona egerūt ibunt in vitā eternā: q̄ vero mala in ignē eternū. Hec ē fides catholica quā niſi q̄ſq; fideliter firmiter q; crediderit: ſaluus eſſe nō poterit. Glia. ¶ Deinde dñicis diebus ⁊ feriatis dieb⁹ ꝑ aduen. ⁊ .xl. d̄r añ. ad primā vt i aduē. ⁊ .xl. loco ſuo notat̄ cū cap̄. Dñe miſerere. ⁊ ceteris vt infra. exceptis feſtis dupli. ⁊ ſemidupli. ⁊c. ¶ Sed ab oct. epi. vſq; ad dñicā primā in .xl. tā dñicis q̄ȝ feriatis diebus d̄r ad primā. Añ. Dñe exaudi p̄ces ſuoꝝ tuoꝝ. cū Cap̄. Domine miſerē ⁊c. vt infra. ¶ Ab octavo penth. tm̄ dñicis dieb⁹ ſiue de ſanctis ſiue de tp̄e ſeruat̄ exceptis feſtis dupli. ⁊ ſemidupli. ⁊ infra octa. ſolēnes d̄r ad primā hec Añ. Benedicat nos d̄s pr̄ cuſtodiat nos ieſus xp̄s illuminet nos ſpūſſanctus oībus dieb⁹ vite nr̄e ꝯfirmet nos virtus xp̄i: intercedētib⁹ ſctis ſuis indulgeat nob̄ dñs vniuerſa delicta noſtra. Deinde Cap̄. Dñe miſerē. cū ceteris vt infra. Sed ab octa. penth. feria. die. vſq; ad aduen. ſiue de ſanctis ſiue de tp̄e ſeruat̄ exceptis excipiendis vrs̄. d̄r ad primā hec. Añ. Adeſto d̄s vnus omp̄s pater ⁊ filius ⁊ ſpūſſctūs. cū cap̄. ⁊c. vt ſequitur.

Domine miſerē nr̄i ¶ Capm te eīm expectauim⁹ eſto brachiū noſtrū in mane ⁊ ſalus nr̄a i tp̄e tribulationis. Deo ḡ. R. Xp̄e fili dei viui. Miſerere nob̄. Xp̄e fi. V. Qui ſedes ad dexterā p̄ris. Miſerē. Glia. Xp̄e. V. Exurge dñe adiuua nos. Et liba nos ꝓpter nomē ſctm̄ tuū. Kyrieſ. ter. Xp̄eel. ⁊. Kyrieſ. ter. Pat nr̄. Et. V. Viuet aīa mea ⁊ laudabit te. Et iudicia tua adiuuabūt me. V. Erraui ſicut ouis que perijt require ſeruū tuū qꝛ mādata tua nō ſum oblit⁹. Credo. Quo finito repetitur Carnis reſur. Et vi. et. Deinde ſeq̄ntes p̄ces.

Repleat̄ os meū laude. Vt cātem gloriā tuā tota die magnitudinē tuā. Dñe auerte faciē tuam a peccatis meis. Et oēs iniquitates meas dele. Coꝛ mundū crea in me deus. Et ſpiritū rectū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſnnoua in viſceribus meis. Ne
ꝓiicias me a facie tua Et ſpiritum
ſanctũ tuũ ne auferas a me Red
de mihi leticiam ſalutaris tui. Et
ſpiritu ꝑncipali ꝯfirma me. Eri/
pe me dñe ab hoīe malo. A viro in
iquo eripe me. Eripe me ď inimi
cis meis ďs meꝰ Et ab inſurgenti
bꝰ ī me liba me. Eripe me ď opan
tibus iniquitatē. Et de viris ſan/
guinũ ſalua me. Sic pſalmũ di/
cam nomini tuo in ſclm ſeculi. Vt
reddã vota mea de die in diē. Ex/
audi nos deꝰ ſalutaris nr̄. Spes
omniũ finium terre ⁊ in mari lō/
ge. Deus in adiutoriũ meũ intē/
de. Dñe ad adiuuandũ me feſtia.
Sctē deus ſancte fortis ſctē ⁊ im/
mortalis. Miſerere nobis. Bene
dic aĩa mea dño. Et om̄ia q̄ intra
me ſunt nomi ſancto eiꝰ. Bñdic
aĩa mea dño. Et noli obliuiſci oēs
retributiōes eius. Qui ꝓpiciat oī
bus iniquitatibꝰ tuis. Qui ſanat
oēs infirmitates tuas. Qui redi/
mit de interitu vitã tuã. Qui coro
nat te in miſcðia ⁊ miſerationibꝰ.
Qui replet in bonis deſideriũ tu
um. Renouabitur vt aquile iuuē
tus tua. Dignare dñe die iſto. Si
ne peccato nos cuſtodire. ¶ In .xl.
poſt dñicaꝫ Inuocauit. feria. diebꝰ
tm̄ qñ noct. cũ preci. ſeruat̄ ď: hic Cō
fiteor. Miſereatur. ⁊ Indulgenti
am. Rc. s. circa kalenď. Seinde Mi
ſerere noſtri dñe. cũ ceteris vt infra
Alias extra .xl. tã dñicis q̄ȝ feria. die
bus ſiue de tpe ſiue de ſctis ſeruatur
ſequit̄ imediate poſt Sine pctõ. Mi
ſerere noſtri dñe Miſerere noſtri
Fiat miſcðia tua dñe ſuper nos.

Quēadmoduꝫ ſpera. Ꝓ fideli/
bus defunctis. Requiē eternã do/
na eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luceat eiſ
Requieſcant in pace. Amen. Eſto
nobis dñe turris fortitudis. A fa/
cie inimici. Dñe exau. Et clamor.
¶ Seinde dñicis diebꝰ ſiue de ſctis ſi
ue de tpe ſeruat̄. Et ſilr̄ ferialibus
diebus qñ de ſanctꝭ ſeruat̄ dicit̄ poſt
Dñe exau. ora. Dñs vo. Oremus
Coll. Dñe ſancte pater. cum ceter
per totũ vt infra. Sic fiat etiã in vi
gilijs que habent ſcm̄ vel ſctõs vt iã
ſup̄ notatũ eſt. Sed ferialibꝰ diebꝰ
per totũ annũ qñ noct cum p̄cibꝰ ſer/
uatur tunc poſt Dñe exauď. dicitur
imediate pſ. Miſerere mei. vrſ. cũ
Gloria. Alla. vel. Laus tibi ď. vrſ.
Seinde. Exurge dñe adiuua nos
Et libera nos ꝓpter nomē ſanctuꝫ
tuum. Dñe deꝰ virtu. cõuer. nos
Et oſtende fa. tu. ⁊ ſalui erimus.
Dñe exau. Dñs vo. Oremꝰ Coll.
Dñe ſancte pater. cuꝫ ceteris vt in/

Domine ſancte (fra. Coll.
pater omnipotēs eterne de
us qui nos pctõres ad principiuꝫ
huius diei non noſtris meritis. ſꝫ
tua ſanctiſſima gratia ꝑuenire fe
ciſti tua nos hodie ſalua virtute ⁊
concede vt in hac die ⁊ in alijs die/
bus ad nullũ declinemus morta/
le pctm̄: nec vlluꝫ incurramꝰ mor
tis ꝑiculũ aut vite ſcandaluꝫ: ſed
ſemꝑ ad tuã iuſticiã faciendã nr̄a
ꝓcedãt eloq̄a dirigant̄ ſil̄ cogitati
ones ⁊ opa. ¶ Sequit̄ alia coll. ſine
Dñs vobiſ. Et ſine Oremꝰ.
Adſit nob q̄ſumꝰ dñe virtus
ſpũſſancti que ⁊ corda ⁊ corpa no/
ſtra clemēter expurget et ab om̄i/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

bus ſemper tueatur aduerſis. P
xp̄m dn̄m noſ. Amen. Deinde. v.
Precioſa in cōſpectu dn̄i. Mors
ſanctoꝝ eiꝰ. ℟. v. Exultabūt ſancti
in gloria. letabunt in cubilibꝰ ſu/
is. Oremꝰ ſine Dn̄s vobiſcū
Sancta maria mater dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i pia ꝛ ꝑpetua virgo cū om
nibus ſctis ꝛ electis dei orare ꝛ in/
tercedere dignare ꝓ nobis miſerꝫ
pctōribus ad dn̄m deū patrē omi/
potentē: vt mereamur ab eo ad/
iuuari ſaluari ꝓtegi ac defendi.
Qui in trinitate perfecta viuit et
regnat ds̄ ꝑ oīa ſcl̄a ſcloꝝ. Amen.
Deinde dr̄ ter. Deꝰ in adiutorium
meū intēde. Dn̄e ad adiuuandū
me feſtina. Deus in adiutorium
meū intēde. Dn̄e ad adiuuandū
me feſtina. Deus in adiu. me. in/
tēde. Dn̄e ad adiu. me feſti. Deind
Gloria pr̄i. Sicut erat ꝛc. Deind
Kyriel. ſemel. Xp̄eel. ſel. Kyriel. ſe
mel. Pr̄ nr̄. Et ne. v. O dn̄e reſpi/
ce in ſeruos tuos. Et in opa tua di
rige filios eoꝝ. ℟. v. Et ſit ſplendor
dn̄i dei ſup nos. Et opa manuum
nr̄aꝝ dirige ſup nos: ꝛ opus ma/
nuū noſtrarū dirige. Oremꝰ ſine
Dirigere ꝛ ꝯſer/ (Dn̄s vob.
uare dignare dn̄e ſctē pater
omp̄s eterne ds̄ rex celi ꝛ terre ho
die ꝛ ꝙtidie corda ꝛ corpa nr̄a ſen/
ſus quoqꝫ ꝛ ſermones ꝛ oēs actꝰ
nr̄os in via ꝛ in lege mandatorū
tuoꝝ preſta nobis q̄ſ dn̄e facere
volūtatē tuā vt miſcdiam tuā in/
uenire mereamur ꝛ vt placē poſ/
ſimus in cōſpectu filij tui: angeli
tui boni comitetur nobiſcū ad di/
rigendos pedes nr̄os in viā pacis
ꝓſperitatis ꝛ ſalutis vt hic ꝛ ineter
num ꝑ te ꝛ in te ſemꝑ ſalui ſani et
liberi eē mereamur rex glie. Qui
in trinitate ꝑfecta viuis ꝛ regnas
deꝰ. P oīa ſecula ſcloꝝ. Amē. Dn̄s
vob. Bn̄dicamꝰ do. Deo gr̄. Et aīe
Et non plꝰ. ¶ Nota qn̄ dn̄icis diebꝰ
ſeruatr de ſanctis Et ſilr ferialibꝰ
diebꝰ ſiue de ſanctis ſiue de tp̄e ſerua
tur tūc ad primā dr̄ hymnus vts̄. niſi
aliud in ſuo loco notatr. Deinde ps.
Deꝰ in noīe tuo. fo. xxxiiij. ps. Be
ati imaculati. fo. xxxv. cū ceteris p̄
termiſſo. ps. Confitemi. fo. xxxiiij.
qui tm̄ dr̄ dn̄icꝭ diebꝰ qn̄ noct. ſeruatr
vts̄. dictū eſt. Et quilibꝫ ps. tunc dr̄
cum Gloria. Cetera omnia vts̄. ſcꝫ
An̄. Cap. ℟. ꝛc. niſi aliud notatur
in ſuo loco. ¶ In. xl. vo feriatis die/
bus tm̄ poſt dn̄icam Inuocauit. qn̄
noct. ſeruatur dicuntur preces ꝓ ep̄o
noſtro vt ſequitur videlicet. Finita
col. Dirigere ꝛ Benedica. domio.
dicitur immediate. ps. Inclina do/
mine aurem tuam. fol. xxv. cum
Gloria. Kyriel. ſemel. Xp̄eel. ſemel
Kyriel. ſemel. Paṫ noſter. Et ne
nos ℟. v. Saluum fac ſeruum tuū
domine. Deus meus ſperantem
in te. Mitte illi auxilium d̄ ſancto
Et de ſyon tuere eum. Eſto ei do.
tur. for. A facie inimici. Nihil pro
ficiat inimicus in eo. Et filius ini
quitatis non apponat nocere ei.
Dominus conſeruet eum ꝛ viui
ficet eum. Et beatum faciat eum
in terra: ꝛ non tradat eum in ani
mam inimicorum eius Domine
exaudi orationem meam. Et cla/
mor meus ad te veniat. Non dicitr
Dn̄s vobiſcū. ſed Oremꝰ. Colla.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

O Mnipotens ſempiterne deus
q̄ facis mirabilia ſolus p̄ten
de ſup famulū tuū antiſtitē noſtꝝ
N. ⁊ ſup cūctos illi cōmiſſos ſpiri/
tū gratie ſalutaris: ⁊ vt in verita
te tibi cōplaceāt: perpetuū eis ro
rē tue benedictiōis infunde. Per
xp̄m do. no. Amē. Deinde ſequitur
imediate ps. Dn̄e exaudi oratione
meā auribꝰ. fo. xxvij. cū Requiē.
Deinde ſine Kyriel. dr. Pat noſter
Et ne. Requiē eternā dona eis
dn̄e. Et lux. Ne tradas domie be
ſtijs aīas ꝯfitentium tibi. Et aīas
pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris in
finē. Ne intres in iudiciū tuū cū
ſeruis tuis dn̄e. Quia nō iuſtifica
bitur in conſpectu tuo oīs viuēs.
Credo videre bona dn̄i. In terra
viuentium. A porta inferi. Erue
dn̄e aīas eoꝝ. Deinde ſine Dn̄e ex
au. et ſine Dn̄s vobiſ. dr: Oremus.

P Artē beate reſurre ¶Coll.
ctionis obtineant aīe fideli/
um defunctoꝝ vitāq; eternam ha
bere mereant in celis. Per te ieſu
xp̄e. Qui cū p̄re ⁊ ſp̄ūſctō viuis et
reg. ds p oīa ſecula ſe. Amē. Reqe
ſcant in pace. Amen. Et non plus.

Ad tertiam dicto Pa

ter nr̄. Aue ma. ⁊ Xp̄e au. ⁊c. vrs. dr
v. Benedicā dn̄m in oīni tp̄e. Sē
per laus eiꝰ i ore meo. Deind. De
us in adiuto. ⁊c. Deinde. Hymus.

N Unc ſancte nob ſp̄us vnum
p̄ri cū filio dignare ꝓmptus
igeri nr̄o refuſus pectori. Os lin/
gua mēs ſenſus vigor cōfeſſionē
ꝯſonet flāmaſcat igne caritas ac/
cendat ardor p̄ximos. Preſta p̄
p̄iſſime p̄rꝗ cōpar vnice cū ſpiri
tu paraclito regnās p omne ſclm
Amen. ¶Pſalmus.

L Egē pone mi
hi dn̄e viā iuſtificatio
nū tuarū: ⁊ exquirā
eā ſemp. Da mihi in
tellectū ⁊ ſcrutabor legē tuā: ⁊ cu/
ſtodiā illā in toto corde meo. De
duc me in ſemita mandatoꝝ tuo/
rū: q: ipā volui. Inclina cor me/
um in teſtimonia tua: ⁊ non in aua
riciā. Auerte oculos meos ne vi/
deant vanitatē: in via tua viuifi/
ca me. Statue ſeruo tuo eloquiū
tuū: in timore tuo. Amputa ob/
probriū meū qd̄ ſuſpicatꝰ ſum: q̄a
iudicia tua iocunda. Ecce ꝯcupi/
ui mandata tua: in equitate tua
viuifica me. ¶Et veniat ſup me
miſc̄dia tua dn̄e: ſalutare tuū ſm
eloquiū tuū. Et reſpōdebo exp̄ro
brātibꝰ mihi vbū: q: ſperaui i ſer/
monibꝰ tuis. Et ne auferas d ore
meo vbū veritatꝰ vſq̄q̄: q: in iu
dicijs tuis ſupſperaui. Et cuſto/
diā legē tuā ſp in ſclm: ⁊ in ſclm ſe
culi. Et ambulabā i latitudīe: q̄a
mādata tua exq̄ſiui. Et loq̄bar in
teſtimonijs tuis in ꝯſpectu regū: et
nō cōfundebar. Et meditabar in
mādatis tuis q̄ dilexi. Et leuaui
manꝰ meas ad mandata tua q̄ di
lexi: ⁊ exercebor in iuſtificatōnibꝰ
tuis. Glia.

M Emor ¶Ps.
eſto verbi tui ſeruo tuo: in q̄
mihi ſpem dediſti. Hec me conſo
lata eſt in humilitate mea: q̄a elo
quium tuū viuificauit me. Su/
perbi inique agebant vſq; quaq;
a lege autem tua non declinaui.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Memoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ̃ a ſeclo
dñe: ⁊ ꝯſolat⁹ ſuꝫ. Defectio tenu/
it me ꝓ pctōꝛib⁹: derelinquētibus
legē tuā. Cantabiles mihi erant
iuſtificatiōes tue: in loco ꝑegrina
tiōis mee. Memoꝛ fui nocte noīs
tui dñe: ⁊ cuſtodiui legē tuā Hec
facta eſt mihi: q: iuſtificatiōes tu/
as exquiſiui. ¶ Portio mea dñe:
dixi cuſtodire legē tuā. Deꝑcatus
ſum facieꝫ tuā in toto coꝛde meo:
miſerere mei ſcdm̄ eloquiū tuum
Cogitaui vias meas: ⁊ ꝯuerti pe
des meos in teſtimonia tua. Pa
rat⁹ ſum ⁊ non ſum turbat⁹: vt cu
ſtodiā mādata tua. Funes pecca
toꝝ circūplexi ſunt me: ⁊ legeꝫ tu/
am nō ſuꝫ oblit⁹. Media nocte ſur
gebā ad ꝯfitendū tibi: ſuꝑ iudicia
iuſtificatiōis tue Particeps ego
ſum oīm timentiū te: ⁊ cuſtodien
tiū mādata tua. Miſcdia tua dñe
plena eſt terra: iuſtificatōes tuas
doce me. Gloria. ¶ Ps.
Bonitatē feciſti cuꝫ ſeruo tuo
dñe: ſm verbū tuū. Bonitateꝫ et
diſciplinā ⁊ ſciam doce me: q: mā/
datis tuis credidi. Priuſq̄ humi
liarer ego deliqui: ꝓpterea eloqui
um tuū cuſtodiui. Bonus es tu:
⁊ in bonitate tua doce me iuſtifi/
catiōes tuas. Multiplicata eſt ſu
per me iniquitas ſuꝑboꝝ: ego au
tē in toto coꝛde ſcrutaboꝛ mādata
tua. Coagulatum eſt ſicut lac coꝛ
eoꝝ: ego vero legeꝫ tuā meditat⁹
ſum Bonū mihi quia humiliaſti
me: vt diſcam iuſtificatiōes tuas.
Bonum michi lex oꝛis tui: ſuper
milia auri ⁊ argenti. ¶ Man⁹ tue
fecerūt me ⁊ plaſmauerūt me: da
mihi intellectū vt diſcā mandata
tua. Qui timent te videbūt me et
letabunt: q: in verba tua ſuꝑſpe/
raui. Cognoui dñe q: equitas iu
dicia tua: ⁊ in veritate tua hūilia/
ſti me. Fiat miſcdia tua vt ꝯſolet
me: ſm eloquiū tuū ſuo tuo. Ve
niāt mihi miſeratōes tue ⁊ viuā:
q: lex tua meditatio mea eſt. Con
fundant ſuꝑbi q: iniuſte iniq̄tatē
fecerūt in me: ego aūt exercebo: ī
mādatis tuis. Conuertant mihi
timētes te: et q̇ nouerūt teſtimo/
nia tua. Fiat coꝛ meū immacula
tū in iuſtificationib⁹ tuis: vt non
ꝯfundar. Gloria ¶ Deinde per ad
uen. ⁊ .xl. dr añ. Cap. R. ⁊c. vt ibidē
notatur Sed ab oc. epi. vſq; ad dñi
cam primam in .xl. dñicis et feriatis
diebus. ſiue de ſanctis ſiue de tempo
re ſeruatur. exceptis feſtis ſummis
duplici. ⁊ ſemidu. ⁊ infra oct.. ⁊ quā/
do de patronis ſeruatur dr ad. terciā
Añ. Deduc me domine in ſemita
mandatoꝛum tuoꝛum. ¶ Sed ab
oct. penthe. vſq; ad aduētuꝫ domi/
ni tam dñicis diebus q̄ꝫ feriatis die/
bus dicitur ad terciaꝫ Añ. Te vnū
in ſubſtātia trinitatē in perſonis
confitemur ¶ Sequitur dñicis die
bus tm̄ quando noctur. ſeruatur di
citur cap. de dñica pnti. Deinde ab
oct. ephi. vſq; ad .xl. ⁊ ab oct. pēthe.
vſq; ad aduētuꝫ dr. R. Inclina coꝛ
meum deus. In teſtimonia tua
Inclina. V. Auerte oculos meos
ne videant vanitatē in via tua vi
uifica me. In te. Glia. Inclina. V.
Ego dixi dñe miſerere mei. Sana
animam meam quia peccaui ti/
bi. Deinde. Dominus vobiſcum.

Oremus. Coll'. de dn̄ica ſp p̄ſenti
cū ſua concluſione. Qua finita dicit̄
Dn̄s vobiſcū. Bn̄dicam⁹ domio.
Et anime oīm fidel'. Et non plus.
¶ Nota q̄ tali mō dicēda ſūt R. ad
horas p totū annū ſiue de ſctis ſiue
de tp̄e ſeruat̄ except̄. R. Spes mea
rc. vt in. lxx. et R. ad horas in. xl. ſi/
ue quis ſolus legerit ſiue plr̄es adin
uicē ita q̄ prima clauſula R. legat̄
bis an̄ vſ. Deinde vſ. ſel' tm̄ Poſt v.
Repetitio ſel'. Deinde. Gloria. vſq̄
Sicut erat. excluſiue quo finito re/
petit̄ R. vſq̄ ad vſ. Deinde v. et col'.
rc. ¶ Feriatis diebus ab oct. epiph.
vſq̄ ad dn̄icā primā in. xl. et ab oct.
pēth. vſq̄ ad aduen. dn̄i qn̄ noct. cū
p̄cibus ſeruat̄ dr̄ ad. iij. an̄. vtſ. īme
diate notatū ē ſm tp̄s. cū cap. rc. vt

Sana me dn̄e (ſequit̄ Capm
et ſanabor. ſaluū me fac et ſal
uus ero. qm̄ laus mea tu es domi
ne d̄s me⁹. Deo g̃. R. Sana aīā
meā. Quia peccaui tibi. Sana. v.
Ego dixi dn̄e miſerere mei. Quia
Gl'ia. Sana. vſ. Adiutor me⁹ eſto
dn̄e. Ne derelinq̄s me neq̄ deſpi/
cias me d̄s ſalutaris me⁹. Deinde
dr̄ flexis genib⁹. Kyriel'. ter. Xp̄eel'.
ter. Kyriel'. ter. Pr̄ nr̄. Et ne. Deīn

Ego dixi (ſeq̄ntes Preces.
dn̄e miſerere mei. Sana
aīam meā q2 peccaui tibi.
Conuertere dn̄e vſq̄quo. Et dep̄
cabilis eſto ſup ſeruos tuos. De⁹
tu conuerſus viuificabis nos. Et
plebs tua letabit̄ in te. Oſtēde no/
bis dn̄e miſcd'iam tuā. Et ſaluta/
re tuū da nob. Sacerdotes tui in
duant̄ iuſticia. Et ſancti tui exul/
tent. Saluū fac p̄p̄lm tuū dn̄e. Et
bn̄dic hereditati tue et rege eos et
extolle illos vſq̄ in eternū. Fiat
pax in virtute tua. Et abūdantia
in turrib⁹ tuis. Fiat miſcd'ia tua
dn̄e ſup nos. Quēadmodū ſpera
uim⁹ in te. Pro fidelib⁹ defunct̄
Requiē eternā dona eis dn̄e et lux
ppetua luceat eis. Requieſcant
in pace Amē. Eſto nob dn̄e turris
fortitudinis. A facie inimici. Dn̄e
exaudi. Et clamor. Deīde p̄s. Mi/
ſerere mei. fo. vj. cū Gl'ia pr̄i. In fi
ne dr̄ Allī'a. vel. Laus tibi dn̄e. vtſ.
ſm tp̄s. Deinde v. Exurge dn̄e ad
iuua nos. Et libera nos ꝓpter no/
mē ſctm̄ tuū. v. Dn̄e d̄s virtutū
ꝯuerte nos. Et oſtēde faciem tuā et
ſalui erim⁹. Dn̄e exau. Et clam.
Dn̄s vob. Orem⁹. Coll'. ſp de dn̄i/
ca iā, pxime p̄terita cum ꝯcluſione et
Bn̄dicam⁹ dn̄o. Et aīe. Et nō pl⁹.
¶ Notādū q̄ i. xl. ad terciā feria. die
bus qn̄ noct. ſeruat̄ dictis p̄cib⁹ pre/
dictis vſq̄ ad p̄s. Miſerere mei d̄.
incluſiue ſine Gloria. leguntur p̄s.
ſequentes et ſub vno Gloria. oēs
concludentur videlicet p̄s. Deus in
noīe tuo ſaluū me fac. fo. xxviij.
p̄s. Miſerere mei deus miſerere
mei quia in te confidit. fo. xvij. p̄s.
Deus miſereatur noſtri et benedi
cat nobis. fo. vij. p̄s. Deus in adiu
torium meum intende. fo. xx. p̄s.
Inclina domine. fo. xxv. p̄s. Ad te
leuaui oculos meos qui habitas
in celis. fo. xlij. p̄s. De profundis
clamaui ad te domine. fo. De
inde finito. p̄s. De profundis. dicit̄
Gl'a pr̄i. Sicut. Laus tibi dn̄e rex.
Deinde. Exurge dn̄e. Et libera.
Dn̄e d̄s vtu. Et oſtēde faciē tuam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Dñe exau. Et cla. Dñs vo. Ore/
mus. Coll'. dñical'. Qua finita ſine
cõcluſione dicunt̃ hee due coll'. ſeque/
tes ſub vna concluſione. ¶ Collecta.
DEus q̃ peccãtiuꝫ aĩas nõ vis
ꝑire ſed culpas ꝯtine quam
meremur irã ⁊ quã ꝑcamur ſup
nos effunde clementiã: vt de me/
roꝛe gaudiũ tue miſcdie ꝯſequa/
VIde dñe infir/ Coll'. (mur.
mitates nr̃as ⁊ celeri nobis
pietate ſuccurre. P dñm no. ie. ⁊c.
Dñs vob. Bñdicamus dño Deo.

Ad ſextã dicto Pater

nr̃. Aue. ⁊ Xp̃e au. vrs̃ dr̃ v. Oſten
de nob dñe miſcdiaꝫ tuaꝫ. Et ſalu/
tare tuũ da nob. Deinde Deus in
adiuto. vrs̃. ¶ Sequitur Hymn⁹.
REctoꝛ potẽs verax ds̃ qui tẽ
peras rex vices ſplẽdoꝛe ma
ne inſtruis ⁊ ignib⁹ meridiẽ. Ex/
tingue flãmas litiũ aufer caloꝛeꝫ
noxiũ cõfer ſaluteꝫ coꝛpoꝝ veraqꝫ
pacẽ coꝛdiũ. Preſta pr̃ pi. vrs̃. ps
DEfecit in ſalu/
tare tuũ aĩa mea: ⁊ in
verbũ tuũ ſupſpera/
ui. Defecerunt oculi
mei in eloquiũ tuũ: dicẽtes qñ cõ/
ſolaberis me. Quia fact⁹ ſuꝫ ſicut
vter in pruina: iuſtificatões tuas
nõ ſum oblit⁹. Quot ſunt dies ſer
ui tui: qñ facies de ꝑſequẽtib⁹ me
iudiciũ. Narrauerũt mihi iniqui
fabulatiões: ſꝫ nõ vt lex tua. Om
nia mãdata tua veritas: iniqui ꝑ
ſecuti ſunt me adiuua me. Pau
lomin⁹ ꝯſummauerũt me in t̃ra:
ego aũt nõ dereliq̃ mandata tua.
Scd̃m miſcdiaꝫ tuã viuifica me:
⁊ cuſtodiã teſtimonia oris tui.
¶ In eternũ dñe: v̓buꝫ tuũ ꝑma/
net in celo. In generatiõe ⁊ gene
ratiõeꝫ veritas tua: fundaſti ter/
rã ⁊ ꝑmanet. Oꝛdinatiõe tua ꝑſe
uerant dies: qm̃ oĩa ſeruiunt tibi.
Niſi qꝛ lex tua meditatio mea ẽ:
tũc foꝛte periſſeꝫ in hũilitate mea
In eternũ nõ obliuiſcar iuſtifica/
tiones tuas: qꝛ in ipſis viuificaſti
me. Tuus ſuꝫ ego ſaluũ me fac:
qm̃ iuſtificatiões tuas exquiſiui.
Me expectauerũt pctõꝛes vt ꝑde/
rẽt me: teſtimonia tua intellexi.
Oĩs ꝯſummatiõis vidi finẽ: latũ
mãdatũ tuũ nimis. Glia. ¶ ps.
QUomõ dilexi legẽ tuã dñe: to
ta die meditatio mea ẽ. Su
per inimicos meos prudentẽ me
feciſti mãdato tuo: qꝛ in eternum
mihi eſt. Sup oẽs docẽtes me in
tellexi: qꝛ teſtimonia tua medita/
tio mea eſt. Sup ſenes intellexi:
qꝛ mãdata tua queſiui. Ab omni
via mala ꝓhibui pedes meos: vt
cuſtodiã v̓ba tua. A iudicijs tuis
nõ declinaui: qꝛ tu legem poſuiſti
mihi. Quã dulcia faucibus meis
eloq̃a tua: ſup mel oꝛi meo A mã
datis tuis intellexi: ꝓpterea odiui
oẽm viã iniq̃tat̃. ¶ Lucerna pe/
dib⁹ meis v̓bũ tuũ: ⁊ lumẽ ſemit̃
meis. Iuraui ⁊ ſtatui: cuſtodire
iudicia iuſticie tue. Hũiliat⁹ ſum
vſqꝫqꝫ dñe: viuifica me ſcd̃m v̓buꝫ
tuũ. Voluntaria oris mei bñplaci
ta fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me.
Aĩa mea in manib⁹ meis ſp: ⁊ le
gem tuam non ſum oblitus. Po
ſuerunt peccatores laqueũ mihi:
et de mandatis tuis non erraui.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Hereditate acquiſiui teſtimonia
tua ineternū: q̄a exultatio cordis
mei ſunt Inclinaui cor meū ad fa
ciendas iuſtificatiões tuas ineter
nū: ꝓpter retributionē. Gloria.
Iniquos odio habui: ¶ps.
ꝛ legē tuā dilexi. Adiutor et
ſuſceptor meus es tu: ꝛ in verbū
tuū ſupſperaui. Declinate a me
maligni: ꝛ ſcrutabor mādata dei
mei. Suſcipe me ſcd̄m eloquiū
tuū ꝛ viuā: ꝛ non ꝯfundas me ab
expectatione mea. Adiuua me ꝛ
ſaluus ero: ꝛ meditabor in iuſtifi/
cationibus tuis ſemꝑ. Spreuiſti
oēs diſcedentes a iuſticijs tuis:
q: iniuſta cogitatio eoꝝ. Preua/
ricātes reputaui oēs pctōres ter/
re: ideo dilexi teſtimonia tua. Cō
fige timore tuo carnes meas: a iu
dicijs em̄ tuis timui. ¶Feci iudi/
cium ꝛ iuſticiā: non tradas me ca
lūniantibꝰ me. Suſcipe ſeruū tu
um in bonū: nō calūniētur me ſu
perbi. Oculi mei defecerūt in ſa/
lutare tuū: ꝛ in eloquium iuſticie
tue. Fac cū ſeruo tuo ſ̄m miſc̄dā
tuā: ꝛ iuſtificatiões tuas doce me
Seruus tuus ſum ego da michi
intellectū: vt ſciā teſtimonia tua.
Tēpus faciēdi dn̄e: diſſipauerūt
legē tuā Ideo dilexi mādata tua:
ſup aurū ꝛ topazꝓō. Propterea
ad oīa mādata tua dirigebar: om

octa. epiph. omnis ꝛ feriatis dieb
ſiue de tpe ſiue de ſctis ſeruat̄ excep
dupli. et ſemi dupli. ꝛc̄. vrs̄. vſq̄ a
xl. dr̄ ad ſexta Añ. Adiuua me e

ſaluus ero dn̄e. ¶Ab octa. vo pēth
vſq̄ ad aduen. dn̄i tā dn̄icis diebꝰ q̄
feriatis diebus dr̄ ad ſexta Añ. Te
ſemꝑ idē eſſe viuere ꝛ intelligere
ꝯfitemur. ¶Dn̄icis diebus tm̄ qn̄
noct̄. ſeruat̄ dr̄ ſꝑ cap̄. de dn̄ica p̄nti.
Et pꝰ hoc ab octa. epi. vſq̄ ad. xl. et
ab oct̄. penth. vſq̄ ad aduen. dr̄ R.
Ineternū dn̄e. Permanet verbū
tuū. Ineter. vꝰ. In celo ꝛ i ſcl̄m ſe/
culi veritas tua. Per. Glia. Inet̄.
L v. Dn̄s regit me ꝛ nihil mihi de/
erit. In loco paſcue ibi me colloca
uit. Deinde ſine p̄cibus dr̄ Dn̄s vo
bi. Oremꝰ. Coll̄. ſꝑ de dn̄ica p̄nti cū
ſua cōcluſione ꝛc̄. vt ſup̄ in tercia di
ctū eſt. Sed ab oct̄. epi. vſq̄ ad dn̄i/
cā primā i. xl. et ab oct̄. pēth. vſq̄ ad
aduē. dn̄i feriatis diebus qn̄ noct̄. cū
p̄cibus ſeruat̄ dr̄ ad vj. añ. vrs̄. ime/
diate notatū eſt ſ̄m tp̄s cū cap̄. ꝛc̄. vt
Alter alte/ (ſequit̄. ¶Capm.
rius onera portate ꝛ ſic adi/
plebitis legē xp̄i. Deo grās. Dein
de R. Bn̄dicā dn̄m. In omi tēpe.
Bn̄. v. Semꝑ laus eiꝰ in ore meo.
In. Glia. Bn̄. v. Dn̄s regit. vrs̄.
Deinde Preces. Ego dixi. vt ſup̄ ad
terciā dcm̄ eſt cū coll̄. d dn̄ica p̄xime
p̄terita. Bn̄dicamus. Et nō plus.
¶In. xl. vo dictis p̄cibus. Ego dixi
dn̄e. et ps. Miſerere. et coll̄. dn̄icali
ꝛ Bn̄dicamꝰ dn̄o legit̄ imediate ad
vj. ps. Brūs q̄ intel. fo. viij. cū Gla
kyriel̄. ſel̄. Xpel̄. ſel̄. kyriel̄. ſemel
Pater nr̄. Et ne. Deinde. v. Sal/
uos fac ſeruos tuos ꝛ ancillas tu
as. Deus meus ſperantes in te.
Deinde Oremꝰ ſine Dn̄e exa. et ſi
ne Dominus vobi. ¶Coll̄a.
Deus infirmitatꝰ hūane ſin/

gulare preſidiũ ⁊ auxilij tui ſuper
infirmos noſtros oñde virtutem
vt ope miſcdie tue adiuti. eccleſie
tue ſancte ſani ⁊ incolumes repre
ſentari mereant̃. Per xp̄m dñm
nr̃m Amē. Non plus.

Ad nonam dicto Pa

ter nr̃. Aue maria. Xp̄e audi nos.
dicet̃ vſ. In man⁹ tuas cõmendo
ſpm̃ meũ. Redemiſti me dñe deus
veritatis. Deinde. De⁹ in adiuto
riũ. vts̃. Sequit̃ Hymnus.

Rerũ ds̃ tenax vigor immot⁹
in te ꝑmanet lucis diurne tp̄a suc
ceſſib⁹ determinãs. Largire cla
rũ veſꝑe quo vita nuſq̃ꝫ decidat ſꝫ
premiũ mortis ſacre ꝑhennis in
ſtet gl̃ia. Preſta pr̃ pijſſime. Ps̃.

Mirabilia teſti
monia tua dñe: ideo
ſcrutata ē ea aĩa mea
Declaratõ ſermonũ
tuoꝝ illuminat: ⁊ intellectum dat
ꝑuulis. Os meũ aperui: ⁊ attra
xi ſpm̃: q̃ mãdata tua deſiderabã
Aſpice in me ⁊ miſerere mei: ſcḋm
iudiciũ diligentium nomē tuum.
Greſſus meos dirige ſcḋm eloqui
um tuũ: ⁊ nõ dñetur mei oĩs iniu
ſticia. Redime me a calũnijs ho
minũ: vt cuſtodiam mãdata tua.
Faciē tuã illumina ſuꝑ ſeruũ tu
um: ⁊ doce me iuſtificatiões tuas
Exitus aquaꝝ deduxerunt oculi
mei: q̃ non cuſtodierũt legē tuã.
¶ Iuſtus es dñe: ⁊ rectũ iudiciũ
tuũ. Mãdaſti iuſticiã teſtimonia
tua: ⁊ veritatē tuã nimis. Tabe
ſcere me fecit zelus me⁹: q̃ obliti
ſunt verba tua inimici mei. Igni
tũ eloquiũ tuũ vehemēter: ⁊ ſer
uus tuus dilexit illud. Adoleſcen
tulus ſum ego ⁊ ꝯtēptus: iuſtifi
cationes tuas nõ ſum oblit⁹. Iu
ſticia tua iuſticia ineternũ: et lex
tua veritas. Tribulatõ ⁊ anguſtia
inuenerũt me: mandata tua me
ditatio mea eſt. Equitas teſtimo
nia tua ineternũ: intellectum da
mihi ⁊ viuam. Gloria. ¶ Ps̃.

Clamaui in toto corde exaudi
me dñe: iuſtificatões tuas
requirã. Clamaui ad te ſaluum
me fac: ⁊ cuſtodiã mandata tua.
Preueni in maturitate ⁊ clama
ui: in ṽba tua ſuꝑſperaui. Pre
uenerũt oculi mei ad te diluculo:
vt meditarer eloquia tua. Vocẽ
meã audi ſcḋm miſcdiã tuã dñe:
⁊ ſcḋm iudiciũ tuũ viuifica me. Ap
propinquauerũt ꝑſequentes me
iniquitati: a lege aũt tua longe fa
cti ſunt. Prope es tu dñe: ⁊ oĩs
vie tue veritas. Initio cognoui d̃
teſtimonijs tuis: q̃ ineternũ fun
daſti ea. ¶ Vide hũilitatē meã et
eripe me: q̃ legem tuã non ſum
oblit⁹. Iudica iudiciũ meũ ⁊ redi
me me: ꝓpter eloquiũ tuũ viuifi
ca me. Longe a pctõribus ſalus:
q̃ iuſtificatiões tuas nõ exquiſie
rũt. Miſcdie tue mlte dñe: ſcḋm iu
diciũ tuũ viuifica me. Multi q̃ ꝑ
ſequunt̃ me ⁊ tribulant me: a te
ſtimonijs tuis nõ declinaui. Vidi
ꝑuaricãtes ⁊ tabeſcebã: q̃ eloq̃a
tua nõ cuſtodier̃t. Vide q̃m man
data tua dilexi dñe: i miſcdia tua
viuifica me. Principiũ verborũ
tuorum veritas: ineternum om
nia iudicia iuſticie tue. Gloria.

Principes ꝑſecuti ¶Pſ.
ſunt me gratis: ⁊ a v̄bis tu/
is formidauit cor meū. Letabor
ego ſuꝑ eloquia tua: ſicut qui in/
uenit ſpolia multa. Iniquitatē
odio habui ⁊ abominatꝰ ſū: legē
aūt tuā dilexi. Septies in die lau
dē dixi tibi: ſuꝑ iudicia iuſticie tue
Pax multa diligentibꝰ legē tuā:
⁊ non eſt illis ſcandalū. Expecta/
bam ſalutare tuū dn̄e: ⁊ mādata
tua dilexi. Cuſtodiuit aīa mea te
ſtimonia tua: ⁊ dilexit ea veheme̅
ter. Seruaui mandata tua ⁊ te/
ſtimonia tua: q: oēs vie mee in cō
ſpectu tuo. ¶Appropinq̄t depre/
catio mea i ꝯſpectu tuo dn̄e: iuxta
eloquiū tuū da mihi intellectum.
Intret poſtulatio mea i cōſpectu
tuo: ſc̄m eloquium tuū eripe me.
Eructabunt labia mea hymnū:
cū docuerꝭ me iuſtificatiōes tuas.
Pronūciabit lingua mea eloq̄/
um tuū: q: oīa mādata tua equi/
tas. Fiat manꝰ tua vt ſaluet me:
q̄m mādata tua elegi. Concupiui
ſalutare tuū dn̄e: ⁊ lex tua medi/
tatio mea ē. Viuet aīa mea ⁊ lau
dabit te: ⁊ iudicia tua adiuuabūt
me. Erraui ſicut ouis q̄ periit: re
quire ſeruū tuum q: mādata tua
nō ſum oblitus. Gloria. Deinde
in aduē. ⁊ xl. dr̄ añ. cap. ℟. ⁊c. vt ibi
dē notatꝰ. Sꝫ ab octa. epiph. vſq; ad
xl. dn̄icis ⁊ feriatꝭ diebꝰ ſiue de tp̄e ſi/
ue de ſctīs ſeruatꝰ exceptis duplici. vt
ſupra dr̄ ad nonā Añ. Aſpice i me
⁊ miſerere mei dn̄e. ¶Sed ab oct.
penth. vſq; ad aduē. dr̄ dn̄icis ⁊ feri/
atis die. ad nonā Añ. Charitas pr̄
eſt gr̄a xp̄us cōmunicatio ſp̄us ſ

beata trinitas. ¶Sequitꝰ dn̄icis di
ebus tm̄ q̄n noct. ſeruatꝰ dr̄ cap. ſemꝑ
de dn̄ica p̄nti. Deinde ab oct. epiph.
vſq; ad. xl. ⁊ ab oct. pēth. vſq; ad ad
uen. dr̄. ℟. Clamaui in toto corde
Exaudi me dn̄e. Cla. ℣. Iuſtifica/
tiōes tuas requirā. Exaudi. Glo/
ria. Cla. ℣. Ab occultis meis mū/
da me dn̄e. Et ab alienis parce ſuo
tuo. Deinde ſine precibꝰ dr̄ Dn̄s vo
biſ. Oremꝰ. Coll. ſꝑ de dn̄ica p̄nti cū
ſua cōcluſione ⁊c. vt ſ. in tercia dictū
eſt. nō plus ¶Nota q̄ ſequēs ℟. ca/
nitꝰ ad nonā in dn̄ica. lxx. lx. ⁊ quinq̄
geſima tm̄ ſi noct. ſeruetꝰ. ℟. Spes
mea dn̄e. A iuuētute mea. ℣. In
te ꝯfirmatꝰ ſum ex vtero de vētre
matris mee tu es protector meꝰ. A
iuuen. Glīa. Spes mea. ℣. Ab oc/
cultis. vt ſ. Coll. de dn̄ica vt ſ. ¶No
ta q̄ predictū ℟. ſcꝫ Spes mea. nō
repetitꝰ anteq̄ꝫ v̄ſus dictꝰ eſt ſicut cete
ra ℟. ad horas ꝑ annū ſolent repeti
ſed legatꝰ tm̄ vt ſ. ſignatꝰ ⁊c. ¶Feria/
tis vero diebꝰ ab oct. epiph. vſq; ad
dn̄icā primā in. xl. ⁊ ab octa. penth.
vſq; ad aduen. dn̄i q̄n noct. cū preci/
bus ſeruatꝰ dr̄ ad nonā añ. p̄ut ſ. iā
īmediate notatū eſt. ſc̄m tp̄s cū Cap.
℟. ⁊c. vt ſequitur. ¶Capitulum.

Omnia probate qđ bonū eſt te/
nete ab omī ſpecie mala ab/
ſtinete vos. Deo grās. ℟. Redi
me me dn̄e. Et miſerere mei. Red.
℣. Pes enī meꝰ ſtetit in via recta.
in eccleſiis bn̄dicā te dn̄e. Et. Glīa
Re. ℣. Ab occultis meis mūda me
dn̄e. Et ab alie. vt ſupra. ¶Deinde
Preces. Ego dixi ⁊c. vt ſupra in ter/
cia. cū coll. de dn̄ica proxima preterita
In. xl. v̄o poſt p̄s. Miſerere mei.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſine Gloria. legatur pſ. Deꝰ vene/
runt gẽtes. fo. xxiij. cũ Gloria pri
Sicut erat. Laus tibi dñe. Deinde
v. Exurge dñe adiuua Et libera.
Dñe deꝰ virtutũ. Et oſten. Dñe
exaudi orationẽ meã. Et clamor.
Dñs vobiſcũ. Oremꝰ. ¶ Coll. dñi
calis cũ iſta ſeq̃nte ſub vna cõcluſiõe

Deus a q̃ ſctã deſideria recta
ↄſilia ⁊ iuſta ſunt opera: da
ſeruis tuis illã quã mũdus dare
nõ põt pacẽ: vt ⁊ corda nr̃a mãda/
tis tuis dedita ⁊ hoſtiũ ſublata for/
midine tp̃a ſint tua ꝓtectiõe tran
quilla. P dñm ⁊c. Dñs vo. Bene/
dica. do. Et aie. Et nõ plus. ¶ Ali/
qui tñ ex laudabili cõſuetudine ſem
perpꝰ nonas dicto Et aie ⁊c. dicunt
Adiutoriũ no. in no. do. Qui fecit.
Sit nomẽ do. Ex h nunc. Oremꝰ.

Celeſti bñdictiõe benedicat ⁊
cuſtodiat nos diuina maie/
ſtas ⁊ vna deitas pater ✠ ⁊ filius
✠ ⁊ ſpũſſanctꝰ ✠ Amẽ. Deinde añ
Salue regina. vel aliã ſm tp̃s vti
ſta cũ ſuo v. et coll. ⁊ nõ plus.

Sequitur nunc ad ve

ſperas que ſic incipiunt p totũ annũ
niſi aliud in loco ſuo notat. v. Ve/
ſpertina oratio aſcẽdat ad te dñe.
Et deſcẽdet ſup nos miſcd̃ia tua.
Deus in adiuto. vrſ. Deinde pſal
modia ⁊c. vt ſequitur. ¶ Domini/
nicis diebus ad veſperas. ¶ Pſ. cix.

Dixit dñs dño
meo: ſede a dextrꝭ me
is. Donec ponã ini/
micos tuos: ſcabellũ
pedũ tuorũ. Virgam v̓tutis tue
emittet dñs ex ſyon: dñare in me/
dio inimicoꝝ tuoꝝ. Tecũ pncipi/
um in die virtutis tue in ſplendo/
ribus ſctõꝝ: ex vtero ante luciferꝝ
genui te. Iurauit dñs ⁊ nõ peni/
tebit eũ tu es ſacerdos ineternũ:
ſm ordinẽ melchiſedech. Dñs a
dextris tuis: ↄfregit in die ire ſue
reges. Iudicabit in nationibꝰ im
plebit ruinas: cõquaſſabit capita
in terra multoꝝ. De torrẽte i via
bibet: propterea exaltabit caput.
Gloria. ¶ In aduen. vſq ad nati/
uita. xpi. ⁊ ab oct. epi. vſq ad. lxx. ⁊
ab oct. penth. vſq ad aduẽ. dñi dñi/
cis die. qñ noc. ſuat dr̃: hec Añ. Di
xit dñs dño meo ſede a dextrꝭ me/
is. ¶ A. lxx. vſq ad paſca dr̃: h dñic
diebꝰ hec Añ. Sede a dextrꝭ meis:
dixit dñs domino meo. ¶ Pſ. cx.

Confitebor tibi dñe i toto cor
de meo: in ↄſilio iuſtoꝝ ⁊ cõ/
gregatione. Magna opa dñi: ex/
quiſita in oẽs volũtates eiꝰ. Con
feſſio ⁊ magnificentia opus eiꝰ: ⁊
iuſticia eius manet in ſclm ſeculi.
Memoriã fecit mirabilium ſuoꝝ
miſericors ⁊ miſerator dñs: eſcã
dedit timentibꝰ ſe. Memor erit in
ſclm teſtamenti ſui: virtutẽ operꝝ
ſuoꝝ annũciabit pp̃lo ſuo: Vt det
illis hereditatẽ gentium: opa ma
nuũ eius veritas ⁊ iudiciũ. Fide
lia oĩa mãdata eius: ↄfirmata in
ſclm ſeculi: facta in veritate ⁊ eq̃/
tate. Redẽptionẽ miſit pp̃lo ſuo:
mãdauit ineternũ teſtamentum
ſuũ. Sctm̃ ⁊ terribile nomẽ eiꝰ: i
itium ſapiẽ timor dñi. Intellectꝰ
bonꝰ omnibus facietibꝰ eũ: lauda/
tio eiꝰ manet in ſclm ſeculi. Gl̃ia.
¶ In aduen. vſq ad nati. xpi. ⁊ ab

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

octa.epi.vſqꝫ ad.lxx.⁊ octa.pēth.vſ
qꝫ ad aduē.dn̄i d̄nicis diebꝰ d̄r h̄ hec
Añ. Fidelia omnia mandata eiꝰ
cōfirmata in ſclm ſeculi. ¶A.lxx.
vſqꝫ ad paſca d̄nicis diebꝰ d̄r hic hec
Añ. Confitebor tibi domine in to
to corde meo. ¶Pš.cxj.
BEatus vir qui timet dn̄m: i
mādatis eiꝰ volet nimis. Potēs
i terra erit ſemē eiꝰ: generatio re/
ctoꝝ benedicetᷣ. Gloria ⁊ diuitie i
domo eiꝰ: ⁊ iuſticia eiꝰ manet in ſe
culū ſcli. Exortū eſt i tenebris lu/
mē rectis: miſericors ⁊ miſerator
⁊ iuſtꝰ. Iocūdus hō ꝙ miſeretᷣ ⁊ cō
modat diſponet ſmōes ſuos i iu/
dicio: qꝛ in eternū nō cōmouebitᷣ.
In memoria eterna erit iuſtꝰ: ab
auditione mala nō timebit. Pa/
ratū cor eiꝰ ſperare i dn̄o ꝯfirma/
tū ē cor eiꝰ non ꝯmouebitᷣ: donec
deſpiciat inimicos ſuos. Diſper/
ſit dedit pauperibꝰ iuſticia eiꝰ ma
net in ſclm ſeculi: cornu eiꝰ exalta
bitur in gloria. Peccator videbit
⁊ iraſcetur dētibus ſuis fremet et
tabeſcet: deſideriū pctōꝝ peribit.
Gloria. ¶In aduen. vſqꝫ ad nati/
uita.xpi.⁊ ab oct.epi. vſqꝫ ad.lxx.⁊
ab oct.penth. vſqꝫ ad aduē. dn̄i d̄r h̄
hec Añ. In mandatis eiꝰ volet ni/
mis. ¶A.lxx. vſqꝫ ad paſca d̄r h̄ hec
Añ. Miſericors et miſerator ⁊ iu/
ſtus dn̄s. ¶Pš.cxij.
LAudate pueri dn̄m: laudate
nomē dn̄i. Sit nomē dn̄i benedi/
ctum: ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſclm. A
ſolis ortu vſqꝫ ad occaſum: lauda/
bile nomē dn̄i. Excelſus ſup om̄s
gētes dn̄s: ⁊ ſup celos gl'ia eius.
Quis ſicut dn̄s d̄s noſter qui i al/
tis habitat: ⁊ hūilia reſpicit i celo
⁊ in terra. Suſcitās a t̄ra inopē:
⁊ de ſtercore erigēs pauperē. Ut
collocet eū cū ꝑncipibꝰ: cū ꝑncipi/
bus ꝑpl'i ſui. Qui habitaᷤ facit ſte
rilē in domo: matrē filioꝝ letantē
Gloria. ¶In aduen. vſqꝫ ad nati.
xpi.⁊ ab oct.ephi. vſqꝫ ad.lxx.⁊ ab
oct.penth. vſqꝫ ad aduē.dn̄i. d̄r h̄ hec
Añ. Sit nomē dn̄i bn̄dictū in ſcl'a
¶A.lxx. vſqꝫ ad paſcha d̄r iſta Añ.
Excelſus ſup oēs gētes dominꝰ.
IN exitu iſrl' de ¶Pš.cxiij.
egypto: domꝰ iacob de ꝑplo
barbaro. Facta eſt iudea ſcīfica
tio eiꝰ: iſrl' poteſtas eiꝰ. Mare vi/
dit ⁊ fugit: iordanis ꝯuerſus ē re/
trorſum. Mōtes exultauerunt vt
arietes: ⁊ colles ſicut agni ouium
Quid eſt tibi mare ꝙ fugiſti: ⁊ tu
iordanis qꝛ ꝯuerſus es retrorſū.
Montes exultaſtis ſicut arietes:
⁊ colles ſicut agni ouiū. A facie
dn̄i mota ē terra: a facie dei iacob
Qui ꝯuertit petrā i ſtagna aq̄ꝝ:
⁊ rupē in fontes aquaꝝ. Nō nob
dn̄e nō nob: ſed noī tuo da gloriā.
Sup miſcdia tua ⁊ veritate tua:
neq̄n dicant gentes vbi ē deꝰ eoꝝ.
Deꝰ aūt noſter in celo: oīa quecū
ꝙ voluit fecit. Simulacra gētiū
argētū ⁊ auꝝ: opa manuū hoīm
Os habēt ⁊ nō loquentᷣ: oclos ha
bēt ⁊ nō videbūt. Aures habent
⁊ nō audiēt: nareſ habēt ⁊ nō odo
rabūt. Manus habēt ⁊ nō palpa
būt pedes habēt ⁊ non ābulabūt:
nō clamabūt in gutture ſua. Si/
miles illis fiant ꝙ faciūt ea: ⁊ oēs
ꝙ ꝯfidunt in eis. Domꝰ iſrl' ſpera
rauit i dn̄o: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eoꝝ eſt. Domus aarō ſperauit in
dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ eſt
Qui timēt dñm ſperauerūt in do
mino: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ ē
Dñs memor fuit noſtri: ⁊ benedi
xit nobis. Benedixit domui iſrl:
bñdixit domui aaron. Benedixit
oībus qui timēt dñm: puſillis cū
maiorib⁹. Adiiciat dñs ſup vos:
ſup vos ⁊ ſup filios veſtros. Bñ/
dicti vos dño: qui fecit celū ⁊ trā.
Celū celi dño: terram aūt dedit fi
liis hoīm. Nō mortui laudabūt
te dñe: neq; oēs qui deſcēdunt in
infernū. Sed nos qui viuim⁹ bñ
dicim⁹ dño: ex hoc nūc ⁊ vſq; in ſe/
culum. Glia. ¶ In aduen. vſq; ad
natiui. xpi ⁊ ab oct. epi. vſq; ad. lxx.
⁊ ab octa. penth. vſq; ad aduen. dñi
d: hic hec Añ. Nos q̄ viuim⁹ bene
dicim⁹ dño. ¶ A. lxx. vſq; ad paſca
d: hic hec Añ. Facta eſt iudea ſan
ctificatio ei⁹. Tpe paſcali d: hic añ.
Alla. quat. ¶ Sequitur ꝑ totū annū
dñicis dieb⁹ qñ noct. ſeruat̄ preter in
aduen. ⁊ xl. Hymnus.

Lucis creator optime lucē dierū ꝓ
ferēs primordiis lucis noue mun
di parās originē. Qui mane iun
ctum veſperi: diē vocari precipis
tetrū chaos illabit̄ audi preces cū
fletib⁹. Ne mēs grauata crimīe
vite ſit exul munere dum nil ꝑhē/
ne cogitat ſeſeq; culpis illigat Ce
loꝝ pulſet intimū vitale tollat pre
miū vitem⁹ oīe noxiū purgem⁹
oīe peſſimū. Preſta pr̄ ꝑ filiū ꝑ/
ſta ꝑ almū ſpm̄ cū his ꝑ euū ꝑplici
vn⁹ ds̄ cognoīe. Amē. Deinde cap.
de dñica pñti. v. Dirigat̄ dñe oratō
mea ſicut incēſum in ꝯſpectu tuo
Eleuatio manuū mearū ſacrifici
um veſptinū. ¶ Predict⁹ v. d: eo dē
tpe qñ hym. Lucis creator canit̄ aut
legit̄. Dicit̄ etiā idē v. in ceteris feriis
ſubſeqntibus ꝑter in veſpis diei ſab
bati. Sequit̄ ps̄ Magt. Quo fini/
to d: Añ. ſup magt quā Require de
euange. dñice pñtis in loco ſuo cū col
lecta dñicali etiā de pñti dñica cū ſuf
fra. cōſuet;. ¶ Preces dñicis diebus
ꝑ totū annū nō dicunt̄ tā ad matut.
q; ad ceteras horas ⁊ ad ambas vſ̄
Sed ad primā ⁊ cōpl. dicunt̄ preces
cōſuete ⁊c. ſine ps̄. Miſerē. Tamen
in cōpleto. poſt. ii. vſ̄. dicunt̄ preces
flexis ge. cū ps̄. Miſerē. ⁊ hoc ſi in ſe
cūda feria fuerit noct. cū precib⁹ ſer
uandus al's nō. ¶ Notandū etiā q
ꝑ totū annū finitis veſpis poſt Bñ
dicam⁹ dño. ſiue de tpe ſiue de ſanct;
canit̄ tā dñic; q; ferialib⁹ die. except;
pri. et. ii. vſ̄. ſummorū feſtorū et infra
octa. natiui. xpi vſq; ad epi. et infra
octa. paſ. et penth. et except; pri. vſ̄
feſtorū dupli. legit̄ pro defunctis ps̄
De profundis. cum Requiē. Deīn
ſine Kyriel. d: Pr̄ nr̄. Et ne. vſ. A
porta inferi. Erue dñe aīas eoꝝ.
Orem⁹. ſine Dñe exau. et ſine Do
minus vob. Collecta.

Retributor oīm bonoꝝ ds̄ re/
tribuere dignare oībus nobis bo
na faciētib⁹ ꝓpter nomen ſanctū
tuū vitā eternā Amē. Deinde Re/
quieſcant in pace Amē. Et nō pl⁹.
Deinde legit̄ vel canit̄ Cōple. ⁊c. vt
infra. ¶ Iſta ſeruat̄ in eccl'ia maiori
Coloñ. ¶ Nota q añe vt infra feria
ſcda et in aliis ſubſequētibus feriis
ſup ps̄. poſite dicunt̄ ab aduen. vſq;
ad feſtum natiui. et ab octa. epiph.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vſqꝫ ad cenā. dn̄i ⁊ ab oct. penth. vſ/
qꝫ ad aduen. exceptis tm̄ feſtis. ix. le
ctio. ⁊ qn̄ de patronis ſeruat̄ qꝛ tunc
dicunt̄ alie an̄e ſup p̄s. ferial' vt in lo
co ſuo ſignatur.

¶ Feria ſcd̄a ad vſ. ¶ Ps. cxiiij.

Dilexi quoniā
exaudiet dn̄s: vocem
orationis mee Quia
inclinauit aurē ſuā
mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo.
Circūdederūt me dolores mortꝭ:
⁊ pericula inferni inuenerūt me.
Tribulationē ⁊ dolorē inueni: et
nomē dn̄i inuocaui O dn̄e libera
aīam meā miſericors dominꝰ ⁊ iu
ſtus: ⁊ ds̄ noſter miſeret̄. Cuſtodi
ens puulos dn̄s: hūiliatus ſum ⁊
liberauit me. Conuerte aīa mea
in requiē tuā: qꝛ dn̄s benefecit ti/
bi. Quia eripuit aīā meā de mor
te oculos meos a lachrymis: pe/
des meos a lapſu Placebo dn̄o:
in regione viuoꝝ. Glia. An̄. In
clinauit dominus aurē ſuā mihi.

Credidi ꝓpter qd̄ ¶ Ps. cxv.
locutꝰ ſum: ego aūt hūiliatꝰ
ſū nimis. Ego dixi i exceſſu meo:
oīs hō mēdax. Quid retribuā do
mīo: ꝓ oībus que retribuit mihi.
Calicē ſalutaris accipiā: ⁊ nomē
domini inuocabo. Uota mea do/
mīo reddā corā oī ꝑplo eiꝰ: p̄cioſa i
ꝯſpectu dn̄i mors ſctōꝝ eiꝰ O dn̄e
qꝛ ego ſuꝰ tuꝰ: ego ſeruꝰ tuꝰ ⁊ fili/
us ancille tue. Dirupiſti vincula
mea tibi ſacrificabo hoſtiam lau/
dis: ⁊ nomē dn̄i inuocabo. Uota
mea dn̄o reddā in ꝯſpectu oīs
ꝑpli eiꝰ: in atrijs domꝰ domini in
medio tui hierlm. Glia. An̄. Cre
didi ꝓpter qd̄ locutꝰ ſū. ¶ Ps. cxvj

Laudate dominū oēs gētes:
laudate eū oēs ꝑpli. Qm̄ cō/
firmata eſt ſup nos miſcd̄ia eiꝰ: ⁊
veritas domini manet ineternum
Glia. An̄. Laudate dominum
Omes gentes. ¶ Ps. cxix.

Ad dominū cū tribularer cla
maui: et exaudiuit me. Domine
libera aīam meā a labijs iniquis
⁊ a lingua doloſa. Quid detur ti/
bi aut qd̄ apponat̄ tibi: ad linguā
doloſā. Sagitte potētꝭ acute: cū
carbonibꝰ deſolatorijs. Heu mi/
hi qꝛ incolatꝰ meus ꝓlongatus ē
habitaui cū habitātibꝰ cedar mul
tum incola fuit aīa mea. Cū his
q̄ oderūt pacē erā pacificus: cū lo
quebar illis impugnabāt me gra
tis. Glia. An̄. Clamaui et exau
diuit me. ¶ Ps. cxx.

Leuaui oculos meos in mō/
tes: vnde veiet auxiliū mihi. Au
xiliū meū a domino: q̄ fecit celū et
terrā. Nō det in cōmotionē pedē
tuū: neqꝫ dormitet qui cuſtodit te.
Ecce nō dormitabit neqꝫ dormiet
q̄ cuſtodit iſrl' Dominus cuſtodit
te dominꝰ ꝓtectio tua: ſup manū
dexteram tuam. Per diē ſol non
vret te: neqꝫ luna ꝑ noctē. Domi
nus cuſtodit te ab oī malo: cuſto/
diat aīam tuā dominꝰ. Dominꝰ
cuſtodiat introitū tuū ⁊ exitū tuū
ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſclm. Glia.
An̄. Auxilium meum a domio.
¶ Tpe paſcali dr̄ hic hec an̄. Alla. ter.
Sequitur quādo noct. cum precibꝰ
ad veſpas ſeruatur per totū annū.
preter in aduen. et quadrage. Hymnus

Immēſe celi ꝯditor qui mix-
ta ne ꝯfunderēt aq̄ fluēta di
uidēs celū dediſti limitē Firmās
locū celeſtibus ſilq̄ꝫ t̄re riuulis vt
vnda flāmas tpet t̄re ſolū ne diſſi
pet. Infunde nūc p̄ꝑſſime donū
ꝑhēnis gr̄e fraudis noue caſibus
nos terror atterat vetꝰ. Lucē fi-
des inueniat ſic luminis iubar fe
rat hec vana cūcta t̄reat hāc falſa
nulla ꝯprimāt. Deo p̄ri ſit gloria
eiuſq̄ꝫ ſoli filio cū ſpū̄ paclito ⁊ nūc
⁊ imꝑpetuū. Amē. Deind̄ Capm.

Dominꝰ dixi Theſſalo .ij. .iij.
Dirigat corda ⁊ corꝑa vr̄a in cha
ritate dei ⁊ patiā xp̄i. Deo g̃. v. Di
rigat. vſ̄. An̄. ſup māgt. q̄re ex hy-
ſtori. Reg. aut ꝑabol. Salomo. aut
iob ⁊c̄. put breuia. i loco ſuo ſm̄ exiē-
tiā tp̄is docet cū p̄ci. vt infra. Sic
fiat ꝑ oēs ferias. ¶ Nota q̄ hym. p̄-
dictꝰ cū Cap. v. ⁊ ſeq̄ntes hy̅. i ſingu
lis ferijs poſiti dicunt̄ ab oct. epi. vſ-
q̄ꝫ in dn̄i. p̄ri. in. xl. ⁊ ab oct. pēth. vſq̄ꝫ
ad adue. qn̄ noct. cū p̄ci. ad mat. ⁊ ad
vſ̄ f̃ia. Finita ergo an̄. ſup mag. d̄r
īmediate flexis geni. ſi noct. cū p̄ci. in
craſtio ē ſeruādus. Kyriel. ter. Xp̄e-
el. ter. Kyri. ter. Pr̄. nr̄. Et ne. Deiñ

Ego dixi dn̄e (ſeq̄ntes Preces
miſerē mei. Sana aīaꝫ meā
q2 peccaui tibi. Oremꝰ ꝓ om̄i gra
du eccl̄ie. Sacerdotes tui induan
tur iuſticia ⁊ ſcti tui exultēt. Pro
paſtore nr̄o. Beatꝰ q̄ intelligit ſu-
per egenū ⁊ pauperē: in die mala
liberabit eū dn̄s. Pro rege nr̄o.
Dn̄e ſaluū fac regē: ⁊ exaudi nos
in die q̄ i[...]
tiſtite n[...]
ficet eū [...]

nō tradat eū in aīaꝫ inimicoꝝ eiꝰ.
Pro cūcto ꝑp̄lo catholico. Saluū
fac ꝑp̄lm tuū dn̄e ⁊ bn̄dic heredita
ti tue: ⁊ rege eos ⁊ extolle illos vſ-
q̄ꝫ ineternuꝫ. Pro pace ⁊ vnitate
eccl̄ie. Fiat pax in v̄tute tua ⁊ abū
dātia in turribꝰ tuis. Pro nobiſ-
metipſis. Fiat miſc̄dia tua dn̄e ſu
ꝑ nos quēadmodū ſperauimꝰ in
te. Pro iter agentibꝰ. O dn̄e ſal-
uos eos fac: o dn̄e bn̄ ꝓſꝑare bn̄-
dictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i. Pro na-
uigātibꝰ. Exaudi nos d̄s ſalutarꝰ
noſter: ſpes oīm finiū terre ⁊ i ma
ri lōge. Pro diſcordātibꝰ. Et pax
dei q̄ exuperat oēm ſenſum cuſto
diat corda et corꝑa noſtra in pace
Pro aduerſantibꝰ ⁊ calūnianti-
bus nos. Dn̄e ieſu xp̄e ne ſtatuas
illis h̄ pctm̄. Pro penitētibꝰ. Con
uerte dn̄e vſq̄ꝫquo: ⁊ dep̄cabil' eſto
ſuꝑ ſeruos tuos Pro oībus nob̄
bona faciētibꝰ. Retribuere dig̃re
oībus nob̄ bona faciētibus ꝓpter
nomē ſctm̄ tuū vitā eternā. Pro
infirmis ⁊ captiuis. Liba eos deꝰ
iſrl' ex oībus tribulatiōibus ſuis.
Pro fidelibꝰ defunctis. Requieꝫ
et̄naꝫ dona eis dn̄e: et lux ꝑpetua
luceat eis. Requieſcant in pace.
Amē. Pro pctis ⁊ negligētijs no
ſtris. Dn̄e ne memineris iniq̄ta-
tū nr̄aꝝ antiq̄narū cito anticipēt
nos miſc̄die tue q2 paupes facti ſu
mus nimis. Adiuua nos d̄s ſalu
taris nr̄. Et ꝓpter gl̄iam noīs tui
dn̄e liba nos ⁊ ꝓpiciꝰ eſto pctis no-
ſtris ꝓpter nomē tuū Pro fribus
[...]ibꝰ nr̄is. Saluos fac ſuos
[...]ancillas tuas d̄s meꝰ ſpe-
[...]e. Mitte eis auxilium de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſancto. Et de ſpõ tuere eos. Eſto
nob dñe turris fortitudis. A facie
inimici. Dñe exaudi orationẽ me
am. Et clamor meus ad te veniat
Deinde ps̃. Miſeré mei. cũ Glĩa.
Sicut erat. Deinde Allĩa. vel Laus
tibi dñe. ſm tp̃s. Deinde. Exurge
dñe ad. Et lib. Dñe d̃s v̇tutũ con
uerte nos. Et oñde fa. Dñe exau
di oratiõez meã. Et cla. Dñs vob.
Oremꝰ. Coll. de dñica pxima prete
rita ſine concluſione niſi fuerit in. xl.
Deinde ſuffra. cõſue. ꝛc. Poſt hec ꝑ
defunctis ps̃. De pfundis. vrs̃ ĩ do
minica. Ita fiat etiã in ſubſeq̃ntibꝰ
ferijs. ¶ In. xl. vo feria. diebꝰ tm̃ qñ
nocť. cũ precibꝰ ſeruať dicta in veſpis
coll. dñicali cũ ſua cõcluſione ꝛ Be
nedicamꝰ dño. legiť ſtatim ps̃. De
us auribꝰ nr̃is. xliiij. cũ Gloria pa
tri. Sicut erat. Kyriel. ſel. Xpeel.
ſel. Kyriel. ſel. Pr nr̃. Et ne. Sed li
be. v. Peccauimꝰ cũ p̃ribus nr̃is
Iniuſte egimꝰ iniq̃tatez fecimus.
Oremꝰ. ſine. Dñs vob. Coll.

Ineffabilẽ miſcdiaz tuaz nob
dñe clementer oſtende: vt ſil
nos ꝛ a pctĩs exuas: et a penis q̃s
pro his meremur eripias. P xp̃m
dñm nr̃m Amẽ. Deinde ſuffra. de
feria. Poſt hoc dicto Bñdica. do. le
gitur ꝑ defunct ps̃. De pfundis ꝛc
vrs̃. in dñica dictũ eſt. Et non plus.

¶ Feria Tercia ad vs̃. ¶ Ps̃. cxxj.

Letatꝰ ſuz ĩ his
que dicta ſunt mihi: ĩ
domũ dñi ibimꝰ Stã
tes erãt pedes noſtri:
in atrijs tuis hirl̃m. Hierl̃m que
edificatur vt ciuitas: cuiꝰ partici
patio eiꝰ in idipm̃. Illuc em̃ aſcẽ
derũt tribus tribus dñi: teſtimo
niũ iſrael. ad cõfitendũ nomi dñi.
Quia illic ſederunt ſedes in iudi
tio: ſedes ſup domuz dauid. Ro
gate que ad pacẽ ſunt hirl̃m: ꝛ ab
undãtia diligẽtibus te. Fiat pax
ĩ virtute tua: et habũdãtia ĩ turri
bus tuis Propť frẽs meos ꝛ pri
mos meos: loq̃bar pacẽ d̃ te Pro
pť domũ dñi dei nr̃i: queſiui boã
tibi. Glĩa Añ. In domũ domini le
tãtes ibimus ¶ Ps̃. cxxij.

Ad te leuaui oculos meos: q̇
habitas in celis. Ecce ſicut oculi
ſeruorũ: ĩ manibus dominorũ ſuo
rum. Sicut oculi ancille ĩ mani
bꝰ domine ſue. ita oculi noſtri ad
dominũ deum noſtrũ: donec miſe
reatur noſtri. Miſerere nr̃i dñe
miſerere nr̃i: quia multũ repleti
ſumꝰ deſpectõne. Quia multũ re
pleta eſt aĩa nr̃a: obprobriũz abũ
dantibꝰ et deſpectio ſupbis. Glĩa.
Añ. Qui habitas in celis miſerẽ
nobis ¶ Ps̃ cxxiij

Niſi quia dñs erat in nobis di
cat nunc iſrahel: niſi quia do
minus erat in nobis. Cum exur
gerẽt homines ĩ nos: forte viuos
deglutiſſent nos. Cũ iraſcẽt furor
eoruz in nos: forſitan aqua abſor
buiſſet nos. Torrentẽ ptrãſiuit
anima noſtra: forſitan pertrãſiſſz
anima noſtra aquam ĩ tollerabi
lem. Benedictꝰ dominus: q̇ non
dedit nos in captionẽ dẽtibus eo
rum Anima noſtra ſicut paſſer e
repta ẽ: de laqueo venanciũ. La
queus contritus eſt: et nos libera
ti ſumꝰ. Adiutoriũ nr̃m in nomi

ne domini: qui fecit celū et terraꝫ.
Gloria. Añ. Adiutoriū noſtruꝫ
in noīe dñi. ¶ Pſ. cxxiiij.
QUi ꝯfidunt in dño ſicut mōs
ſyon: non cōmouebit̄ ineternuꝫ ꝗ
habitat in hierlm̄. Montes in cir
cuitu ei⁹: ⁊ dñs in circuitu ppl'i ſui
ex hoc nūc ⁊ vſqꝫ in ſclm̄. Quia nō
relinquet dñs virgā pctōꝝ ſuper
ſortē iuſtoꝝ: vt nō extēdāt iuſti ad
iniquitateꝫ man⁹ ſuas. Bene fac
dñe: bonis ⁊ rect⁹ corde. Declinā/
tes aūt in obligatiōes adducet do
min⁹ cū opantib⁹ iniquitatē: pax
ſup iſrl'. Glia. Añ. Bene fac dñe
bonis ⁊ rectis corde. ¶ Pſ. cxxv.
IN ꝯuertēdo dñs captiuitatē
ſyon: facti ſum⁹ ſicut ꝯſolati
Tūc repletū eſt gaudio os nr̄m:
⁊ lingua nr̄a exultatiōe. Tunc di
cēt inter gētes: magnificauit dñs
facere cū eis. Magnificauit domi
nus facere nobiſcū: facti ſum⁹ le/
tantes. Conuerte dñe captiuita/
tē noſtrā: ſicut torrens in auſtro.
Qui ſemināt in lachrymis: in ex/
ultatione metēt. Euntes ibant ⁊
flebāt: mittentes ſemina ſua Ve
niētes aūt veniēt cū exultatione:
portātes manipulos ſuos. Glia.
Añ. Facti ſumus ſicut cōſolati.
¶ Tempe paſcali dr̄ hic añ. Alla. ter.
¶ Sequit̄ p totū annū qñ noc. ꝑuatē
ꝑter in aduen. ⁊. xl. Hymnus
TElluris ingēs ꝯditor mūdi.
ſolū qui eruēs pulſis aque mole/
ſtijs terraꝫ dediſti immobilē. Vt
germē aptū pferēs fuluis decora
floribus fecūda fructu ſiſteret pa
ſtūqꝫ gratū redderet. Iuſſis tuis
obtemperet nullis malis approxi

met bonis repleri gaudeat ⁊ mor
tis actū neſciat. Deo prī. vrs. Ca
pit. Dñs dirigat. cū v. Dirigatur.
vt ſupra feria ſecūda notatur.

¶ Feria Quarta ad vſ. Pſ. cxxvi.
NIſi dñs edifi/
cauerit domū: inua/
nū laborauerūt ꝗ edi
ficant eaꝫ. Niſi dñs
cuſtodierit ciuitateꝫ: fruſtra vigi/
lat ꝗ cuſtodit eā. Vanū eſt vobis
ante lucē ſurgere: ſurgite poſtqꝫ
ſederitis. ꝗ māducatis panē dolo
ris. Cū dederit dilectis ſuis ſom/
num: ecce hereditas dñi filij mer
ces fruct⁹ vētris. Sicut ſagitte ī
manu potētis: ita filij excuſſoruꝫ.
Beat⁹ vir qui impleuit deſideriū
ſuū ex ipſis: nō ꝯfundet̄ cuꝫ loquet̄
inimicis ſuis in porta. Glia. Añ
Niſi tu dñe ſeruab nos inuanuꝫ
vigilant oculi nr̄i. ¶ Pſ. cxxvij.
BEati oēs ꝗ timēt dñm: ꝗ am
bulāt in vijs eius. Labores
manuū tuaꝝ qꝛ manducab: btūs
es ⁊ bñ tibi erit. Vxor tua ſicut vi
tis abūdans: in laterib⁹ dom⁹ tue
Filij tui ſicut nouelle oliuarū: in
circuitu mēſe tue. Ecce ſic bñdice
tur hō: ꝗ timet dñm. Bñdicat ti/
bi dñs ex ſyon: ⁊ videas bona hie/
ruſalē oībus dieb⁹ vite tue. Et vi
deas filios filioꝝ tuoꝝ: pacē ſuper
iſrl'. Glia. Añ. Beati oēs qui ti/
mēt dñm. ¶ Pſ. cxxviij.
SEpe expugnauerūt me a iu
uentute mea: dicat nunc iſrl'. Se
pe expugnauerūt me a iuuētute
mea: etenī nō potuerūt mihi. Su/
pra dorſuꝫ meū fabricauerūt pec/

catores: ꝓlongauerũt iniquitatẽ
ſuã. Dñs iuſtus cõcidet ceruices
pctõꝝ: ꝯfundant͛ ꝛ ꝯuertãtur re/
troſum oẽs q̇ oderũt ſyõ. Fiãt ſi/
cut fenũ tectoꝝ: qḋ p͛uſq̃ euella/
tur exaruit. De quo nõ implebit
manũ ſuã q̇ metet: ꝛ ſinũ ſuũ qui
manipulos colliget. Et nõ dixerũt
q̇ preteribãt benedictio dñi ſuper
vos: bñdiximus vob̃ in noie dñi.
Glia. An. Bñdixim⁹ vob̃ in no
mine domini. ¶ Pſ. cxxix.

De ꝓfundis clamaui ad te do
mie: dñe exaudi vocẽ meã. Fiãt
aures tue intẽdentes: in vocẽ de
ꝓcatiõis mee. Si iniquitates ob/
ſeruaueris dñe: dñe q̇s ſuſtinebit
Quia apḋ te ꝓpiciatio ẽ: ꝛ ꝓpt͛ legẽ
tuã ſuſtinui te dñe. Suſtinuit a/
nima mea in v̇bo ei⁹: ſperauit aĩ/
ma mea in dño. A cuſtodia ma/
tutina vſq̃ ad noctẽ: ſperet iſrl͛ in
dño. Quia apud dñm miſcdia: ꝛ
copioſa apud eũ redẽptio. Et ipſe
redimet iſrl͛: ex oĩbus iniq̇tatibus
eius. Glia. An. De ꝓfundis cla
maui ad te dñe. ¶ Pſ. cxxx.

Domine nõ eſt exaltatũ coꝛ
meũ: neq̃ elati ſunt ocli mei. Ne
q̃ ambulaui in magnis: neq̃ in
mirabilib⁹ ſup me. Si nõ hũilit͛
ſentiebã: ſed exaltaui aĩaꝫ meam.
Sicut ablactat⁹ eſt ſup mr̃e ſua:
ita retributõ in aĩa mea. Speret
iſrl͛ in dño: ex h̃ nunc ꝛ vſq̃ in ſclm
Glia. An. Speret iſrl͛ in domĩo
¶ Tpe paſcali dr̃ h an. Alla. ter. Se
quit͛ p totũ annũ qñ noct͛. ſeruat͛ p͛te
ter in aduẽ. ꝛ xl. Hymnus.

Celi ds ſctiſſime q̇ lucidũ cen/
trũ poli cãdoꝛe pingis igneo au/
gẽs decoꝛo lumine. Quarto die q̇
flãmeã ſolis rotam ꝯſtituẽs lune
miſtrans oꝛdini vagos recurſus
ſydeꝝ. Ut noctib⁹ vl͛ lumini dire/
ptiõis terminũ pꝛimoꝛdĳs ꝛ men
ſiũ ſignũ dares notiſſimum. Illu
mia coꝛ hoĩm abſterge ſoꝛdes mẽ
tiũ reſolue culpe vinculũ euerte
moles criminũ. Deo. vt ſup. Cap.
Dñs dirigat. cũ vſ. Dirigatur ꝛc.
vt ſupꝛa feria ſecũda notatur.

¶ Feria Quinta ad vſ. Pſ. cxxxj.

Memẽto dñe da
uid: ꝛ oĩs mãſuetudi
nis eius. Sicut iura
uit dño: votũ vouit
deo iacob. Si introiero in tabna
naculũ dom⁹ mee: ſi aſcendero in
lectũ ſtrati mei. Si dedero ſom/
nũ oculis meis: ꝛ palpebris meis
doꝛmitationẽ. Et requiẽ tpibus
meis: donec inueniã locũ dño. ta/
naculũ do iacob. Ecce audiuim⁹
eã in effrata: inuenim⁹ eã in cam
pis ſilue. Introibim⁹ in tabnacu
lum ei⁹: adoꝛabim⁹ in loco vbi ſte
terũt pedes ei⁹. Surge dñe in re
quiẽ tuã: tu ꝛ archa ſctificationis
tue. Sacerdotes tui induãtur iu
ſticia: ꝛ ſcti tui exultẽt. Pꝛopter
dauid ſeruũ tuũ: nõ auertas faci
em xp̄i tui. Iurauit dñs dauid ve
ritatẽ ꝛ nõ fruſtrabitur eũ: de fru
ctu vẽtris tui ponã ſup ſedẽ tuã.
Si cuſtodierint filĳ tui teſtamẽ/
tũ meũ: ꝛ teſtionia mea hec q̄ do/
cebo eos. Et filĳ eoꝝ vſq̃ in ſclm:
ſedebũt ſup ſedẽ tuã. Qm̃ elegit
dñs ſyon: elegit eã in habitatiõeꝫ
ſibi. Hec requies mea in ſclm ſe/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

culi: hic habitabo qm̄ elegi eā. Ui
duā ei⁹ bn̄dicēs benedicā: paupe/
res ei⁹ ſaturabo panib⁹. Sacer/
dotes ei⁹ induā ſalutari: ꝛ ſcti ei⁹
exultatiōe exultabūt. Illuc ꝑdu/
cā cornu dauid: paraui lucernam
xp̄o meo. Inimicos ei⁹ induā con
fuſione: ſup ipſum aūt efflorebit
ſcificatio mea. Gloria. Añ. Et
oīs mãſuetudīs ei⁹. ¶ Pſ. cxxxij.
Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocundum
habitare frēs in vnum. Si
cut vngentū in capite: qd̄ deſcen/
dit in barbā barbā aaron. Qd̄ de
ſcēdit in orā veſtimenti eius: ſicut
ros hermon q̄ deſcēdit in monteꝫ
ſyon. Qm̄ illic mãdauit dn̄s bn̄/
dictionē: ꝛ vitā vſq̄ꝫ in ſclm̄. Glo/
ria. Añ. Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocun/
Auda ¶ Pſ. cxxxiij. (dum.
te nomē dn̄i: laudate ẜui do/
minū. Qui ſtatis in domo dn̄i: in
atrijs dom⁹ dei noſtri. Laudate
dn̄m q: bon⁹ dn̄s: pſallite nomini
ei⁹ qm̄ ſuaue ē. Qm̄ iacob elegit
ſibi dn̄s: iſrael in poſſeſſiōem ſibi.
Quia ego cognoui q̄ magn⁹ eſt
dn̄s: ꝛ de⁹ nr̄ p̄e oībus dijs. Om
nia quecūq̄ꝫ voluit dn̄s fecit in ce/
lo ꝛ in terra: in mari ꝛ in omnib⁹
abyſſis. Educēs nubes ab extre/
mo terre: fulgura in pluuiā fecit.
Qui ꝑducit ventos de theſauris
ſuis: qui ꝑcuſſit primogenita egy
pti ab hoīe vſq̄ꝫ ad pec⁹. Emiſit ſi
gna ꝛ ꝑdigia ī medio tui egypte:
in pharaonē ꝛ in oēs ſeruos eius
Qui ꝑcuſſit gētes multas: ꝛ occi
dit reges fortes. Seō regē amor/
reor ꝛ og regē baſan: ꝛ oīa regna
chanaā. Et dedit terrā eoꝝ heredi/
tatē: hereditatē iſrael populo ſuo
Dn̄e nomē tuū ineternum: dn̄e
memoriale tuū in generatione et
generationē. Quia iudicabit do/
min⁹ p̄plm ſuū: ꝛ in ſeruis ſuis de
p̄cabit. Sīlacra gentiū argētū ꝛ
aurū: opa manuū hoīm. Os ha/
bēt ꝛ nō loquent: oculos hn̄t ꝛ nō
nō videbūt. Aures hn̄t ꝛ nō audi
ent: neq̄ꝫ eīn eſt ſpūs in ore ipſoꝝ.
Similes illis fiāt q̄ faciunt ea: et
oēs qui ꝯfidūt in eis. Dom⁹ iſra/
el bn̄dicite dn̄o: dom⁹ aaron bene
dicite dn̄o. Dom⁹ leui bn̄dicite do
mino: q̄ timetis dn̄m bn̄dicite do/
mino. Bn̄dict⁹ dn̄s ex ſyō qui ha
bitat in hierlm̄. Gl̄a. Añ. Lau
date nomē dn̄i. ¶ Pſ. cxxxv.
Onfitemini dn̄o qm̄ bonus:
qm̄ ineternū miſcdia ei⁹. Con
fitemi deo deoꝝ: qm̄ i. Confitemi
dn̄o dn̄oꝝ: qm̄. Qui facit mirabi/
lia magna ſolus: qm̄. Qui fecit ce
los in intellectu: qm̄. Qui firma/
uit terraꝫ ſup aq̄s: qm̄. Qui fecit
luminaria magna: qm̄. Solē in
ꝑtātem diei: qm̄. Lunā ꝛ ſtellas
in ꝑtātem noctis: qm̄. Qui ꝑcuſ/
ſit egyptū cū ꝑmogenitis eoꝝ:
qm̄. Qui eduxit iſrael d̄ medio eo
rū: qm̄. In mãu poteti ꝛ brachio
excelſo: qm̄. Qui diuiſit mare ru/
bꝝ in diuiſiones: qm̄. Et eduxit
iſrael p mediū ei⁹: qm̄. Et excuſ/
ſit pharaonē ꝛ vtutē ei⁹ ī mari ru
bro: qm̄. Qui traduxit p̄plm ſuū
per deſertū: qm̄. Qui ꝑcuſſit reges
magnos: q̄. Et occidit reges for/
tes. qm̄. Seō regē amorreoꝝ: qm̄.
Et og regē baſan: qm̄. Et dedit
terrā eoꝝ hereditatē: qm̄. Here/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ditatē iſrl' ſeruo ſuo: qm̄. Quia in
humilitate noſtra memor fuit no
ſtri: qm̄. Et redemit nos ab inimi
cis noſtris: qm̄. Qui dat eſcā om̄i
carni: qm̄. Confitemini deo celi:
qm̄. Confitemini dn̄o dn̄orꝝ: qm̄
ineternū miſcdia ei⁹. Glia. Añ.
Qm̄ ineternū miſcdia eius.
SUper flumi/ ¶Ps. cxxxvj.
na babilonis illic ſedimus ⁊ fleui
mus: dū recordaremur ſyon. In
ſalicibus in medio ei⁹: ſuſpēdim⁹
organa noſtra. Quia illic interro/
gauerūt nos qui captiuos duxe/
rūt nos: verba cantionū. Et qui
abduxerūt nos: hymnū cantate
nobis de canticis ſyon. Quō can/
tabim⁹ canticū dn̄i: in terra alie/
na. Si oblitus fuero tui hierlm:
obliuioni detur dextera mea. Ad
hereat lingua mea faucib⁹ meis:
ſi non meminero tui. Si nō ꝓpo/
ſuero hierlm: in principio leticie
mee. Memor eſto domine filiorꝝ
edom in die hierlm. Qui dicūt exi
nanite exinanite: vſqꝫ ad fundam
tum in ea. Filia babilonis miſe/
ra: beat⁹ qui retribuet tibi retri/
butionē tuā. quā retribuiſti nob.
Beatus q̄ tenebit: ⁊ allidet par/
uulos ſuos ad petrā. Glia. Añ.
Hymnū cātate nobis de cāticis
ſyō. ¶T'pe paſca. dr hic añ. Alla. bis
¶Sequitur ꝑ totū annū qn̄ noc. fer
uat preter in aduen. ⁊. xl. Hymnus.
MAgne ds potentie qui ex aqs
ortū genus partim remittis
gurgiti partim leuas in aera. Di
uerſa lymphis imprimēs ſubue/
cta celis irrigans vt ſtirpe vna ꝓ
dita diuerſa rapiant loca. Largi
re cunctis ſeruulis q̄s mūdat vn/
da ſanguis neſcire lapſus crimi/
nū nec ferre mortis tediū. Ut cul
pa nullū deprimat nullū leuet ia/
ctantia eliſa mens ne cōcidat ela/
ta mens ne corruat. Deo pri. Ca
pi. Dn̄s dirigat. cū v. Dirigat ⁊c.
vt ſup̄ feria ſcd'a notatur.

¶Feria Sexta ad vs. Ps. cxxxvij

COnfitebor ti/
bi domie in toto corde
meo: qm̄ audiſti v̄ba
oris mei. In ↄſpectu
angelorꝝ pſallā tibi: adorabo ad tē
plū ſanctū tuū ⁊ ↄfitebor nomini
tuo. Sup miſcdia tua ⁊ veritate
tua: qm̄ magnificaſti ſup om̄e no
mē ſcm̄ tuum. In quacūqꝫ die in
uocauero te exaudi me: multipli/
cabis in aīa mea virtutē. Cōfite/
antur tibi dn̄e oēs reges terre: q̄a
audierūt oīa v̄ba oris tui. Et can
tēt in vijs dn̄i: qm̄ mag̃ eſt glia do
mini. Qm̄ excelſus dn̄s et hūilia
reſpicit: ⁊ alta a longe cogſcit. Si
ambulauero ī medio tribulatōis
viuificab me. ⁊ ſup irā inimicorū
meorꝝ extēdiſti manū tuā: ⁊ ſaluū
me fec dextra tua. Dn̄s retribuet ꝓ
me dn̄e miſcdia tua in ſclm: opera
manuū tuarꝝ ne deſpicias. Glia.
Añ. In ↄſpectu angelorꝝ pſallā
tibi ds me⁹. ¶Ps. cxxxviij.
DOmie ꝓbaſti me et cognuiſti
me: tu cognuiſti ſeſſionē meā ⁊ re/
ſurrectionē meā Intellexiſti cogi
tatiōes meas de lōge: ſemitā meā
⁊ funiculum meum inueſtigaſti.
Et omnes vias meas preuidiſti:
quia non eſt ſermo ī lingua mea.

Ecce dñe tu cognouiſti oīa nouiſſima ⁊ antiqua: tu formaſti me et poſuiſti ſup me manũ tuā. Mirabilis facta eſt ſciā tua ex me: cōfortata eſt ⁊ nō potero ad eam. Quo ibo a ſpū tuo: ⁊ quo a facie tua fugiā. Si aſcēdero ī celuꝫ tu illic es: ſi deſcēdero ad infernū ades. Si ſumpſero pēnas meas diluculo: ⁊ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Et dixi forſitan tenebre cōculcabunt me: ⁊ nox illuminatio mea in delitijs meis. Quia tenebre nō obſcurabūtur a te. ⁊ nox ſicut dies illuminabit: ſicut tenebre eiꝰ ita ⁊ lumē eius. Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris mee. Confitebor tibi qꝛ terribiliter magnificatꝰ es: mirabilia opa tua ⁊ aīa mea cogſcet nimis. Non eſt occultatum os meū a te quod feciſti in occulto: ⁊ ſubſtātia mea in inferioribꝰ terre. Imperfectū meū viderūt oculi tui et in libro tuo omēs ſcribētur: dies formabūtur ⁊ nemo ī eis. Mihi aūt nimis honorificati ſunt amici tui ds: nimis ꝯfortatus eſt ꝓncipatꝰ eorū. Dinumerabo eos ⁊ ſup arenā mltiplicabūtur: exurrexi et adhuc ſum tecū. Si occideris ds peccatores: viri ſanguinuꝫ declinate a me. Quia dicitis in cogitatōne: accipiāt in vanitate ciuitates ſuas. Nōne qui oderunt te dñe oderā: ⁊ ſuper inimicos tuos tabeſcebā. Perfecto odio oderā illos: inimici facti ſunt mihi. Proba me deꝰ ⁊ ſcito cor meū: interroga me ⁊ cognoſce ſemitas meas. Et vide ſi via iniquitatis in me eſt: ⁊ deduc me ī via eterna. Gloria. An. Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me.

Eripe me dñe ¶ Pſ̄. cxxxix. ab hoīe malo: a viro iniquo eripe me. Qui cogitauerūt iniquitates in corde: tota die cōſtituebāt prelia. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſb labijs eoꝝ. Cuſtodi me dñe de mānu pctōris: ab hoībus iniquis eripe me. Qui cogitauerūt ſupplantare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laqueū mihi. Et funes extēderūt in laqueū: iuxta iter ſcandalum poſuerūt mihi. Dixi dño deꝰ meꝰ es tu: exaudi dñe vocē deprecatōis mee. Dñe dñe virtus ſalutis mee: obumbraſti ſuper caput meū in die belli. Non tradas me dñe a deſiderio meo peccatori: cogitauerūt ꝯtra me. ne derelinqs me ne forte exaltētur. Caput circuitus eoꝝ: labor labioꝝ ipſorum operiet eos. Cadēt ſuper eos carbones in ignem deijcies eos: ī miſerijs non ſubſiſtent. Vir linguoſus non dirigetur in terra: viruꝫ iniuſtum mala capient in interitu. Cognoui quia faciet dominꝰ iudicium inopis: ⁊ vindictā pauperum. Verūtamen iuſti confitebuntur nomini tuo: ⁊ habitabūt recti cuꝫ vultu tuo. Glia. An. A viro iniquo libera me domine.

Domine clamaui ¶ Pſ̄. cxl. ad te exaudi me: intende voci mee duꝫ clamauero ad te. Dirigatur oratio mea ſicut incēſum in conſpectu tuo: eleuatio

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

manuū meaꝝ ſacrificiū veſptinū
Pone domine cuſtodiā ori meo:
⁊ oſtium circūſtantie labijs meis.
Nō declines cor meū in vͣba ma/
licie: ad excuſandas excuſatōes in
pctis. Cū hoibus opantib⁹ iniq/
tatē: ⁊ nō cōmunicabo cū elect⁹ eo
rū. Corripiet me iuſt⁹ in miſcdia
⁊ increpabit me: oleū aūt pctōris
nō impiguet caput meū. Qm̄ ad
huc ⁊ oratio mea in beneplacitis
eoꝝ: abſorpti ſunt iuncti petre iu
dices eoꝝ. Audiant vͣba mea qm̄
potuerūt: ſicut craſſitudo t̄re eru
pta eſt ſup terrā. Diſſipata ſunt
oſſa nr̄a ſecus infernū. q: ad te do
mie dn̄e oculi mei: i te ſperaui nō
auferas aīam meaꝫ. Cuſtodi me
a laqueo quē ſtatuerūt mihi: ⁊ ab
ſcādalis opantiū iniquitatē. Ca/
dēt in retiaculo ei⁹ pctōres: ſingu
lariter ſum ego donec tranſeam.
Glia. Añ. Dn̄e clamaui ad te ⁊
exaudi me. ¶Ps. cxlj.
Voce mea ad dn̄m clamaui:
voce mea ad dn̄m deꝑcatus ſum.
Effundo in ꝯſpectu ei⁹ orationeꝫ
meā: ⁊ tribulationē meā ante ip/
ſum ꝓnuncio. In deficiēdo ex me
ſpm̄ meū: ⁊ tu cognouiſti ſemitaſ
meas. In via hac q̄ ambulabaꝫ:
abſcōderūt laqueū mihi. Cōſide/
rabā ad dexteram ⁊ videbā: et nō
erat q̄ cogſceret me. Perijt fuga
a me: ⁊ nō eſt q̄ reqrat aīam meā.
Clamaui ad te domine: dixi tu es
ſpes mea: portio mea in t̄ra viuē/
tiū. Intēde ad deꝑcationē meaꝫ:
q: hūliat⁹ ſuꝫ nimis. Libera me
a ꝑſequētib⁹ me: q: ꝯfortati ſūt ſu
per me. Educ de cuſtodia aīaꝫ me

am ad ꝯfitendū noī tuo: me expe/
ctant iuſti donec retribuas mihi.
Gloria. Añ. Portio mea dn̄e ſit
in t̄ra viuentium. ¶Tpe paſcali ſi
ni. ps. vrs̄ dr: Hic añ. Alla. q̄ter. ¶Se
quitur ꝑ totū annū qn̄ noct. cū preci.
ſeruat̄ preter in aduē. ⁊ xl. Hymnus.
Plaſmator hois ds̄ q̄ cūcta ſo
lus ordinās humū iubes ꝓ/
ducere reptātis ⁊ fere gen⁹. Qui
magna reꝝ corpa dictu iubētis vi
uida vt ſeruiāt ꝑ ordineꝫ ſubdens
dediſti hoi. Repelle a ſeruis tuis
q̄dquid ꝑ immūdiciaꝫ aut morib⁹
ſe ſuggerit aut actib⁹ ſe interſerit
Da gaudioꝝ p̄mia da gratiaruꝫ
mūera diſſolue litis vincula aſtri
ge pacis federa. Deo patri. vrs̄.
Cap. Dn̄s dirigat. cum v. Diriga
tur ⁊c. vt ſup feria ſcd̄a notatur.
¶Sabbato ad veſpas. ¶Ps. cxliij
Benedictus do
minus ds̄ me⁹ qui do
cet man⁹ meas ad pre
lium: ⁊ digitos meos
ad bellū. Miſcdia mea ⁊ refugiuꝫ
meuꝫ: ſuſceptor meus ⁊ liberator
me⁹. Protector me⁹ ⁊ in ip̄o ſpe/
raui: qui ſubdis ꝑplm meū ſb me.
Domine quid eſt hō quia innotu
iſti ei: aut fili⁹ hois quia reputas
eū. Hō vanitati ſimilis factus ē:
dies eius ſicut vmbra pretereūt.
Domine inclina celos tuos ⁊ de/
ſcende: tāge mōtes ⁊ fumigabūt.
Fulgura choruſcationem ⁊ diſſi
pabis eos: emitte ſagittas tuas ⁊
cōturbab eos. Emitte manū tuā
de alto eripe me et liba me de aq̄s
multis: ⁊ de manu filioꝝ alienoꝝ

Quoꝝ os locutum eſt vanitatē:
⁊ dextera eoꝝ dextera iniquitatis
Deus canticū nouū cātabo tibi:
in pſalterio decacordo pſallam ti/
bi. Qui das ſalutē regibꝰ. qui re/
demiſti dauid ſeruū tuum: de gla
dio maligno eripe me. Et erue
me de manu filioꝝ alienoꝝ quorū
os locutū eſt vanitatē: ⁊ dextera
eoꝝ dextera iniquitatis. Quoꝝ fi
lij ſicut nouelle plantatiōes: in iu
uētute ſua. Filie eoꝝ compoſite:
circūornate vt ſimilitudo templi.
Prōptuaria eoꝝ plena: eructan
tia ex hoc in illud. Oues eoꝝ feto/
ſe abundātes in egreſſibꝰ ſuis: bo
ues eoꝝ craſſe. Non ē ruina ma
cerie neq̧ tranſitus: neq̧ clamor ī
plateis eoꝝ. Beatū dixerūt popu
lum cui hec ſunt: beatus ꝑplus cu
ius dn̄s d̄s eius. Glia. Añ. Bn̄/
dictus dn̄s deꝰ meus. ¶ Pſ. cxliiij.
Exaltabo te deꝰ meus rex ⁊ be
nedicā nomī tuo in ſeclm: et
in ſclm ſeculi. Per ſingulos dies
benedicā tibi. ⁊ laudabo nomē tu
um in ſeculū: ⁊ in ſclm ſeculi. Ma
gnus dn̄s et laudabilis nimis: et
magnitudinis eius non eſt finis.
Generatio ⁊ generatio laudabit
opa tua: ⁊ potentiā tuā ꝓnuncia
būt. Magnificentiā glorie ſancti/
tatꝭ tue loquent̄: ⁊ mirabilia tua
narrabūt. Et virtutē terribiliū
tuoꝝ dicēt: ⁊ magnitudinē tuam
narrabunt. Memoriā abundan/
tie ſuauitatis tue eructabūt: ⁊ iu
ſticia tua exultabūt. Miſerator et
miſericors dn̄s: patiēs et multū
miſericors. Suauis dn̄s vniuer
ſis: ⁊ miſeratiōes eiꝰ ſup oia ope/
ra eius. Confiteantur tibi domi/
ne om̄ia opa tua: ⁊ ſancti tui bn̄/
dicāt tibi. Gloriā regni tui dicēt:
⁊ potentiā tuā loquētur. Ut no/
tā faciāt filijs hoim potētiā tuā:
⁊ gloriā magnificentie regni tui.
Regnū tuū regnū oim ſecloꝝ: ⁊
dn̄atio tua in om̄i generatione et
generationē. Fidelis dominꝰ in
om̄ibus verbis ſuis: et ſanctis in
omnibus operibꝰ ſuis. Alleuat
dominꝰ om̄es qui corruunt: ⁊ eri
git om̄es eliſos. Oculi omnium ī
te ſperant domine: ⁊ tu das eſcā
illoꝝ in tempore oportuno. Ape/
ris tu manū tuā: ⁊ imples omne
animal benedictione. Iuſtus do/
minus in om̄ibus vijs ſuis: ⁊ ſan
ctus in om̄ibꝰ operibꝰ ſuis. Pro
pe eſt dn̄s oibus inuocantibꝰ eū:
oibus inuocantibꝰ eū in veritate
Uoluntatē timentium ſe faciet ⁊
deprecationē eoꝝ exaudiet: ⁊ ſal/
uos faciet eos. Cuſtodit dn̄s om/
nes diligētes ſe: ⁊ oēs peccatores
diſperdet. Laudationē dn̄i loq̄/
tur os meū ⁊ bn̄dicat ois caro no/
mini ſctō eiꝰ in ſclm: ⁊ in ſeculū ſe/
culi. Glia. Añ. In eternū ⁊ in ſe
culum ſeculi. ¶ Pſ. cxlv.
Lauda aia mea dn̄m lauda/
bo dn̄m in vita mea: pſallam deo
meo: q̄diu fuero Nolite ꝯfidere
in ꝓncipibꝰ: in filijs hoim ī quibꝰ
nō eſt ſalus. Exibit ſpūs eiꝰ ⁊ re/
uertet̄ in terrā ſuā: in illa die peri
bunt omnes cogitationes eorum
Beatus cuius deus iacob adiu/
tor eius ſpes eius ī domino deo ip/
ſius: qui fecit celum et terram ma
re et omnia que in eis ſunt.

Qui cuſtodit veritatē in ſeculum
facit iudiciū iniuriaꝫ patiētibus:
dat eſcam eſurientibus. Dn̄s ſol
uit compeditos: dn̄s illuminat ce
cos. Dn̄s erigit eliſos: dn̄s diligit
iuſtos. Dominus cuſtodit adue/
nas pupilluꝫ ⁊ viduā ſuſcipiet: et
vias pctoꝝ diſperdet. Regnabit
dn̄s in ſecula deꝰ tuus ſyon: in ge
neratiōe ⁊ generationē. Gloria.
Añ. Laudabo deuꝫ meū in vita
mea. ¶ Pſalmus. cxlvj
Laudate dn̄m quoniā bonus
eſt pſalmus: deo noſtra ſit iocūda
decoraqꝫ laudatio. Edificans hie
ruſalē dn̄s: diſperſiones iſrael cō
gregabit. Qui ſanat ꝯtritos cor/
de: ⁊ alligat ꝯtritiones eoꝝ. Qui
numerat multitudinē ſtellarū: ⁊
oīnibus eis nomīa vocans. Ma/
gnus dn̄s noſter ⁊ magna virtuſ
eius: ⁊ ſapiētie eiꝰ nō eſt numerꝰ.
Suſcipiens manſuetos dn̄s: hu
milians autē pctōres vſqꝫ ad ter/
raꝫ. Precinite domino in ꝯfeſſio/
ne: pſallite deo noſtro in cythara.
Qui operit celum nubibus: ⁊ pa
rat terre pluuiā. Qui producit in
montibus fenū: ⁊ herbā ſeruitu/
ti hominū. Qui dat iumētis eſcā
ipſoꝝ: ⁊ pullis coruoꝝ inuocanti/
bus eum. Non in fortitudine eq̄
voluntatē habebit: nec ī tibijs vi/
ri beneplacitū erit ei. Beneplaci
tum eſt dn̄o ſup timentes eū: ⁊ in
eis qui ſperant ſup miſcdia eius.
Gloria. Añ. Deo noſtro iocun/
da ſit laudatio. ¶ Pſ̄. cxlvij.
Lauda hierſm dn̄m: lauda de
um tuū ſyō. Qm̄ ꝯfortauit ſeras
portaruꝫ tuaꝝ: benedixit filijs tu/
is in te. Qui poſuit fines tuos pa
cē: ⁊ adipe frumēti ſaciat te. Qui
emittit eloquiū ſuū terre: velocit̄
currit ſermo eiꝰ. Qui dat niueꝫ ſi
cut lanā: nebulam ſicut cinerem
ſpargit. Mittit criſtallū ſuaꝫ ſicut
buccellas: ante faciē frigoris eiuſ
ſuſtinebit. Emittet verbuꝫ ſuum
⁊ liquefaciet ea: flabit ſpiritꝰ eiuſ
⁊ fluent aque. Qui annūciat ver
bum ſuum iacob: iuſticias ⁊ iudi/
cia ſua iſrael. Non fecit taliter oī
nationi: ⁊ iudicia ſua non mani/
feſtauit eis. Gloria. Añ. Lauda
hierſm dn̄m. Tpe paſcali dr̄ hic Añ.
Alla. ter. Deinde dr̄ hym. ſm tp̄s ſcꝫ
de aduen. vel de. xl. ⁊c̄. vt in locis ſu
is cū cap. v. añ. ſup magt ⁊ Coll. etiā
ibidēꝫ ¶ Sed ab octa. epiph. vſqꝫ ad
xl. nō dr̄ ſabbatinis diebꝰ ad vſ̄. ali
quis hym. niſi feſtū alicuiꝰ ſancti in/
tercipiat. Sed immediate dicta añ.
Lauda hierſm. dr̄ Cap. Bn̄dictus
ds̄ ⁊c̄. vt infra. ¶ Ab oct. vo penth.
vſqꝫ ad aduen. dn̄i tūc niſi de ſanctis
cantandū fuerit dr̄ hic ſeqn̄s hy̆nus
O Lux beata trinitas et princi/
palis vnitas iam ſol recedit
igneus infunde lumē cordibus.
Te mane laudum carmine te de
precamur veſpere te noſtra ſup/
plex gloria per cuncta laudet ſecu
la. Deo patri ſit gloria eiuſqꝫ ⁊c̄.
Deinde Capm. Benedictus. vt in
fra. ¶ Nota q̄ iſtud ſequens Capm
dicitur ſabbatinis diebus ad veſpe/
ras quādo in dn̄ica noct. ſeruandus
eſt ab octa. epiph. vſqꝫ ad dominicā
primam in. xl. ⁊ ab octa. penth. vſ/
qꝫ ad aduentum domini cum vſ. ſe/
quenti. ¶ Capm. ij. Corinth. j.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

B Enedictus deus et pater domini nostri iesu christi pater misericordiarum et deus totius consolationis. qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Deo gra. ℣. Vespertina oratio ascendat ad te domine. Et descendet super nos misericordia tua. Deinde Canticum Marie virginis. Luce primo.

M Agnificat anima mea dominum. Et exultauit spiritus meus: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatem ancille sue: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit mihi magna qui potens est: et sanctum nomen eius. Et misericordia eius a progenie in progenies: timentibus eum. Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: et exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: et diuites dimisit inanes. Suscepit israel puerum suum: recordatus misericordie sue. Sicut locutus est ad patres nostros: abraam et semini eius in secula. Gloria. Deinde an. sup magnificat ex hystoria regum Sapientie aut Job etc. prout breuiarium secundum exigentiam temporis docet sine preci. Coll. semper de dominica proxime preterita cum suffragijs consuetis.

Sic inchoatur sub silentio Compl. per totum annum. Xpe audi. vrs. Deinde voce sonora.

C Onuerte nos deus salutaris noster. Et auerte iram tuam a nobis. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Gloria. vrs. ¶ Ps. iiij.

C Um inuocarem exaudiuit me deus iusticie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei: et exaudi orationem meam. Filij hominum vsquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatem et queritis mendacium. Et scitote quoniam mirificauit dominus sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. Irascimini et nolite peccare que dicitis in cordibus vestris: et in cubilibus vestris compungimini. Sacrificate sacrificium iusticie et sperate in domino: multi dicunt quis ostendit nobis bona. Signatum est super nos lumen vultus tui domine: dedisti leticiam in corde meo. A fructu frumenti: vini et olei sui multiplicati sunt. In pace in idipsum: dormiam et requiescam. Quoniam tu domine singulariter in spe: constituisti me. Gloria. Ps. xxx.

I N te domine speraui non confundar in eternum: in iusticia tua libera me. Inclina ad me aurem tuam: accelera vt eruas me. Esto mihi in deum protectorem: et in domum refugij vt saluum me facias. Quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me et enutries me. Educes me de laqueo hunc quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus. In manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me domine deus veritatis. Gloria patri et filio etc. Sicut erat in principio. ¶ Ps. xc.

Q Ui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi commorabitur

Dicet dn̄o ſuſceptor meus es tu:
⁊ refugiū meū de⁹ meus ſperabo
in eū. Qm̄ ipſe liberabit me de la
queo venantiū: ⁊ a verbo aſpero.
Scapulis ſuis obūbrabit tibi: ⁊
ſub pennis ei⁹ ſperab. Scuto cir
cūdabit te veritas ei⁹: nō timebis
a timore nocturno. A ſagitta vo/
lante in die a negocio ꝑambulan
te in tenebris: ab incurſu ⁊ demo
nio meridiano. Cadēt a latē tuo
mille ⁊ decē milia a dextris tuis:
ad te aūt nō appropinq̄bit. Verū/
tū oculis tuis ꝯſiderabis: ⁊ retri/
butiōē peccatōꝝ videbis. Qm̄ tu es
dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti
refugiū tuū. Non accedet ad te
malū: ⁊ flagellū nō appropinqua
bit tabnaclō tuo. Qm̄ angelis ſu
is mādauit d̄ te: vt cuſtodiāt te i oī
nib⁹ vijs tuis. In manib⁹ porta/
bunt te: ne forte offendas ad lapi
dē pedē tuū. Sup aſpidē ⁊ baſi/
liſcū ambulabis: ⁊ ꝯculcabis leo/
nē ⁊ dracone. Qm̄ in me ſperauit
liberabo eū: ꝓtegā eū qm̄ cogno
uit nomē meū. Clamauit ad me
⁊ ego exaudiā eum. cū ipſo ſum in
tribulatiōe: eripiā eum ⁊ glificā/
bo eū. Longitudine dierū reple/
bo eū: ⁊ oſtendā illi ſalutare meū.
Gloria patri. ¶ Ps. cxxxiij
Ecce nūc benedicite dn̄o: oēs
ſerui dn̄i. Qui ſtatis in domo do/
mini: in atrijs domus dei nr̄i. In
noctib⁹ extollite man⁹ vr̄as i ſan/
cta: ⁊ benedicite dn̄o. Benedicat
te dn̄s ex ſyon: qui fecit celū ⁊ ter/
rā. Gloria. An̄. Alla. ſex. vel. laus
tibi dn̄e rex eterne glie. ſm tps. De/
inde in aduē. ⁊ xl. d̄r ad cōplet. hym.
Cap. v. et. an̄. ſup. Nūc di. ⁊c. vt ibi d̄
dicet cū precib⁹ vt infra. Sed ſeq̄ns
hym. cū Cap. v. an̄. ſup Nūc. ⁊ preci
bus ⁊c. vt infra d̄r ad cōpl. p⁹. ij. vs
dn̄icis dieb⁹. ⁊ ſiliter ferialib⁹ diebus
ab oct. epi. vſq; ad dn̄icā primā i. xl.
⁊ ab oct. penth. vſq; ad aduē. dn̄i. ex
ceptis feſtis ſummis dupli. ⁊ ſemid.
⁊ infra oct. ſolen. ⁊ qn̄ de patronis ſer
(uatur. Hymnus.
Te lucis an
te terminū rex creator poſci
mus vt ſolita clemētia ſis p̄ſul ad
cuſtodiā. Procul recedāt ſomnia
⁊ noctiū fantaſmata hoſtēq; no
ſtrū comprime ne polluantur cor
pora. Preſta pr̄ omps ꝑ ieſū cri
ſtum dn̄m q̄ tecū in ꝑpetuū regt̄
cū ſancto ſpū. Amē. Cap. Pacē et
veritatē. cū v. an̄. ſup Nūc. et p̄cib⁹
⁊c. vt infra. ¶ Sed ſabbatinis die/
bus p⁹ primas vs. dn̄ical' d̄r ad Cō/
pleto. hym. Xp̄e qui lux. cū an̄. ſuper
Nūc di. ⁊c. vt iſra p⁹ Coll'. Illūina
ſignat. ſequit̄ Cap. Zach. viij. ca.
Pacem ⁊ veritatē diligite: ait
dn̄s oīpotēs Deo g̃. v. Cuſto
di nos dn̄e vt pupillā oculi. Sub
vmbra alaꝝ tuarū protege nos.
¶ Sequit̄ cāticū ſymeonis. Lu. c. ij
Nunc dimittis ſeruū tuū do/
mine: ſm verbū tuū in pace
Quia viderunt oculi mei: ſaluta
re tuū. Quod paraſti ante faciē:
oīm pploꝝ. Lumen ad reuelatio
nē gentium: ⁊ gloriam plebis tue
iſrael. Gloria. Deinde An̄. Sal/
ua nos dn̄e vigilātes cuſtodi nos
dormientes vt vigilemus in xp̄o
⁊ requieſcamus in pace. Deinde
Kyriel. ter. Xp̄eel. ter. Kyriel. ter.
Pr̄ nr̄. Et ne. v. In pace in idipm

Dormiã ꝛ requieſcã. Credo. per to
tũ Deinde repetitur Carnis reſur
Et vitã eternã Amẽ. Deinde p̄ces
Benedicamus patrem ꝛ fi
lium cum ſancto ſpiritu.
Laudemus et ſuperexal
temus eum in ſecula. Benedic
tus es domine in firmamento ce
li. Et laudabilis ꝛ glorioſus ꝛ ſup
exaltatꝰ ĩ ſecula. Benedicat nos
pater eternus. Amen. Dignare
domine nocte iſta. Sine peccato
nos cuſtodire. ¶ In xl. pᵒ. Inuo
cauit. in cõpl'. qď dicit̃ pᵒ. ij. vs̃ dñi
cis dieb' et ſilr. ferialib' diebus qñ
noct. fuat̃ p xl. tm̃. dicitur hic Con
fiteor ꝛc. Re ſup. ante kalenda. De
inde. Miſerere nr̃i domine. Miſe
rere noſtri. Fiat miſcd'ia tua do
mine ſuper nos. Quemadmodũ
Pro fidelibus defunctis Requiẽ
eternam. Requieſcant in pace
Amen Eſto. no. do. tur. for. A faci.
Dñe exaudi. Et clam̃. Deinde ſi i
craſtino noct̃ fuandus eſt cum preci
bus tũc dicit̃ hic ps̃. Miſerere. vts̃
cũ Gl'a. et in fine All'a. vl' Laus ti.
Deinde. Exurge dñe adiuua nos
Et libera nos ꝑpter nomẽ ſanctuꝫ
tuum. Dñe deus virtutũ conuer
te nos. Et oñ. fa. Dñe exau. Dñs
vobiſcum. Et cũ. Oremꝰ. Coll'.
Illumina q̃s domine tñbras
nr̃as ꝛ totius huiꝰ noctis in
ſidias tu a nobis repelle ꝓpiciꝰ. ſal
ua nos op̃s deus ꝛ lucem nob̃ cõ
cede ꝑpetuam. Per do. no. ie. xp̄ꝫ
ꝛc. ¶ Poſt cõcluſionẽ coll'. d'r. iteruꝫ
Dñs vobiſcũ Et cũ. B̃ndicamus
do. Deo. Et aĩe ꝛc. vt infra poſt ſe
quentez hym. habet̃. ¶ Nota quan
do noc. cum precibus non fuabitur
aut noc. ſine p̃. vt ĩ dñicis dieb' ꝛ i vi
gi. q̃ hñt ſctm̃ ã ſctõs tunc in ſup dic
tis p̃cib' pᵒ. Eſto nob. ꝛ Dñe exau
dicetur inmediate Dñs vo. Oremꝰ
Et deinde Coll'. Illumina. ꝛc. vts̃
¶ Sabbatinis noctib'. pᵒ. primas
vs̃. dñicis diei. Ad cõpletoriũ d'r. Cõ
uerte nos. cũ. ps̃ vts̃. in cõple. De
inde pᵒ ps̃. ꝛ añ All'a. vl'. Laus tibi.
ꝛc. d'r ſequẽs hym. ab oct. epi. vſqꝫ
ad dñicaꝫ primam in xl. ꝛ ab oc. pẽ.
vſqꝫ ad aduẽ. do. Hymnꝰ
Chriſte qui lux es ꝛ dies noc
tis tñbras detegis luciſqꝫ
lumen crederis lumen beatũ pre
dicans Precamur ſãcte domine
defende nos in hac nocte ſit nobis
in te requies quietã noctẽ tribue
Ne grauis ſomnꝰ irruat nec ho
ſtis nos ſurripiat nec caro illi con
ſentiẽſ nos tibi reos ſtatuat Ocu
li ſomnũ capiant cor ad te ſemper
vigilet dextera tua ꝓtegat famu
los qui te diligũt Defenſor noſter
aſpice inſidiantes reprime guber
na tuos famulos quos ſanguine
mercatus es Memento noſtri do
mine in graui iſto corpore q̇ es de
fenſor aĩe adeſto nobis dñe. Deo
patri. Caplm. Pacẽ ꝛ veritatem
cũ v'ſi. Cuſtodi nos. vts̃ in cõpleto.
¶ Iſte due añe. dicunt̃ codeꝫ tempo
re ſcilicet ab oct. epi. vſqꝫ ad xl. ꝛ ab
oct. penth. vſqꝫ ad aduẽtũ domini
viciſſim ſabbatis noctib' ſup Nũc.
viꝫ in primo ſabbato añ. Pacẽ. ꝛ in
alio ſequente añ. Vigila. ꝛ ſic conſe
quenter. Sequitur ſuper Nunc di.
Añ Pacem tuam queſumus do
mine ꝛ pax tua xp̄e maneat in mẽ

tibꝰ noſtris vt nõ timeamꝰ a timo
re nocturno ſiue diurno ſed ſꝑ vi/
gilemꝰ cũctis in opibus mãdato/
rũ tuoꝝ. Alia añ. Vigila ſuꝑ nos
eterne ſaluator ne nos apprehen/
dat callidus tẽptator qꝛ tu nob̄ fa
ctus es ſempiternꝰ adiutor. Cete/
ra ſcꝫ Kyrieleſ. cũ precibꝰ Bñdicamꝰ
vrs. in cõplet. ſine ps̄. Miſerere ⁊c.
Dicta Coll. Illumi[na]. cũ ſua cõclu/
ſione et Dñs vo. et Bñdi. do. Deo.
dr̄. Et aĩe oĩm fideliũ defunctoꝝ ꝑ
piã miſcd̾iaꝫ dei requieſcãt ĩ pace.
Amen. Deinde dr̄ tã ferialibꝰ diebꝰ
q̄ȝ dñicis ⁊ feſtiuis diebꝰ Adiutoriũ
noſtrũ in noĩe dñi. Qui fecit celuꝫ
⁊ terrã. Sit nomẽ dñi bñdictũ. Ex
h̄ nunc ⁊ vſq̄ȝ in ſclm. Oremꝰ. Ce/
leſti bñdictione bñdicat ⁊ cuſtodi/
at nos diuina maieſtas ⁊ vna dei
tas. pater ✠ ⁊ filiꝰ ✠ ⁊ ſpũſ ✠ ſan
ctus. Amẽ. Deinde flexis genibus
Per aduen. vſq̄ȝ ad vigi. natiuita. in
cluſiue canit vl̄ legit Añ. de dña nr̄a.
Ecce ṽgo ꝯcipies ⁊ paries filiũ ⁊
vocabit nomẽ eius ieſus hic erit
magnꝰ ⁊ filius altiſſimi vocabit.
v. Aue maria. Oremus. Collecta.
Deus qui de btẽ marie virgi
nis vtero verbũ tuũ angelo
annũciante carnẽ ſuſcipere volu
iſti: preſta ſupplicibꝰ tuis: vt q̄ ve/
re eã dei genitricẽ credimꝰ: eiuſ a/
pud te intceſſionibꝰ adiuuemur.
Per eund̾ xp̄m dñm no. Amẽ. ¶ A fe
ſto. nati. xp̄i vſq̄ȝ ad feſtũ purifica.
marie poſt cõpleto. Añ. Neſciens
mater virgo virũ pepit ſine dolo
re ſaluatorẽ ſcloꝝ ipm regẽ ange/
loꝝ ſola ṽgo lactabat vbere de ce/
lo pleno. v. Poſt partũ ṽgo inuio
lata ꝑmãſiſti. Dei. Oremꝰ. Coll.
Deus qui ꝑ btẽ marie virgis
partũ ſine hũana ꝯcupiſcẽ/
tia ꝓcreatũ in filij tui mẽbra veni
entẽ paternis feciſti ꝑ iudicijs nõ
teneri: p̄ſta qſ̄s: vt huiꝰ creature
nouitate ſuſcepta: vetuſtatis an/
tique ꝯtagijs exuamur. Per eundẽ
xp̄m do. no. Amen. Predicta Coll.
dr̄ a feſto natiui. xp̄i vſq̄ȝ ad diẽ cir/
ciſionis excluſiue. Et deinceps vſq̄ȝ
ad feſtũ. purifica. dr̄ ſeq̄ns Collecta.
Deus q̄ ſalutis eterne btẽ ma
rie ṽginitate fecũda hũano
generi p̄mia p̄ſtitiſti: tribue q̄s vt
ipaꝫ ꝓ nob̄ intercedere ſentiamꝰ:
ꝑ quã meruimꝰ auctorẽ vite ſuſci
pere Ieſum xp̄um do. no. Amen.
¶ A feſto purificatiõis btẽ marie vſ
q̄ȝ ad feſtũ paſce ⁊ ab oct. penth. vſq̄ȝ
ad aduen. dñi dr̄ poſt cõpleto. ſeq̄ns
Añ. Salue regina miſcd̾ie vita
dulcedo ⁊ ſpes nr̄a ſalue. ad te cla
mamꝰ exules filij eue. ad te ſuſpi/
ramꝰ gemẽtes ⁊ flentes in hac la
chrymarũ valle. Eya ḡ aduocata
noſtra illos tuos miſicordes ocu/
los ad nos ꝯuerte: Et ieſuꝫ bñdi/
ctũ fructũ ventris tui nob̄ poſt h̄
exiliuꝫ oñde. O clemẽs maria. O
pia maria. O dulcis maria. v. In
oĩ tribulatõe ⁊ anguſtia noſtra
Succurre nob̄ btĩſſima ṽgo ma
Intercueniat (ria. Oremꝰ
ꝓ nob̄ qſ̄s dñe ieſu xp̄e nũc
⁊ in hora mortis nr̄e apd̾ tuã cle/
mẽtiã glorioſa ṽgo maria mater
tua cuiꝰ ſacratiſſimã aĩam in ho/
ra mortis ⁊ paſſionis tue doloris
gladius ꝑtranſiuit. Qui viuis et
regnas deꝰ. ꝑ oĩa ſcl̄a ſcloꝝ. Amen

Protege dñe Vel iſta Colla.
famulos tuos ſubſidijs pa/
cis: ⁊ btē marie glīoſe ſemꝑ virgi
nis patrocinijs ꝯfidētes: a cūctis
hoſtib⁹ redde ſecuros. Per xp̄m do.
no. Amē. Deinde. Nos cū ꝓle pia
bn̄dicat vgo maria. Amē. ¶ A fe/
ſto paſce vſq₃ ad oct. penth. dr̄ p⁹ cō/
pleto. añ. Regina celi letare alla.
Quia quē meruiſti portare alla.
Reſurrexit ſicut dixit alla. Ora ꝓ
nob deū alla. ℣. Gaude dei geni.
vgo maria. Quia ſurrexit filius
tuus alla. Oremus. ¶ Coll.
Preſtit nobis q̄ms ōps pat̄ et
precipue inter hͤ feſta paſcalia fi/
lij tui ſolēnia ꝯtinuata di genitri/
cis ⁊ virgis marie mēoria q̄ ⁊ aſti
tit vulnerata charitate i cruce pē
denti ⁊ nūc regina aſtat a dextris
in celo regnanti eidē filio tuo ieſu
xp̄o dño nr̄o. Amē. ¶ Ita canit̄ pre
dicta añ. cū. ℣. ⁊ coll. vſq₃ ad oct. pen
theco. nihil mutādo in eis. ⁊c. ¶ No/
ꝗ colla que dr̄ ad añ. Salue. aut ad
aliā añ. loco Salue. concludit̄ ſem/
per breui cōcluſiōe. Qui vi. vts. aut
Per xp̄m do. no. am̄. aut Per eund̄. ⁊c.
ſcd̄m ꝗ colla oſtēdit.
¶ Incipiūt ſeptē ps. pn̄iales. Dñe
ne i furore. fo. j. ps. Bti q̄r. iv. ps.
Dñe ne in furore. vj. ps. Miſere/
re me. vj. ps. Dñe exau. pri. xxviij
ps. De ꝓfundis. xlv. ps. Dñe ex/
audi ora. me. au. p. xxvij. In fine
cuiuſlibet ps dr̄ Gloria. Finito vlti
mo. ps. cū Gloria pa. Sicut ⁊c. dr̄
Kyrieleyſon. Kyrieleyſon.
Xp̄eeleyſon. Xp̄eeleyſon
Xp̄e audi nos. Xp̄e audi
nos. Saluator mundi. adiuua
nos. Pater d̄ celis d̄s. Miſerere
nobis. Fili redēptor mūdi deus.
Miſeré. Spiritus ſancte de⁹. Mi
ſeré. Scta trinitas vn⁹ d̄s. Miſe.
Sancta maria or.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginum or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Oēs ſcti angl̄i ⁊ archāgeli. orate.
Oēs ſcti btōꝝ ſpūuꝫ ordies. Ora.
Sancte iohānes baptiſta or.
Sancti tres reges Orate.
Oēs ſcti pr̄iarche ⁊ ꝓphe. orate.
Scte petre
Scte paule
Scte andrea
Scte iacobe
Scte iohes
Scte thoma
Scte iacobe
Scte philippe
Scte bartholo.
Scte mathee
Scte ſymon
Scte iuda
Scte mathia
Scte barnaba
Scte luca
Scte marce
Om̄es ſcti apl̄i
et euāgeli. orate
Oēs ſcti innocē
tes. Orate ꝓ no.
Scte ſtephane
Scte line
Sancte clete
Sācte clemēs
Sacte ſixte
Sancte corneli
Scte cypriane
Scte laurenti
Sancte vincēti
Scte ypolite
Scte criſogone
Scte iohannes.
Scte paule.
Scte coſma
Scte damiane
Scte fabiane
Scte ſebaſtiane
Scte pancrati
Scte pāthaleon
Scte xp̄ofore
Scte hermes
Sancte felix
Sancte nabor
Scte maurine.
Sancte albine
Sacte albane.
Scte euergiſle
Scte pauline
Scte agilolfe
Sancte felix
Sācte adaucte.
Sancte vite

g ij

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sancte modeſte oꝛ.
Sancte eraſme oꝛ.
Sancte quintine oꝛ.
Sancte quirine oꝛ.
Sancte criſpine oꝛ.
Sancte criſpiniane oꝛ.
Sancte thoma oꝛ.
Sancte lamberte oꝛ.
Sancte kyliane oꝛ.
Sācte gregoꝛi ſpoleta. oꝛ.
Sancte geoꝛgi oꝛ.
Sancte patrocle oꝛ.
Sancte eliphi oꝛ.
Sancte vitalis oꝛ.
Sancte blaſi oꝛ.
Sancte apollinaris oꝛ.
Sancte agapite oꝛ.
Sancte abdon oꝛ.
Sancte ſennes oꝛ.
Sctē cypriace cū ſocijs tuis. oꝛa ꝓ.
Sctē dioniſi cū ſocijs tuis. oꝛa ꝓ.
Sctē mauriti cū ſocijs tuis. oꝛa.
Sancte gereon cū ſo. tuis. oꝛa ꝓ.
Sancte caſſi cū ſo. tuis. Oꝛa ꝓ.
Sctē victoꝛ cū ſo. tuis. Oꝛa ꝓ.
Sancti mauri oaꝛte.
Sancti ewaldi oꝛate.
Omēs ſancti martyres. oꝛate ꝓ.
Sancte ſiluester oꝛ.
Sancte leo oꝛ.
Sancte hilari oꝛ.
Sancte gregoꝛi oꝛ.
Sancte ambꝛoſi oꝛ.
Sancte auguſtine oꝛ.
Sancte nicolae oꝛ.
Sancte ſeuerine oꝛ.
Sancte martine oꝛ.
Sancte materne oꝛ.
Sancte hieronime oꝛ.
Sancte willibroꝛde oꝛ.
Sancte kuniberte oꝛ.

Sancte heriberte oꝛ.
Sancte anno oꝛ.
Sancte maximine oꝛ.
Sancte remigi oꝛ.
Sancte euchari oꝛ.
Sancte valeri oꝛ.
Sancte ſeruati oꝛ.
Sancte vdalrice oꝛ.
Sancte medarde oꝛ.
Sancte leonarde oꝛ.
Sancte galle oꝛ.
Sancte ludgere oꝛ.
Sancte anthoni oꝛ.
Sancte benedicte oꝛ.
Sancte huperte oꝛ.
Sancte bernarde oꝛ.
Sancte egidi oꝛ.
Sancte germane oꝛ.
Sancte columbane oꝛ.
Sancte ſymeon oꝛ.
Sancte othmare oꝛ.
Sancte vedaſte oꝛ.
Sancte amande oꝛ.
Sancte pauline oꝛ.
Omnes ſancti ꝯfeſſores. Oꝛate.
Oēs ſctī monachi ⁊ hēmite. oꝛa.
Sancta anna oꝛꝫ.
Sancta maria magdalena oꝛꝫ.
Sancta felicitas oꝛꝫ.
Sancta perpetua oꝛꝫ.
Sancta agatha oꝛꝫ.
Sancta lucia oꝛꝫ.
Sancta agnes oꝛꝫ.
Sancta cecilia oꝛꝫ.
Sancta anaſtaſia oꝛꝫ.
Sancta barbara oꝛꝫ.
Sancta katherina oꝛꝫ.
Sancta chriſtina oꝛꝫ.
Sancta margareta oꝛꝫ.
Sancta ſcolaſtica oꝛꝫ.
Sancta columba oꝛꝫ.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Sancta brigida or.
Sancta modeſta or.
Sancta walburgis or.
Sancta gertrudis or.
Sancta dorathea or.
Sancta aldegundis or.
Sancta praxedis or.
Saucta martha or.
Sancta helena or.
Sancta elizabeth or.
Sctā maria egypciaca or.
Sancta affra or.
Sancta clara or.
Sancta fides or.
Sancta ſpes or.
Sancta charitas or.
Sancta vrſula or.
Sancta cordula or.
Sancta pinnoſa. or.
Sctā vndena vğinū milia. orate.
Oēs sctē virgiēs ⁊ vidue Orate.
Omnes ſancti Orate p.
Propicius eſto. Parce nobꝫ dn̄e.
Propicius eſto. libera nos dn̄e.
Ab ira tua. libera nos domine.
Ab inſidijs diaboli. libera nos.
A ſubitanea ⁊ iprouiſa morte. li.
Ab eterna morte. libera nos do.
A dāpnatione perpetua. libera.
Ab imminentibus peccatorum
noſtrorum periculis. libera nos.
Ab appetitu inanis glorie. liba.
A ſpiritu fornicationis. libera.
Ab immūdis cogitationibꝰ. lib.
A mala volūtate. libera nos do.
Ab inuidia et odio. libera nos d.
A cecitate cordis. libera nos dn̄e
A fulgure ⁊ tempeſtate. libera.
A peſte ⁊ clade. libera nos domi.
Ab omni malo. Libera nos dn̄e.
Per incarnationem et natiuita
tem tuam. Libera nos domine.
Per circūciſionem et baptiſmuꝫ
tuum. Libera nos domine.
Per ieiunium et temptationes
tuas. Libera nos domine.
Per crucē ⁊ paſſionē tuā. Liba.
Per mortē ⁊ ſepulturā tuā. Li.
Per ſanctā reſurrectionē ⁊ am/
mirabilem aſcenſionē tuā. Liba.
Per aduentū ſpūſſancti paracli
ti. Libera nos domine.
In hora mortꝭ Succurre nobꝫ do.
In die iudicij. Libera nos dn̄e.
Peccatores. Te rogamꝰ au. nos
Vt pacē ⁊ ꝯcordiā nobꝫ dones Te.
Vt ſanitatē nobis dones. Te ro.
Vt miſericordia ⁊ pietas tua no/
bis ſubueniat. Te rogamꝰ audi.
Vt dextera tua ſancta nos ſem/
per cuſtodiat. Te rogamus audi.
Vt dn̄m apoſtolicū ⁊ cūctuꝫ eccle
ſiaſticū ordinē in sctā religione cō
ſeruare digneris. Te rogamꝰ au.
Vt regē nr̄m ⁊ oēs pncipes xpia/
nos in tua volūtate cōſeruare ⁊
adiuuare digneris. Te roga.
Vt antiſtitē nr̄m in ſancta religi
one ꝯſeruare digneris. Te roga.
Vt cunctū pplm xpianum precio
ſo ſanguine tuo redemptū conſer
uare digneris. Te rogamus au.
Vt pplis xpianis pacem ⁊ vnani
mitatē atqꝫ concordiam largiri di
gneris. Te roga. audi nos.
Vt clerum ⁊ plebem ſancti petri
conſeruare digneris. Te rogamꝰ
Vt oculos miſericordie tue ſuper
nos reducere digneris. Te roga.
Vt mentes nr̄as ad celeſtia deſi/
deria erigere digneris. Te roga.
Vt morbos auferas famemqꝫ et

mortalitatē a nob̄ repellas. Te.
Ut ad ꝓmiſſuꝫ glorie tue premiū
nos perducere digneris. Te ro.
Ut miſerias pauperū intueri et
releuare digneris. Te. Ut iter fa
muloꝝ famularūq; tuarū in ſalu
tis ꝓſperitate diſponere digneꝛ.
Te. Ut fruct⁹ terre nob̄ dare ⁊ cō
ſeruare digneris. Te. Ut aīas no
ſtras ⁊ parentū nr̄oꝝ ab eťna dā/
natōne eripias. Te. Ut oībus be
nefactorib⁹ nr̄is ſempiťna bona
retribuas. Te. Ut oībus fidelib⁹
defunct⁹ requiē eternā largiri di/
gneris. Te. Ut nos in tuo ſancto
ſuitio cōſeruare ⁊ ꝯfortare digne
ris. Te. Ut ſeruit⁹ nr̄a tibi place/
at. Te. Ut nos exaudire digneris
Te. Fili dei. Te. Agnus dei q̇ tol
lis pctā mundi. Exaudi nos dn̄e.
Agnus dī qui tollis peccata mū/
di. Parce nob̄ dn̄e. Agnus dei q̇
tollis peccata mūdi. Dona nobis
pacē. Xp̄e audi nos. bis. Kyriel.
ſel. Xp̄eel. ſel. Kyriel. ſel. Pr̄ nr̄. Et
Domine peccaui/ ¶ Preces.
mus cū patrib⁹ noſtris. In/
iuſte egimus iniquitatē fecimus.
Dn̄e nō ſc̄m pctā nr̄a facias nob̄.
Neq; ſc̄m iniquitates nr̄as retri/
buas nob̄. Dn̄e ne memineꝛ ini
quitatū noſtraꝝ antiquarū. Cito
anticipēt nos miſcōie tue q: pau/
peres facti ſum⁹ nimis. Adiuua
nos de⁹ ſalutaris nr̄. Et ꝓpter glo
riā nōis tui dn̄e libera nos ⁊ ꝓpici
us eſto pctis noſtris ꝓpter nomen
tuū. Dn̄e ne ſil' tradas nos cum
peccatorib⁹. Et cū opantib⁹ iniq̄/
tatē ne ꝑdas nos. Ne tradas do/
mie beſtijs aīas ꝯfitentiū tibi. Et
aīas pauperū tuoꝝ ne obliuiſca/
ris in finē. Fiat miſcōia tua dn̄e
ſup nos. Queadmodū ſꝑauimus
in te. Pro fidelib⁹ defunctis. Re/
quiem eternā dona eis dn̄e ⁊ lux
ꝑpetua luceat eis. Requieſcant
i pace. Amē. Eſto nob̄ dn̄e turris
fortitudinis. A facie inimici. Do/
mine exaudi orationē meā. Et cla
mor. Dn̄s vo. Oremus. Collecta
Exaudi qm̄s dn̄e ſupplicū pre/
ces: ⁊ ꝯfitentiū tibi pce pec/
catis: vt pariter nobis indulgen/
tiā tribuas benign⁹ ⁊ pacē. Per.
Deus cui ꝓpriū eſt mi ¶ Coll.
ſereri ſemp ⁊ parcere: ſuſci/
pe depcationē nr̄aꝫ: vt quos delicto/
rū cathena cōſtringit: miſeratio
tue pietatis abſoluat. P. ¶ Coll'a.
Deus q̇ nō mortē ſed peniten
tiā deſideras pctōꝝ: ꝓplin tu
um qm̄s dn̄e ad te ꝯuerte ꝓpicius
vt dū tibi deuot⁹ extiterit: iracun
die tue ab eo flagella ammoueas
Rege qm̄s dn̄e me ¶ Coll. (P.
famulū tuū. N. ⁊ intercedent
tib⁹ oībus ſctis tuis grē tue dona
in me multiplica: vt ab oībus lib
offenſis ⁊ tpalib⁹ nō deſtituar au
xilijs: ⁊ ſempiternis gaudeā inſti
Ineffabilē ¶ Coll. (tutis. P.
miſcōiam tuā nob̄ dn̄e clemē
ter oſtende: vt ſimul nos ⁊ a pec/
catis exuas: ⁊ a penis quas ꝓ his
meremur eripias. P xp̄m do. no.
Amen.
¶ Incipiunt vigilie defunctorum.
Notandū q in vigilijs defunctoꝝ
non dicit Deus in adiuto. neq; ad
Ps. Gloria. ſz in fine pſ. d: Requiē
eternam. preter ad pſ. Miſerere.

ad quē nō dicitur Requiem eter/
nam. niſi quando vigilie cātantur.
Placebo domino in L Añ.
regione viuoꝝ. Pš. Di/
lexi quoniā. xlij. Añ. Heu
mihi quia incolatus meus ꝓlon/
gatus eſt. p̄s. Ad dominum cū tri/
bularer. xliij. Añ. Dominꝰ cuſto/
dit te ab om̄i malo cuſtodiat ani/
mam tuam dominus. p̄s. Leuaui
oculos. xliij. Añ. Si iniq̄tates ob/
ſeruaueris domine domie quis
ſuſtinebit. p̄s. De profundis. xliiij
Añ. Opera manuum tuaꝝ ne
deſpicias. p̄s. Confitebor. xlv. L ꝟ.
Requiem eternam dona eis dñe.
Et lux perpetua luceat eis. L pš.
Magnificat. xlviij. cū Requiem
eter. Añ. Tuā deꝰ depoſcimꝰ pie/
tatem tu eis tribuere digneris lu
cidas ⁊ quietas manſiones. Sein
de ſine Kyriel. dicitur Pat̄ noſter.
Et ne. ꝟ. Requiem eternam. Et
lux. Credo videre bona domini.
In terra viuentium. A porta in/
feri. Erue domine animas eoꝝ.
Seinde ſine Dominus vob. et ſine
Domine exaudi dicitur Oremus
Partem beate reſur/ ¶ Coll'a.
rectionis obtineant anime
fidelium defunctoꝝ: vitāq; eter/
nam habere mereantur in celis.
Per te ieſu chriſte qui cum patre
⁊ ſctō ſpiritu viuis ⁊ regnas deꝰ:
per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amē.
Seinde p̄s. Lauda anima xlvij. cum
Requiem eternam. Et lux. Sein
de ſine Dominus vob. ⁊ Dñe exa.
dicitur Oremus. Seinde coll'. in/
fraſcripte tot quot ſm placitū quiſ/
q; voluerit. ¶ In die obitus Coll'a.
Adeſto queſumus domine ꝓ
picius anime famuli tui. N
cui in die depoſitionis primo ter/
cio ſeptimo vel triceſimo officiuꝫ
cōmemorationis impendimꝰ: vt
ſi qua ei ſecularis macula inheſit
aut vicium mundiale infecit: do/
no tue pietatꝭ indulgeas ⁊ abſter
gas. Per. ¶ In anniuerſario Coll'
Deus indulgentiarū domie
da famlo tuo. N. cuius anni
uerſarium depoſitionis diem cō/
memoramus refrigerij ſedē: qui
etis beatitudinem ⁊ luminis cla/
ritatē. Per. ¶ Pro archiep̄o Coll'a.
Deus qui inter apoſtolicos
ſacerdotes famulum tuuꝫ.
N. epiſcopum pōtificali feciſti di/
gnitate vigere: preſta queſumus
vt quorum vicem ad horam gere
bat in terris: eoꝝ perpetuo cōſor/
tio aggregetur in celis. Per.
¶ Pro fratribus et ſororibus Coll'a
Deus venie largitor ⁊ huma
ne ſalutis amator: q̄ſumus
immenſam clemētiam tuam: vt
noſtre congregationis fratres et
ſorores qui ex hoc ſeculo tranſiert
beato petro patrono noſtro inter
cedēte ad perpetue beatitudinis
conſortium peruenire concedas.
Per. ¶ Pro parentibus Collecta.
Deus qui nos patrem ⁊ ma/
trem honorare p̄cepiſti: mi/
ſerere clementer animabus p̄ris
mei ⁊ matris mee: eoꝝq; peccata
dimitte: meq; cum eis i eterne cla
ritatis gaudijs fac videre. Per.
¶ Generalis Collecta.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

FIdelium deus omnium con
ditor ⁊ redēptor: animabus
omnium fidelium defunctorū re/
miſſionem cunctorum tribue pec
catorum: vt indulgentiam quam
ſemper optauerunt piis ſupplica
tionibus conſequantur. Qui cuȝ
patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ re/
gnas deus: per om̄ia ſecula ſecu/
lorum Amen. Deinde ſine Inuita
to. qd̓ nunq̄ȝ in vigiliis animaruȝ in
maiori eccl̓. Colon̄. dicitur ⁊ bene. qȝ
prout habetur in ratōnale diuinorū
magis lugendum eſt q̄ȝ exultanduȝ
ergo ⁊c̄. ¶ In primo noct̄. An̄. Diri
ge domine deus meus in conſpe/
ctu tuo viā meaȝ. ps. Verba mea
auri. xi. An̄. Conuertere domine
⁊ eripe animam meam quoniaȝ
non eſt i morte qui memor ſit tui.
ps. Domine ne in furore tuo. fo.
j. An̄. Nequādo rapiat vt leo ani
mam meam dum non eſt qui re/
dimat neq̄ȝ qui ſaluuȝ faciat. ps.
Domine deus meꝰ in te. j. v. Di/
rige domine deus meus. In con/
ſpectu tuo viam meaȝ. Pater no/
ſter. Et ne nos. Sed libera. v. Req̄
em eternaȝ. Et lux. ¶ Sequitur ſi/
ne Iubedo. ⁊ ſine benedictionibus
⁊ ſine Tu auteȝ aut Beati mortui.

¶ Lectio. j. Prouerbio. vj.

NE des alienis honoreȝ tu/
um. ⁊ annos tuos crude/
li: ne forte impleātur extranei vi/
ribus tuis. ⁊ labores tui ſint in do
mo aliena: ⁊ gemas i nouiſſimis.
quando conſumpſeris carnem et
corpus tuum. Deinde immediate
R. Credo ꝙ redēptor meus vi/
uit: ⁊ i nouiſſimo die de terra ſur/
recturus ſum: ⁊ in carne mea vi/
debo deum. Saluatorem meum.
v. Quem viſurus ſum ego ipſe
⁊ non alius ⁊ oculi mei cōſpectu/
ri. Saluatorē. ¶ Lec. ij. Eccl̓i. vij.

MElius eſt nomen bonum. q̄ȝ
vngenta precioſa Dies mor
tis. dies natiuitatis. Meliꝰ eſt ire
ad domum luctus. q̄ȝ ad domum
conuiuij. In illa enim finis cūcto
rum ammonetur hominum: vt
viuens homo cogitet quid futuȝ
ſit. R. Qui lazarum reſuſcitaſti
de monumēto fetidum tu eis do/
mine dona requieȝ. In loco indul/
gentie. v. Requiem eternam do
na eis domine ⁊ lux perpetua lu/
ceat eis. In lo.

¶ Lectio tertia. Eccl̓iaſtes. xj.

MEmento creatoris tui in die
bus iuuentutis tue. anteq̄ȝ
veniat tempus afflictionis tue. ⁊
reuertatur puluis in terram ſu
am vnde erat: ⁊ ſpiritꝰ redeat ad
dn̄m q̇ dedit illū. R. Redēptor
meꝰ viuit ⁊ in nouiſſimo reſurgā
Et renouabūtur denuo oſſa mea
⁊ in carne mea videbo dominum
meum. v. Lauda anima mea do
minum laudabo dominum in vi
ta mea pſallam dn̄o meo q̄ȝdiu ero.
Et renoua. ¶ In die animarum et
in exequiis epiſcoporum ⁊ aliorum
magnorum dominorum dicetur ſe/
quens. R. loco Redemptor meus
R. Manus tue domine fecerūt
me. et plaſmauerunt me totum:
ego autem homo natus de muli
ere breui viuens tempore pecca/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ui iniquitatem feci In conſpectu
tuo. ℣. Dum veneris iudicare
noli me condempnare ne gaude/
at inimicus meus ſuper me. In
conſpectu. ¶ In ſcd'o noct. Añ. In
loco paſcue ibi me collocauit. Ps.
Dominus regit me. xxxiiij. Añ.
Delicta iuuentutis mee ⁊ igno/
rantias meas ne memineris do/
mine. Ps. Ad te domīe leuaui ani
mam meam. xxxiiij. Añ. Credo
videre bona domini in terra vi/
uentium. Ps. Dominus illumi/
natio mea. viij. ℣. Delicta iuuen
tutis mee. Et ignorantias meas
ne memineris domine. Pater no
ſter. Et ne nos. ℣. In memoria et
na erunt iuſti. Ab auditione ma/
la non timebunt.

¶ Lectio. iiij. Eſaie. xxvi.

Viuent mortui tui domine: i
terfecti mei reſurgent. Exp/
giſcimini ⁊ laudate. qui habitatis
in puluere: quia ros lucis ros tu/
us et terram gigantuꝫ detrahes
in ruinam ℟. Domine quando
veneris iudicare terram vbi me
abſcondam a vultu ire tue. Quia
peccaui nimis in vita mea. ℣. Cõ
miſſa mea domine paueſco ⁊ an
te erubeſco dum veneris iudica/
re noli me condempnare. Quia.

Lectio. v. Oſee. xiii.

Hec dicit dominus. de manu
mortis liberabo populũ me
um: de morte redimam eum Ero
mors tua o mors. morſus tu⁹ ero
inferne. Conſolatio abſcondita ẽ
ab oculis meis: quia ipſe inter fra
tres diuidet. Adducet vrentem vẽ
tum dominus de deſerto aſcendẽ
tem: ⁊ ſiccabit venas eius. ⁊ deſo/
labit fontem eius ℟. Heu mihi
domine q̄a peccaui nimis in vita
mea quid faciam miſer vbi fugi/
am niſi ad te deus meus miſere/
re mei. Dum veneris in nouiſſi/
mo die. ℣. Anima mea turbata
eſt valde ſed tu domine ſuccurre
ei. Dum veneris.

¶ Lectio ſexta Daniel. xij.

Multi de his qui dormiunt in
terre puluere euigilabunt.
Alij in vitam eternam. alij in ob
probriũ vt videant ſp. Qui auteꝫ
docti fuerint. fulgebũt quaſi ſplẽ
dor firmamenti: ⁊ qui ad iuſtici/
am erudiunt multos. quaſi ſtel/
le in perpetuas eternitates. ℟.
Memento mei deus quia vent⁹
eſt vita mea. Nec aſpiciat me vi/
ſus hominis. ℣. De profundis
clamaui ad te domine domine ex/
audi vocem meam. Nec aſpiciat.
¶ In die animarum et in exequijs
epiſcoporum vtſ. dicetur loco Me
mento mei. ſequens. ℟. Memen
to queſo domine ꝙ ſicut lutum fe
ceris me ⁊ in puluerem reduces
me. Nonne ſicut lac mulſiſti me ⁊
ſicut caſeum me coagulaſti pelle
⁊ carne veſtiſti me oſſibus ⁊ ner/
uis compegiſti me. ℣. Vitam et
miſericordiam tribuiſti mihi ⁊ vi
ſitatio tua cuſtodiuit ſpirituꝫ me
um. Non.

¶ In tertio nocturno Añ.

Non derelinquas me domīe de
us meus ne diſceſſeris a me. Ps.
Domine ne in furore. vj. Añ. Sa

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

na domine animam meam quia
peccaui tibi. ps̄. Beatus qui intel
ligit. viiij. An̄. Sitiuit aīa mea ad
deū fontē viuū qn̄ veniā ⁊ appare
bo ante faciem domini. ps̄. Quē
admodū. viiij. ℣. Anime eoꝝ in
bonis demorabūtur. Et ſemen eo
rum hereditabit terram. Paṫ nr̄.
Et ne. ℣. Ne tradas dn̄e beſtijs a
nimas ꝯfitētium tibi. Et animas
pauperū tuoꝝ ne obliuiſcaris in
finē. ¶ Lectio. vij. Coꝛ. j. xv.
Sicut in adam omnes mori
untur: ita ⁊ in xp̄o oēs viuifica
bunt. Vnuſquiſq; autē in ſuo or
dine: primitie xp̄s. Deinde hi qui
ſunt xp̄i: in aduentu eius. ℟. Pec
cantem me quotidie ⁊ non me pe
nitentem timor mortis cōturbat
me. Quia in inferno nulla eſt re
dēptio miſerere mei deus ⁊ ſalua
me. ℣. Deus in nomine tuo ſal
uum me fac ⁊ in virtute tua libe
ra me. Quia. ¶ Lect. viij. Coꝛ. j. xv.
Fratres. Ecce myſterium vo
bis dico. Oēs quidē reſur
gemus: ſed non omnes immuta
bimur. In momēto: in ictu oculi:
in nouiſſima tuba. Canet em̄ tu
ba. ⁊ mortui reſurgēt incorrupti:
⁊ nos immutabimur. ℟. Req
em eternā dona eis domine. Et
lux perpetua luceat eis. ℣. Qui
lazarū reſuſcitaſti de monumēto
fetidum tu eis domīe dona requi
em. Et. ¶ Lectio. ix. Theſſal. j. v.
Ipſi fratres diligēter ſcitis: qꝛ
dies dn̄i ſicut fur in nocte ita
veniet. Cum em̄ dixerint pax ⁊ ſe
curitas. tūc repentinus eius ſup

ueniet interitus: ⁊ ſicut dolor in vte
ro habentis. ⁊ nō effugient. Vos
aūt fratres non eſtis in tenebris:
vt vos dies illa tanq̄ fur compre
hēdat. Oēs em̄ vos filij lucis eſtis.
⁊ filij diei. ℟. Deus eterne in cu
ius humana cōditio poteſtate cō
ſiſtit animas oīm fidelium defun
ctoꝝ queſumus ab omnibus abſol
ue peccatis. Vt penitētie fructū
quē voluntas eorum optauit pre
uenti mortalitate nō perdant ℣.
Qui in cruce poſitus latronē ſe
ro penitentem ſuſcepiſti eorum p̄
camur pie peccata dilue. Vt pe.
¶ In die animarum et in exequijs
ꝛc. vts̄. legiť loco Deus eter. ſeq̄ns
℟. cum. ℣. ⁊ ceteris vt ſequitur. ℟.
Libera me domine d̄ morte eter
na. In die illa tremenda. Quan
do celi mouendi ſunt et terra. ℣.
Tremēs fact⁹ ſum ego et timeo
dū diſcuſſio venerit atq; ventura
ira. In di. ℣. Dies illa dies ire di
es calamitatis ⁊ miſerie dies ma
gna ⁊ amara valde. Quando ce.
℣. Vir iuſtus ſaluabiť ⁊ ego vbi
parebo. In die. ℣. Lugent ſe ſu
per ſe omnes tribus terre. Quan
do ce. ℣. Quid ego miſerrimus
quid dicam aut quid faciam dum
nil boni perferam ante tantū iu
dicem. Deinde repetitur ℟. adden
do clauſulam. Dum vene. vt ſequi
tur. Libera me domine de mor
te eterna in die illa tremēda quā
do celi mouendi ſunt ⁊ terra. Dū
veneris iudicare ſeculum p̄ ignē.
Requiem eter ¶ Ad laud. An̄.
nā dona eis dn̄e ⁊ lux perpe

tua luceat eis. ṗs. Miſerere mei ds
ſm. vj. Aň. Ne intres in iudiciū
cū ſeruis tuis dñe. ṗs. Dñe exau/
di ora. me. auri. ič. xxvij. Aň. Me
ſuſcepit dextera tua dñe. ṗs. De⁹
de⁹ meus ad te. vj. Aň. Eruiſti do
mie aīas eorū ne perirēt. ṗs. Ego
dixi. xvj. Aň. Omnis ſpūs laudet
dñm. ṗs. laudate dñm de cel. vij.
Finito ṗs. laudate. cū ſua aň. dr ỽ.
Requiē eter. Sup bñd. Aň. Omē
qd dat mihi pater ad me veniet: ⁊
eū qui venit ad me nō eijciā foras
ṗs. Bñdict⁹ vij. cū Requiē. ſine Ky
riel. Finita aň. ſup bñd. dr Pať nr.
Et ne. ỽ. Requiē. Et lux. Credo vi/
de. In ter. A por. Erue. Deind ſine
Dñs vo. ⁊ ſine Dñe exau. dr Ore/
REtributor ¶Coll. (mus.
oīm bonoꝝ ds retribuere di
gnare oībus nob bona facientib⁹
ꝓpter nomē ſctm̄ tuū vitā eternā.
Amen. Deinde legiť ṗs. Dñe ne in
furore. fo. i. cum Requiē et. Deind
Oremus. ¶In die obit⁹ Collecta.
OMps ſempiťne ds: colloca/
re dignare aīam famuli tui
N. in ſinibus abrae yſaac ⁊ iacob:
vt cū dies iudicij aduenerit: inter
ſanctos ⁊ electos tuos eū reſuſci/
tari precipias. P. ¶In anniuerſa/
SVſcipe dñe p̄ces (rio Coll'a.
nr̄as ꝓ aīabus famuloꝝ fa/
mularūq; tuarū: quoꝝ anniuer/
ſariū depoſitionis diē cōmemora
mus: vt ſi que eis macule de terre
nis ꝯtagijs adheſerūt: remiſſiōis
tue miſericordia deleantur. Per.
¶Pro epiſcopo Collecta.
PRopiciare dñe ſupplicationi
bus nr̄is: vt aīam famli tui
epi. N. in viuorū regione eternis
gaudijs facias ſociari. Per. ¶Pro
fratribus ⁊ ſororibus Coll'a.
DEus vita viuentiū ſpes mo
rientiū: ſalus oīm in te ſperantiū
p̄ſta ꝓpicius: vt aīe nr̄e ꝯgregatio
nis a nr̄e mortalitať tenebris ab/
ſolute: intercedēte btā maria ſp
virgine: in ꝑpetua cū ſctis tuis lu
ce letētur. P. ¶Pro pntib⁹ Coll'a.
SVſcipe dñe p̄ces quas tibi ꝓ
animab⁹ patris mei ⁊ mr̄is
mee offero: eiſq; gaudiū ſempiter
nū i viuorū regione ꝯcede: meq;
felicitati ſanctorū ꝯiūge. P. ¶Ge/
ANimab⁹ qm̄s (neralis Coll'a
dñe oīm fideliū defunctorū
oratio ꝓficiat ſupplicantiū: vt eas
a pctis oībus exuas: ⁊ tue redēpti
onis facias eſſe ꝑticipes. Qui cū
pre ⁊ ſpūſctō viuis ⁊ regnas de⁹:
p oīa ſcl'a ſcloꝝ. Amē. Requieſcant
in pace. Amen. ¶Nota q ſemp in
maiori eccl'ia Colon̄. feriatis diebus
qn̄ ſunt tres lectiones ſiue d ſctō ſiue
de tpe. tūc ſeruanť vigil. vrs. cū. ix. le
ctio. etiā tpe paſcali exceptis infra eb
domedā paſce ⁊ ebdome. penth. ⁊ fe/
ſtis ſctōrū habentiū omel. infra pa
ſce et pentheco.
¶Sequitur lcões maiores q̄s qui
dē legūt in vigilijs mortuorū. Sz in
maiori eccl'ia Colon̄. nūq; leguntur.
¶Lectio. i. Job. vij.
PArce mihi domine: nihil
enim ſūt dies mei. Quid
eſt homo quia magnificas eum
aut quid apponis erga eum cor
tuum? Viſitas eum diluculo: et
ſubito probas illum. Vſq; quo
non parcis mihi nec dimittis me

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vt glutiam ſaliuam meam? Pec/
caui. Quid faciaꝫ tibi o cuſtos ho
minum? Quare me poſuiſti con/
trarium tibi: ꝛ factus ſum mihi/
metipſi grauis? Cur nõ tollis pec
catũ meum: ꝛ quare non aufers
iniquitatẽ meã? Ecce nunc in pul
uere dormio: ꝛ ſi mane me queſie
ris non ſubſiſtaꝫ. ℞. Credo ꝙ. vrſ̃.

Tedet ani ¶ Lectio .ij. Job .x.
maꝫ meã vite mee: dimittaꝫ
aduerſum me eloquium meum.
Loquar in amaritudine aĩe mee:
dicã deo noli me condẽpnare. In/
dica mihi: cur me ita iudices? Nũ
quid bonuꝫ tibi videtur ſi calũni
eris ꝛ opprimas me opus manu/
um tuarum: ꝛ conſilium impio/
rum adiuues? Nũquid oculi car/
nei tibi ſunt: aut ſicut videt homo
ꝛ tu videbis? Nunquid ſicut dies
hoĩs dies tui: ꝛ anni tui ſicut hu
mana ſunt tempꝑa: vt queras ini/
quitatem meã ꝛ peccatum meuꝫ
ſcruteris? Et ſcias quia nihil im/
pium fecerim. cũ ſit nemo qui de
manu tua poſſit eruere. ℞. Qui

Lazarũ. vrſ̃. ¶ Lectio .iij. Job .x.
Manus tue dñe fecerũt me. et
plaſmauerũt me totũ in circuitu
ꝛ ſic repẽte precipitas me. Memẽ
to q̃ſo ꝙ ſicut lutũ feceris me. et
in puluerẽ reduces me. Nonne ſi
cut lac mulxiſti me: ꝛ ſicut caſeum
me coagulaſti? Pelle ꝛ carne veſti
ſti me: oſſibus ꝛ neruis cõpegiſti
me. Vitã ꝛ miſcdiaꝫ tribuiſti mihi.
ꝛ viſitatio tua cuſtodiuit ſpirituꝫ
meum. ℞. Redemptor meus vi.

vrſ̃. ¶ Lectio .iiij. Job .xiij.
Reſponde mihi. Quãtas ha/
beo iniquitates ꝛ peccata. ſcelera
mea atqꝫ delicta oſtende mihi.
Cur faciẽ tuam abſcondis. ꝛ arbi
traris me inimicũ tuũ? Cõtra fo/
lium qḋ vento rapitur oñdis po/
tentiã tuã: ꝛ ſtipulã ſiccã ꝑſeque/
ris. Scribis eñi ꝯtra me amaritu
dines: ꝛ cõſumere me vis peccatꝭ
adoleſcẽtie mee. Poſuiſti ĩ neruo
pedẽ meũ. ꝛ obſeruaſti oẽs ſemi/
tas meas: ꝛ veſtigia pedũ meorũ
ꝯſideraſti. Qui q̃ſi putredo conſu
mẽdus ſum: ꝛ q̃ſi veſtimẽtum qḋ
comeditᷣ a tinea. ℞. Dñe qñ vene.

vrſ̃. ¶ Lectio .v. Job .xiiij.
Homo natus de mliere. bre/
ui viuẽs tꝑe: repletᷣ multis miſe/
rijs. Qui q̃ſi flos egreditᷣ ꝛ ꝯteritᷣ.
ꝛ fugit velut vmbra: ꝛ nũq̃ꝫ in eo/
dẽ ſtatu ꝑmanet. Et dignũ ducis
ſuꝑ huiuſcemodi apire oculos tu
os: ꝛ adducere eũ tecũ in iudiciuꝫ
Qs põt facere mundũ. de immũ/
do ꝯceptũ ſemie? Nõne tu qui ſo/
lus es. Breues dies hoĩs ſunt: nu
merus mẽſiuꝫ eiꝰ apḋ te eſt. Con/
ſtituiſti termĩos eiꝰ: q̊ preteriri nõ
poterũt. Recede ḡ paululũ ab eo
vt q̇eſcat. donec optata veniat: ſi/
cut mercẽnarij dies eius. ℞. Heu
mihi. vrſ̃. ¶ Lect. vj. Job .xiiij.

Quis mihi h̄ tribuat vt ĩ infer
no ꝓtegas me. ꝛ abſcondas
me donec ꝑtrãſeat furor tuꝰ: ꝛ cõ/
ſtituas mihi tꝑus in q̊ recorderis
mei? Putas ne mortuꝰ hõ rurſuꝫ
viuat? Cũctis diebus quibus nũc
milito expecto. donec veniat im/
mutatio mea Vocab̃ me. ꝛ ego rñ
debo tibi: oꝑi manuũ tuaꝝ porri/
ges dexťaꝫ Tu q̇dẽ greſſus meos di

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

numeraſti: ſed parce peccatis me
is. ℞. Memēto mei. vrs̄. Lec. vij.
SPiritus meus ¶ Job. xvij.
attenuabitur. dies mei bre/
uiabunt. ⁊ ſolū michi ſupeſt ſepul
chrū. Nō peccaui: ⁊ in amaritudi
nib⁹ moratᷣ oclus me⁹. Libera me
dn̄e ⁊ pone me iuxta te: cuius vis
manus pugnet contra me. Dies
mei tranſierūt. cogitationes mee
diſſipate ſunt. torquētes cor meū.
Noctē verterūt in diē: ⁊ rurſuz p⁹
tenebras ſpero lucē. Si ſuſtinue/
ro infern⁹ domus mea eſt: ⁊ in te
nebris ſtraui lectulū meū. Putre
dini dixi. Pater me⁹ es: mr̄ mea ⁊
ſoror mea vermib⁹. Vbi eſt ğ nūc
preſtulatio mea ⁊ patientia mea.
Tu es dn̄e d̄s me⁹. ℞. Peccantez
me. vrs̄. ¶ Lectio. viij. Job. xix.
PElli mee ↄſumpt⁹ carnibus
adheſit os meuz. et derelicta
ſunt tm̄modo labia mea circa dē/
tes meos. Miſeremī mei miſere/
mini mei. ſaltē vos amici mei: q̇a
manus dn̄i tetigit me Quare me
pſequimī ſicut d̄s. ⁊ carnib⁹ meis
ſaturamī? Quis mihi tribuat. vt
ſcribanᷣ ſermōes mei? Quis mi/
hi det. vt exarenᷣ in libro ſtilo fer/
reo ⁊ plūbi lamīa vel celte ſculpā/
tur in ſilice. Scio eīm ꝙ redēptor
me⁹ viuit. ⁊ in nouiſſimo die d̄ ter
ra ſurrecturus ſuz. ⁊ rurſum cir/
cūdabor pelle mea: ⁊ ī carne mea
videbo deū. Quē viſurus ſuz ego
⁊ oculi mei ↄſpecturi ſunt. ⁊ non
ali⁹. Repoſita eſt hec ſpes mea in
ſinu meo. ℞. Requiē. vrs̄.
FRēs ¶ Lec. ix. Corinth. j. xv.
Ecce myſteriū vobī dico. Oēs qui
dē reſurgem⁹: ſed nō oēs īmuta/
bimur. In momēto in ictu oculi:
in nouiſſima tuba. Canet eīm tu/
ba. ⁊ mortui reſurgēt incorrupti:
⁊ nos imutabimur. Oportet enī
corruptibile h̄ induere īcorruptō
nē: ⁊ mortale h̄ induere īmortali/
tatē. Cum aūt mortale h̄ induerit
immortalitatē: tūc fiet ſermo qui
ſcript⁹ eſt. Abſorpta eſt mors ī vi/
ctoria. Vbi eſt mors victoria tua:
vbi ē mors ſtimulus tu⁹. Stimu/
lus aūt mortis pctm̄ eſt. Virt⁹ vo
pcti lex: deo aūt grās. q̄ dedit nob
victoriā: p ieſuz xp̄m dn̄m noſtrū.
℞. De⁹ etne. vel Libera. vrs̄.
¶ Sequitur cōmendatio aīarum.
Omnipotentis dei ⁊c. vt infra que
qn̄ funus pn̄s fuerit ad ſepeliendū.
⁊ in die oīm animarū legitᷣ ſcḋm ma/
iorē eccl'iaz Colon̄. a pricipio vſqꝫ ad
finē. Alias p annū qn̄ fun⁹ nō fuerit
preſens incipiatᷣ in illo ps̄. Memen
to dn̄e. pmiſſo. Orem⁹ p fidelibus
Cetera vt infra p⁹ eund. ps̄. Habentᷣ.
exceptis trib⁹ orōib⁹ an̄ oroz Teme
ritat⁹. Sequitᷣ Oremus p fidelib⁹
defunct⁹. Requiez. Orem⁹.
OMnipotētis dei miſcḋiaz
frēs kmi depcemur. cui⁹
iudicio naſcimur ⁊ finimur vt ſpi
rit⁹ caroz nr̄oz q̄s dn̄i pietas de ī
colatu hui⁹ ſeculi trāſire precepit
requies eterna ſuſcipiat: ⁊ eos in
beata reſurrectione repreſentet:
⁊ in ſinuz abrae collocare dignetᷣ.
P xp̄m dn̄z no. Amē. ℞. Subue
nite ſancti dei occurrite angeli do
mini ſuſcipiētes aīas eoz. Offerē
tes eas in conſpectu altiſſimi. ℣.
Suſcipiat eas xp̄s q̄ vocauit eas

in ſinū abrae angeli deducāt eas.
Offer. Kyriel. ſcḋ. Xpeel. ſcḋ Kyriel.
ſcḋ. ſine Pr̄ nr̄. Deinde dr̄: Oremus
ſine. Dn̄s vobiſcū. Oratio.
DEum iudicē vniuerſitat; de
um celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ
depcemur frēs kmi ꝑ ſpiritibus
caroꝝ nr̄oꝝ vt eos dn̄s in reqe col
locare dignet̄ ⁊ in pte btē reſurre
ctionis reſuſcitet. P. xp̄m do. no.
Amē. R. Anteq̃ naſcerer noviſti
me ⁊ ad imiginē tuā formaſti me
dn̄e. Nō reddo tibi creatori aīam
meam. V. Cōmiſſa mea paueſco ⁊
ante te erubeſco. dū veneris iudi/
care noli me ꝯdēpnare. Nō. Ky/
riel. ſcḋ. Xpeel. ſcḋ. Kyrl. ſcḋ. ſine Pr̄
noſter. Deinde dr̄. Oremus. Orō.
DEus qui vniuerſoꝝ es crea/
tor ⁊ ꝯditor quiq; tuoꝝ es be
atitudo ſctōꝝ. preſta nob petenti/
bus vt ſpūs caroꝝ noſtrorū a cor/
poris nexib⁹ abſolutos in btā re/
ſurrectione facias pn̄tari. P xp̄m
do. no. Amen. Deinde dr̄. Pat nr̄.
Et ne. V. Requiē. Credo videre.
A porta. Erue. Deinde ſine Dn̄e
exa. et ſine Dn̄s vo. dr̄: Orem⁹ Orō
PArtē btē reſurrectionis ob/
tineāt aīe fideliū defunctoꝝ
vitāq; eternā hr̄e mereant̄ i celis
Per te ieſu xp̄e ſaluator mūdi: qui
viuis ⁊ regnas ds. p oīa ſcl̄a ſclōꝝ
Amē. Deinde p̄s. Confitemini. vt
in prima. xxxiiij. cū Requiem. Se
quit̄ añ. Aperite mihi portas iu/
ſticie ingreſſus in eas ꝯfitebor do
mino. Sequit̄. p̄s. Cum inuocarē
xlviij. cū. Requiē. Añ. In paradi/
ſum deducāt vos angeli in xp̄i ad
uētu ſuſcipiāt vos martyres xp̄i
⁊ pducāt vos in ciuitatē ſanctam
hieruſalem. Oremus. Orō.
TE dn̄e ſctē pater oīps eterne
de⁹ ſuppliciter depcamur ꝑ ſpiri/
tib⁹ caroꝝ noſtroꝝ: q̊s a voragini
bus hui⁹ ſeculi ad te acceſſiri iuſ/
ſiſti digneris eis dn̄e dare locū lu/
cidū locū refrigerij ⁊ quietis: lice
at eis tranſire portas infernoꝝ ⁊
penas tenebrarū maneātq; i mā
ſionib⁹ ſctōꝝ ⁊ in luce ſancta quā
olim abrae ꝓmiſiſti ⁊ ſemini eius
nullā leſionē ſentiāt ſpūs eoꝝ: ſed
cū magn⁹ ille dies reſurrectionis
ac remuneratiōis aduenerit reſu
ſcitare eos digneris vna cū ſanct;
tuis ⁊ elect; deleas eoꝝ delicta at/
q; pctā vſq; in nouiſſimū quadrā
tē tecūq; immortalitatis ſuauita
tē ⁊ regnū ꝯſequant̄ eternum. P.
xp̄m dn̄m no. Amē. Orem⁹. Orō.
DIri vulneris nouitate pcul/
ſi ⁊ qōammō cordib⁹ ſaucia/
ti: miſcdiam tuā mūdi redēptor fi
delib⁹ vocib⁹ imploram⁹: vt caro/
rū noſtroꝝ aīas ꝓriū ad te datorē
reuertētes blande leniterq; ſuſci/
pias: vt ſi q̄s ex carnali cōtagione
ꝯtraxerūt maclas tu ds ſolita bo/
nitate clemēter deleas pietate in/
dulgeas: obliuiōi ipꝑpetuū tra/
das: atq; eaſdē laudez tibi cū cete/
ris fidelib⁹ reddituras ⁊ ad corp⁹
quādoq; reuerſuras: ſanctoꝝ tuo
rum cetibus aggregari pcipias.
P xp̄m dn̄m nr̄m. Amen. Deind.
legit̄. p̄s. Quēadmoduz deſi. xliij.
cū. Requiem. añ. Ingrediar in lo
cum tabernaculi admirabilis vſ/
q; ad domum dei. Orem⁹.
OPus miſcdie tue eſt dn̄e ſctē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pater oṕs eterne ds q audem⁹ ro
gare ꝑ alijs qui pro nob̄ nõ ſuffici
m⁹. ſuſcipe dñe ſancte pr̄ anias fi
deliũ tuoꝝ reuertentes ad te. aſſit
eis ãgel⁹ teſtamẽti tui michael li/
bera eas dñe de ꝑncipib⁹ tñbrarũ
⁊ de loc̄ penaꝝ: ne fideles tui pri
me natiuitat̄ vl' ignorãtie ꝯfũdã/
tur errorib⁹ ſꝫ poti⁹ agſcãt a tuiſ: ⁊
miſcdia tue bonitatis ad locuꝫ re/
frigerij ⁊ q̄etis in ſinũ trãſferant
abrahe. Per xp̄m do. no. Amẽ. ps.
Memento dñe. xliiij. cũ. Requiẽ.
Añ. Hec requies mea in ſclm ſe/
culi hic habitabo qm̃ elegi eam
Deinde Orem⁹.

Omnipotẽs ſempitne de⁹ q̄
hũanis corpib⁹ aut hũano
corpi aiaꝫ aut aias a te ipo iſpirač
dign⁹ es: dũ te iubẽte puluis pul/
ueri rurſum reddit. tu ꝑmagines
tuas cũ ſctis ⁊ electis tuis etnis ſe
dib⁹ p̄cipias ſociari Per xp̄m do.
no. Amẽ. Deinde. ps. Jubilate do
ois terra. xviij. cũ Requieꝫ. Añ.
Qui poſuit aias vrãs ad vitã ſu/
ſcipiat vos cũ ſctis ſuis ⁊ faciat vo
biſcũ miſericordiam. Sequitur

Redẽptio aiaꝝ. Orem⁹
Rde⁹ eternitatẽ cõcede defunc
tis: neqꝫ euacuari paſſiois trium
phũ mũdi morte patiaris Qui cũ
prẽ ⁊ ſpũ ſctõ viuis ⁊ regnas ds: ꝑ
oia ſcl'a ſcl'oꝝ. Amen. ps. Dñe pro
baſti me. xlv. cũ Requiẽ. Añ. De
terra formaſti me et carne iduiſti
me redẽptor me⁹ dñe r̄ſuſcita me
in nouiſſimo die Deinde. Orem⁹

Obſecram⁹ miſcdiaꝫ tuã ops
etne de⁹ q̄ hominẽ ad imagi
nẽ tuã creare dignat⁹ es. vt ſpũs
⁊ aias fideliũ tuoꝝ hs reb⁹ huma
nis eximi. et ad te accerſiri iuſſiſti
blãde ⁊ misericordit ſuſcipias nõ
eis dñentur vmbre mortis nec te
gat eos chaos ⁊ caligo tñbrarũ. ſꝫ
exuti oim criminũ labe in ſinum
abrahe collocari locũ lucis ⁊ refri
gerij ſe adeptos eſſe gaudeãt ⁊ cũ
dies iudicij aduenerit cum ſctis ⁊
electis tuis eos reſuſcitari iubeas.
Per xp̄ꝫ dñm nr̄m. Amẽ ps. Dñe
exaudi orõneꝫ meã aurib⁹. xxvij.
cũ. Requiẽ Añ. Ne intres i iudici
uꝫ cũ ſuis tuis dñe q: nõ iuſtifica/
bit in ꝯſpectu tuo omĩs viuens.

Oremus Oratio
Deus apd quẽ mortuoꝝ ſpũs
viuunt ⁊ in q̄ electoꝝ aie depoſito
carnis onere plena felicitate letãt
p̄ſta ſupplicantib⁹ nob̄ vt aie fide/
liuꝫ tuoꝝ q̄ tꝑali ꝑ corp⁹ lumis hu
i⁹ caruert viſu etne luc̄ ſolatõ po/
tiãt: nõ eas tormẽtũ mortis attin
gat: nõ dolor horrẽde viſionis af/
ficiat nõ penal'tior excruciet nõ re
orũ ꝑrima catena ꝯſtringat: ſꝫ cõ
ceſſa ſibi delictoꝝ venia optate q̄et̄
cõſequãt gaudia repromiſſa Per
xp̄m dñꝫ no. Am̃ Seq̄t orõ Te me/
ritatis. vt iſra. Sꝫ iſte ſeq̄ntes orõ
nes q̄ habent añ orõnẽ. Temeritat̄
non legent niſi pñte funere. ¶ Orõ

Oremus⁹ fratres kmi ꝑ ſpũ cari
nr̄i quẽ dñs d' laq̄o hui⁹ ſcl'i li
berare dign⁹ ẽ cui⁹ corpuſculũ ho/
die ſepulture tradit vt eũ pietas
dñi in ſinũ abrae yſaac ⁊ iacob col
locare dignet vt cũ dies iudicij ad
uenerit int ſctõs ⁊ electos ſuos eũ
i dextra ꝑte collocatũ iubeat ſuſci/
tari P xp̄m do. no. Am̃. Oremus

Deus qui iuſtis ſupplicationi
bus ſemꝑ p̄ſto es quiq̨ꝫ pia
vota digneris intueri: da famulo
tuo cui⁹ depoſitiōis hodie officia
hūanitatꝭ exhibem⁹: cū ſctis ac fi/
delib⁹ tuis bt̄i munerꝭ portionez.
Pꝛ xp̄z do. no. Amen. Orem⁹
Debitū hūani corꝑis ſepeliē/
di officiū fideliū more ꝯplētes deū
cui oīa moriētia viuūt fideliter de
p̄cemur vt h̄ corp⁹ cari nr̄i a nobi i
infirmitate ſepultū in ordīe ſctōꝝ
ſuoꝝ reſuſcitet: ⁊ ei⁹ ſpm̄ ſctis ac fi
delib⁹ aggregari iubeat: cū quib⁹
inenarrabili glīa ⁊ ꝑhēni felicita
te ꝑfrui mereat̄. P xp̄m do. Amē.
Temeritatis quidē Orem⁹.
eſt dn̄e: vt hō hoīez mortalis
mortalē· cinis cinerē: tibi dn̄o deo
nr̄o audeat cōmendare: ſed q: ter
ra ſuſcipit terrā: ⁊ puluis ꝯuerti/
tur in puluerez. donec oīs caro in
ſuā redigat̄ originē inde tuā deus
piſſime p̄r lachrymabiliter q̄ſu/
mus pietatē: vt fideliū tuoꝝ aīas
q̄s de hui⁹ mūdi voragine cenulē
ta ducꝭ ad patriā amici tui abrae
ſinu recipias ⁊ refrigerij rore per
fundas ſint ab eſtuantis gehēne
truci incēdio ſegregate ⁊ btē req̇/
ei te donāte ꝯiuncte. ⁊ ſi q̄ ſūt illis
dn̄e digne cruciatib⁹ culpe tu eis
grā mitiſſime lenitatis indulge:
nec pcti in penis recipiāt vicē ſed
indulgentie tue piā ſentiāt boni/
tatē: cūq̨ꝫ finito mūdi termino. ſu
pernū cūctis illuxerit regnū. oīm
ſctōꝝ tuoꝝ cetib⁹ aggregate cum
electis reſurgāt in ꝑte dextera co/
ronāde. P xp̄m. Amē. Ore⁹.
Tibi dn̄e cōmendam⁹ aīas fi/
deliū tuoꝝ vt defuncti ſclo tibi vi/
uāt ⁊ ſi q̄ ꝑ fragilitatē mūdane cō
uerſatiōis pctā admiſerunt tu ve
nia miſericordiſſime pietatis ab/
ſterge. P xp̄m do. no. Amē. Deind̓
legitur. Pat̓ nr̄. Et ne. Deinde p̄s.
Miſerere mei d̄s ꝑm. cum. Requi
em. Deinde ſequitur. Oremus.
Deus apud quē oīa moriētia
viuūt. ⁊ cui nō pereūt morie
do corꝑa nr̄a. ſed mutant̄ in meli⁹
te ſupplices dep̄camur: vt ſuſcipi
iubeas aīas fideliū tuoꝝ. ꝑ man⁹
angeloꝝ tuoꝝ deducēdas in ſinuz
amici tui abrae. reſuſcitādaſq̨ꝫ in
nouiſſimo magni iudicij die. vt q̇c
quid vicioꝝ de regiōe mortali dia/
bolo fallēte tibi ꝯtrariū cōtraxerīt
tua pietate ablue indulgendo. P
xp̄m do. no. Amē. Oremus.
Commēdam⁹ tibi dn̄e aīas
fideliū tuorū precātes vt ꝓpter q̄s
ad terras tua pietate deſcēderas
p̄triarchaꝝ tuorū ſinui inſinuare
nō rennuas: miſerē eis: q̇ viuis ⁊
regnas de⁹ in ſcl̓a ſcloꝝ Amē. Dei
Deus in cui⁹ (de Oro. cōis.
miſeratione aīe fideliū req̇e
ſcūt famul̓ ac famulab⁹ tuis hic ⁊
vbiq̨ꝫ in xp̄o req̇eſcentib⁹ da ꝓpici⁹
ſuoꝝ veniaz peccatoꝝ: vt a cūctis
reatib⁹ abſoluti. tecū ſine fine letē
tur. Qui viuis ⁊ regnas de⁹ Per
oīa ſcl̓a ſcloꝝ Amē. Deinde. Aie
oīm fidelium defunctorū ꝑ miſeri
cordiā dei requieſcāt in pace Amē

¶ Explicit Pſalterium.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf